

Giới thiệu Trường Học Siêu Cấp

Truyện Trường Học Siêu Cấp của tác giả Dervean nói về một trường học dành cho những người có chỉ số IQ vượt bậc hoặc siêu tài năng””~ ở đây toàn những tiểu thư, thiếu gia nhà giàu, danh tiếng và rất là hot nha.

Thế mà cuối cùng cũng có một cô gái tầm thường chuyển vào, tuy gia cảnh ko dư giả nhưng có nhan sắc đẹp một cách băng lãnh khiến ai cũng phải ngước nhìn, ngoài ra còn học rất giỏi, nhưng tính cách thì rất khó gần, lạnh nhạt còn đáng sợ. Tên cô ấy là Park Mi!

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Người Quen Người Lạ.

CHAP 1: NGƯỜI QUEN NGƯỜI LẠ.

Park Mi cẩn thận điều khiển chiếc Vespa của mình vào trong sân. Nó vẫn tập trung cho dù rất nhiều nam,nữ sinh nhìn mình với ánh mắt kì thị.

‘Cái gì thế kia? Đừng nói là học sinh mới nhé!’

‘Trời, học trường cỡ này mà ko buồn đi xe hơi sao?’

‘Chắc là con nhà thường vô tình được chọn vào học chứ gì’

‘.....chắc là đút lót mới vô được đây..’

‘Ừ, lem luốc thế kia..’

Park Mi coi như chẳng nghe thấy gì, lăm lăm xách chiếc túi xách và quay lại chuẩn bị vào lớp. Nó liếc nhìn trường một cái rồi đi. Chẳng qua là trường học SNOW này rất lớn, đáng để choáng ngợp. Thế mà trên gương mặt hoàn mỹ của Mi trông không hề biến đổi.

‘Con nhỏ kia! Mày đến từ cái cổng rãnh nào thế?’ Một giọng nói chua chát vang lên. Kiều Hà đứng trước mắt nó, trông khá là xinh đẹp, nhưng lời vừa nói ra lại mang vẻ ác ý.

Park Mi ko thèm ngước nhìn cô, nó nheo nheo mắt rồi vẫn tiếp tục bước ngang qua Kiều Hà. Điều đó khiến cô rất quē, nảy sinh bực mình hét lên, túm vai nó lại. ‘‘Tao gọi mày không nghe thấy gì sao ?’’

Bị túm vai mạnh nó hơi ngã ra sau ngã ngồi xuống, nhưng nó thấy ko đau lắm và cũng chẳng việc gì, nên nó đứng dậy... đi tiếp.

Aizz..Kiều Hà giận sôi máu, còn đám học sinh xung quanh hơi buồn cười. Cô xoay mạnh người Park Mi lại, BÓP một cái, cô tát mạnh vào má và trán nó. Mi hơi chao đảo, cau nhẹ mày, nhưng vẫn không nói gì, liếc Hà một cái. ‘‘Mày điếc à con chó??? Ta tát mày bao nhiêu cái mày sẽ tỉnh ra???’’ thấy vậy Hà tát Mi thêm một cái vào má bên kia BÓP, cái tát quá mạnh khiến Park Mi khụy ngã.

‘‘Cô bị điên à?’’ cuối cùng Park Mi cũng lên tiếng. Giọng nói rất nhẹ nhưng mang thần thái khó chịu. Mi đứng lên chậm rãi, không hề sợ hãi trước Kiều Hà. ‘‘Cô bị điên à?’’

‘‘Mày nói cái gì?!...’’ Kiều Hà thực sự tức giận, tính giờ tay tát cho Park Mi một cái tát trời giáng nữa thì một cô gái chạy đến, cầm lấy tay Hà can lại ‘‘Thôi Hà, chúng ta vào lớp đi, chuông reo rồi!’’ Cô gái ấy khá xinh, có vẻ như là bạn thân của Hà.

‘‘ Cậu để yên, Ánh Ly! Mình phải cho nó vài cái tát mới chịu được!!’’ Hà ko nghe còn cố gắng thoát ra khỏi tay cô gái tên Ly đó.

‘‘Hà, bảo vệ thấy rồi kia, đi thôi, kệ nó đi, mình xử sau cũng được mà!’’ Ánh Ly nhất quyết kéo Hà đi, cô nghe vậy thì bình tĩnh hơn.

Cô gần giọng nói với nó ‘‘Mày đừng tưởng mọi chuyện xong xuôi rồi, tao chắc mày ko ở đây được lâu đâu!’’ rồi tức giận hậm hực đi theo Ly.

Park Mi đảo mắt ngao ngán rồi vội vã bước về lớp. Nhiều người nhìn nó ngưỡng mộ với nhan sắc, nhưng cũng kì thị vì xuất thân tầm thường của nó. Nó cũng ko quan tâm. Khuôn mặt xinh đẹp vẫn lạnh lùng đáng sợ.

‘‘Em là học sinh mới? Em đến từ trường nào?’’ Mới vào học đã nghe câu hỏi ản ý không hay của cô chủ nhiệm, cô ấy nhìn Mi với ánh mắt ko được thiện cảm mấy, còn đối với những cô cậu ấm khác? Nịnh nọt!

‘‘Hally High School’’ Park Mi nói trống không. Điều đó càng làm cô chủ nhiệm ghét thêm. ‘‘Hally High School? Chẳng phải trường đó rất tầm thường sao?’’ Cô ấy chưa gì đã bật ra câu nói kì thị ko hề dễ nghe! Nhưng Mi cũng liếc một cái rồi ko nói gì hơn.

‘Phải, là trường bình thường.’ Cô đáp nhẹ hời, ánh mắt khinh bỉ nhìn kiểu người như cô giáo này.

‘..được rồi em ngồi cuối lớp đi.’ Cô nói thẳng rồi quay đi. Park Mi cũng bước thẳng ko muốn dây dưa thêm.

Cuối lớp là dãy bàn gồm bốn chỗ ngồi khá hiện đại, ko hồ danh trường học siêu cấp Snow University. Ngoài cùng là một bạn nam khá đẹp, ghế thứ hai là một cô gái chắc cũng về tiểu thư, ghế thứ ba...một bạn trai trông khá cao, gương mặt thần thái siêu quyền rũ nhưng trầm lặng ít nói. Ghế cuối cùng... chắc chắn là của nó-ghế ngay cạnh cửa sổ. Nó bước thẳng đến, chẳng nhìn ai.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Người Quen Người Lạ. (2)

CHAP 1: NGƯỜI QUEN NGƯỜI LẠ. (2)

Park Mi thật ra khá đẹp, phải nói là toàn nữ giai nhân. Sở hữu mái tóc nâu đồng mềm mại, đôi mắt cùng màu tóc tự nhiên, trong vắt như nước. Sống mũi thẳng tắp, bờ môi mềm hồng anh đào, hai má thon gọn trắng trẻo. Trông ko khác gì con nhà mĩ thế. Thế nhưng vì gia cảnh, có lẽ nó ko được chào đón vui vẻ ở đây...

Vừa ngồi xuống, Park Min đã ôm cặp gục đầu xuống và...ngủ, sở dĩ tối qua nó thức khuya coi phim rất lâu, ngủ ko được đủ giấc, nãy h mắt nó cứ điu lại vào nhau, nay gặp chỗ tựa là ngủ thẳng cẳng.

Bên cạnh..là một người rất đẹp đang nhìn nó. Trán cao rộng, nước da ko tì vết, đôi mắt anh màu nâu sậm sâu hun hút, quyền rũ, sống mũi cao thẳng, môi một đường chỉ cương nghị cuốn hút. Phải anh ta là Key Jun, con trai một tập đoàn Zeus hùng mạnh thế giới. Đồng thời là chàng trai trong mộng của tất cả các cô gái. Lí ra anh sẽ ko có lí do nào để nhìn một đứa con gái lâu như vậy ..Nhưng lần đầu khi liếc qua Park Mi, anh đã hoàn toàn sững lại. Cô ấy có đôi mắt của May!

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Người Quen Người Lạ. (3)

CHAP 1: NGƯỜI QUEN NGƯỜI LẠ. (3)

‘Jun này, em sắp chuyển nhà đến một nơi rất xa!’

‘ Em..? Ko thể nào! Ai sẽ ôm Jun nữa chứ?!’

‘ Em xin lỗi Jun, nhưng...nhưng.....em ko yêu Jun! Ko yêu Jun chút nào cả!’

‘ May...? Em nói gì?’

‘ Em nói em ko yêu Jun đâu, Jun oppa hãy quên May đi! Em...ghét Jun!’

‘ May..? Chẳng phải em đã nói..sẽ yêu Jun đến hết cuộc đời này sao? Rằng khi chúng ta lớn lên..sẽ cưới nhau..sống bên nhau..?..’

‘ Không...không! Jun à, chỉ là những lời nói dối thôi. Jun thật ngốc. Tạm..tạm biệt Jun...nhé!’

Em hôn lên má tôi, rất đậm đà, em khóc..và em chạy đi...Tôi giờ tay theo nhưng ko nắm được, ko giữ em lại được! Em ấy..đã xa tôi thật rồi.

Chúng tôi ko bao h gặp lại nhau nữa.

Năm đó tôi 8t.May của tôi tròn 7t.

.....

Quá khứ à? Quên chúng đi!

Chỉ là những kỉ niệm vô ích, chán chường!

Em đã cự tuyệt tôi!

Tôi đành buông tay thả cho em hạnh phúc vậy!

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Ghen Tị.

CHAP 2: GHEN TỊ.

Ngoài sân trường, nắng rất nhạt, ko hề oi bức. Là sân trường mà lát toàn cỏ mượt, cây cũng được chăm sóc tỉa hình như vườn quốc gia Nó tìm thấy được một hàng ghế đá kiểu Anh, trông khá đẹp, nhưng ngủ ở đây sẽ ko đc thoải mái.

Nó tiến vào sâu trong sân trường nữa. Dù gì vẫn chưa khám phá hết tr học siêu cấp này.mà. Càng đi càng thấy rộng hơn, nhiều cây hơn mát rượi. Cha, cứ như trường này trông rừng ấy hay sao mà rộng quá.

A, một hồ nước. Rất đẹp, tuy nhỏ nhưng trong veo, tinh khiết. Hồ nước phản chiếu cảnh bóng cây xinh đẹp, khung cảnh tựa thật lãng mạn và huyền ảo như tranh vẽ. Có một cái cây lớn, lá đã màu vàng cam như mùa thu đích thực, cành cây to và dài, mắc một chiếc xích đu hoa văn rất dễ thương. Cỏ thì xanh miết trải dài, nhìn cảnh vật đẹp đến nỗi nó nằm ngay xuống, thả mình trên cỏ mát ngắm gió trơ ời, và diu diu vào giấc ngủ. ....

‘Cô ơi, em đi ra ngoài một chút!’ Jun lên tiếng, tuy ko lớn nhưng thu hút tất cả ánh mắt. Cô giáo cũng .đỏ mặt, gật đầu nhanh dù ko biết Jun sẽ đi đâu. ‘Được, tất nhiên là được!’

Jun mệt mỏi nặng nề khi vừa bước ra ngoài lớp. Chỉ là ngồi trong lớp quá chán nên cậu muốn ra ngoài. Dù gì mấy bài giảng đó cậu đã biết hết rồi

Jun định sẽ đến nơi chốn mình yêu nhất trong ngôi trng này! Chỗ đó như của riêng cậu, bí mật, cậu sẽ nằm lên cây vàng yêu quý và nghỉ ngơi như mọi lúc.

Nhưng khi Jun vừa đến nơi, cậu thấy một cô gái với chiếc váy ngắn xinh đẹp đang .thả mình trên thảm cỏ. Cô ấy có vẻ đang ngủ. Chỗ này là của cậu mà, sao lại có ng ở đây.

Bước đến gần hơn, cậu nhận ra đó là Park Mi.

Cô ấy khi ngủ thật đẹp. Khuôn mặt ko hề lạnh lùng mà trái lại rất hiền, yên bình như nước. Bờ mi cong cong, cái mũi thẳng ửng hồng, làn môi mọng đỏ căng tràn. Bờ vai lại trắng muốt, mịn màng. Trông Mi như một thiên thần bị lạc đến chốn tiên.

Jun ko định đánh thức Park Mi, cậu ngồi bên cạnh ngắm cô. Jun ko bao giờ ngắm cô gái nào lâu như vậy. Nhưng Park Mi..cô ấy đặc biệt quá, như May vậy, cậu ko thể ko để ý.

Thế nhưng Park Mi ngủ tỉnh, nó hơi nheo nheo mắt rồi mở ra, nhìn chàng trai trước mặt, như một giấc mơ! Jun thấy vậy hơi lung túng nhìn đi chỗ khác ‘Tôi chỉ là...’

Park Mi không nghĩ thêm gì nữa...ôm chầm lấy Jun!! miệng liên tục nói.

‘Ba mẹ....ba..mẹ....!!! Jun...!!!’ Nó vừa nói vừa khóc. Vỗ ôm lấy Jun. Jun thì đứng tim hoàn toàn, mùi hương nó thoảng trên mũi cậu, dịu nhẹ và thuần khiết, làn da mịn màng cọ xát vào cổ cậu. ‘..Ác mộng à?’

‘Nào..chỉ là ác mộng thôi..’ Cậu nói rồi...vỗ nhẹ vai Park Mi.

Nó có vẻ sững lại..ngệt ra ngốc nghếch nhìn người con trai trước mắt mình ‘Yaaa..anh là ai??’ nó buông ra, dụi dụi mắt. Aw..trông nó hết sức đáng yêu, thật trái ngược cái hình ảnh băng lãnh mọi lúc.

‘Key Jun. Chỗ này là của tôi, cô đang nằm nhầm nơi đấy..’ Anh đáp nhẹ, cảm thấy tim mình đập lồi vài nhịp.

‘..Jun?’ Mi mở to đôi mắt long lanh nhìn Jun. Cái tên quen thuộc, khuôn mặt cũng quen thuộc, nhưng nó mau chóng gạt ý nghĩ ấy đi. ‘chỗ này của anh?’

‘Phải.’ Anh nói.

‘Ko phải.’ Nó lắc đầu

‘Phải’

‘Không phải’

‘Tôi chịu thua cô rồi.’ Jun cười.

‘Ya, vậy sao..Vậy từ nay tôi ở đây được nhé?’ Nó mở to mắt hi vọng.

‘..Được, nhưng chỉ cô thôi!’ Jun ko cưỡng lại đc ánh mắt ấy.

Còn nó đắc thắng nhìn Jun, cứ ngăm anh mãi khiến anh hơi bối rối ‘Cô..làm gì thế?’

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Ghen Tị. (2)

CHAP 2: GHEN TỊ. (2)

‘Jun, anh thật giống một người....’

‘Là ai? Bạn trai của cô sao?’ Jun nhếch môi chọc nó.

‘Ko, giống ai..tôi cũng ko biết nữa...’ Nó xoa đầu rồi quay mặt đi.

‘Ngớ ngẩn quá..’

Park Mi lại nằm soài ra bãi cỏ mướt xanh. Nó thấy thật yên bình. ‘Jun, tôi thấy nơi này đẹp quá’

‘Đúng vậy, tôi yêu nó ngay từ khi bước vào!’ Jun nói.

‘....’

‘Sao vậy?’ Jun hỏi khi thấy nó ko nói gì.

‘..không..chỉ là tôi thấy hôm nay tôi nói hơi nhiều...’ Nó bâng quơ đáp.

‘Nói nhiều của cô đó sao?’

‘...’

‘Sao nữa vậy?’

‘Shhhh...Jun im đi, tôi buồn ngủ quá’

‘Được..rồi’

Nó ngủ thật dễ dàng, chưa đầy 10’ đã thực sự chìm vào giấc mơ sâu. Jun ngồi bên cạnh, nhìn nó ngủ mà lòng thấy ấm lên.

.....

9h30 AM

Jun vì mệt đã ngủ thiếp đi bên cạnh Park Mi. Nhìn hai người thật đẹp. Thêm phong cảnh nên thơ thế này còn đẹp hơn tranh.

Đã 5’ kể từ lúc giải lao, Kiều Hà đã cùng Ánh Ly và vài đứa con gái tìm Park Mi để trả thù ban sáng. Thế nhưng tìm mãi chẳng thấy đâu. ‘Quái nhì, tiến sâu vào sân trong xem!’ Kiều Hà ra lệnh.

‘Thôi Hà, càng sâu càng nhiều cây, sợ lắm!’Mấy đứa con gái bảo nhau.

‘Điên à? Cây của trường chứ có phải rừng hoang đâu! Đi mau, mấy đứa mới vô trg toàn đi từng góc gác không à, biết đâu thấy nó!’ Hà bước nhanh, nghĩ lại Park Mi mà ko khỏi giận dữ.

Ya, họ phát hiện một khung cảnh đẹp rất đẹp mà lâu nay họ chưa biết ‘Woaaa, có hồ kia!’ ‘Ừm, đẹp quá đi!’ Đám con gái trầm trồ. Hà cũng nhìn xung quanh ngạc nhiên... nhưng lâu sau cô thấy ngay hai con người đang nằm dài trên bãi cỏ! Kiều Hà mở to mắt, vô cùng kinh ngạc, rồi bắt đầu đỏ mặt giận dữ.

Kia chính là con nhỏ đó với Jun yêu đầu của cô!

Hà bước nhanh đến nhìn Park Mi. Rồi cô định tát vào mặt nó để nó tỉnh dậy... nhưng ko, trong đầu cô lại nghĩ ra một cảnh khác. Cô đến cạnh hồ nước, múc cả xô nước và bước đến hăm hực.....ÀO.....!!! Cả xô nước dội thẳng lên khuôn mặt xinh đẹp của nó..., ướt cả lên mái tóc dài và cổ váy trắng. Nó lập tức tỉnh dậy thấy lạnh toát, ngược lên thì hiểu ngay chuyện gì đang diễn ra.

‘Con điên kia!!! Mày đang làm cái quái gì đấy ?!’ Hà la lên khiến Jun cũng giật mình tỉnh dậy trần trối, ko hiểu gì.

Park Mi lại hoàn toàn bình thần. Trên khuôn mặt ko còn dễ thương như lúc này, h đã đắp lên lớp mặt nạ lạnh nhạt và chán chường thường ngày, trông hết sức băng lãnh khiến ng khác phát run. ‘Tôi làm gì cô ko thấy à?’

‘Mày...mày.....!!!’ Kiều Hà thở hồng hộc đáng sợ, nhưng quay phắt về phía Jun. Jun giờ cũng dần trở lại lạnh lùng, trầm mặc, ánh mắt khó hiểu mà phiến toái nhìn xoáy vào Hà khiến cô ta ko khỏi run rét. ‘Anh Jun! Anh xem..con nha đầu này nói gì với Hà này! Có phải là anh đang ngủ, rồi con ranh này mò đến ham hồ ngủ ngay bên cạnh Jun không? Em nói đúng quá, chính thực con cáo hai đuôi, ve vãn anh Jun tranh giành với em!’

Hà la lối, khuôn mặt căm hận, lại cố ý nũng Jun.

Jun trái lại với suy nghĩ của Hà, anh chẳng thêm bênh vực cô ‘Cô nói cái gì vậy? Là tôi cho phép cô ấy vào nơi này, còn các cô...tôi chưa cho phép đặt chân vào đâu!’ Anh nói lạnh nhạt thờ ơ, khẽ liếc về phía Park Mi. Nó giờ vẫn ngồi yên, hai tay cố gắng lau mặt và tóc đã ướt nhem, coi như ko quan tâm tới lời ác ý vừa rồi của Hà.

Hà điên cả máu, nháy mắt với đám con gái. Chúng cười ranh mãnh, trong đó có cả Ánh Ly...rất giỏi về những vụ ản hiếp ng khác! Còn cô uyển chuyển đi đến chỗ Jun...ngồi bên cạnh anh và làm nũng các kiểu (tựa vai, choàng tay..vân vân mây mây) để cướp đi sự chú ý của Jun. Anh ra vẻ khó chịu.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Ghen Tị. (3)

CHAP 2: GHEN TỊ. (3)

Còn đám con gái xông xộc bước nhanh tới chỗ Park Mi đang ngồi thẩn mặc...ko biết chúng định làm gì, nhưng nhất định là một việc không hay...

Và quả thế, Ánh Ly giờ cao cảnh cây lên, mục tiêu là bờ gáy trắng trẻo của nó! Nó ngẩng lên nhìn mới phát hiện ra, nhưng ko kịp rồi, cây gậy chỉ cần 3s nữa sẽ đập thẳng vào đầu nó! Theo bản năng nó cúi khom người lại, hai tay ôm mặt và đầu....’Ahhhh....’

.....

End chap 2 :)

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Chuyện Quá Khứ.

CHAP 3: CHUYỆN QUÁ KHỨ.

1s...2s.....

Park Mi mở bừng mắt ra, thấy...Jun đã ở trước mặt mình, bờ lưng anh dài và rộng chắn lấy thân hình nhỏ con của nó. Ánh Ly bị đẩy bằng lực mạnh, ngã ra xa toàn thân xem ra rất buồn, trợn mắt nhìn Jun. Mấy đứa con gái vội vã chạy đến đỡ Ánh Ly đồng thời lùi ra xa khỏi Jun, ko khỏi sợ hãi.

Hà trừng mắt nhìn Jun đang quay lại hỏi Mi ‘Có sao ko?’, cô đứng phắt dậy hăm hăm bước đến. Vừa liếc sang cô đã thấy Jun nhìn mình với ánh mắt kiểu ‘cô mà còn bước thêm một bước nào nữa, coi chừng tôi!’ Hà sồn gai ốc nhìn lại Jun sợ sệt. Khi anh giận lên quả kinh khủng.

‘Đội đẩy con nha đầu chết tiệt...!!’ Cô nhũ thậm r vội vã chạy đi cùng mấy đứa con gái.

Park Mi gượng đứng dậy, khuôn mặt xinh xắn lại bắt đầu lạnh nhạt đáng sợ ‘Thật là mệt’ nó nói nhẹ rồi quay người đi. Hết 30’ rồi, nó định sẽ về lại lớp vì cô giáo phạt nó 2 tiết thôi mà.

Song nó quay nhẹ đầu lại, mái tóc mềm như gió vất vèo trên bờ lưng trắng tuyết, ‘Anh không đi về lớp sao? Tôi đi đây.’

‘Tất nhiên là có’ Rồi Jun bước nhanh theo, cơ thể cường tráng cao lớn chỉ cần 2 bước là vượt lên nó. ‘OK’

Bầu trời thật âm ảm, hay là do Mi luôn thấy như vậy? Rồi Đoàn!! một cái, tiếng sấm rạch xé từng đám mây âm u. Mấy đứa con gái la toáng lên, tiện lúc bám dính lấy một đứa con trai gần nhất mà nín. Tự nhiên Jun nhìn sang bên cạnh mình, là Mi đang ngồi chống cằm nhìn ra cửa sổ ngẫm...sẫm. Nó ko hề giật mình hay sợ hãi, khuôn mặt thánh thiện vẫn mãi giữ thần phong lạnh lùng, bình thản, nhìn nó quật cường và mạnh mẽ quá, như ko muốn được ai thương hại vậy. Tại sao thế nhỉ...luôn luôn khi nhìn vào mắt nó, Jun chỉ thấy chúng rất buồn, rất mệt mỏi. Phải, cho dù miệng nó có cười thì trong mắt nó cũng chỉ một màu chán chường đó thôi.

Jun vốn ko nghĩ thêm, cậu cũng ko phải một người tọc mạch, thế nên chuyển mắt về cuốn vở của mình, chỉ cần 1p’ sẽ nhớ hết những thứ đã ghi chép trong này Lại nghĩ đi suy lại, cậu nghĩ hẳn Mi là một cô gái học hành cũng thường, vì chuyện gì mới vào được trường này, tại sao à? Vì Jun nhận thấy nó có bao h nghe giảng đâu, hẳn nó lười biếng lắm.

‘Này, ghi bài đi! Đồ lười!’ Cậu buông miệng nói thẳng luôn, nhưng câu nói không phải là đùa đùa chọc chọc, mà là nói thẳng thắn. Chắc với những con gái khác, bị một thẳng con trai như Jun nói như vậy chắc xấu hổ đến chết quá.

Thế mà thậm chí Mi còn ko nghe, ko động tĩnh gì.

‘Cô vô được đây nhờ cái gì thế?’ Jun lại tiếp tục nói. Mi thấy khung cảnh ‘yên bình’ của nó dần bị phá vỡ nên lạnh nhạt quay phắt lại.

‘Anh nói cái gì thế? Tôi vào được đây nhất định nhờ năng lực thực sự của mình. Cầm miệng vào đi, ồn quá!’ Nó còn thẳng thừng hơn

‘Tôi thì ko thấy vậy, năng lực kiểu gì mà tôi ko bao h thấy cô học’. _Jun.

‘Tôi học lúc nào làm sao anh biết, cũng có lẽ vì tôi quá giỏi.’ _Nó.

‘Haa...thật đáng buồn cười, vì quá giỏi mà ko cần học sao? Vớ vẩn.’ _Jun.

‘Anh nói gì tôi mặc anh.’ _Nó lại tiếp tục quay về cửa sổ.

‘Hai người thân mật quá đáng, em có bao giờ thấy Jun nói chuyện với người lạ đâu?’ _đó là giọng của đứa con gái ngồi bên trái Jun, hẳn cô ta rất ‘ngứa ngứa’ khi thấy Jun nói chuyện với nó, trong khi từ trước đến giờ chưa nói chuyện với một đứa con gái nào.

Phải, quả như Jun và cả Mi đều nghe thấy, nhưng cái tính vô sấu vô cảm ko cho phép hai ng quan tâm lắm. Bên cạnh cô gái ấy là một thẳng con trai cũng khá cao, vẻ ngoài hào nhoáng, ăn chơi, chính xác đó là Eun Nam!! Hotboy và giàu sang chỉ đứng sau Jun, đồng thời là bạn thân nhất của Jun.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Chuyện Quá Khứ. (2)

CHAP 3: CHUYỆN QUÁ KHỨ. (2)

‘Cô lắm chuyện quá, mặc kệ Jun đi!’ Eun Nam nhếch miệng khinh khinh nhìn cô gái.

‘Anh Nam...sao anh nói thế? Em cũng yêu anh màaaa!!’ Cô gái lập tức cười tươi ồng lại.

‘Đáng tởm!’ Eun Nam buông một câu rồi rùng mình quay sang chỗ khác, khiến cô gái quê đến độ đỏ mặt.

Bản trên...

‘Aizz, sao tôi điên cái con ranh đó quá!!’ Kiều Hà cắn môi cắn miệng rên nhẹ. ‘Là cái thá gì mà được anh Jun bảo vệ chứ?!’

‘Shh cẩn thận bà cô nghe thấy đấy.’ Ánh Ly ngồi bên cạnh.

‘Thế h tó phải làm gì đây?? Con ch* đó, tó chỉ muốn bấm ra trăm mảnh!’ _Hà nghiêng chặt răng, lông mày thanh mảnh cau có. Bộ dạng rất không vui.

‘Oh, không có gì đáng lo cả! Cái gì cũng có cách! Cậu không thấy bạn thân mình là ai đây sao?’ Ánh Ly nhướn mày ranh mãnh. Hà quay phắt lại.

‘Cậu có cách gì?’

‘Chỉ cần cậu dám làm thì tó sẵn sàng giúp!’

‘Vi anh Jun, tó làm tất cả! Kể cả giết nó tó cũng OK!’ Kiều Hà nhe răng cười.

Còn Ánh Ly thì còn cười rõ tươi hơn, lại mang về âm mị hơn, cô ghé tai Kiều Hà nói gì đó rất nhỏ. 5 phút sau, trên gương mặt xinh đẹp xuất hiện nụ cười tai quái, hài lòng của Hà..cô cười hà hà, khề lờm Park Mi ngồi cuối lớp, thì thầm như đang nói với chính nó ‘Park Young Mi, tao chắc mày không còn giữ được thiện cảm của anh Jun lâu đâu!’

Ánh Ly cũng vỗ vai bạn mình, nhếch miệng, trong đầu suy tính kế hoạch.

Không ai biết kế hoạch của cô và Hà là gì.....

‘Ê Jun, mình cùng về đi!’ Eun Nam nói lớn khoác vai Jun. Cậu cười lại, chứng tỏ hai người rất thân, thân lắm Jun mới cười như thế chứ ~ còn đám con gái thăm liếc về phía Jun và Nam, chết ngất khi thấy hai hotboy...cười.

Park Mi vẫn còn say ngủ bên cạnh, nó thậm chí còn không biết chuông đã reng~ “Đúng là một cô gái ngốc nghếch” Jun thầm nghĩ và hơi cười. Cậu lay lay Mi dậy. Phải mất một lúc Mi mới ngẩng đầu lên, dụi dụi mắt như một con mèo con.

‘Đã hết giờ rồi?’ Mi ngược đôi mắt long lanh lên hỏi Jun. Khiến tim cậu đập lỏm vài nhịp nhưng mau chóng bình thường trở lại. Gì vậy Jun, mày không được thích người con gái nào cả, mày chỉ có May thôi!..nhưng nó ấy giống May quá~

Cậu gạt đầu. Rồi mau chóng chạy ra cùng Eun Nam đang đợi. ‘Lại em nào? Xinh thế!’ Eun Nam chọc.

‘Vớ vẩn, bạn ngồi cùng bàn thôi! Đi về!’ Jun bặt đầu Nam khiến cậu ta la oai oái. ‘Về thì về, làm thấy ghê!’ Nam hừ lại.

..Park Mi chậm rãi đứng lên thu dọn sách vở, thờ dài bước ra khỏi lớp. Thật mệt quá a~ Tại sao Jun lại nói nó lười chứ? Cậu nghĩ nó học không giỏi, ăn hối lộ mới được vào đây à? Nó không bị tổn thương nhưng hơi khó chịu. IQ của nó là 156 đấy nha Jun, chỉ tại bài trên lớp dễ quá nó không thèm học thôi~ Và lại, nhà nó cũng tầm thường, có thể nói là khá nghèo, tiền đâu hối lộ chứ, nó rất là thật thà mà.

À thôi Mi, mày đang nghĩ cái quái gì vậy! Tại sao lại nghĩ tới anh ta? Anh ấy nói gì thì kệ chứ. Trước giờ mày như vậy mà.

~~~~~
‘Cô Shyn Hye, con về rồi’ Park Mi tháo giày rồi để lên trên kệ. Thật khác, trường thì mát lạnh (vì có điều hòa), còn bước vào nhà mình là không mát chút nào. Nhưng nó cũng không khó chịu, nó rất là yêu ngôi nhà cũ rích và cô Shyn Hye của mình.

Cô Shyn Hye bước ra, một người phụ nữ khoảng ba mươi tuổi, với khuôn mặt hiền hậu và đáng yêu, tuy bị chồng bỏ nhưng cô ấy chưa bao giờ tắt nụ cười tươi tắn của mình. ‘Con về rồi sao? Lại đây giúp cô nướng khay bánh này đi, tối nay chúng ta sẽ ăn mừng ngày đầu tiên con học trường Siêu Cấp Quốc Tế đó nhé!’ tay cô đang cầm tô đánh trứng.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Chuyện Quá Khứ. (3)

CHAP 3: CHUYỆN QUÁ KHỨ. (3)

Park Mi chạy đến và ôm chầm lấy cô Hye như mẹ của mình, cho dù bộ quần áo trên người bà hết sức nhem nhuốc. ‘Cô Hye,cô không cần làm vậy đâu mà! Con rất biết ơn cô, cô là người...’ Mi đang nói thì cô Hye chặn môi nó.

‘Shh, đừng nhắc lại chuyện đó nhé con, sẽ rất buồn. Cô là em ruột của mẹ con, là cô ruột của con, bổn phận của cô là phải vậy chứ.’ Ánh mắt cô sáng lên một nỗi đau.

Park Mi lắc lắc đầu. Đừng khóc, đừng khóc! Trái tim mày đã đóng băng rồi mà Mi, đừng nên để cảm xúc nào kiểm soát mày nữa! ‘Không, không phải vậy! Chỉ có cô là người yêu thương, nhận chăm sóc con trong khi những người khác lại đùn đẩy qua lại, cô là người con yêu nhất!’ Mi nói rồi vội vã cầm lấy khay bánh nhét vào lò, tránh ánh mắt buồn của cô Shyn Hye, ‘Thôi đừng nói chuyện này nhé cô! Chúng ta làm bánh đi!’

Shyn Hye khẽ chấm nước mắt rồi nhanh chóng khuấy tiếp tô trứng. Ôi con bé ấy thật khổ, nó đã phải chịu bao gánh nặng và nỗi đau suốt mười năm qua, thế mà nó lại mạnh mẽ quá. Bên trong nó, có mạnh mẽ như vậy không đây.....? Cô Shyn Hye nghĩ mà thấy thương Mi hết sức.

~~~~~ Mười năm trước.....

Tại một căn biệt thự rất to và đẹp, chính xác là gia đình họ Park. Ông Park HamJae và bà Jung Yam là hai người đứng đầu tập đoàn Park, tập đoàn khi ấy là nhất nhì thế giới, có lẽ chỉ sau tập đoàn Zeus.

Đứa con gái duy nhất của họ đang chờ họ về. Khi ấy là chín giờ tối, lẽ ra cô bé phải đi ngủ, vì lúc ấy cô bé mới bảy tuổi thôi. Cô bé ấy tên là Park Young Mi. Lúc nào cô bé cũng cười và vui vẻ với mọi người, nên ai cũng yêu mến.

‘Ba mẹ về lâu quá đi..’ Mi hớn hờ chạy ra cổng khi thấy bảo vệ từ từ mở cổng ra, chắc chắn là ông HamJae và bà Yam đã về! Chiếc xe hơi đen loáng chậm rãi tiến vào, cô bé tí tòn chạy theo.

Bước xuống xe là một người đàn ông tuổi trung niên, mặc vest đen. Ô đây chính là ba..mà, nhưng sao người ba toàn máu là máu? Cô bé thét lên sợ hãi, ba cô bé bị sao thế này?

Hàng loạt vệ sĩ vội vã diu ông Jae vào nhà, nhưng ông xua tay bảo không cần. Ông giang tay ra, ý bảo Park Mi lại gần mình. Cô bé tuy sợ máu nhưng vẫn ủa vào lòng ông như mọi ngày. Khiếp, người ông toàn mùi máu tanh, dính cả lên khuôn mặt dễ thương của Mi, nhưng cô bé không quan tâm, cô bé ôm chặt lấy ông.

‘Ba! Ba! Ba bị sao vậy???’ cô bé nói mà gần như là khóc nức lên.

Người đàn ông ôm lấy đứa con gái bé bỏng của mình, ông đang khóc? Nước mắt rơi tí tách trên khuôn mặt ông, giọng ông nghẹn ngào. ‘Con gái của ba! Ba không biết phải làm gì nữa, ba có lỗi với con!!...’, ông la lớn. Còn Mi tròn mắt nhìn ông.

‘Tại sao vậy ba?...Dù có là gì con cũng không trách ba đâu, ba kể con nghe đi?...À mà mẹ đâu rồi? Sao con ko thấy mẹ???’ Park Mi ngo ngác nhìn những giọt nước mắt của ông Jae.

‘Ba xin lỗi...ba xin lỗi...con gái của ba, phải sống cho thật tốt nghe chưa con? Con của ba mẹ phải mạnh mẽ lên nhé, cho dù không còn ba mẹ bên con nữa! Ba yêu con và mẹ con rất nhiều!’ Ông Jae nói mà giọng nghẹn cứng, nước mắt không ngừng rơi. Rồi ông hôn vào trán Mi, ôm Mi thật chặt lần cuối.....và vội chạy thật nhanh lên lầu, mỗi bước ông chạy càng thêm yếu hơn.

Park Mi đứng nghẹn ngào ở đó. Chuyện gì vậy?? Sao ba lại khóc đau khổ thế, cô chưa bao giờ thấy ba khóc cả. Mẹ đi đâu mất rồi? Sao lại bỏ ba khóc thế này??

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Chuyện Quá Khứ. (4)

CHAP 3: CHUYỆN QUÁ KHỨ. (4)

10 phút sau.....

– Chủ tịch Jae đã tự sát rồi!!! Cấp cứu, gọi cấp cứu!!!!!!!!!!!!!! _ giọng ông quản gia và đàn vệ sĩ hét hoảng, mọi người sững sờ, đứng người lại, không tin vào tai mình.

Cây kem trên tay Park Mi rớt xuống.

Cô bé chạy ù lên nhà, tông cửa vào phòng ba mẹ mình.

Điều cô thấy...

Là xác một người đàn ông trung niên đang nằm sõng soài trên sàn. Xung quanh ông là máu và máu, mùi nồng nặc xộc vào không khí, cay chết. Bên cạnh ông là một con dao găm, hình như ông đã dùng nó đâm nhiều phát vào bụng mình.....

Trên giường, là một mảnh giấy nhỏ. Cô bé run rẩy, khóc thét lên chạy đến ôm lấy ba mình, máu be bết trên chiếc váy trắng của cô.

Sau cùng, cô mới biết dòng chữ trên mảnh giấy ấy.

“Anh có thể làm tất cả, chỉ cần được ở bên em. Anh có thể mất mọi người, nhưng không thể để mất em và Park Mi. Thứ lỗi. ....”

Ngắn gọn. Nhưng như một nhát dao cắm vào tim Park Young Mi

Tuổi thơ ám ảnh.

.....

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Một Người Nửa Đến.

CHAP 4: MỘT NGƯỜI NỬA ĐẾN.

Vài tháng sau nữa, Park Mi mới hiểu được mọi chuyện.

Mẹ cô bé, tức là bà Jung Yam, vào tối hôm đó khi đi về cùng với ông Jae, đã bị ám sát thảm hại.

Là một nhóm xã hội đen cô bé không rõ danh tính, nhưng có thể hiểu chúng rất không ưa nhà Park, luôn muốn ra tay sát hại. Và chính tối hôm ấy là đêm kinh hoàng. ....

Trên con đường dài, chiếc xe của hai ông bà Park đang lao vun vút. Ông Park cực độ căng thẳng, hắc tuyến rơi đầy trán, nhưng cố gắng bình tĩnh lái xe với vận tốc kinh hoàng. Bà Yam ngồi bên cạnh, nước mắt chảy dài và hết sức lo sợ, bà cầu nguyện, bà cầu cho Chúa nhìn thấu tâm gan mà cứu lấy vợ chồng bà.

Đằng sau là chiếc xe chứa năm tên mặc âu phục đen, mỗi tên, đều cầm trên tay súng. ... Trông chúng trẻ người lại nhanh nhẹn, chốc lát đã phóng lên được ngang xe của ông bà Park. Đáng lo hơn, là hai vợ chồng đi ăn tối nên không cho vệ sĩ đi theo, cực kì là một thiếu sót quan trọng giờ phút này. ‘Jae, Jae....chúng đã bằng được mình rồi!’ Bà Yam la lớn, vội vã nhìn ra cửa kính, đám thanh niên âu phục đen cận sát khiến bà giật mình cúi xuống, hai tay ôm lấy mình.

Ông Park vội nhìn sang, tròn tròn mắt, oh không! Ông cố gắng chạy xe nhanh hơn nhưng. ....

ĐOÀNG.

Cánh tay phải của ông giật mình mất thăng bằng, nó đã trúng đạn! Máu tủa như mưa ra khiến ông đau đớn cực độ mà mắt tay lái, ông cắn răng chịu đau, vẫn nhìn sang vợ mình có ổn không. Bà Park tròn mắt nhìn cánh tay chồng, bịt miệng, bà nắm lấy tay ông thật chặt để cầm máu, tay bà run rẩy mở hộp xe ra lấy thuốc tê, nước mắt bà nhiều đến nỗi ướt đầy mặt.

‘Jae, anh có sao không?? Thấy đỡ hơn ko? Em sẽ tiêm thuốc tê nhanh!’ Bà Yam vội vã xịt kim tiêm, ‘Không sao đâu! Em cúi xuống đi mặc kệ anh!!!!’, ông Jae la lớn căng thẳng. Giờ phút này là giờ phút quyết định sống chết. ....bà Yam theo bản năng nhìn sang và bà. ...trùng lớn mắt nhìn tên áo đen rướn người ra, khuôn mặt lạnh lùng và đáng sợ kinh khủng, hấn giờ lên một cây súng dài! Lực súng này chắc chắn chỉ cần một viên đạn với vận tốc kinh hoàng là có thể cướp đi sinh mạng con người!!

Cây súng đáng kinh..chĩa thẳng vào trán ông Jae, giờ đang tập trung lái xe và cắn con đau. Bà Yam không thể làm gì được rồi, viên đạn đã bay ra, và không có phép màu nào ngăn cản nó được. ....

ĐOÀNG!!!!!!!!!!!!

Giờ phút ấy đã diễn ra.

Đám người xã hội đen đã hài lòng bỏ chạy.

Chiếc xe của ông bà Park phanh gấp, méo mó.

Ông Park không thể tin vào mắt mình!

Phải, ông là mục tiêu thực sự của chúng. Nhưng chính giờ khắc ấy, bà Yam đã ôm lấy ông, ôm trọn vào lòng một cách mãnh liệt nhất. Và đương nhiên, viên đạn chết người đã đâm thẳng vào đầu bà.

Máu tứa ra từ đó, bà Yam trợn mắt đau đớn, ông Jae sững lại. ...

-Aaaaaaaaaaaaaaaaaahhh!!!! Không, em không được...chúng ta sẽ đến bệnh viện! Anh..anh. ....

Lần đầu tiên ông Park cuống lên như vậy, nước mắt ông đã bắt đầu rơi. Người ta bảo đàn ông không nên khóc trước người phụ nữ, nhưng khi người phụ nữ họ yêu nhất ra đi, không ai mà kìm nén được cảm xúc bản thân, phải không? Ông ôm lấy bà bằng cánh tay bị thương của mình, tay kia cố gắng, nặng nhọc theo đường bệnh viện mà phóng. Vận tốc kinh hoàng. ..bà Yam khổ sở rên lên, hân bà rất, rất đau đớn, nhưng còn chút sức lực động lại, bà cố mà ôm Ông thật chặt, bà muốn lần cuối được chết trong vòng tay ông. ..chứ không phải trên giường bệnh viện.

‘Jae..Jae.....’ bà thờ hồn hên, nặng nề nói. Lời nói khó khăn của bà như cửa vào tìm gan ông, ‘Chuyện gì thế? Là em đau phải không??? Chúng ta sắp tới rồi.’ Ông rên lên, ‘Không kịp..đầu...em sắp.....’, bà Yam thông khổ đáp lại, ‘Nghe em đi, em muốn...nói chuyện....lần cuối.....’

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Một Người Nữa Đến. (2)

CHAP 4: MỘT NGƯỜI NỮA ĐẾN. (2)

Ông phanh lại, nước mắt tràn ngập quay sang vợ mình. Người phụ nữ suốt đời của ông, ông thề không bao giờ làm bà tổn thương, không bao giờ buông tay bà ra...thế mà bây giờ...số phận không cho ông làm được. Dù có đánh đổi hết gia tài, công ti của ông, ông sẵn sàng đổi lấy sự sống hạnh phúc cho bà Yam. Nhưng như đã nói, thời khắc này là không thể..!!!!

‘Jae,...em rất yêu anh...một số điều cần phải nói trước khi...’ bà nói.

‘Không em sẽ không chết đâu! Tin anh đi! Anh xin lỗi, là lỗi tại anh, lẽ ra viên đạn ấy phải bắn vào anh!’

‘Anh chẳng...có lỗi..gì cả! Nghe này, băng nhóm ấy là của tập đoàn Blue,.....việc tránh được sự truy sát của băng nhóm ấy là rất khó!.. Em ko thể cầm cự được thêm, nhưng nếu được nói lần cuối, mãi mãi vẫn là em yêu anh.’ bà cắn răng chịu đau mà ôm lấy ông, để ông quấn chặt bà trong tay mình.

‘Không.....’ Ông trợn mắt nhìn bà, vậy là hết sao??? Vậy là ông không còn được thấy người phụ nữ của mình nữa???

Bà thờ hắt ra, nhắm mắt lại.....

Một cái chết kinh hoàng. Một nỗi đau hình thành trong tim người đàn ông.

....Vì thế, ông đã tự sát. Phải, ông là đồ tồi. Chỉ vì không chịu được nỗi đau kinh khủng ấy, ông đã bỏ mặc cả gia tộc, và đưa con gái ngây thơ đăng sau.....

Để nó sống trong đơn độc và nỗi đau.

Để sự lạnh nhạt và băng lãnh lớn lên từng ngày trong tim nó.

Để nó mất hết niềm tin vào hôn nhân đích thực.

Để tạo ra nó, một con người đáng sợ và lạnh như băng.

.....

Lại một ngày nắng lên.

Nó lại lững thững lái xe tới trường. Chen chúc giữa hàng loạt xe hơi đắt đỏ của các cô cậu ấm trong trường, nó nhỏ nhắn dễ dàng vượt lên, chạy vào bãi đỗ xe máy.

Nó vừa mới khóa cổ xe cẩn thận, quay sang thì đụng trúng bờ ngực rắn rỏi của ai đấy, đang đứng chắn trước mặt nó. Nheo nheo mắt ngược lên, một người con trai với khuôn mặt yêu nghiệt, có vẻ quậy phá ăn chơi, nhưng không thể phủ nhận là anh ta khá đẹp. Hotboy đứng thứ ba trường (sau Jun và Nam), con trai chủ tịch tập đoàn Windy đứng thứ năm thế giới. Là Bảo Duy. Và đám con gái đang đứng vây quanh bãi đỗ xe, nhón nháo khi thấy hotboy của chúng nó.

Anh ta là ai nó chẳng quan tâm, nó trừng mắt nhìn sâu vào mắt của Bảo Duy, ngạc nhiên anh ta giật mình lùi lại phía sau. Đôi mắt băng lãnh của nó thật đáng sợ.

Park Mi chuẩn bị đi tiếp. Nhưng Bảo Duy dứt khoát kéo cánh tay của nó lại, anh cười một điệu cười “sát gái” vẫn dùng để cưa cẩm mấy nàng tiểu thư

nọ. “Park Young Mi, quả không hổ danh tin đồn, là nữ nhân đẹp nhất trường mới đến nha~” Anh nhếch một bên mày, cái kiểu mặt bí ẩn này, mấy cô nàng kia có thể đổ gục xuống mà chết. Rất tiếc, không phải là nó.

Nó giương mạnh tay mình ra nhưng không thành công, tay nó gầy nhỏ, làm sao vật được cái cánh tay tập gym một tuần ba lần chứ. “Bỏ ra!” nó trầm giọng cảnh báo anh ta, sáng sớm đã thấy mệt mỏi, gặp thêm chuyện này nữa nó không thể không nảy sinh bức mình, hiện rõ trên gương mặt tinh tế.

Bảo Duy, anh ta thậm chí còn không buông tay, “Well well, quả nữ nhân nhưng có dũng cảm ha. Tòì yêu em, được chưa?” Bảo Duy vừa nói xong cả đám con gái, một nửa gào lên phấn nộ, nửa còn lại xiu xuống đất mà sốc.

Cũng không có gì bất ngờ lắm. Minh Bảo Duy vốn hotboy tính cách ngang tàng, bốc đồng quậy phá, tán gái dễ như ăn cháo trắng, thay người yêu như thay áo. Thấy em nào xinh xắn, cậu tự đặt mục tiêu phải của được, yêu khoảng hai ba ngày rồi vứt như đồ chơi. Hầu như các nữ tiểu thư trường này cậu đều qua tay hết rồi. Hơn nữa, Minh Bảo Duy học hành cũng tâm thườg, chẳng qua con nhà giàu có, dứt ló vài trăm triệu là được vô thắng căng. (Đã nói rồi, trg học siêu cấp cho người học giỏi a~).

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Một Người Nữa Đến. (3)

CHAP 4: MỘT NGƯỜI NỮA ĐẾN. (3)

Và cái việc dứt ló cũng ko đáng xa lạ, 80% học sinh ở đây vào được là nhờ đưa phong bì. Chỉ có những nhân tố thực sự tài năng, như Jun và Mi, không bao giờ chia tiền hối lộ để được điểm xuất sắc.

Thôi thôi, quay lại câu chuyện.

“Well well, quả nữ nhân nhưng có dũng cảm ha. Tòì yêu em, được chưa?” Cái câu nói vớ vẩn nhất Park Young Mi này từng nghe. Nó nhếch mép đáng buồn cười, tưởng làm nó thích được dễ dàng lắm sao? Ngu ngốc!

“Vậy tiếc quá, anh không đủ tư cách để tôi yêu!” nó nói hững hờ rồi gạt mạnh tay anh ta ra. Do Bảo Duy đứng hình nên nó thoát được dễ dàng. Nó cảm chiếc cặp của mình rồi nhanh nhẹn bước lên lớp.

Để lại đằng sau nó, Bảo Duy hotboy ngang tàng, không cô gái nào mà không yêu, anh ta đứng sững lại, mặt đỏ như cà chua. Anh vừa bị từ chối? Vừa bị một đứa con gái gạt tay và hất cả xô nước lạnh vào mặt? Anh không phục!

Đám con gái cũng tròn mắt nhìn Park Mi bước đi, không thể tin được hotboy Bảo Duy cũng có lúc đáng xấu hổ như thế này.

Và không ai biết, Jun cùng Eun Nam đến trường (bằng siêu xe Bugatti hí hí), chứng kiến được hết sự việc. Lẽ ra khi thấy Mi bị tên con trai nọ lôi lại, Jun không nên được định chạy ra đám cho hấn một quả, nhưng lại có Eun Nam ngăn lại, bảo, “Đề xem cô ấy làm gì đã, chắc chắn cô ấy không dễ ăn hiếp đâu!” Thế là Jun cũng bình tĩnh đứng lại xem.

Cái cách đối xử của Park Mi vừa rồi, làm lòng cậu nhẹ nhõm hơn một chút. Mà... ủa... sao vậy....cậu có thích nó đâu chứ...! Sao lại nhẹ nhõm nhỉ?? Cậu xoa đầu rồi vội đi đến lớp.

Eun Nam quàng vai lên, nhìn bộ dạng bối rối của tên bạn thân mà phá lên cười, rồi ghé tai hấn thì thầm...

“Ra là có đối thủ rồi!” Eun Nam cười ranh mãnh rồi chạy lẹ đi trước khi Jun cho cậu một cú đấm trời giáng. “Thằng hăm!!!” anh hét lên khiến đám con gái cũng giật mình quay lại, rồi mau chóng đổ mắt nhìn hotboy no1 của trường. Xét về điển trai và giàu có? Bảo Duy còn thua xa!

(chập mới tuần sau ha)

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Kế Hoạch#8212;

CHAP 5: KẾ HOẠCH—

Vì trường là trường bán trú nên, các học viên sẽ ở lại qua buổi trưa, dùng bữa tại nhà ăn (super-rộng) và nghỉ lại ở kí túc xá (cũng super-đẹp). Vốn là trường học Siêu Cấp được thành lập bởi lãnh đạo nước, phải nói là cái gì ở đây cũng chuẩn 5 sao a~

Park Mi vẫn không có một mối bạn. Với nó như thế cũng không có gì đáng quan tâm lắm, nó quen rồi.

Sau cả tiết buổi sáng chán chường, Park Mi lại lững thững bước ra nhà ăn của trường. Là nhà ăn đây sao? Y hệt một cái nhà hàng vậy mới phải. Không có cảnh chen chúc nóng và hắc tuyến, hay mùi hôi rình của đồ ăn thừa, hay tiếng la í ới, vân vân mây mây... đây đích thực là nhà hàng cho tiểu thư-thiếu gia mà. Có điều hòa dọc dài, bàn ăn được trải khăn, ghế tựa xếp gọn êm ái. Có cả phần thơm mùi Violet nhẹ nhàng. Ăn một nơi, nhà bếp cũng được trang bị dàn nấu nướng siêu hiện đại nữa a~

Được! Có lẽ sẽ làm tâm tình Park Mi đây tốt lên phần nào chăng!

Không vui rồi, cái con Kiều Hà đứng lù lù ngay kia, ăn uống sao mà thoải mái cho xong. Nó tặc lưỡi khó chịu, nhanh chóng lấy tô chén ra gấp thức ăn (buffet mà).

Kiều Hà đứng cạnh liếc nó ranh mãnh, khả khả sắp có chuyện vui rồi nha. Ánh Ly lại đứng bên trái nó, tỏ ra tự nhiên như không, quan sát mọi thứ nó đang làm. Nó biết mình đang đứng giữa hai tiểu thư đây, nhưng không để tâm, lấy thìa múc súp, ay nó thêm súp biết bao~

Lúc đó Jun và Eun Nam vừa bước vào nhà ăn. Jun nhìn quanh định tìm nó, dù chẳng biết tìm nó để làm gì... rồi khi anh thấy nó đang lặng lẽ đứng lấy súp, anh thờ phào rồi quay sang Eun Nam bảo đi lấy nước.

Ở chỗ Park Mi. Ánh Ly quay sang mỉm cười thân thiện với nó “Bạn ăn súp à? Mình xin lỗi chuyện hôm qua nhé, do mình bị ép phải đánh bạn thôi. Tha cho mình nhé?” Ánh Ly trưng ra khuôn mặt hết sức thánh thiện. Mi hơi ngạc nhiên nhưng như đã nói, nó rất lạnh nhạt nên cũng nhanh chóng trở lại bình thường. Và hơn nữa, nó không phải kiểu người kiêu ngạo nên hồ hững gật đầu, “Ừ.” Đến đây Ánh Ly mỉm cười nhiều hơn, “Park Mi này, bạn cảm giúp mình tô súp này đi được không? 5s thôi mình phải lấy món tôm nhưng vương quá~!”

Park Mi khó hiểu, nhưng nó cũng cầm tô súp lớn lên, hơi nặng nhưng nó giữ được. Nó ngoái lại xem rốt cuộc Ánh Ly tính làm gì và...

“RẦM!!!!!!!!!!”

Mọi người tròn mắt quay phắt sang nhìn nơi diễn ra sự việc...

Kiều Hà nằm trợn dưới sàn ăn, cả người cô dính toàn súp là súp. Dính trên cả bộ váy ôm mặc tiền và cả đôi chân dài. “Áaaaaaaa”, cô la lên kinh tởm, cố gắng ngồi dậy. Nhưng lại trượt xuống sàn vì trơn.

Park Young Mi đang đứng đối diện, hai tay cầm nồi súp đã bị đổ đi nhiều, hơi loạng choạng nhưng đã lấy lại được thăng bằng, chuyện gì vừa diễn ra vậy nó cũng không hiểu. Nó chỉ biết mình bị ai đó đẩy rất mạnh và lúc đó nó nhắm mắt lại rồi, chỉ nghe thấy tiếng súp đổ ồ ạt lên “thứ gì đó” và nó thì suýt nữa ngã.

Mọi người trở mắt nhìn Park Mi, bắt đầu bàn tán, “Chính cô ta là người đổ súp lên người chị Kiều Hà!!”, “Phải đó, nó thật là mất nết!”, “Nó nghĩ nó là ai mà dám làm thế với Hà tiểu thư chứ?!” blah blah, nó nghe lọt từng chữ. A, hiểu ra sự việc rồi, nó đâu có ngu! Nó lập tức quay phắt lại tìm Ánh Ly, nhưng, chết tiệt, cô ta biến đâu mất rồi! Chính Ánh Ly lợi dụng thời cơ, nhân lúc nó quay đi mà xô nó đến nồi súp trên tay nó hất hết vào người bên cạnh, là Kiều Hà!

“Đúng là khốn khiếp, tao chưa làm gì mày, mà mày đã vô lí đổ nguyên cả nồi súp lên người tao ư?? Mày là con hai mặt đáng tởm! Mọi người nhìn đi, bề ngoài nhìn nó hiền lành vô hại biết bao, sau lưng là chúa xấu xa hay hãm hại ng khác!”, Kiều Hà bắt chọt gạo lên, a~ ra là cô ta đóng đật ghê nhỉ. Mà diễn kịch như vậy làm gì? Đề mọi người ghét nó? Vốn đã ghét sẵn rồi nó không quan tâm! Hay để vạch trần nó trước mặt Jun? Đề Jun ghét bỏ nó? Một lần nữa, Park Young Mi này không quan tâm mấy chuyện vợ vãn đó! Cô ta thích thì cứ việc yêu anh, nó đâu có thèm tranh giành?

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Kế Hoạch#8212; (2)

CHAP 5: KẾ HOẠCH— (2)

“Là nó làm thật sao?? Đúng là khốn nạn! Sao chúng ta không ra tát cho nó vài cái?”, một giọng nam sinh, ôi vãi cả bánh bèo, chắc anh đây mê chị Kiều Hà lắm!

“Tát chưa thể đủ, nhìn nó làm chị Hà ra sao kìa! Phải đề nó ra đánh thật nhiều mới chừa!”, một giọng nữ khinh bỉ lườm Park Mi.

“Mới đầu tao không ưa nó rồi, con nhà bình dân vớt được vào đây còn làm tàng!”, aizz ba bốn chục cái giọng nhao nhao, mục tiêu nhắm tới là Mi.

Kiều Hà khẽ cười, kế hoạch đã dần hoàn thiện. Chỉ cần Jun thấy và hiểu được. Mà cô đã để ý rồi, Jun đã chứng kiến tất cả kia. Anh tuy vốn băng lãnh không quan tâm ai, nhưng khi nhìn thấy Park Mi như vậy, tim anh hơi trùng xuống phần nào. Vậy là cô gái ấy làm chuyện xấu xa đó thật sao? Anh luôn nghĩ nó là người vô hại, đáng thương...cô gái mang khuôn mặt May của anh.

Jun cau mày buồn bực rồi quay đi, có lẽ cậu đã hơi thất vọng rồi. Eun Nam không biết nói gì hơn chỉ lo lắng nhìn bạn mình, cậu chưa bao giờ thấy hẳn buồn vì ai cả, đặc biệt là con gái! Nhưng cậu cũng quay đi theo một cách im lặng.

Kiều Hà nhanh nhẹn đứng lên cười mẫn nguyện, liếc xéo Park Mi đang đứng chôn chân tại chỗ. Cô đi ra khỏi nhà ăn trong những ánh mắt quan tâm của mọi người, oa thật sung sướng khi được mọi người tin tưởng còn con ranh đó chuẩn bị chết đến nơi rồi! Kaka, cô quay đi, hắt đầu về phía nó,...được lệnh, phân nửa đám học sinh lao tới chỗ Park Mi, phân nửa còn lại chỉ biết lác đác, hoặc cười cổ vũ~ Khung cảnh ác độc với mục tiêu là Park Young Mi! Những người đầu bếp cũng chỉ dám lo lắng nhìn, thân phận của họ không đủ tư cách để ngăn được những thiếu gia-tiểu thư giàu có đó, nếu họ ngăn cản, họ sẽ bị đuổi việc.

Park Mi yếu đuối, như con kiến trước một lũ trâu, nó chưa kịp làm gì đã bị xô ngã xuống rất mạnh. Nó ngã rầm ra nhà, đau đớn cố gắng chống cự. Nhưng tuyệt đối trên gương mặt luôn băng lạnh, không rên la một tiếng. Nó phải mạnh mẽ! Ba mẹ nó dặn nó thế nào? Không được khóc, không được tỏ ra mềm yếu, phải cứng rắn mới tồn tại được trên cs khắc nghiệt này!

Nó đã nhìn thấy Jun.Jun cũng đang nhìn nó cắn rứt, cậu muốn đến giải thoát nó khỏi lũ điên kia, nhưng sự thất vọng trong cậu quá đủ để cậu mềm lòng trước nó thêm lần nào nữa. Cậu...không tin nó nữa! Nghĩ rồi, Jun dứt khoát quay đầu đi.

Park Mi bị tát, bị những bàn chân dơ bẩn đạp lên người vô tội. Nhưng nó chịu được, nó ổn. Điều làm nó đau nhất có lẽ là ánh mắt của Jun. Hiểu rồi, vậy ra là Jun không tin nó, Jun nghĩ nó là người xấu! Thế mà lúc đầu nó cứ nghĩ anh là người tốt bụng, là người duy nhất nói chuyện với nó, là người đã cho phép nó nằm trong khu vườn bí mật ấy...! Nó thật sai lầm khi tin Jun!

Mười năm qua nó đã hiểu, không nên tin bất kì ai, và không được nghĩ tới thứ gì gọi là tình yêu cả. Nó đúng rồi. Nó căm hận Jun, nó căm hận sự hèn nhát và cộc cằn ở Jun. Được rồi, sao mày lại nghĩ tới anh ta nhỉ Mi? Mày là đồ điên, không được tin ai hết mà~ thôi thì chịu cho con đau này qua nhanh vậy. Phải, ta là người hất súp lên người Kiều Hà đấy, thì sao!

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Kế Hoạch#8212; (3)

CHAP 5: KẾ HOẠCH— (3)

“Mấy người làm cái gì vậy hả?!” một giọng nói vang lên hết sức lớn và bức mình. Tất cả mọi người quay lại sững sờ khi nhận ra đó là Bảo Duy.

Bảo Duy thực không hiểu chuyện đang diễn ra, mới bước vào nhà ăn anh đã vô tình thấy người con gái ấy bị đánh đập toi tã rồi. Điều đó làm anh khó chịu. Cô ấy chưa qua tay anh thì không ai được phép đụng vào cả!

“À, anh Bảo Duy, là tại con điên này hất nguyên nồi súp vào người chị Hà, anh xem nó hai mặt chưa? Chúng em phải xử nó cho ra hồn ă!”, một đứa con gái giành quyền trả lời, đỏ mặt ngây thơ như ra vẻ đáng yêu lắm, nhưng Bảo Duy đã quen cái loại này lắm rồi. “Nói cô ấy hai mặt, nhìn lại mình xem coi có giả tạo không?” Bảo Duy nhếch mép kinh tòm. Đứa con gái ngây người, như muốn đào lỗ chui xuống đất.

Bảo Duy lặng lẽ tiến lại chỗ Park Mi đang nằm ê chề, anh đi tới đâu là đám học sinh tản ra tới đó, không khỏi sợ hãi. Bất ngờ, Bảo Duy đỡ Park Mi ngồi dậy một cách nhẹ nhàng. Mi có điểm tựa, nín lấy mà đau đớn ngồi dậy, nó bây giờ cứ nửa tỉnh nửa mê, nhưng vẫn biết được người trước mắt mình là Bảo Duy. Nó đã ghét anh từ lúc sáng, bây giờ xuất hiện tất nhiên chưa thể nào thích cho được. Nhưng không lẽ đẩy hẳn ta ra? Không, nó mệt lắm rồi, không cần biết là ai nữa, miễn sao được giải thoát khỏi đây.

“Em có ổn không?” Bảo Duy ân cần hỏi, câu hỏi sốc khiến đám con gái chết đứng nhìn chằm chằm vào anh ta. Còn nó có ổn không ư, câu hỏi hay đấy, nhìn thế này còn được gọi là “ổn” sao? Nhưng nó không nói gì. Bảo Duy đỡ Park Mi đứng dậy. Chân cô không thể đi được quá, nó toàn những vết bầm và trầy xước thôi. Nó vừa đứng lên đã loạng choạng suýt ngã, may là Bảo Duy đỡ lấy kịp. Mà cũng thật không ngờ, Bảo Duy-hotboy độc tài ngang tàng, cũng có lúc dám cúi người đối xử nhẹ nhàng với một thiếu nữ như vậy (= =), không tin được a~

“Không đi được sao? Vậy thì...hự”, Không cần nó trả lời, Bảo Duy đã...bế nó lên tay như một con mèo con. Nó muốn chống cự nhưng không thể, vì bây giờ nó quá yếu còn anh quá mạnh, thôi thì mặc kệ anh ta làm gì cũng được miễn sao giúp nó thoát khỏi chốn ngột ngạt này.

Đám con gái toàn bộ ngã lẩn ra xiu, Bảo Duy của chúng nó có thể bế con ranh đó sao??? Kiều Hà dậm chân tức anh ách nhưng không dám ho he làm gì, cô chỉ biết nhìn mà gãi mắt ròn rột.

Từ phía xa, Jun chứng kiến tất cả. Cậu tự dặn lòng mình không liên quan gì tới nó, thế nhưng khi thấy Bảo Duy bế nó lên, có một ngọn lửa bùng lên trong Jun.

Cậu chạy đến rất nhanh khiến Eun Nam còn không ngăn cản được.

Jun đứng trước Bảo Duy và Park Mi, “Park Mi tại sao cô lại đi theo hắn hả???” có vẻ anh rất bức mình.

Bảo Duy nhìn Jun rồi nhếch miệng, “Tránh ra đi! Tôi còn phải đưa cô ấy đến y tế!” Mi nghe thấy giọng nói quen thuộc thì hơi ngoảnh đầu sang yếu đuối, phải ha, kia là Key Jun kia, anh còn xuất hiện làm gì cho đầu nó thêm đau nhỉ? Lại còn gọi tên nó nữa chứ. Vớ vẩn.

“Tôi hỏi em, sao lại theo hắn dễ dàng như vậy??? Hắn giúp gì được cho em sao???” Jun gần như gào lên. Còn đám con gái thút thít sợ nhìn họ...

Đau đầu quá... cái tên Jun này, nó bức mình quay ngoắt sang dù toàn thân rất mệt và ê ẩm, “VẬY THÌ ANH GIÚP GÌ ĐƯỢC CHO TÔI SAO??” nó cười yếu ớt. Chính câu hỏi đó khiến Jun đứng sững lại.

Phải, cậu đâu có tin nó, cậu đã bỏ mặc nó mà, giờ còn đòi hỏi cái gì?

“Park Mi..? Ghét tôi lắm sao??” Giọng anh trầm mặc.

Park Mi nghe hết, nhưng nó không trả lời, quay đầu vào bờ ngực rắn chắc của Bảo Duy, “Anh tránh ra đi.” nó nói nhỏ nhẹ nhưng phũ phàng. Tình huống này, có coi như Jun đã công khai tình cảm với nó không? Thôi bỏ đi, nó không-quan-tâm! Nó không tin vào tình yêu! Nó mệt mỏi nhắm mắt lại.

Jun nhìn nó, rồi lặng lẽ quay đi, bước ra khỏi nhà ăn, không ăn trưa cũng không sao. Eun Nam thấy vậy vội vàng chạy theo. Thề đấy, Nam chưa bao giờ thấy thẳng bạn thân như vậy!

Bảo Duy cười khinh bỉ, “Không cứu được bạn gái, thế mà cũng...” “Anh im đi!”, Bảo Duy chưa nói xong đã bị Park Mi ngắt lời một cách mệt mỏi. Được rồi, Bảo Duy im lặng bẽ nó ra khỏi nhà ăn.

Để lại đằng sau nguyên cả đám học sinh chưa khỏi ngỡ ngàng, để lại Kiều Hà và Ánh Ly há hốc mồm không tin được chuyện mình vừa mới thấy.

.....

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Anh Có Tin Tôi Không?

CHAP 6: ANH CÓ TIN TÔI KHÔNG?

Phòng y tế khá gọn gàng và mát mẻ. Nó nằm dài trên chiếc giường sắt trắng phau mềm mại, khẽ thở dài.

“Ăn chút gì đi, em chưa ăn bữa trưa phải không?” Bảo Duy ân cần, chính anh cũng không hiểu tại sao mình lại ‘dịu dàng’ với con gái đến vậy, việc này trước đây chưa bao giờ Bảo Duy làm! Thà là đám con gái phục vụ cậu, chứ chưa có chuyện cậu tự nguyện chăm sóc Park Mi thế này, “Ăn cháo nhé? Tôi sẽ dứt”

Park Mi: “.....” nó không trả lời, thực không muốn ăn gì hết a~ Đầu óc nó không được thông suốt nữa, cái hình ảnh khi nãy của Jun ám ảnh nó riết. Ôi mà thôi sao lại nghĩ tới hắn ta nhỉ.

“Ăn đi ăn đi đi đi mà!”, Cái giọng ‘hiếm có’ của Bảo Duy vang lên, cậu ta đang năn nỉ nó sao? Ăn uống gì, cả người nó trầy xước tùm lùm, hứng thú đâu mà ăn. “Tôi không ăn”, nó lạnh nhạt trùn hết mền lên đầu.

Bảo Duy bắt đầu hơi mất kiên nhẫn. Thề là cậu chưa bao giờ còng lưng đỡ dành một đứa con gái nào cả. Với tính cách của Bảo Duy thì, mọi đứa con gái xem cậu như là ông hoàng, lúc nào cũng xồn đến mà chăm sóc cậu vậy.

Thế mà bây giờ nhìn xem, chưa thấy ai mà lạnh lùng như cô gái này. Lẽ ra cũng phải đỏ mặt khi cậu cười chứ?

“Thôi được, em không ăn cũng không sao.”, Bảo Duy thờ dài chịu thua. “Park Young Mi này tại sao em bị lũ điên đó hội đồng vậy hả? Biết tôi nhìn thấy rất là bức không?” Á ha, một câu nói quan tâm ghê đố, Bảo Duy liếc về phía nó xem nó có phản ứng gì không, rất tiếc là nó thậm chí còn không động đậy ngón chân.

“Này, tôi nói không nghe sao?”, Bảo Duy giựt giựt cái mền hết sức ngây ngô. Nó đến phát mệt. Suy nghĩ một hồi, nó lên tiếng dù rất nhỏ.

“Anh có tin tôi không?” câu hỏi lạ a~

Bảo Duy bỗng... mỉm cười, vậy là có hứng thú nói chuyện với cậu rồi ư. Bảo Duy quả quyết gật đầu (dù nó trùn mền có thấy cái gì đâu ==>) “Có, tôi tin em, cái gì cũng tin! Nhưng mà là chuyện gì?” Oimeoi, đã hiểu tại sao Bảo Duy đây tán gái dễ như cháo, lời hay mặt ngọt quá mà~

Park Mi chớp mắt một cái, từ bao giờ cô biết quan tâm tới việc gì khác vậy? “Tôi... là người hất cả nỗi sợ lên người Hà đó.” Nó nói bình thản. Thật ra, không ai tin nó cũng không sao, nó đã quen với việc cô độc lâu rồi.

Bảo Duy suy nghĩ vài giây, anh đã hiểu chuyện âm thầm vừa rồi ở nhà ăn là từ đâu. “Em không làm chuyện đó, phải không?” Bảo Duy nói.

Park Mi thở thật dài một cái. Nó không tin Bảo Duy. Cái con người đó, tán gái cho đã, rồi vứt bỏ như búp bê, lại lăng nhăng giả tạo. Hỏi làm sao nó tin lời nào hần nói? Nó chỉ hỏi vậy thôi, chứ không bao giờ coi trọng sự tồn tại của tên Duy đó cả, tin vào người khác là không nên mà.

“Tin hay không tùy anh. Không quan tâm.” Mi nói rồi lật mền, đứng dậy mang giày vào.

“Ồ, em làm gì vậy? Tính đi đâu?”, Bảo Duy thấy vậy cũng vội vã đứng lên.

Park Mi đeo xong giày. Thật sự nó không còn thấy đau lắm. “Đi dạo một chút, anh đừng có mà bám theo tôi!”, nó lờ mờ sắc lẹm cảnh báo. Ah, đôi mắt của nó thật lạnh biết bao. Rồi nó đẩy cửa ra ngoài.

Bảo Duy lại ngồi phịch xuống sofa. Haizz, cô gái này... thật hay ho. Cậu làm bao nhiêu hành động ‘quyến rũ’ trước mặt nó rồi, thế mà vẫn không đổ sao? Ít nhất cũng phải ngạc nhiên khi thấy vẻ đẹp trai xuất sắc của cậu chứ? Hay là cậu không đẹp bằng thằng Jun nên nó thích thằng Jun rồi? Hay là... Thôi lạt đề rồi quay lại mau!

“Tôi nhất định phải khiến em xiêu lòng!”, Bảo Duy nghĩ thầm và nở nụ cười nửa miệng thường thấy.

~~~~~

Park Mi bước chậm rãi và chán nản quanh sân trường rộng lớn. Chân thì bước mà đầu óc nó lại để đâu mất. Những suy nghĩ chẳng chặt rồi rã rã kinh khủng, chỉ khiến não nó phát rồ.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Anh Có Tin Tôi Không? (2)

CHAP 6: ANH CÓ TIN TÔI KHÔNG? (2)

Đi dạo là đi đâu đây? Nó chợt nhớ đến một nơi rất đặc biệt...

.....

Khu vườn vẫn ảo mộng xinh đẹp như thế nhỉ... Nó vừa vào là đặt mình lên bãi cỏ xanh rì, thoải mái hít thở những làn gió nhẹ thổi qua. Đây có phải là nơi nó yêu nhất rồi chăng?

Park Mi có lực học rất xuất sắc. Giới đến nỗi nó đã nhảy lớp hai năm, giáo viên không hết lời mà khen. Ai cũng cho nó là hoàn nữ. Đã xinh đẹp như thiên thần còn học giỏi. Khuyết điểm lớn nhất của nó là sự lạnh lùng đến phát sợ. Hầu như ở trường cũ, nó không có lấy một người bạn nói chuyện. Mọi người ngưỡng mộ nó, ghen tị nó, ghét bỏ nó. Song không bao giờ dám nói chuyện với nó vì khi nhìn vào ánh mắt lạnh lẽo của nó, mọi người lại rét run mà tránh xa.

Bộ Mi đáng sợ vậy sao? Ai hỏi nó cũng trả lời lại mà, tại sao không một lần làm bạn với nó. Cô đơn lắm, có hiểu không?

Thôi thì chấp nhận đi Park Young Mi, có lẽ suốt đời này chỉ sống như thế thôi. Mà-chỉ-có-mục-đích-duy-nhất là trả thù cho ba mẹ này. Đây là lý do này tiếp tục tồn tại. Không là này tự từ lâu rồi.

Đúng vậy, chỉ có một mục đích để tồn tại thôi.

“Aiss, kế hoạch gì không thành công! Lại còn phải hi sinh nhan sắc của mình nữa chứ! Đáng ghét!”, giọng Kiều Hà tiểu thư ré lên trong nhà WC. Cô đứng trước gương nhìn bộ dạng thảm thê của mình. Vì đây là kế hoạch, nên cô đã chuẩn bị sẵn một bộ khác thay thế, nhưng vẫn không khỏi bức mình.

Kế bên là Ánh Ly cũng đang tức anh ách, “Mình xin lỗi, thật không ngờ anh Bảo Duy lại cứu nó như vậy! Shit, kế hoạch đang hay...” cô cũng dậm chân thật mạnh.

“Thôi được rồi mình không có trách cậu! Nhưng mà giờ làm sao đây không lẽ chịu thua con điên đó à?!” nhắc tới Park Mi, Hà bắt đầu giận đỏ mặt. Con ranh lão toét lão toét đó, dám chửi lại cô lại còn không xem trọng lời cô nói, hỏi sao không bức như thế này! Lỗi trọng đại của nó, chính là dám

đụng vào anh Jun, thậm chí còn được tình cảm của Bảo Duy, có lẽ không chỉ cô mà toàn bộ đám con gái trong trường này đều ghét nó kinh khủng.

“Thua keo này bày keo khác, tại sao phải sợ nó? Thôi thôi giờ cậu thay đồ nhanh đi còn đi ngủ trưa!”, Ánh Ly xem chừng tính toán nhiều hơn. Nhưng giờ cô và Kiều Hà mệt lắm rồi, chỉ muốn chạy vào phòng ngủ nữ mà nằm ườn ra nệm êm.

“Biết rồi biết rồi, đợi nha!”, Hà bước mạnh vào phòng thay đồ, lâu lâu ré lên khi súp dính vào tóc. Một nàng tiểu thư đích thực a~...

Phòng ngủ của nam và nữ sinh cách nhau một bức tường duy nhất. Mỗi phòng đều rộng thênh thang và đẹp đẽ như khách sạn vậy. Một học sinh ngủ một giường đơn, giường trải sát nhau, được phân chia bằng một tấm rèm trắng mỏng.

“Này, này giờ tâm hồn mày để đâu thế?”, Eun Nam giọng khó chịu khi thấy thằng bạn mình là Jun cứ im im suốt. Nó bị sao vậy nhỉ?

Jun nhìn lên Eun Nam rồi lắc đầu, “Không có gì, mày im coi để mấy thằng kia ngủ nữa chứ, nói to vậy”

“Xời, mấy thằng đó mà ngủ nổi gì, đang ngồi cá cược tùm lum ra kia. Mày tham gia không, tao cũng đang chơi!”, Eun Nam bĩu môi dè giọng Jun. Aiss Jun đã nhức đầu thì chó, tên bạn này....

“Không! Vậy mày để yên tao ngủ!”, cậu nói rồi hất mền lại, đuổi khéo thằng bạn mất nết. “Được thôi, mày nằm đó ôm gối mà ngủ!”, Nam cũng không thêm nói gì thêm, hùng hục chạy ra đám con trai kia.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Anh Có Tin Tôi Không? (3)

CHAP 6: ANH CÓ TIN TÔI KHÔNG? (3)

.....

Jun đầu đầu quá. Trước giờ chưa bao giờ cậu phải suy nghĩ, bận tâm về ai lâu như vậy. Người cậu đang nghĩ về ư? Là Park Mi. Cái ánh mắt lạnh nhạt nó quăng cho cậu, lời nói thẳng thừng nó ném cho cậu hồi này, cứ ám ảnh mãi thân xác Key Jun này.

“Anh hùng mà cũng không cứu nổi nữ nhân?”, cái giọng này, không phải của Eun Nam? Jun mở mền ra ngoái đầu lại xem.

Đáng chết a~ Bảo Duy.

Và, cái kiểu nói giễu cợt ấy là thế nào? “Tôi không phải anh hùng gì hết!”, cậu thẳng thừng trừng mắt nhìn Bảo Duy. Bảo Duy chỉ cười như thấy chuyện gì hài hước lắm, “Oh, ra vậy sao? Mà tôi hỏi một câu nhé, sao cậu thấy Mi bị đánh như vậy, không có cảm giác thương xót chút nào à?”, Bảo Duy nhún mày ranh mãnh, mọi mớ anh chàng lạnh lùng Key Jun này có thể gây thú vị cho cậu! Cậu vốn là một thằng con trai hay tìm kiếm thú vui trên nỗi buồn của người khác mà.

Jun nhủ mày lại. Tim cậu bỗng dưng nhói lên. Tất nhiên là cậu thấy rất, rất đau đớn khi người con gái ấy bị thương như vậy. Nhưng sao chứ, chính cậu lúc đấy không tin tưởng nó, nghĩ nó là người xấu xa cơ mà. Và hơn nữa....mọi người đã luôn nhìn cậu là một người lạnh lùng, băng lãnh rồi. Nếu cậu ra cứu nó vào lúc đó, mọi người sẽ nghĩ gì? Sẽ đồn thổi mọi thứ lên như thế nào? Cậu không muốn, cái lớp băng lạnh do cậu mất công hình thành, lại bị phá vỡ bởi một đứa con gái. Một đứa con gái mà không phải là May.

Jun đã thề, mãi mãi trên cuộc đời này, chỉ yêu May. Cậu không thể phản bội tình yêu của May. Cho dù May đã nói không yêu cậu...

“Tại sao tôi lại thấy thương xót cho cô ấy?”, Jun nói, mà bỗng trong tim cậu phát nhói lên. “Cậu biến đi, tôi buồn ngủ lắm!”, cậu trừng mắt lại.

Bảo Duy thấy vậy nhếch miệng cười thú vị, “Được thôi tôi cũng không muốn dây dưa!”

Tưởng anh đi luôn rồi. “Nói cho cậu biết, tôi chắc chắn sẽ tìm ra ai là kẻ hại Park Mi như vậy, tôi tin Park Mi không làm chuyện đó vô cớ!”, cậu nói sốc a~

Jun sững lại. Nghe câu đó tự nhiên anh thấy máu phát nóng lên. Gì chứ, Mi là của hắn ta hay sao mà ra vẻ quá vậy?! Anh bực mình cố nén giận lại, rồi bắt mắt mình khép xuống mà ngủ...

Bảo Duy, tôi sẽ không bao giờ thua anh đâu!

.....

:)) post hơi trễ, thông cảm :v

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Tầm Mắt.

CHAP 7: TẦM MẮT.

“Các em, một tuần nữa trường ta sẽ lại có cuộc thi tìm kiếm nhân tài, như mọi năm thôi nên cô nghĩ các em không còn thấy xa lạ nữa. Cuộc thi này đơn giản là mỗi em sẽ làm bài kiểm tra IQ, ai có số điểm cao nhất sẽ được đứng tên trên báo trường và có phần thưởng tiền mặt nữa.”, cô chủ nhiệm vui vẻ đứng trước lớp.

Học sinh ngồi dưới cũng chẳng quan tâm lắm. Tiền à? Họ không hề thiếu, cái mà họ thực sự để tâm là ‘danh dự’ ai mà được đứng tên hạng nhất á, thế nào cũng được ngưỡng mộ hơn. A~ nhất định họ phải thắng!

Park Mi ngồi dưới hơi ngược lên rồi cụp mắt xuống. Lí ra nó cũng sẽ không quan tâm tới cuộc thi, nhưng... phần thưởng là tiền mặt, và với danh tiếng trường Siêu Cấp Quốc Tế Snow University, số tiền ấy hẳn không nhỏ.

Từ trước tới giờ, nó luôn muốn làm ra tiền để giúp cô Shyn Hye. Dù cô có ngăn cản nó, luôn nhắc nhở nó rằng “chỉ cần lo học thôi, tiền bạc đừng quan tâm”, cái ước mơ ấy luôn cào xé nó. Cô Hye lúc nào cũng cố gắng làm việc để có lương đầy đủ, chăm lo cho hai cô cháu không thiếu thốn gì đơn giản. Nhìn cô vất vả nó phát bực lên, chỉ muốn có tiền. Phải, tiền không nói lên được tất cả, không mua được tất cả, nhưng cũng không thể phủ nhận ai cũng phải cần tiền.

Cuộc thi này, nhất định nó phải tham gia.

“Có tham gia không?”, bên cạnh Jun hỏi. Cậu đang cố xóa đi khoảng cách vô hình sau chuyện lần trước giữa nó và cậu.

Nó chẳng nói, chỉ gật đầu cho có lệ. Jun thờ dài ngoai ngắn, cô nhóc này, không biết có thi nổi không, học hành tệ như thế nào mà đòi thi nhí. (Ai za, coi thường nó rồi, cậu chưa biết năng lực của nó thôi a~) Lúc nào cũng thấy nó nằm ườn ra bàn có học đâu.

“Định thi nổi không?”, Jun quay sang cười một bên miệng, cái điệu cười này, đúng là sốc máu mà.

“Anh coi thường tôi sao? Anh nghĩ tôi không bao giờ hơn anh được à?”, Park Mi hơi quay đầu sang, hỏi bình thản.

“Ừ, tôi nghĩ vậy đó.”, Jun tặc tặc lưỡi lạnh lùng. Cậu hoàn toàn tin vào bộ não của mình, khỏi nói, năm nào cũng xếp nhất toàn trường mà, không lẽ thua một cô gái học tầm thường với sự lười biếng kinh khủng?

Nó nhếch mép, “Vậy để xem, anh nghĩ tôi hạng mấy?”

“Chắc chưa với nổi giải khuyến khích, nhiều người học rất giỏi đấy!”, Jun nói một câu khá là máu. Ô hơ, cậu càng coi thường nó đi, sẽ càng ngạc nhiên cho xem.

“Tôi cần đoạt được giải nhất.” Nó nói một cách nghiêm túc, khuôn mặt xinh đẹp thời cười mà lạnh nhạt nhìn ra cửa sổ. Jun thấy vậy cũng thôi nói, sẽ để nó độc thoại.

“Dù gì tôi cũng không tin anh, sẽ không tin anh.”, nó tiếp, ánh mắt trầm tư khẽ chớp, đôi môi anh đào cười nhạt nhẽo. Jun khẽ nhói lên, khung cảnh trước mắt cậu thật buồn, thật nhẹ nhàng, thật yên tĩnh. Là khung cảnh một cô gái nhìn ra bầu trời u ám ngoài kia, đôi mắt nâu của cô ấy vẽ lên một nỗi tuyệt vọng mà cậu chưa bao giờ biết được lí do...mái tóc cô ấy nâu ánh, mềm mại đậu trên bờ vai trắng ngần.

Nhìn bờ vai nhỏ bé đó xem, nó thật cường quật và mạnh mẽ biết bao.

“Tại sao vậy?”, Jun bất ngờ hỏi, tại sao lại không tin cậu nữa.

RENG...! chuông báo hết một ngày học vang lên đột ngột, đám học sinh reo lên ầm ĩ, vui sướng chạy đi chạy lại, thu dọn ra về. “Tại sao?”, Jun vẫn kiên trì ngồi yên, ánh mắt cậu không hề vội vã, vẫn là đôi mắt đen trầm cảm, băng lãnh với mọi người, vẫn luôn ám ảnh quá khứ với người con gái tên May.

Park Mi đứng dậy, đặt balo lên bàn, nó khoác vào vai, sau cùng, nó quay lại với Jun, khẽ nở một nụ cười hồn nhiên nhưng như cửa một nhát vào tim cậu, “Bởi vì anh không tin tôi”, nó cười nhạt dần rồi chậm rãi đeo balo ra khỏi lớp.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Chương 21: Tầm Mắt. (2)

CHAP 7: TẦM MẮT. (2)

Jun vẫn ngồi yên bất động. Mất một lúc lâu sau, cậu mới lạnh lùng đứng dậy, lấy cặp đi về, khuôn mặt đẹp hoàn mỹ từng chi tiết không đổi.

“Hôm nay đi học thế nào Park Mi?”, vừa về nhà cô Shyn Hye đã vui vẻ chào đón. Cô vừa nói vừa quét nhanh hắc tuyến trên trán, cũng phải thôi, cô vừa làm đủ thứ việc nặng nhọc ở công ti, lúc về nhà lại phải giặt giũ nấu nướng nữa. Nó thấy được rất xót trong lòng, chỉ muốn kiếm được tiền giúp cho người phụ nữ khổ cực này được chừng nào.

“Tốt ạ, cô đang làm gì thế?”, nó tháo giày rồi đến gần cô Shyn Hye, nhìn thấy rõ hắc tuyến roi đầy trên vầng trán ấy, “Cô đi tắm đi cho mát, để đây con nấu bữa tối cho”,

“Ừ, nóng quá mất!”, cô Hye than thở rồi chạy vào phòng lấy đồ. Nhìn theo bóng cô mà nó thấy lạc lõng vô cùng. Cô Shyn Hye là người duy nhất yêu thương, chăm sóc nó từ mười năm trước đến giờ. Không thể phủ nhận dù nó có băng lãnh, lạnh lùng với ai nhưng không bao giờ với cô cả.

Nó đang lấy bánh ra khỏi lò thì nghe thấy tiếng chuông “Dinh doong” vang lên. Nó đặt bánh lên bàn rồi vội vã chạy ra phía cửa. Không biết bữa tối thế này ai còn đến nữa.

Park Mi mở cửa ra và khá ngạc nhiên khi thấy Bảo Duy.

Cậu ta quả là giàu, đi tận em Bentley tới đây. Bảo Duy mặc chiếc áo sơ mi cùng vest ngoài, quần tây với giày thể thao, dáng người cậu ta thực sự ăn khớp với bộ quần áo sang trọng này. Nhưng quan trọng, tại sao cậu ấy lại tới đây?

“Sao anh biết được nơi tôi sống?”, nó hỏi lạnh lùng, dường như chỉ muốn đập cửa ngay và luôn. Một tên mặt dày a~

Bảo Duy cười thân thiện, “Với tôi tìm một ngôi nhà có gì là khó?”

Phải, có gì là khó khi Bảo Duy là con trai chủ tịch tập đoàn đứng thứ mười mấy thế giới, chuyên nghiên cứu sản xuất các mặt hàng công nghệ hiện đại, như thiết bị định vị GPS? Có gì là khó đâu.

“Anh tới đây làm gì?”, nó càng lạnh lùng hỏi, đôi mắt nâu trong vắt đầy cảnh giác phiến toái.

Bảo Duy cười tươi hơn, “Đi ăn tối với tôi nhé, một nhà hàng 5 sao vừa mới mở, nghe nói khá ngon!”, cậu nói với vẻ mặt mãn nguyện. Thế loại gì đây a? Nó có phải bạn gái cậu ta đâu mà cậu ta thích thế nào là làm thế ấy được?

“Không, tạm biệt!”, nó đóng cửa cái rầm. Một cách chào tạm biệt kẻ mà bạn không ưa rất dễ dàng nha. Bảo Duy đứng ngoài cửa mà đơ người, cậu vừa bị một đứa con gái từ chối 2 lần? Cậu không cam!

Rầm Rầm Rầm... Bảo Duy đập đập cửa, “Mở cửa đi Park Mi, tôi không có tính kiên nhẫn đâu!”, cậu hét.

Nó không quan tâm quay vào trong, cứ để cậu ta ở đấy đập đến gãy cửa nó cũng không đi đâu cả.

Ai ngờ, cô Shyn Hye bước ra, nghe thấy tiếng đập cửa liền giật mình, “Park Mi, sao con không mở cửa? Có khách kìa”

“Không phải khách đâu ạ, cô ngồi xuống ăn thử miếng bánh này xem”, nó cười tươi đưa cho cô Shyn Hye một miếng bánh mới ra lò nóng hổi. Rầm Rầm Rầm... cửa vẫn rung lên theo tiếng đập, khiến cô Shyn Hye không dám xia tới miếng bánh mà hốt hoảng, “Ôi cô phải ra mở cửa, ai lại đập cửa nhà mình to như thế nhỉ? Nhờ đâu là bọn ăn cướp..”

“Aiss cô ơi không phải ăn cướp đâu, con vừa ra mở cửa rồi”, nó thở dài.

“Vậy chứ là ai?”, cô Hye toan bước đến mở cửa thì nó vội đến chặn lại, nặn ra một nụ cười yên bình nhất có thể, “...Một...một người bạn chung trường với con thôi ạ” nếu cô không hỏi nhiều là nó đã không khai ra làm gì. Cái tên Bảo Duy này thật phiền phức nha.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tài miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Tầm Mắt. (3)

CHAP 7: TẦM MẮT. (3)

“Bạn chung trường sao không mở cửa chứ con? Để cô mở vậy”, cô Shyn Hye nghe thế thì cười tươi hẳn, con bé này cũng có bạn nữa sao? Tin mừng quá nha. Thế mà trông nó kia, cứ như đang cự tuyệt người bạn đó vậy.

“Không không cô, tên bạn này đáng ghét lắm, cô kệ hần đi!”, Park Mi ra sức phân trần. Vừa nghe xong tâm hồn cô Hye rơi xuống tận ngón chân, ra là con bé này vẫn không chấp nhận một người bạn nào cả, còn nói là “đáng chết” nữa chứ, không vui a~...”Nhưng mà cô vẫn phải mở cửa cho người ta!”, cô shyn Hye nói mà sầm mặt nhìn nó, khiến nó phát chán mà bỏ tay cô ra.

Rầm rầm. .không để người đứng ngoài đập cửa thêm một giây nào, cô shyn Hye đã mở chốt ra, oh, trước mặt cô Shyn Hye là một chàng trai rất cao và đẹp như tạc tượng, đằng sau anh ta là chiếc Bentley đắt đỏ. Nhìn là biết không phải người tầm thường, theo phản xạ cô Hye cúi đầu mạnh, tóc lòa xòa rơi trước trán, “Ngài. .ngài. .là bạn của Park Young Mi?”

Bảo Duy nhìn thấy vậy khuôn mặt lập tức tắt nét bực bội, tươi cười nhìn cô Hye, “Chào bác, bác là mẹ Park Mi phải không a?”

Chỉ có Park Mi đứng sau cô Hye, khuôn mặt bực bội chống tay lên tường.

“Không tôi chỉ là. . .”, cô Hye định nói ‘tôi chỉ là cô ruột của nó thôi’ thế nhưng đã có một giọng nói trong trẻo phía sau vang lên ngắt lời cô, “Phải đấy, là mẹ ruột của tôi!”

Cô Shyn Hye nghe vậy tròn mắt quay lại nhìn nó, nó im lặng chỉ nhún mày, thấy thế nên cô Shyn Hye cũng không phản kháng gì thêm. “Ngài tới đây có việc gì?”, cô quay sang hỏi Bảo Duy, anh ta nghe vậy chỉ bật cười, “Haha, gọi vậy nghe già lắm bác ời”

“..vậy, cháu tới đây có việc gì không?”, cô shyn hye cũng cười đáp lại một cách thân thiện. Một chàng trai rất lễ giáo, thật tuyệt nha. “Cháu tới mời Park Mi đi ăn tối cùng đó ạ” Bảo Duy gật đầu.

Cô Shyn Hye nghe vậy tròn mắt quay sang nhìn Park Mi, nó cũng giật mình trừng mắt lại Bảo Duy ý bảo ‘anh đang nói cái quái gì với mẹ tôi thế?’ nhưng cô Shyn Hye đã kéo nó lại tránh móc, “Con bé này thật! Người ta có ý tốt mời đi ăn mà còn không cho vào nhà nữa chứ! Con lên chuẩn bị đồ đi ngay” Cô giục giục mạnh tay nó.

Nó nghe thấy thì cau mày không đồng ý “Con sẽ ở nhà ăn với cô, à không, với mẹ. Con không thích ăn chỗ lạ”

“Yên tâm đi, chỗ đó đẹp.và thoải mái lắm, đồ ăn cũng rất ngon” Bảo Duy cắt ngang, đã thế còn nháy mắt làm nó chỉ muốn chạy tới tát cho anh ta vài cái.

“Thấy chưa, con không được để anh ấy chờ, mau lên thay váy rồi đi với anh ấy đi!” cô Shyn Hye tỏ vẻ bực bội thúc giục. Aiss thật đáng sợ nha, nó tuy cực kì khó chịu nhưng cũng lên lầu. Khuôn mặt lạnh lùng như đá.

5 phút sau.

Park Mi hậm hực bước xuống lầu, nó không thay đổi nhiều. Mái tóc nâu dài thả ra tự nhiên như mọi ngày, hờ hững đậu trên bờ vai nhỏ. Ánh mắt tuy rất lạnh lùng, nhưng không thể phủ nhận chúng rất trong và đẹp. Nó chỉ thay một bộ váy đen tuyền hầu như không có họa tiết, suôn thẳng, đây là kiểu nó thích, mặc váy đơn giản không hoa hòe. Nhưng dường như màu đen ấy làm tôn lên nước da trắng ngần như sữa của nó, hết sức nổi bật. Đôi chân trắng trắng và thon khê bước mạnh *đang bực ấy mà*, làm si mê bất kì một người đàn ông nào.

Nó- đơn giản nhưng nổi bật. Như một thiên thần.

Bảo Duy bỗng tròn mắt nhìn nó không che giấu “Đẹp thật đó nha” còn phán cho một câu không tế nhị chút nào. Nó không quan tâm, đi với thằng điên này chỉ là bắt đắc dĩ, chứ nó không bao giờ muốn. (thằng điên ạ :v)

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Tầm Mắt. (4)

CHAP 7: TẦM MẮT. (4)

“Được lắm con, đi đi không Bảo Duy chờ”, cô Shyn Hye cười hài lòng, ôi cô ấy biết cả tên hần rồi a, nguy hiểm nguy hiểm!

“Cô...à mẹ ở nhà nhớ phải ăn đầy đủ đấy, một chút con về liền”, Park Mi nhìn cô với ánh mắt hiền lành. Xong nó quay sang Bảo Duy, đôi mắt lập tức lạnh nhạt đáng sợ như nhát dao “Đi lẹ rồi về!”

“Áy gì mà lạ, các con cứ đi thông thả, mẹ sẽ để cửa” Cô Shyn Hye néo néo vai nó nhấc thềm, miệng không ngừng cười cười. “Ui..con biết rồi” nó nhân nhó cầm theo chiếc túi xách nhỏ để điện thoại.

Cánh cửa đã đóng lại. Nó bắt đầu cảm thấy lạc lõng với tên Bảo Duy này.

”Lên xe nào” hắn cười như mẫn nguyện lắm. Được rồi, nếu không vì cô Hye, nó đã nhốt anh ở ngoài đập đến khi nào chán thì thôi. Thế nhưng số phận không cho nó sự may mắn đó. “Tôi không có ngu” nó trừng mắt đáng sợ, làm Bảo Duy đây cũng phải sồn gai ốc, một đôi mắt lạnh kinh khủng.

Bước lên một chiếc xe đáng thể thao đắt đỏ cũng chỉ khiến nó thấy thoải mái hơn được nửa phần, điều nó đang khó chịu là Bảo Duy lái xe với vận tốc như đang đua. Rồi cũng mặc kệ, nó đi chỉ để cho cô Shyn Hye hài lòng thôi.

“Đến rồi” Bảo Duy nói làm nó tỉnh dậy trong mớ suy nghĩ chẳng trật. Cái gì, đến rồi ư. Bây giờ chỉ mới có hơn 7 phút, cậu ta đi với vận tốc ánh sáng đó à?

Park Mi toan mở cửa xe thì bên ngoài, Bảo Duy đã đi đến lịch thiệp mở cửa ra cho nó. Nó lạnh nhạt bước xuống.

Tất cả mọi người ở nhà hàng nhìn Bảo Duy và nó một cách ngạc nhiên và ngưỡng mộ. Kia đó là Bảo Duy tập đoàn đứng thứ 10 thế giới đó nha, đẹp trai không tưởng tượng nổi, nhìn cái xe kia cũng hiểu. A cô gái đi bên cạnh anh ấy đó sao? Chuyện Bảo Duy thay xoành xoạch bạn gái thì ai cũng đã biết và quen, thế nhưng cô gái này đặc biệt quá a~ chưa thấy ai xinh đẹp như cô ấy, khuôn mặt lại hơi băng lãnh. Thiệt có ai đi ăn với thiếu gia đây bằng khuôn mặt lạnh lùng kiêu đó không chứ!—— thiên hạ đang bàn tán.

“Anh Bảo Duy!” đám con gái reo lên vui sướng “Anh Bảo Duy thật kìa!”

Nó thật ra không quan tâm anh ta hút gái như thế nào, lẳng lặng bước vào nhà hàng trước. Bảo Duy cười cho có lệ với các cô gái nọ, rồi chạy theo Park Mi vào trong. (anh Bảo Duy đã được hâm mộ thế này thì không biết Jun sẽ làm cả thế giới điên cuồng ra sao nữa :)))

Nhà hàng 5 sao, đẹp thật. Cảnh đêm chỉ làm nổi bật hơn màu dát vàng mị hoặc của nhà hàng. Bên trong có cả một dàn nhạc lớn, chơi violin. Nhìn quanh một lượt, chỉ thấy toàn những người ăn mặc sang trọng, cử chỉ rất giàu có, tức nhà hàng này không phải ai cũng có thể vào được.

Không đợi Bảo Duy kéo ghế cho, nó đã ngồi xuống. Bảo Duy thấy vậy thì ngồi đối diện. “Em chọn món đi” anh đưa cái menu được thiết kế tinh tế cho nó. Nó cầm lấy, lật lật vài trang xem chừng không có hứng thú gì. Những món trong này rất đắt, nó không có đủ tiền mà trả. “Tôi không muốn ăn gì hết” nó lạnh lùng nói, gấp menu lại.

“Vậy là thế nào? Tôi sẽ trả tiền mà, là tôi mời, em cứ tự nhiên!” Bảo Duy ngạc nhiên, cô gái này, bao giờ anh mới ‘tán’ được đây. Thật ra anh chỉ đang hứng thú với Park Mi, chứ khi mà anh lấy được tình cảm của Park Mi, sẽ quảng nó đi như những cô gái khác. Sở thích của Duy chỉ có vậy. Nhưng xem ra, cô gái này..thật sự khó mà lấy được lòng dù chỉ là một ánh mắt thiện cảm.

Biết là Bảo Duy sẽ trả tiền, nhưng nó vẫn không muốn mang nợ ai trên cuộc đời này. Nó lắc đầu.

“Hừm, cho tôi Pizza Italia loại đắt nhất ra đây!” Bảo Duy nói lớn, mấy người phục vụ vội vã cúi đầu rồi đi làm ngay công việc của mình. Khách VIP a~ không thể làm anh ấy không hài lòng!

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 24: Tầm Mắt. (5)

CHAP 7: TẦM MẮT. (5)

Nó nghe vậy cũng hơi chột dạ, nhưng lại mặc kệ ngồi im. Bản tính lạnh như băng của nó đã thấm vào máu từ lâu rồi.

15 phút sau, đĩa Pizza rất lớn và thơm phức được mang ra. Nó nhìn thấy cũng hơi đói bụng, chiều giờ nó đã được ăn gì đâu. Ngay sau đó, người phục vụ mang khay nước ra, sơ ý thế nào mà....Cheng, Râm.....nguyên cả khay nước đổ ập vào người Park Mi!

“Thật lòng xin lỗi quý khách!! Xin lỗi....tôi.....” cô phục vụ cuống lên lấp ba lấp báp, thềm liếc về phía Bảo Duy sợ hãi. Mang danh bạn gái của thiếu gia đây, làm phật lòng bạn gái là phật lòng thiếu gia. Cô phục vụ này đến số rồi.

Mọi người quay phắt lại nhìn kinh ngạc. Rồi cũng thềm an ủi, thiếu gia Bảo Duy này thường rất vô tâm với người yêu, cô gái nào cũng thế, dù nước sôi có đổ vào người thì cậu cũng sẽ không quan tâm. Thế nhưng khi cậu nhìn thấy Park Mi bị vậy, máu trong người bỗng sôi lên sùng sục cậu đứng phắt dậy, tay đập cái RÂM xuống bàn khiến mọi người và cô phục vụ giật bắn mình sợ hãi.

“Cô vừa làm cái quái gì đây??? Còn muốn phục vụ ở đây không hả??”, Bảo Duy la lên gườm gườm nhìn cô ấy. Cô giật bắn người sợ vô cùng, dứng vào

thiếu gia là một điều rất không nên, cô ấy bật khóc không dám nói nên lời.

Bảo Duy quay lại nhìn Park Mi lo lắng, và cậu kinh ngạc khi nhìn thấy nó vẫn không biểu cảm gì. Nó từ nãy tới giờ chỉ lẳng lặng cầm khăn lau tay và váy. Bộ váy xinh đẹp đã bị ướt hết, nhưng với nó cũng ổn, không có gì đáng ngại. Vẫn giữ gương mặt xinh đẹp lạnh lùng. “Em có sao không hả?? Bị như vậy không lên tiếng phản kháng gì sao??” Bảo Duy chạy đến lau giùm nó. Nó chỉ im lặng không nói gì.

Mọi người thì há hốc miệng, gì đây?? Thiếu gia Bảo Duy cũng có ngày biết quan tâm bạn gái sao? Chuyện cực lạ a~

“Về thôi” Nó hạnh phúc trong lòng kiếm được lí do để ra về. “Không còn muốn ăn nữa” nó nói vô cảm rồi đứng dậy.

“Không được, tôi mời em đi ăn mà. Nếu em muốn tôi sẽ đuổi việc cô ta ngay!” Bảo Duy toát ra khí nguy hiểm “Không, đi về, không sa thải cô ấy, không gì hết!”, nó nói. Giọng nói nhẹ nhàng như lông vũ thế nhưng rất có giá trị. Khiến Bảo Duy tuy khó chịu nhưng cũng gật đầu “Về thì về!”

Anh ném lên bàn một cọc tiền trả cho chiếc Pizza dù chưa ăn miếng nào. Một lần cuối lườm cô phục vụ rồi vòng tay qua eo Park Mi ra ngoài. Nó tuy không thích nhưng cũng đang mệt lắm rồi, kệ hần.

“Sẽ đói lắm đấy!”, Bảo Duy vừa đưa nó về vừa nói. Thật bức mình! Bữa hẹn đang tiến triển thì bị hủy! Mặt mũi thiếu gia này để đi đâu!

“Khi về tôi sẽ ăn cơm nhà”, nó lạnh lùng hơn.

“Nhớ phải ăn đấy. Nói với mẹ em tôi sẽ bù lại một bữa tối khác, và đền cho em một chiếc váy đẹp hơn!”, Bảo Duy chợt mỉm cười.

“Không cần”, nó vẫn tiếp tục lạnh lùng. Thật ra trong bụng nó đói muốn chết rồi nhưng vẫn không biểu hiện ra ngoài.

15 phút sau đó đã về đến nhà. Nó tự mở cửa xe bước ra, vui vẻ khi được thả về ngôi nhà yêu dấu. Nhìn vào trong, Bảo Duy gơ tay chào nó, lại còn nháy mắt “Chúc ngủ ngon nhé!” thật kinh khủng. Nó không muốn thêm chuyện nên cười hời hợt đáp lại cho có, rồi đóng cửa cái RẦM chạy vào nhà.

Một cô gái thú vị, nhất định mình phải chiếm được tình cảm của cô ấy! Bảo Duy ngồi trong xe khẽ bật cười. Rồi nhấn ga ra về.

Đang sau đó, gần cuối con phố, một chiếc Ferrari màu đen đáng sporty đứng yên. Từng chuyện vừa diễn ra đã được chứng kiến rõ ràng. Ngồi trong xe là một người con trai hoàn hảo, tay chống tay lái, gương mặt lạnh lùng như băng đá. Tim anh hơi nhói lên rồi thôi.

Anh đến để trả nó quyền vờ. Và không hay nhìn thấy nó và Bảo Duy ‘tung tăng hạnh phúc’ như thế.

Anh cười nhạt. Rồi phóng xe đi. Chiếc xe lao vun vút trên phố.

.....

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Bạn.

CHAP 8: BẠN.

Park Mi vừa đeo tai nghe vừa đi vào lớp. Sớm thế này chắc chưa ai đến, nó định sẽ nhìn qua sách vở một chút, dù sao thì, tuần sau là thi IQ rồi còn gì, dù nó rất giỏi nhưng không được chú quan quá.

Vừa đậu xe ở bãi, quay lại đã thấy một chiếc Ferrari đen sang trọng đang đi vào cổng trường. Đến bảo vệ cũng phải cúi người chào.

Từ trong xe, bước ra một chàng trai rất cao. Ngũ quan xuất sắc cùng gương mặt hoàn hảo lạnh như băng. Anh ấy cũng đến sớm thế này sao?

Nó khẽ nói “Jun..anh trả tôi quyền vờ hôm qua đi” anh nghe vậy thì bước đến gần “Tôi qua tôi đến nhà cô định trả rồi” nói xong anh bước thẳng vào lớp. Nó đứng im khó hiểu, tối hôm qua.....rồi, hiểu rồi.

“Vậy sao không trả?” nó cố gắng đi đều Jun, khó có thể bằng được những bước chân dài và mạnh mẽ ấy.

“Tôi quên”

“Quên là sao. Hôm qua, là tôi đi ăn tối.” nó nói.

“Cùng với Bảo Duy phải không?”

“Sao anh biết..à” Nó định hỏi rồi cũng tự trả lời được. Bộ anh ta...”ghen” đó sao? Kì quặc a~

“Bữa tối ngon không?” anh hỏi. Chân vẫn bước. Thần thái có hơi khó chịu.

“Bình thường! Anh...” nó ngập ngừng, “Tối nay anh muốn đến nhà tôi ăn không? Nếu anh không phiền!” nó cảm thấy lạ lẫm khi nói câu này. Trước giờ chưa bao giờ nó mời ai tới nhà mình, nhất là một đứa con trai. Nhưng cứ nhìn Jun “khó chịu” như thế này, nó cũng không thích, cũng không được thoải mái tâm tư—liền buột miệng nói vậy a~

“Thật?”, Jun hỏi về không tin lắm. Nó bực mình gật đầu mạnh, “Là thật! Anh không muốn đến chứ gì?!” bước chân nó bỗng nặng hơn.

“Không, tôi sẽ đến!” Jun nghe vậy...khẽ cười nhẹ bên mép, tự nhiên tâm tư anh phần khởi lên được phần nào. Đứng—đứng nói là anh thích nó đấy nhé? Không được!

Còn nó thì hơi vuốt tóc bối rối, “Nhưng...nhà tôi ăn không có sang trọng gì đâu...chỉ có..”, nó đang nói thì Jun cắt ngang, “Đồ ăn như thế nào tôi cũng ăn được!”, Jun cười với nó, khiến nó hơi ngạc nhiên.

“Vào lớp ôn bài cùng đi, đừng quên lời thách đấu”, Jun bước nhanh hơn. Mi nghe vậy thì nhếch miệng cười, “Okie-doggie! Tôi chắc chắn sẽ giành giải nhất”, nó quả quyết rồi chạy theo Jun vào lớp. Bỗng nhiên nó thấy vui vẻ hẳn.

Park Mi và Jun chỉ cần thời gian rất ngắn để đọc hết một quyển sách giáo khoa. Đơn giản vì cả nó và anh có chỉ số IQ rất cao, cần bao nhiêu phút để nhập hết kiến thức vào đầu đầu. Không khí đang rất yên tĩnh và bình yên, thì từ phía cửa bỗng có một tiếng cọt kẹt.

Cả nó và anh đều phân tâm ngược lên phía cửa, chẳng có gì cả. Tính vốn lạnh lẽo vô cảm nên cả hai cũng không quan tâm lắm, cúi xuống học tiếp. Cọt kẹt...lại tiếng cửa ấy, nó chẳng thèm để tâm, đôi mắt nâu cứ dán vào trang sách hết sức tập trung. Jun hơi khó chịu, “Con ma nào thì biến đi!”, nói xong cậu lại cúi đầu vào quyển sách dày cộp. Nghe vậy Mi hơi nhếch miệng cười, “Anh tin vào ma?”

Jun lắc đầu. Chẳng có rãnh rỗi để anh tìm hiểu về mấy điều tâm linh này. “Còn cô, có tin không?”

Nó nghe thế, bối rối im lặng. Một lúc, nó quay sang Jun, cười buồn, “Tôi đã không tin từ mười năm trước rồi.”

Anh hơi ngạc nhiên, có chút khó hiểu. Đang định hỏi tại sao thì...từ cửa phát ra một tiếng kêu...”Meow” nghe thật thương.

Park Mi tò mò đứng dậy, “Là một con mèo con thôi mà” nó nói. Ma miếc gì ở đây. Nó đi về phía cửa, anh thấy vậy cũng đi theo.

Một chú mèo con lông xám, có lẽ là mèo hoang. Nhưng nó rất dễ thương, tuy có hơi gầy và dơ. “Tôi sẽ nuôi nó”, Park Mi không chần chừ bế con mèo lên. Mi hiểu, cảm giác bị tất cả mọi người bỏ rơi, đùn đẩy trong lúc khó khăn nhất là như thế nào. Những kí ức kinh hãi ấy tua đi tua lại trong đầu nó, làm nó bỗng dưng cảm thấy đau buốt.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Bạn. (2)

CHAP 8: BẠN. (2)

“Cô tính nuôi nó sao? Tôi cũng muốn nuôi nữa”, Jun gãi đầu. “Vậy thì chúng ta cùng chăm sóc nó vậy, tôi cũng không cần giữ riêng!”, nó cười, đưa con mèo nhỏ cho Jun.

Con mèo hơi sợ sệt, nhưng cảm thấy tình cảm của hai con người này, con mèo đã thôi giẫy giụa từ lâu. Đôi mắt to của nó ngược lên nhìn hai người, “Meow...meoww”, có vẻ là rất đói rồi. “Đặt tên là gì?”, Jun hỏi, bàn tay ấm áp khẽ xoa xoa đầu chú mèo, vô tình đụng phải...bàn tay trắng thanh mảnh của Park Mi—hơi ấm nóng từ tay anh, hòa với sự lạnh buốt của tay nó, tạo nên một cảm giác thăng trầm khó tả mà dễ chịu cực kì.

Nó không để tâm lắm, bàn tay gầy vẫn tiếp tục vuốt vuốt mèo con. Thế nhưng Jun thì...giật mình rút tay lại. Anh sợ Mi là con gái ngượng tính, thế nhưng không, thậm chí nó còn không quan tâm tay hai người đang dần hòa làm một.

Park Mi khẽ ngước đầu lên nhìn Jun. Đôi mắt nâu trong veo đến bí ẩn, chớp chớp nhìn anh. Có vẻ như khiến tim ai đó đập lạc vài nhịp, rồi lại trở về trạng thái đóng băng vốn có. “Mèo cũng cần phải có tên ư?”, nó nhấp máy bờ môi mọng nước, hỏi một câu không đỡ được.

Câu hỏi ngây ngô đó, cũng khiến Jun bỗng bật cười khó hiểu, “Vậy cô không có tên thì có được không?”

Nó đứng hình, chốc lát bàn tay lại vuốt vuốt bộ lông chú mèo, “Tôi đã từng ước tên tôi không phải là Park Young Mi”.

Jun im lặng. Cô gái này, không phải có rất nhiều tâm sự sao? Tại sao không chia sẻ với bất kì ai, tại sao phải gồng chịu đựng một mình-một cách mạnh mẽ và bình thản đến thế? Tại sao cô ấy lúc nào cũng lạnh lùng, đôi mắt ấy lúc nào cũng trầm mặc, khuôn mặt ấy lúc nào cũng băng lãnh, khiến không ai muốn nói chuyện cùng?

“Tên nó là Matcha nhé!”, Jun cố dút ra thật nhiều suy nghĩ, nói.

“Matcha-? Là trà xanh?”, Park Mi suy ngẫm một chút. Cái tên này, vừa nghe đến là thấy dễ thương rồi.

“Ừm, Matcha-là trà xanh mát rượi. Ở bên nó, biết đâu cô sẽ không còn buồn nữa”_Jun. Nói xong anh bế Matcha về chỗ ngồi.

Park Mi đứng yên, tay mân mê mép bàn một cách trầm mặc. Người con trai này cô rất cần, người duy nhất nghe cô nói những chuyện khó hiểu, hay làm nhảm linh tinh trong lớp, người duy nhất cho cô cảm thấy được chút gì gọi là...sống?...Là...yêu thương..?

Trái tim lạnh lẽo của nó bỗng đập lạc đi.

Nó lắc đầu nguầy nguậy để xua hết suy nghĩ ấy. Mây. Không có chỗ cho tình cảm ở đây. Quên hết đi.

Học sinh lần lượt tấp nập quanh cổng trường, còn mười phút nữa là đến giờ vào lớp rồi. Những chiếc siêu xe sang trọng cứ lần lượt ra vào.

Một chiếc xe Roll Royces màu đen êm ái xuất hiện. Mọi người chăm chú nhúc nhích nhìn về phía cửa xe, không biết là ai. Vài người bàn tán, trước giờ chưa thấy ai trường mình đi xe này. Tin đồn học sinh mới nhanh chóng được rộ lên. “Là học sinh mới?”, “Chắc vậy!”

Cuối cùng cửa xe cũng được mở ra, một đôi giày cao gót Prada màu đen xuất hiện.

Cô gái đứng là lạ mặt, mới nhập học đột ngột hôm nay. Cô có vẻ ngoài khá xinh xắn: tóc đỏ, da trắng, mắt lai và môi đỏ như búp bê. Dáng người hơi lùn nhưng đôi cao gót cũng giúp ích cho cô ấy nhiều. Vừa bước xuống xe ai cũng có thể ngửi thấy mùi nước hoa thơm thoang thoảng Dior của cô ấy.

Xem ra, trường lại có một cô nàng tiểu thư nữa rồi.

Cô tiểu thư này, chính xác là Goo Lily, đứa con lai giữa Anh và Hàn của tập đoàn Shining đứng thứ mười hai thế giới.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Bạn. (3)

CHAP 8: BẠN. (3)

Goo Lily trưng ra một nụ cười rất đáng yêu, đầy thiện cảm với mọi người. Điều cười này, có thể khiến một số anh chàng bị đau tim rồi. “Good morning các bạn! Em là Goo Lily của Shining ạ-hôm nay em nhập học trường siêu cấp Snow University, mong được mọi người giúp đỡ và làm quen ạ!”

Tất cả mọi người ai cũng vui vẻ chào đón lại Lily. Thậm chí vài người rất tôn trọng.

Lúc này Jun và Park Mi đã bước ra khỏi lớp hít thở không khí sáng sớm một chút. Thấy đám đông hai người cũng chỉ biết được lang mang là có một học sinh mới. Cũng không quan tâm lắm, tính vốn lạnh nhạt rồi.

“Xinh xắn thật đó nha, em đẹp hơn con nhỏ Park Mi đó rất nhiều!”, Kiều Hà đến quàng tay lên vai Lily, cô thích làm bạn với những người giàu có, xinh đẹp và biết lễ độ như Lily này. Mặc dù thực sự trong lòng cô cũng không thể phủ nhận Park Mi là cô gái đẹp nhất trường này. Đẹp nhất trong mắt mọi người nói cũng không ngoa.

Lily hơi bối rối nhưng nhanh nhẹn mỉm cười tươi với Hà, “Em cảm ơn chị nhiều ạ! Mà Park Mi là ai thế ạ?”, Lily chớp chớp đôi mắt xanh như một chú cún. Thật ngây thơ khiến ai cũng muốn yêu.

“Aiss, một con ranh mắt nét hay làm tăng làm tội thôi nhóc. Em, nên tránh xa nó, nó rất hai mặt có thể hại bất kì ai đấy!”, Hà nhếch miệng khinh bỉ khi

ngồi đến Park Ki. Đường như cô cực kì thù hận Park Mi. “Ah, thật thế à? Làm sao chị biết được?”, Lily vừa hỏi vừa đi theo cái quang tay thân thiết của Hà, sau lưng nhỏ là đám Ánh Ly, cũng tíu ta tíu tít thấy bạn mới.

“Chị biết chứ sao không. Nó đã từng tát nguyên một nồi súp vào người chị đấy! Nhưng mà chị không sợ nó! Sau đó nó đã bị cả trường ‘xử lý’ vì dám sờ đến Kiều Hà chị này!” cô vừa nói vừa cười tự mãn, “Em tốt nhất là chơi với nhóm tụi chị, những gì tốt nhất em đều sẽ được hưởng soái.”

Lily nghĩ linh tinh rồi cũng cười nhe răng với Hà. “Dạ vâng!” Thật sự không ai biết trong đầu cô nghĩ gì....

Kiều Hà và Ánh Ly dắt Lily tận về lớp mình, “Thật vui khi em học cùng lớp với tụi chị!”, Lily nhỏ hơn họ 2 tuổi (tức là bằng tuổi với Park Mi) nhưng vì lí do “nào đó” nhỏ được nhảy lớp hai năm để học lớp này. Không phải vì nhỏ học quá giỏi như Park Mi, mà là vì...đưa chút tiền cho hiệu trưởng để xin lên hai lớp. Nhưng tại sao phải hối lộ cho lên tận hai lớp làm gì? Điều này....chưa ai biết được.

“Em nhìn đi, là chính con điên đó–Park Mi đấy”, Hà như thấy được điều gì liền giơ tay chỉ đến Park Mi đang ngồi góc lớp cúi mặt lại vào sách. Và Hà cũng nhanh chóng nhận ra bên cạnh nó là Jun–có vẻ như...hai người đang học chung! Nhìn thế Kiều Hà nổi điên nhưng cố gắng kiềm chế lại.

Lily nhìn theo hướng tay Hà chỉ. Nhỏ thấy một cô gái rất đẹp. Khiến nhỏ sững mắt 5s ngắm Park Mi. Đây thật là một vẻ đẹp bí ẩn, lạnh lùng và cuốn hút nhất mà nhỏ từng thấy! “Chị ấy xinh quá!”, Lily bật miệng thốt lên.

Kiều Hà nghe vậy không vui vẻ gì, “Chỉ là bề ngoài thôi em, bên trong nó rất là ranh ma! Mà em chẳng cần gọi con điên đó là chị, nó bằng tuổi em đấy”

“Bằng tuổi em à? Có lẽ chị ấy học rất giỏi mới được nhảy lớp hai năm” Lily nói.

“Chị không biết cái đấy, nhưng mà chị nghĩ nó đứt lốt mới vô được đây!”, Hà bĩu môi. Lily nghe vậy có hơi ngạc nhiên, “Vậy chị không hối lộ đúng không? Chị vào đây nhờ năng lực phải chứ à?”, aiiss cô bé này ngây thơ hết sức.

Hà bối rối một lúc, rồi cười hà hà, “A...a...phải đó, tất nhiên chị học rất tốt!” Là Lily mới vào học nên không biết thôi, Kiều Hà đây, cái gì chả giơ tiền ra ăn vét. Cả trường ai cũng biết nhưng không bao giờ dám nói gì.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Bạn. (4)

CHAP 8: BẠN. (4)

Lily nhìn Park Mi rồi quay sang nhìn người con trai bên cạnh nó...

Lần này thì nhỏ đứng hình thật sự. Một chàng trai quá hoàn mĩ! Khuôn mặt bí ẩn quyền rũ, đôi mắt nâu sậm, hàng lông mày cương nghị lạnh lùng, sống mũi cao thẳng, miệng một đường chỉ cuốn hút. Bờ vai anh lại rộng rãi rắn chắc khiến ai cũng muốn dựa vào suốt cuộc đời. Vẻ đẹp này thật xuất sắc a.

Tim nhỏ bỗng đập rộn ràng. Hàng ngàn hàng ngàn con bướm đang bay trong lòng nhỏ. Vẻ đẹp này, một lần nhìn là mãi mãi say mê.

Mà anh ta, đi cùng với cô gái kia (ý là Mi đó) hai người thật sự là sự kết hợp nữ mĩ nhất, hoàn chỉnh nhất, ăn khớp nhất.

Nhưng nhỏ không muốn như vậy! Từ khi thấy Jun, nhỏ chỉ muốn anh thuộc về nhỏ.

“A, học sinh mới này. Em thật dễ thương đó nha! Em tên gì, giới thiệu với cả lớp đi!”, cô chủ nhiệm thấy Lily thì xoắn xuýt tới nỗi vai và yếu mẩn lắm. Thật là..

Lily cười với cô cho có lệ, rồi quay mặt xuống cả lớp–đang chăm chú nhìn nhỏ. “Chào các bạn, mình là Goo Lily của Shining Company, mình mới nhập học sáng nay nên mong mọi người giúp đỡ!”, nhỏ cười thật tươi rồi hơi liếc về phía Jun.

Tiếc cho nhỏ, Jun và cô gái kia không hề ngược lên nhìn nhỏ lấy một lần. Tại sao lại có những người lạnh lùng vô cảm đến thế a. Nhìn nhỏ này!

“Okie, tốt lắm, em muốn ngồi chỗ nào cũng được!”, cô chủ nhiệm vỗ vỗ vai Lily. “Vậy thì, em muốn ngồi cuối bàn à!”, Lily không ngại ngần chỉ tay vào chỗ đằng trước Jun và Mi. Chỗ trống ở ngay phía trên Park Mi.

“..Ừ okie em luôn, em về chỗ đi!” cô chủ nhiệm nói.

Lily lon ton xách cặp về chỗ đó. Vừa đặt balo xuống ghế, nhỏ đã quay phắt xuống sau, nở một nụ cười cực thân thiện, “Chào bạn, bạn bằng tuổi mình phải không?”, ở dưới, Park Mi ngược lên hờ hững, ngu ngơ gật gật đầu rồi lại quay mặt vào quyển sách hấp dẫn. Đối với nhiều người thái độ này quả là bất lịch sự, nhưng với tính cách lạnh lùng kinh khủng của nó thì lại là một chuyện khác.

Lily hơi bần thần khi thấy thái độ đó của Mi, nhưng vẫn cười hề hề tiếp tục, “Bạn tên gì vậy?”

“Park Young Mi”, nó trả lời ngắn gọn nhưng vẫn đầy đủ thông tin. Không hề khó chịu, nó lại cắm cúi vào sách. Ở bên cạnh, Jun thấy có người hỏi Park Mi nên theo phản xạ nhìn lên Lily. Chỉ là học sinh mới, không có gì đặc biệt nên anh lại cúi xuống lạnh lùng.

“Bạn thật đẹp đó nha, từ giờ mình ngồi trên bạn rồi, chúng mình có thể nói chuyện với nhau!” Lily tiếp cận nó nhiều hơn, thì thoảng liếc về phía Jun.

Nó đang tập trung nên ờ ờ cho qua. Nó chưa bao giờ nghĩ mình thực sự sẽ có người bạn nào cả. Chỉ sống cho một mình mình thôi với nó có lẽ quá đủ, quá đau rồi...

Lily nghe vậy cũng hài lòng quay lên, trước khi quay lên nhỏ còn nhìn Jun một cái. Mặt nhỏ đỏ bừng, tim đập loạn xạ khiến nhỏ phải ôm lấy ngực mà thở, miệng nở nụ cười phấn khích.

Giờ ra chơi.

Park Mi đang ngồi thì Lily đến gần, cười thật đáng yêu, “Đi xuống căngtín với mình đi!”. Nó ngước lên khó hiểu, “Tại sao?” cô gái này thật-hơi phiền phức nha.

“Mình muốn làm bạn thân với cậu” Lily vùng vằng nắm tay Park Mi, cố kéo nó đứng dậy. Gì thế, Park Young Mi đây cũng có bạn sao. Tuy hơi ngạc nhiên nhưng nó cũng chậm rãi đứng dậy theo Lily ra ngoài lớp....

(đến đây lười quá >< vs lại mình cùm đang đi chơi lẽ rồi, nên stop ở đây nha

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Yêu.

CHAP 9: YÊU.

Park Mi từ tốn lại bị Lily kéo xuống nhà ăn một cách hớn hờ. “Park Mi, cậu ăn gì không, thật đói quá!”- nhỏ kéo kéo tay áo nó. Nó im lặng, lắc đầu cũng không nói gì thêm. Thật sự nó chẳng thấy đói bao giờ.

“Aiss, vậy thì cậu ngồi đi, đợi mình lấy bánh nha”, Lily xịu mặt, giờ đôi mắt mèo chớp chớp với nó. Nó chỉ thờ dãi, chọn đại một bàn rồi kéo ghế ngồi xuống.

Một lúc sau, Lily tươi rói chạy đến, trên tay nhỏ cầm 2 cái sandwich gà thơm nức. Nhỏ ngồi xuống, giờ ra trước mặt Park Mi. “Này, cái này là cho cậu đó, ăn đi”. Ah quả là sandwich ngon thật đó, nhưng mà nó không muốn ăn. Nó lắc đầu chậm rãi.

Lily dúi mạnh vào tay nó rồi nhỏ cầm miếng của mình lên cắn ngon lành, “Hum, cậu kén ăn vậy à, yum yum..ngon ghê ah”, khuôn mặt búp bê dễ thương phụng phịu nhìn Park Mi. Trái với mong đợi, nó vẫn giữ yên gương mặt lạnh lùng xinh đẹp.

Nó giữ miếng sandwich, đôi mắt nâu khó hiểu nhìn chăm chú-thứ này, nó đã ăn từ rất lâu, từ hồi tuổi thơ của nó rồi. Phải, đã TỪNG là món yêu thích của nó. Nhưng sau đó thì..không còn. Chẳng thích thú ăn uống gì nữa.

Nó chậm rãi cắn một miếng. Vẫn ngon như hồi ấy. Nhưng nó không thích nhớ lại kí ức cũ-thành ra không thích ăn thứ này. Nó vội đặt xuống, “Sao thế? ăn có một miếng rồi bỏ àh?” Lily nhăn mặt. “Không ăn nữa”, mãi nó mới nói. “Không ăn nữa thì thôi, đợi mình ăn xong đã”, Lily phụng phịu ăn nhanh hơn.

“À mà..Park Mi này!”, Lily thì thầm.Mi ngước mắt lên, “?”

“Bạn trai ngồi kế bạn tên gì á?”, Lily hỏi mà tim đập thình thịch, cúi mặt vào sandwich để Mi không nhìn thấy khuôn mặt đỏ bừng của mình. Aiss sao phải thế hả cô nhóc, Park Mi đây có thấy cũng không quan tâm đâu a. Có lẽ biểu cảm của nó không có gì khác thường..chỉ là, mặt nó hơi sầm xuống kì lạ. “Tên là Key Jun”, nó đáp tự nhiên.

Ah, Key Jun á? Là con trai chủ tịch tập đoàn Zeus ông bà oiii, người gì vừa đẹp trai vừa nổi tiếng thế này, ai dè mình thấy quen quen Lily réo lên trong đầu, cười hạnh phúc. Khổ, tự cười một mình đấy a. Park Mi nhìn nhỏ khó hiểu, “Ăn xong chưa?” nó hỏi.

“Ah ah xong rồi đây” nhỏ kéo về thực tại, gật gật đầu như con rối. “À Mi này, anh Jun là..người yêu cậu hả?”, Lily tròn mắt hỏi, trong lòng thầm mong câu trả lời là ‘không’. Park Mi hơi sững lại, người yêu? nó thậm chí còn không hiểu ý nghĩa hai từ ấy. Nó lắc đầu lạnh lùng. “Chỉ là bạn thôi” Nghe vậy, bỗng Lily thấy tâm tư vui vẻ hẳn.

Cần được thêm hai miếng nữa, Lily lại ngược lên cười với Mi, “Àh mà Mi này, cậu đẹp thật đó nha, mình còn phải ghen tị”, nó nghe thế bỗng... mỉm cười, cô gái mang tên Goo Lily này quả thật hồn nhiên và đáng yêu, nó ước gì được vô tư như nhỏ, nhưng...không thể! Nó thật sự không thể. “Cám ơn, Lily rất dễ thương”, nó đáp lại, tuy thần thái vẫn luôn lạnh lùng nhưng dường như hàm ý đã mở lòng hơn nữa. Nó không biết có nên có một người bạn không.

Chắc là không rồi, người xinh xắn lại tiểu thư như Lily, sau một thời gian có thể sẽ bỏ mặc nó thôi. Nó nhủ.

“Yum. ăn xong rồi a. Cùng về lớp ha”, Lily cười tươi, lấy khăn giấy chùi tay thật sạch sẽ rồi nắm lấy tay Park Mi. Nó ngược lên nhìn nhỏ ngạc nhiên, nhỏ chỉ cười rồi dắt tay nó về lớp.

Giờ nghỉ trưa.

“Mình ngồi ăn chung”, Lily kéo tay nó đến một cái bàn. Lạ lùng, Jun từ đâu bước đến đặt hộp cơm của mình xuống.

“Tôi ngồi ăn chung có được không”, Jun nói. Park Mi hơi ngạc nhiên, nếu anh ngồi đây, chẳng phải sẽ có rất nhiều con mắt tò mò chăm chọc nhìn họ không. Nó chưa kịp nói gì, Lily đã vội gạt gạt đầu, mặt nhỏ đỏ bừng, “Được...tất nhiên là được, anh ngồi đi!”

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Yêu. (2)

CHAP 9: YÊU. (2)

Jun nhìn sang Lily khó hiểu, cô gái này là ai đây. Lily như biết điều, cười thật ngượng, “Em là Lily, bạn thân của Mi đó”, nhỏ khúc khích nháy mắt. Jun chỉ gạt đầu nhẹ coi như đã hiểu, quay sang Park Mi, “Ăn đi đứng đó làm gì vậy?”

Lily ngạc nhiên nhìn họ, Jun có vẻ quan tâm tới nó vậy sao.

“Biết rồi”, nó đáp rồi lôi hộp cơm trưa của mình ra. Ba người ngồi xuống, tưởng thế là xong thì...

“Hello! Cho ngồi ăn chung với!”, tiếng ai khác vào đây ngoài Bảo Duy ==

Ko đợi sự đồng ý, cậu đã ngồi phịch xuống ngon lành mở bữa trưa của mình ra. Jun hơi khó chịu nhưng hk nói gì. Park Mi cũng hk thoải mái là bao, nhưng cũng chẳng quan tâm, điều nó quan tâm bây h là bữa trưa ngon lành.

“Ahaha, càng nhiều người càng vui, anh chắc là bạn của anh Jun phải ko ạ?” Lily cười xuề xòa. Haha ==’ bạn hả? Quên đi. Cả hai đều nghĩ trong rề mạt. Lại từ đâu Eun Nam chạy đến, đây này, đây mới là bạn thân của Jun này.

“Ủa sao qua đây ngồi rồi, tao ngồi chung với!”, Eun Nam thờ hồng học rồi ngồi cái phịch xuống. Tay Park Mi hơi run lên chịu đựng, cái quái gì vậy, mọi lúc nó chỉ ngồi ăn một mình thật thoải mái. Bây giờ cả tốp hotboy nhất-nhi-ba trường cộng thêm nàng tiểu thư mới cóong đây nữa, thế là thế nào. Nó im lặng dù không được thoải mái, lặng lẽ ăn bữa trưa của mình. Cho dù có cả trăm con mắt kinh ngạc lần soi mới khi nhìn thấy Jun-Nam- và Bảo Duy ngồi chung một bàn với con nhỏ “đáng ghét” như nó. Thật khó chịu.

Kiều Hà đã mau chóng nhìn thấy. Người cô rung lên tức giận. “Giờ sao? Nhìn ngứa mắt quá”, Ánh Ly bên cạnh cũng tức giận, vì cô rất thích Eun Nam và Bảo Duy mà ==

“Hê, ko có gì hết, cư xử ra dáng cái nào!” Kiều Hà mỉm cười nhếch miệng, bước đến gần bàn của Park Mi. Ánh Ly thấy cũng vội đi theo.

“Xin chào, hk biết chúng mình có thể ngồi ăn chung cùng mn không nhĩ?”, Hà cười tươi rói. Park Mi dừng tay lại nhìn lên, nhận ra đó là ai rồi cúi xuống, có vẻ không-được-vui.

“Hihi tất nhiên là được ạ, chị Hà ngồi ăn cùng đi!” lại một lần nữa, Lily là người mời chào vui vẻ. “Còn PARK MI thì sao? Đồng ý không?” Hà nói đều. Mọi người ngồi ở bàn đều quay ra nhìn Park Mi... tình huống này thật..

Ba hotboy nhìn, Lily cũng nhìn, Hà cũng nhìn, Ánh Ly cũng nhìn. Chờ đợi Park Mi quyết định. Im lặng một lúc, nó ngược lên... mỉm cười giả tạo “Được thôi, ngồi đi” rồi nhếch miệng cúi xuống ăn tiếp. Kiều Hà cảm thấy hơi tức nhưng cũng mỉm cười ngồi xuống lại.

Bây con người ngồi chung một bàn, đa số là những hotboy hotgirl, làm xôn xao cả nhà ăn. Ai cũng tròn mắt hk thể tin được.

Cả bàn im lặng ăn phần của mình. Bầu không khí thật nặng nề. Cho đến lúc Lily không thể chịu nổi nữa, nhỏ nhìn Jun, lấy hết can đảm hét lên...

JUN, EM THÍCH ANH !!!!

..Mọi người quay phắt lại, mở to mắt ngạc nhiên.....

END chap=(((Mấy b đọc hk đã phải hk ạ..

Ôi trời thần đất tổ ơi, ai nhập zô viết tr dùm cái đề. Con mệt quá.

Các bạn, các anh chị yêu dấu à T^T hôm nay mình quyết định mỗi tuần 1 chap nhé, nhưng đừng ném đá mình mà vì số lượng+chất lượng chap sẽ dàiiii hơn rất là nhiều á, hứa đó maaaa. Đọc 1 chap dài ngoằng còn hơn 2 chap ngắn lùn phải hk, phải hk, phải hk?? Huhu, mong mn thông cảm cho DerVean nhiều nhé. Love you :*

(hứa mà, chap sẽ dài mà >_

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: #8220;tôi Ở Đây#8221;

CHAP 10: “TÔI Ở ĐÂY”

JUN, EM THÍCH ANH !!!

Lily tự bật cười trong nhà vệ sinh nữ. Mặt nhỏ đỏ như trái gấc, nhỏ tự cốc đầu mình một cái rồi lại bật cười. “Aiss ya mình thật dũng cảm quá”, nhỏ tự nói với chính mình.

Lúc này, sau khi nhỏ nói xong ba chữ tỏ tình đó (hay bốn chữ nhẽ?), nhỏ đã bật dậy chạy vào nhà vệ sinh luôn. Thật ngại quá đi. Không ăn trưa nữa, lên phòng ngủ luôn, hí hí ngại quá.

.....

Mọi người vẫn im lặng. Ai vẫn ăn phần nấy. Jun, Eun Nam và Bảo Duy thì đã quen với mấy em gái tỏ tình với mình, tuy hơi ngạc nhiên nhưng cũng ko để tâm gì nữa. Ah không, có người để tâm chứ..Bảo Duy nghĩ “Sao em ấy hk thích mình đi, mình cũng đẹp trai thế mà”=)))

Eun Nam nghĩ. “Quái, cái thằng này vừa vào nhà ăn đã được một em yêu rồi, chắc chắc”

Jun nghĩ “Nghĩ gì bây giờ nhĩ?”

Kiều Hà nghĩ. “OMG con Lily đó, chưa gì đã thích đã yêu anh Jun của mình!! Gru..”

Ánh Ly nghĩ. “Nó mà đụng vào anh Eun Nam với Bảo Duy của mình đi, là nó chết ko nhắm mắt”

Park Mi nghĩ?? “.....” chẳng nghĩ gì cả.

Bữa trưa trôi qua trong yên tĩnh.

.....

“Park Mi!! Aha..cậu thấy mình thế nào???” vừa vào phòng ngủ nữ nó đã thấy Lily chạy ra.

“Thế nào là thế nào?” nó hỏi, còi giầy ra.

“Mình hồi nãy ấy, sao, có kì cục quá không?” Lily quần quít quanh nó.

“Cậu thích Jun hả?” Nó hỏi lại, tay vẫn chăm chú tháo đôi giày của mình ra. “..Hi..ừ tớ thích anh Jun lắm”, Lily cười ngọt đến tận mang tai.

Park Mi, thật ra cũng không nghĩ gì đâu, nhưng tay nó hơi dừng lại 0.1 s, rồi tiếp tục tháo giày giày bên kia.

“Ừ, hai người nhìn hợp lắm”, Park Mi ngược mặt lên cười một nụ cười chân thành. Thật sự trong lòng nó không hề khó chịu, không hề ghen tị hay ghét bỏ gì. Nó thật sự thấy hai người hợp nhau, anh đẹp, Lily cũng xinh, không hợp là gì.

...Chỉ là, nó thấy tim nó bót yên bình đi một khoảng.....

“Nè, mỗi lúc cậu ngủ ở đâu vậy, với. à?” Lily chuyển chủ đề. “Giường trong góc, một mình” nó đáp thẳng thắn. Với nó chuyện làm mọi thứ một mình hết sức bình thường, thế mà nhìn Lily kia..mắt nhỏ long lanh rồi kia.

“Park Mi”, nhỏ nói run run rồi ôm lấy nó (?) Nó chẳng hiểu gì nhưng không kháng cự. “Sao vậy?”, nó hỏi. Tự nhiên lại ôm nó chứ ==’

“Hic..thương cậu quá. Nè, sao cậu không tìm một người bạn thân đi hả? Hà? Hà?”, Lily méo mặt buông nó ra, nhưng tay thì nắm chặt tay nó. Gì đây, nó có phải người vô gia cư hoàn cảnh đau khổ khiến người khác cảm động đến thế ko hả ==

Và..bạn ư? “Không kiếm được bạn, không có ai hiểu mình”, nó đáp thản nhiên, rồi nằm ềnh xuống cái giường êm như nhung.

“Gì hả? Hic..cậu cô đơn như vậy cũng chịu được sao? Ba mẹ cậu có biết không?” nhỏ meo mào nhìn nó.

Nhắc đến hai từ “ba mẹ”, tim nó ngừng đập. Nó khịt khịt mũi để ngăn mắt trở nên cay cay.

Rồi Mi cười, để lộ hàm răng trắng đều nhỏ nhắn, cười mạnh và ngượng nghịu tới nỗi Lily không thấy được những ánh pha lê trong mắt nó đang óng ánh. “Ba mẹ mình mất từ lâu rồi”

Tim Lily đập lệch hẳn đi, lần này nó còn chưa khóc mà nhỏ đã rơi nước mắt == Nước mắt thi nhau rớt trên má Lily. Làm nó phải bật dậy lau nước mắt cho nhỏ, cuống quýt hỏi, “Sao thế? Sao lại khóc??”

Lily ôm lấy Park Mi lần nữa, “Huhu, mình xin lỗi, mình rất tiếc..hic...mình..” nhỏ nức.

Trời ạ. Park Mi vỗ vỗ lưng Lily,mỉm cười, “Mình có sao đâu, thôi đừng khóc nữa”

Nó chưa bao giờ biết quan tâm một người như thế này. Nhưng nó thực sự thấy Lily là một cô gái tốt. Cho dù nó không được ai yêu quý, dù nó luôn cô độc, thế nhưng lại có một cô gái khóc vì nó thế này, nó bỗng cảm thấy thật...khác.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: #8220;tôi Ở Đây#8221; (2)

CHAP 10: “TÔI Ở ĐÂY” (2)

“Từ giờ mình sẽ làm bạn thân nhất của cậu!” Lily nói quả quyết.

“..Ừ...” nó đáp một cách lẳng lặng. Thật sự không biết nghĩ gì hơn.

“Park Young Mi, hôm nay, mày trực nhật đi!” vừa bước vào lớp sau giờ nghỉ trưa, Park Mi đã nghe thấy tiếng lớp trưởng. Vâng, lớp trưởng trước mặt thấy cô thì rất gương mẫu, nhưng sự thật thì đồng đánh rất tiểu thư.

“Hà, hôm nay là ngày bạn trực nhật mà”, Lily đi phía sau, liếc về bảng phân chia trực nhật lớp. Đúng là hôm nay Hạ-lớp trưởng trực nhật.

“..Tao không thích trực, có vấn đề gì không? Con nhỏ Park Mi này không thể ngồi yên mãi được, không lẽ tui tao làm việc, còn nó thì đứng xem?” Hạ cao giọng, gương mặt tiểu thư kiêu hãnh nhìn nó. Trong lớp đã có vài tiếng cười cổ vũ Hạ.

“Cô giáo bảo, Park Mi vào học mới hơn một tuần, cô sẽ phân chia ngày trực cho cậu ấy sau, bây giờ mọi người vẫn làm như lịch thường, phải chứ? Minh tưởng, lớp trưởng gương mẫu phải biết điều này?”, Lily mỉm cười tao nhã, đọc một tràng thành thực.

“Mày...” Hạ có vẻ bốc khói đến nơi rồi, “Ai mướn mày xen vào chuyện của tao và nó? Mày là hs mới, nên biết điều một chút đi, tao không giỡn chơi đâu!” Hạ đánh giọng.

“Mình là...” Lily mở miệng nói thì...Park Mi vụt bước lên trên chậm rãi, nó nắm lấy tay nhỏ mang ý ngăn lại.

“Cứ để đó cho tui” nó bình thản nói. Chỉ là lau bảng và lau sàn, không có gì to tát cả. Nó chấp nhận. Còn hơn là đứng đây nghe lớp trưởng và Lily cãi nhau.

“Tốt lắm..haha..đến đây, cầm xô nước này lên lau nhà đi”, Hạ mỉm cười ranh mãnh. Nó chậm rãi bước đến không nghĩ ngờ. Nhỏ bức mình nhìn nhưng không làm được gì.

Còn cả lớp thì cười to nhỏ khúc khích như chuẩn bị xem phim hay. Jun và Bảo Duy im lặng nhìn, tò mò không biết Nó sẽ làm gì.

Park Mi lặng lẽ cầm cây lau sàn lạnh buốt. Nó vừa khom lưng cúi xuống thì...

ÀO.

Park Mi đứng yên lặng lẽ. Cả người nó lạnh buốt và bắn thiu nước lau sàn.

“PARK MI!” Lily kêu lên và chạy đến cầm tay nó, “Thấy chưa, mình đã bảo không nên tin loại người như vậy!” Nhỏ liếc xéo về phía Hạ.

Hạ cười tươi rói, hà, chỉ cần một xô nước và một cái hắt tay là mọi thứ xong đâu vào đó, “Hi, cú này là để trả thù lần trc mày dám hắt nôi súp vào tiểu thư Hà thôi mà!” Hạ vỗ vỗ vai Park Mi-người giờ đứng yên lặng không than là tí nào.

“CÔ LÀM CÁI QUÁI GÌ VẬY?” hai tiếng nói đồng thanh xuất hiện. Khỏi nói chắc cũng biết rồi, là Jun và Bảo Duy (ạ). Cả hai xông tới chỗ lớp trưởng Hạ, trông ai cũng như quái thú làm Hạ run bắn người, sồn cả gai cả ốc.

Lily thì hơi ngạc nhiên một chút.

Park Mi lại cảm thấy trĩu nặng. Nó, thế nào cũng lại bị mọi người châm chọc, chỉ tại hai người con trai này.

“A...Jun.....Bảo Duy..?” Hạ lấp bắp, cười giả lả khiến Lily phát buồn nôn.

“Đồ giả tạo!”

“Park Mi im lặng là không lẽ cô thích làm gì cũng được à?”

Lily và Bảo Duy kêu lên.

Có vẻ tình hình đã căng thẳng. Nó không quan tâm, nó đâu mượn họ bảo vệ. Chỉ là bây giờ nó rất mệt và người thì lạnh buốt. Nó cần phải làm gì đó.

Jun không buồn chửi lớp trưởng Hạ nữa, anh nhận ra cơ thể của Park Mi đang chậm rãi run rẩy-cho dù nó không biểu cảm trên khuôn mặt.

“Đi ra ngoài thôi” Jun nắm lấy vai nó và cùng nó ra khỏi lớp, tránh xa chỗ đám đông lộn xộn. “Ồn không, cô giáo sắp vào lớp...” Park Mi run rẩy nói.

“Không sao cả. Trước hết phải lau khô người đi, cảm lạnh đấy” Jun giữ vai nó chặt hơn. Nó để yên vậy, người thì lạnh buốt nhưng bàn tay ấy thì thật ấm.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: #8220;tôi Ở Đây#8221; (3)

CHAP 10: “TÔI Ở ĐÂY” (3)

Jun chạy lên lầu trên-là hồ bơi 100m của nhà trường. Vì trên này có sẵn khăn và các thứ cần thiết.

“Jun, làm gì trên đó vậy” nó đứng ngoan ngoãn ở dưới chân cầu thang, ngược lên chớp chớp mắt. Chẳng thấy anh trả lời, nó bèn lên đi lên.

Lần đầu tiên nó thấy hồ bơi rộng đến thế. Đập vào mắt là làn nước trong vắt mềm mại-thể mà kị ức lại tuôn về...

“Chị! Chị!!!”

Park Mi đứng trên bờ, miệng liên tục la lớn.

Ở dưới nước sâu, một cô bé lớn hơn nó tầm 1 tuổi, nhìn gương mặt thật hiền và đẹp giống nó vậy-nhưng hiện tại thì gương mặt ấy đang khốn khổ thờ còn không ra.

“Ba mẹ! Sao không nhanh lên? Chị!” Park Mi khi ấy còn rất bé, miệng vẫn la mà mặt thì ướt nhẹp nước mắt. Nó ngo ngo quanh co, bức tức mình không biết bơi, sợ nhảy xuống chỉ sinh hà thêm rắc rối. Ở dưới, chị nó vẫn vùng vẫy, có lẽ đã quá mệt.

Lúc sau..nó nhìn lại mặt nước...đã không còn thấy ai.

“Park Mi..Hee Sum..!” nhanh như cắt đã nghe thấy tiếng ba mẹ nó chạy đến. “Chị Hee Sum của con đâu???”

Nó chôn chân nhìn khoảng nước vừa lặng đi. Nước mắt nó liên tục chảy, mỗi lúc ướt thêm. Đôi mắt to trong veo tròn lên.

“Chị..Chị.....chị...ĐÃ MẤT RỒI!” nó òa lên, vội vã nhảy lên một bước muốn lao tùm xuống cái hồ đó, nhưng ba mẹ nó đã tóm kịp, quần lấy nó vào lòng. Nó nghe thấy tiếng nấc bất thường của mẹ, rồi tiếng la to của ba. Rồi mọi thứ trước mắt tối đen, nó ngất đi.

Tại sao. Cuộc đời nó lại trắc trở cô độc như thế. Chị nó mất, mẹ nó bị sát hại, ba nó cũng bỏ nó ra đi? Mọi người...ghét nó lắm sao? Nó không đáng được trân trọng, được sống một cuộc sống hạnh phúc như bao người à.

Park Mi trần trần nhìn dòng nước hồ bơi, nước mắt nó bỗng chảy ướt đầm hai bờ má. Nó bỗng nhớ chị.

“Chị..chị...em sẽ xuống cứu chị. Trách em hồi nhỏ không biết bơi, trách em hồi nhỏ hèn nhát sợ sinh chuyện..giờ chẳng còn ai để la mắng em nữa rồi... em xuống kéo chị lên”, Park Mi lâm bầm trong vô thức. Nó bước run rẩy một bước, hai bước...đến tận mép hồ, vưon chân ra một bước nữa thôi.

“Ayyh” cơ thể lạnh lẽo bé nhỏ của nó bỗng ngã cái rầm ra sau sàn, đè lên lồng ngực rần ròi và bờ vai rộng của ai đó–thật ấm. Cả cánh tay dài và săn chắc ôm trọn lấy eo nó rất chặt.

Nó lắc lắc đầu, tỉnh táo trở lại. Kí ức kinh khủng bỗng biến đâu hết. Nó quay đầu xuống, nhận ra đó là Jun. Trông anh lăm lăm mở mắt.

“Làm gì vậy hả???? Muốn té xuống đó lạnh chết sao? Người đã ướt nhẹp còn muốn ướt nữa hả? Bảo ngoan ngoãn đứng chờ đi–sao ngốc thế hả?!” Jun trách móc nó một tràng dài, mái tóc nâu dài của nó xõa trên mặt anh, phảng phất hương thơm trong sáng.

Nó nhìn anh khó hiểu. Hai gương mặt gần cận kề nhau. Hai đôi mắt–một nâu và trong veo–một xanh sẫm sâu hun hút- giao nhau không chớp.

Nhận ra anh đang ôm nó, Jun vội bỏ ra. Nó lấy tay tựa vào vai Jun để ngồi dậy...thật sự sự đụng chạm thể xác đơn thuần này, tim cả hai bỗng đập lối đi cả mấy nhịp.

“Vừa khóc à?” Jun nhìn thấy mặt nó ươn ướt. Nó giật mình lắc đầu, “Không”

Jun muốn hỏi thêm nhưng thôi, anh cầm cái khăn trắng to lên, một tay anh giữ má nó thật nhẹ nhàng, tay kia anh chậm rãi lau khuôn mặt xinh xắn ẩm ướt...rồi...cả mái tóc nâu dài ấy.

Nó ngồi yên ngoan ngoãn và bình thản, tận hưởng sự mềm mại của khăn bông và cả hơi ấm từ tay anh cọ xát trên mặt nó. Nó thật sự cảm thấy, ở bên người con trai này...hết sức bình yên và an toàn.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: #8220;tôi Ở Đây#8221; (4)

CHAP 10: “TÔI Ở ĐÂY” (4)

“Park Mi lau áo đi” vì anh không thể lau người cho nó được (==), nên đưa cho nó cái khăn tự lau vậy. Nó cầm lấy chậm rãi lau hết tay chân ướt nhẹp của mình.

“Về phần Hạ, tôi chắc cô ta cũng không được yên đâu”, anh nói, đôi mắt hơi sầm xuống tức giận thẳm. Anh kéo Park Mi đứng dậy nhẹ nhàng, rồi dắt nó đi xuống.

Đối với Mi, nó không hi vọng gì Jun hay ai “xử lí” Hạ cả. Nó không quan tâm hay phiền muộn gì Hạ. Càng đụng chạm nhiều người, sẽ càng thêm rắc rối về phía nó. Nên cứ mặc kệ là yên ổn nhất.

Khi hai người lặng lẽ bước vào lớp thì lớp đã vào tiết được phân nửa rồi. Mọi người ngạc nhiên im phăng phắc nhìn cả hai.

“Hai em đã đi đâu vậy?” Cô giáo hỏi. Nhìn thấy Jun cô cảm thấy vui vẻ lên chút, quay sang Park Mi khuôn mặt lại lạnh nhạt trở lại, vẻ không-thích-cho-lắm.

“Ra ngoài một chút thôi ah” Jun nói đàng hoàng, anh không thích kể lể nhiều.

“..Ừ được rồi vào học đi” cô giáo thờ dãi nói. Thật sự, nếu Park Mi không đi cùng Jun cô đã chẳng để cho nó vào lớp dễ dàng như thế. Có khi cô sẽ phạt nó đứng ngoài.

Trách ai được! Chỉ trách nó không phải tiểu thư đài các! Không phải con nhà giàu có!

Chỉ trách số nó quá bất công.

Jun dặt Mi vào chỗ ngồi, Mi chẳng để tâm lắm cứ để anh cầm tay mình như vậy mà lủi đi. Sao nào chỉ là cái nắm tay thôi mà. Nó không biết đã có hàng chục con mắt nhìn mình như muốn ăn tươi nuốt sống (trong đó có Kiều Hà ==) và cả...ánh mắt tổn thương của Lily.

Vừa ngồi xuống, Lily đã quay lại nắm tay nó. “Cậu đi đâu vậy hả?” nhỏ nói, liếc thăm qua Jun.

“Đi lấy khăn lau người, ướt quá” nó đáp.

“Ừm” Lily lặng lẽ quay lên, nhỏ thấy tự nhiên tim mình hơi nặng xuống khi Jun thân mật với Park Mi như thế.

...

5pm

“Cô Shyn Hye” nó bối rối tháo giày vào nhà. Cô vẫn đang loay hoay ở bếp như mọi khi, thật là một người phụ nữ yêu nấu nướng. Nghe tiếng nó cô Shyn Hye quay lại, “A, Park Mi con về rồi à” cô cười thật tươi, “Ăn thử bánh này xem, chocolate đấy”

Nó miễn cưỡng bước đến cầm lấy miếng bánh cắn thử. Quả là ngon, “Ngon lắm cô ạ”

“Ừm, cô làm mà” Cô Shyn Hye lau mồ hôi. Nó nhìn thấy mà thương cô vô cùng. Bây giờ phải làm một chuyện hết sức “hệ trọng”, chỉ tại hồi sáng lỡ miệng mời Jun, giờ nói với cô Shyn Hye kiểu gì đây. Cô ấy mà biết, thế nào cũng phá lên cười, nghĩ nó đã có bạn trai, vân vân và mây mây các thể loại.

Nhưng mà, hứa phải giữ lời T_T

“Cô này...” nó bập bẹ, tay bỗng ướt nhẹp. Cô Shyn Hye quay lại, “Huh?”

“Con...con..có mời bạn đến nhà mình ăn tối...” nó ấp úng, tay xoắn lại đan xen.

“Aaaah...thật..thật KHÔNG???” cô Shyn Hye tròn mắt, suýt đánh rơi cả khay bánh thơm phức. Cô không tin nổi rằng con bé lạnh lùng vô cảm kinh đi được này biết mời BẠN tối nhà. Thậm chí cô còn không dám tin nó còn có BẠN. Nhưng mà...là tin tốt chứ sao.

“Sao cô la lớn thế?” Nó bịt tai giết mình, mặt nhăn nhó. Cô Shyn Hye nhéo má nó, “Bao giờ?? Bao giờ?????” cô hỏi gấp gáp cứ như đẩy nó vào đường cùng vậy == làm nó hết hồn vội trả lời

“Dạ..là tối nay..lát nữa thôi”

“Aaaahh yaaa” cô Shyn Hye la lớn lần 2nd làm nó thêm một phen giết mình nữa. “Sao thế cô? Không kịp àh? ...Vậy không sao đâu, con gọi bạn khỏi đến nữa” nó bỗng mỉm cười như được giải thoát khỏi một gánh nặng nào ấy. Thế nhưng khi nó vừa lủi điện thoại ra cô Shyn Hye đã giằng lấy, “Không không KHÔNG, để yên đấy, cô sẽ nấu cả bữa tối cho hai đứa!”

“Ồ...” nó chỉ biết cầm miệng nhìn cô tất tả chạy đi chạy lại nhà bếp, “Vậy để con phụ cô” nó đến nấu giúp cô vài món.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: #8220;tôi Ở Đây#8221; (5)

CHAP 10: “TÔI Ở ĐÂY” (5)

Trong lúc Park Mi đang đợi canh xong xuôi, cô Shyn Hye quay sang nó, “Nè, là bạn trai hay bạn gái á?” cô cười ranh mãnh.

“Ồ...bạn..bạn” nó bối rối. “Anh đẹp trai hôm bữa phải không?? Haha, được lắm được lắm” cô Shyn Hye cười lớn. Còn nó thì đứng im cổ nhớ gì đó. Cái chi mà “anh đẹp trai hôm bữa” là anh nào?

Nhớ rồi. Bảo Duy. (==)

“Ah, sao ạ? ...Không phải hần” nó buột miệng nói luôn. “Cái gì mà hần? Mùn chết ko hà con bé này, bạn trai phải tôn trọng chút chứ!” cô shyn Hye đến cốc đầu nó một cái làm nó phải lùi ra xa cả mét.

“Ai bảo..anh ta không phải bạn trai con!” nó nhăn mặt, có vẻ không-thích điều này. Gì mà bạn trai chứ, nó không hề thích thú gì Bảo Duy. Anh ta-đúng là vừa mặt dày, vừa phiền phức vừa lằng nhằng. Nó thật sự không có hứng.

“Ai ya, đùa chút thôi mà” cô cười “Vậy chứ là ai?”

“Cô..cô cứ hỏi làm gì > lát nữa rồi cô sẽ biết” nó dậm chân chẳng biết giải thích làm sao. “Vậy thì đi tắm mau lên! Đứng đó làm cái gì vậy hả?!” cô đẩy nó vào phòng. Nó chỉ thờ dài-- Ding Doong! Nó vừa lau đầu, nghe thấy thì tim bỗng thót lên. Nó thề rằng lần sau sẽ không mời bất kì ai tới nhà nữa, chỉ thêm đau tim. Tốt nhất là không bạn bè gì hết == “Ê, ra mở cửa đi con..Mà này--con đang mặc cái gì thế hả??” Cô Shyn Hye tròn mắt nhìn nó. Nó liếc lại mình. Gì? Có gì thảm họa đâu. Vẫn tông chủ đạo màu đen lạnh lẽo đơn giản (như con người nó vậy), áo thun quần dài thôi mà.

“Sao hả cô, chỉ là ăn tối thôi mà” nó bĩu mỏ, sao cô ấy cứ phải “sùng bái” Jun thế nhỉ, anh ta..cũng là người trần mắt thịt thôi mà. Nó đây nè, sao không “sùngbái” nó đi ==

Ding Doong!

“Thôi ra mở cửa lệ đi!” Cô Shyn Hye thức giục sau khi chỉ biết lắc đầu nhìn nó.

Cạch.Nó mở cửa ra, Jun đứng trước mặt. Anh đang cười. Nhìn nó chả nhúc nhích.

“Đứng đó mà cười đi nhé” nó mỉm cười lại rồi..đóng cửa. “Ê ê ê” anh nhanh tay chặn lại, “Cô bị điên hả”

“Không” nó đáp hờ. Nó không hề bị điên.

Nhìn Jun. Cái con người quý ông lạnh lùng, sang trọng và kiêu kì đâu rồi. Anh mặc áo Vans (Off The Wall), quần jeans ôm lấy đôi chân dài và xuất sắc, không bớt đi bản chất cao quý miểu nào. Jun lại không hay mang giày tây hay giày da, anh thích mang Adidas hơn. Cho dù trên kệ giày của anh chất đống Prada, Gucci hay Marc Jacobs...(mua để sưu tập hay sao ấy ==)

“Vào đi” nó mở rộng cửa hơn. Anh bước vào. Ngoài trời lạnh lẽo, chỉ cần bước vào đây lạ lùng thay không khí ấm sực và tràn ngập hương thức ăn chiên xào thơm nức mũi.

“Con chào cô” Jun cúi đầu lịch sự khi thấy cô Shyn Hye. Anh quay sang Park Mi, như hiểu, nó đáp “Là mẹ tôi” anh gật đầu.

“Ai ya ai ya..con tên gì?” Cô Shyn Hye tươi như hoa nhìn anh. Để ngược lên chạm được ánh mắt Jun cũng hơi môi cỏ, anh quá cao.

“Dạ, con là Key Jun ah” anh nói, đáp lại người phụ nữ thân thiện một nụ cười.

“Đẹp trai quá” cô Shyn Hye kéo tay nó thì thâm vào tai nó. Nó chỉ biết lừ mắt.

“Ngồi xuống. Thích ăn gì cứ ăn đi, tôi còn phải vô bếp làm kimbap” nó chỉ vào cái ghế, nói cứ như ra lệnh. Cô Shyn Hye bộp vào vai nó một cái, “Ui da” nó nhăn mặt nhìn cô khó hiểu, nó đã làm gì sai? Cô Hye lập tức cười cười với Jun, “Hề hề, Jun ah con đói thì ăn trước vài món đi, cô và nó cần hoàn thành một số món nữa. Chậm chậm quá, xin lỗi con ha”

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: #8220;tôi Ở Đây#8221; (6)

CHAP 10: “TÔI Ở ĐÂY” (6)

Jun nhướn mày “Ah cô không cần phải thế đâu ah, để con vào làm phụ mọi người”

Cô tròn mắt “No no..con hay quá, ngồi đây đi”

“Không ạ, để cùng nhau làm mới vui chứ cô, đôi meo ăn mới ngon á. Vói lại, phải làm mới hưởng được đúng không ạ?” Jun nháy mắt.

“Phải đấy, có làm thì mới có ăn chứ” nó hì. Lần này thì cô Shyn Hye lại bộp cái thứ hai vào vai nó. Gì nữa. Nói đúng mà.

“Con đáng yêu quá, vậy thử vào bếp xem mọi người làm gì đi” cô không ép buộc Jun làm gì, vầy vầy anh vào bếp.

Cái bếp. Đúng là một bãi chiến trường.

“Đưa ra đó làm gì? Giúp tôi thái cà rốt đi” nó đưa anh con dao, mặt nó lại vốn lạnh phát khiếp nên nhìn nó bây giờ như sát thủ. Anh cầm lấy, bàn thần nhìn cái thớt to đùng cùng mớ cà rốt trước mặt. Anh-Key Jun-con chủ tịch tập đoàn Zeus giàu có nhất nhì TG sẽ không nhúng mũi một ngón tay vào việc này được!

Hồi nãy, chẳng qua là anh nói vậy làm cô Shyn Hye vui thôi. Thật không ngờ..==

“Đừng nói với tôi là anh không thái được cà rốt?” Nó chớp mắt nhìn Jun. Như nhớ ra điều gì, nó ‘à’ lên một tiếng, “Phải rồi--công tử không biết thái cà

rốt là chuyện-thường-nhĩ!” nó mỉm cười tỏ vẻ thông cảm đỡ dỗi mà hàm ý giễu cợt làm anh thấy máu nóng lên nhanh chóng.

“Nè, ai bảo không??” anh cắn môi hăm he đáng sợ. Nó nhếch mép, “Vậy làm tôi xem” nó cười xuề xòa, tay chỉ vào cái thớt to dùng ấy.

Jun cầm dao cẩn trọng, tay anh hơi run cầm củ cà rốt xinh đẹp đầu tiên đặt lên thớt. Anh điều chỉnh củ cà rốt ấy ngay ngắn, thẳng và cách đều cả hai mép thớt. Riêng việc ấy đã lấy mất chục second. ==

“Anh bị điên à? Thái cà rốt thôi có cần để đẹp để thế nào đâu” nó kiên nhẫn nhìn, “Làm như anh chắc phải lấy thước ra đo độ dài-đoạn thẳng-góc độ nó đến sáng mai chưa xong”

“Cô shut up coi == cô cứ lảm chuyện thì càng lâu đấy” anh quát.

Chỉnh xong đầu đó, anh đặt con giao xuống tay mình và “phập”. (tinh thật)

“Aaaaaaaa” tiếng la thất thanh chắc mọi người biết đó là của ai rồi ..

Chap mới là t4 tuần tới ạ

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Ác Ý.

CHAP 11: ÁC Ý.

“Aaaaaaaa” tiếng hét oái oăm phát ra từ cổ họng anh.

Nó vội lấy khăn sạch đưa cho Jun, trân trân nhìn vào ngón tay anh.

“Đồ ngu. Cái ngón tay mình cũng cắt được” nó bực mình.

Cô Shyn Hye xót xót nhìn anh. Dù ngón tay đã được rửa trùng và quấn băng cá nhân nhưng máu vẫn thấm đều đều.

“Cô im đi không hả” anh lừ lại, chăm chút mân mê ngón trỏ của mình. “Cô mà thử bị như tôi đi”

Nó nghe mà cười nửa miệng. Máu à. Đêm nào nó cũng mơ thấy. Nó chẳng biết sợ nữa, khi từng nhìn thấy ba mẹ mình đầm máu ôm hôn mình.

“Thôi để yên đấy” nó nói rồi đứng dậy cầm dao thái cà rốt một cách thuần thục ==)) nhìn nó làm anh phát bực, đứng phắt dậy, “Để tôi làm cho, cô nghĩ tôi ko biết thái cà rốt thật à?” anh cao giọng ngửa cổ nói. Park Mi lừ mắt. Chuyện vui phết.

“Thì anh đâu biết thái cà rốt là thật mà” Park Mi mỉm cười kiểu như ‘em ngồi yên đi cho chị làm việc’ với Jun, anh nghiêng răng, “Để đó tôi làmmm” anh hét.

“Cầm mồm. Muốn cắt luôn cả bàn tay sao? Biết điều thì ngồi yên ngoan ngoãn một góc cho tao” nó đánh giọng. Má ơi, “tao” cơ ạ. Thế này thì bố ai dám đụng vào. Nhưng mà Jun thích đụng vào đấy làm gì nhau. Anh đẩy nó ra khiến nó loạn xạ choạng mém ngã. Nó điên tiết tát cái bốp vào cánh tay anh, tuy với anh không đau nhưng anh dần mất kiên nhẫn.

“Bực mình quáaa” nó nghĩ chửi rủa Jun trong đầu. “Đồ phiền phức-đồ mặt dày”

“Anh thích làm việc chứ gì? Anh-thích-đụng-tay-đụng-chân mà đụng đến đâu hông-đến-đó phải không??” nó hét.

“Ừ!! Chính xác rồi đó!!!” Jun hét lại vào mặt nó.

“Đi cắt rong biển, NGAY VÀ LUÔN. Biển ra khỏi chỗ của tôi!” nó hét lớn hơn. Kiểu này hàng xóm còn nghe thấy. quái lạ, con bé Park Mi lạnh như băng đụng vào còn chưa thêm mở miệng, mà hét to như vậy sao. ==

“Xéo luôn!! Không thèm thái-cà-rốt!!” anh đập bàn đập ghế.

Cô Shyn Hye đứng một góc bị tai. =))) tội cô.

Jun bực bội lôi rong biển ra cắt. Cũng may việc này anh làm tốt. Thứ nhất: vì nó dễ như xoi cháo. Thứ hai: anh cắt rất đẹp vì anh thích cái gì cũng phải đẹp ==’

“Cắt xong rồi thì lấy tô com ra đây!” nó ra lệnh như bà hoàng. Anh không thích nhưng cũng làm theo vì bởi đây là lần đầu tiên anh được làm mấy việc này–thành ra rất hứng thú. Cô shyn Hye lo tằm kim chi mà cũng quay lại tò mò nhìn lũ trẻ.

“Làm rót tô com, tôi cho anh mười cái tát” nó đánh mặt nhìn “cậu trai trẻ” cúi húi. “Biết rồi, shut up” anh bực mình lườm lại.

“Com gì trông ngon thế” anh nhìn rồi hỏi. “Com Nhật dùng để làm kimbap đấy” nó trả lời rồi lè lưỡi. “Biết làm không? Nhìn đây” nó nói rồi lấy một chút com ra, hướng dẫn Jun bỏ cà rốt, củ cải, xúc xích,... vào và cuốn lại cẩn trọng. “Anh coi chừng mà cuốn cho đẹp đấy, nó mà nát bét đi.”

“Yên tâm, đẹp là tôi làm giỏi nhất” anh hô hô ra rồi làm. Nó nhìn xong cười nhếch mép, để xem...

.....

“Ua ayayayaggg” nó ré lên khi thấy những miếng kimbap méo mó. “Anh làm cái quái gì vậy???”

“Xin lỗi, nhưng khó cuốn quá” anh nhịu mảy. Nó định sặc cho Jun một trận thì cô Shyn Hye bê một đĩa bánh kem vị yogurt việt quất đến. Cô shyn Hye hôm nay thật là, lựa đúng thời điểm mà mang đến cho nó món nó khoái nhất. Việt quất.

...

“Ba mẹ có mua bánh kem cho con hông?”

“Con gái ngoan, nè, blueberry đó nha” (blueberry là việt quất)

“Aha, con thích nhất vị này”

“Ừm, ăn đi con gái, ngày nào ba má cũng sẽ mua cho mà ăn nhé”

“Oa, vậy thì ba mẹ là đáng iêu nhất quả đất”

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Ác Ý. (2)

CHAP 11: ÁC Ý. (2)

“Haha..”

...

Park Mi đực ra một hồi nhớ lại. Tim bỗng nặng nề.

Bỗng nó thấy có thứ gì mát lạnh quệt lên má nó. Ngẩng lên phát hiện thằng cha Jun vừa quệt thìa kem vào mặt mình. Nó nổi nóng, “Ê anh làm cái quái gì vậy hả??”

“Haha, mặt chẳng khác nào bị điên” Jun cười he hé lên như con gái (?) ==

Chẹp.

Park Mi điên tiết. Nó xúc nguyên một thìa kem bôi lên trán Jun. Tưởng trả thù được, anh ta lại con hô hô lên. Jun hóp miệng lại làm mặt con cá, hai mắt lạnh lẽo thường ngày giờ giả vờ làm lé đi. “Tui Là Con Gà Nướng Có Hai Cái Mông” giọng anh lạc hẳn đi, cổ tình the thé lên như phụ nữ ==

Còn cô Shyn Hye phá lên cười.

“Hai cái Mông Nướng Xiên Que. Xiên qua mông Trái này, Xiên qua mông Phải này, quay quay quayyy” anh lượn qua lượn lại. Nó bụm miệng nhưng mặt vẫn đánh lại ==

“...đồ..điên..” nó trợn mắt nhìn Jun múa qua múa lại.

“Mấy đứga quậy quá, có ăn bánh không thì bảo” cô Shyn Hye ré lên.

“Dạ vâng cô đừng để ý đến những người như vậy” Park Mi cười hừ hừ vỗ vai cô, ánh mắt nhấp nháy ra chiều thông cảm. “Tôi rất là bình thường nghe chưa!” Jun chùi bánh kem trên mặt mình, lừ mắt nhìn nó.

“Ui, kim chi kia!” nó không quan tâm Jun chạy đến chỗ cô Shyn Hye nhảy lên. Ay ya nhìn mà thèm quá đi. “Kim.chi?” Jun nhìn theo hỏi.

“Thế anh chưa bao giờ ăn kim chi?” nó gật gù, “À quên, anh chỉ ăn được tôm hùm hải sản nhĩ?” Mi cười. “Tôi ăn với” anh lè lưỡi

Sau khi bê bánh (nát bét), kimbap và kim chi lên thì cả ba thực sự đói meo lên rồi. Anh ngồi ngay vào bàn xoi luôn miếng kimbap méo mó do chính tay mình cuộn—ngon quá đi mất. Anh còn tự lấy cơm ăn với kim chi. Vừa nhai xong.”Ay, cay thế..chua nữa!” Jun lầu bàu, “Ừm,..mà ngon quá”

“Lắm mồm quá, ăn, ăn mau con heo kia!” Park Mi chống tay nhìn Jun đang cắm mặt vào ăn. Nó chỉ như ra lệnh (lại nữa) ==”. “Ăn nhanh không bỏ tát!”

Jun đang ngậm 2 cái kimbap to đùng trong miệng, nghe vậy tức ói máu nhưng ..không thể nào chùi lại được. Miệng anh phồng đầy thức ăn rồi ==. Anh chỉ biết “ừ..ừ..” đầy trân trối, “Ồ ăm ói ời à on eo à, ời ạp o ầy ờ..” anh tròn mắt. (nguyên văn là “Cô dám nói tôi là con heo à, tôi đập cho bây giờ” ạ ==) Nó chả hiểu cái khi gì, đập bàn đập ghế cười đến ôm chặt bụng, “MOAHAHAHAHA... ANH ÚNG À Ồ IÊN, Ồ IÊN!!” nó nhại lại thứ ngôn ngữ ấy. Đùng hời cô Shyn Hye tại sao im hơi lặng tiếng thế, đang cười hô hô lên chỉ vào chúng nó kia ==

Có lẽ bây giờ hàng xóm đang bận thắc mắc. Cái điệu cười terrible vừa rồi có thật sự là của cô cháu nhà Park không, lần đầu tiên họ thấy căn nhà ấy ồn ào đến vậy...

Và cũng là lần đầu tiên, cô Shyn Hye cảm thấy mừng đến vậy. Lần đầu tiên, cả hai con người lạnh lùng nhất, băng lãnh nhất cười nhiều đến vậy.

.....

“Các em còn hôm nay để chuẩn bị cho cuộc thi IQ!” trên bục giảng, cô giáo đồng dục. Ở dưới, các nam nữ sinh bàn tán sôi nổi, quả quyết rằng mình nhất định sẽ thắng cuộc!

Chỉ có 2 con người, vẫn im lặng suy nghĩ. Khuôn mặt hoàn mỹ của cả hai đều đã trở lại vẻ lạnh lẽo thường ngày. Nói gì thì nói, tối qua thật sự rất vui vẻ, nhưng đi học thì không bao giờ nhé. (kbh cừi hô hô như hqà được :v)

Park Mi gạt bỏ mọi thứ không quan trọng trong đầu, nó tập trung suy nghĩ vào cuộc thi. Nó không ham gì việc được ngưỡng mộ hay nổi tiếng, chỉ cần phần thưởng là số tiền ấy thôi. Bỗng dưng nó liếc qua Jun, con người này, coi bộ cũng giỏi dữ lắm, không biết có nên chú quan được không đây.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Ác Ý. (3)

CHAP 11: ÁC Ý. (3)

“Park Mi, mình không quá xuất chúng, nhưng mình cũng thấy thú vị với cuộc thi IQ lắm” Lily đã riu rít cạnh nó ngay giờ giải lao sáng. Chỉ có nó và nhỏ trong lớp. Jun đi xuống ăn sáng mất rồi.

“Còn cậu có định tham gia không?” nhỏ hỏi.

“Ừm...có, thành thật là mình muốn giành giải 1st” nó ngập ngừng, đầu gục xuống bàn.

“Có ý chí lắm. Giành giải nhất, có lẽ mọi người sẽ không còn bắt nạt cậu nữa^^” Lily búng tay cười. Còn nó, trong đầu nó nhón nhờ đầy rối rắm.

“Mình không cần điều đó. Họ, xa lánh mình, mình còn thấy mừng hơn..” Park Mi trầm mặc. Đúng vậy, lũ thường ngày mà tỏ ra ngưỡng mộ nó? Nó chưa dám nghĩ mà cũng sờn da gà.

“Vậy cậu tham gia nhiệt tình như vậy là vì điều gì?” Lily tròn mắt hỏi. Không vì muốn được nổi tiếng, vậy thì là...số tiền ấy sao? Nhỏ tròn mắt nhìn nó. Nó không trả lời, nhỏ cũng hiểu rồi. Nhỏ thừa hiểu nhà nó không phải là giàu, chắc chắn nó tham gia là vì...phần thưởng.

“Ồi, Park Mi!” nhỏ rên lên kí đầu nó. Nó không quen bị chạm vào đầu nên ngước lên bối rối, “?”

“Thương cậu quá. Số tiền ấy lũ kia chắc chắn không thèm sờ vào, chúng nó chỉ cần được nể nà nể mặt hơn một chút! Còn những nhân tài thực sự như cậu, lại bất công phải sống dò dẫm vào đồng tiền như thế, thật quá quắt. Cậu cứ thi đi, thắng thua gì mình cũng sẽ cho cậu gấp đôi-gấp ba số tiền còn con ấy!” Lily hùng hồn nói.

Nó chỉ mỉm cười nhạt nhìn nhỏ, “Lily, đừng tốt quá với mình”

“Mình bạn thân của cậu, không tốt thì sao?” nhỏ rên rĩ.

“Minh muốn có được số tiền bằng chính năng lực” nó nói, rồi mỉm cười, “Cậu rất tốt bụng, Lily, nhưng mình sẽ không lấy số tiền của cậu đâu”

Lily nghe vậy giọng mềm mỏng, “Được rồi..cậu không muốn mình cũng không ép. Nhưng mà nhớ rằng, khi nào cậu gặp khó khăn lun có mình đây nha. Cậu muốn bao nhiêu mình cũng cho mượn”

Nó thờ dãi. Tuy biết chắc mình sẽ không bao giờ mượn tiền của nó nhưng vẫn ậm ừ cho qua loa, nếu không câu chuyện tiền bạc này vẫn sẽ tranh cãi dài dài.

“Minh tin là cậu sẽ được điểm số tốt, dù sao cậu vào đây là nhờ học bổng, nên hẳn không tâm thường” nó nói. Her her, nó sai một chút rồi, nó vào đây không chỉ bởi học bổng bình thường..mà là học bổng toàn phần với điểm số tuyệt đối 100/100. Và IQ 168/200. (cái này gọi là “phi thường-viên tưởng” một chút ha, so đâu, truyện mà :v)

(Ồ và có ai hỏi Jun là bao nhiêu hk ? Anh í điểm số tuyệt đối 100/100 luôn ạ và IQ trùng cmn hợp thay cũm là 168/200. Her her tại mình ko mún 2 nv có ng này thông minh hơn ng kia xui nào nên cho cả 2 xuất chúng ngang nhau hí hí)

Thôi ạ quay lại câu chuyện!

Giờ giải lao nhanh chóng kết thúc. Vài người đã vào lớp, vài người chưa thèm thò mặt vô vì..chưa mún học tiếp. Vô kỉ luật như vậy là chuyện thường ở Snow University, bởi vì, toàn là thiếu gia công chúa-con cháu dòng dõi mà, ai dám phạt phịch gì đâu.

Cô giáo cũng không vừa, nói chuyện phiếm ngoài kia chưa chịu vào lớp dạy. =

Có lẽ, Park Mi hoàn toàn không hợp với nơi này. Họ đài các, nó bình dân, họ sang trọng, nó lạng lẽ, họ coi mở, nó lạnh lùng.

Park Mi chẳng quan tâm nữa, liền mở sách ra xem xét. Kiểu kiểu ôn tập một chút thôi. Chứ thật ra kiến thức trong đây nó hiểu hết rồi.

Lily cũng không làm phiền nữa quay lên.

Đang lơ đãng nhìn vào những trang giấy thì RẦM, là bàn tay ai đó vừa đập bàn của Mi. Vậy mà nó chẳng giật mình, thất thần ngược lên. Không vui vẻ lắm khi nhìn thấy người đứng trước bàn mình, nó lại thần nhiên cúi xuống đọc sách tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Ác Ý. (4)

CHAP 11: ÁC Ý. (4)

Có vẻ Kiều Hà muốn điên lên rồi khi thấy mình đập bàn nó như vậy mà nó cũng không thèm để ý.

“MÀY VẪN TỎ RA THANH CAO TRONG SÁNG NHƯ VẬY ĐẾN BAO GIỜ??” Kiều Hà rít lên. Âm vực kinh khủng tới nỗi cả lớp giật mình quay xuống nhìn. Nhận ra sắp có trò vui và nạn nhân là Park Mi, chúng nó hớn hờ hẳn lên, cười khúc khích ra chiều xem phim hay.

Cái gì mà nó tỏ ra thanh cao, trong sáng? No, I’m not. Nhưng nó vẫn chẳng nói gì, vẫn chăm chú đọc sách. Lily thấy vậy sững sờ nhìn Kiều Hà. Phải chăng đây là cô gái thân mật tốt bụng nhỏ từng thấy?

“Chị Hà, chị sao vậy? Sao lại chửi Park Mi? Cả chị nữa, Ánh Ly?” nó ngờ ngác hỏi nhìn hai người họ. “Sao trắng cái gì! Mày đã đi theo con nhỏ đó mà còn dám ngồi đây nói chuyện với tụi tao được à? Hai đứa mày sao không chết luôn đi!” Hà nói, cười nhếch mép. Ánh Ly cũng nói theo, “Chị đã dạy mày như thế nào, đừng làm quen với con chó Mi này, không thì đừng trách chị quay lưng lại với mày”

Lily hơi ngạc nhiên, nhưng rất nhanh nhỏ lại nhủ mày, nhếch mép khinh bỉ, “À vậy ra em tương, nữ hoàng của trường thì thân thiện tốt tính lắm!”

Park Mi tuy im lặng nhưng cũng lắng nghe. Nửa miệng xinh xắn khẽ nhếch lên chua chát, không trách nhiều người quá ngây thơ tin tưởng vào loại người như Hà và Ánh Ly đây. Tất cả vì chúng nó diễn quá giỏi.

Kiều Hà và Ánh Ly run người vì tức. “Mày câm đi, tao đến để nhc với con Mi, mày xia răng vào là tao xừ đẹp mày y chang nó đấy!” cô nói, nhưng Lily vẫn cười khinh thường kh hề sợ hãi. “Chị cứ thoải mái, nhưng đừng đến Mi đồng thời đừng đến tôi đây.”

“Hahaha, mày nói hùng hồn quá nhỉ, mày không thấy nó không coi mày là gì à. Mày nhìn nó xem, một con chó không biết sửa, suốt ngày lù lù một góc không quan tâm đến ai, người ta nói thì không biết nghe còn cãi cùn, mày nghĩ xem loại như nó có nổi một người bạn không? Mày coi nó như bạn, thì nó chẳng coi mày là gì hết đâu. Mày hoàn toàn bị nó lợi dụng rồi, trách thì trách mày quá cả tin ngu ngốc!” Hà cười chống tay.

Park Mi nghe vậy tay hơi rung lên kiềm chế để không cho Hà một cái tát...Nói nó bản thủ như vậy, sao cô không xem lại mình đi. Nó đối với Lily là

hoàn toàn cảm kích. Chỉ vì tính cách nó quá lạnh lẽo ko quen thể hiện ra thôi.

“Chỉ dựa vào đầu mà nói Park Mi như vậy?” giọng Lily run run, nhưng nhờ vẫn quả quyết vênh mặt nói với Hà.

“Dựa vào đầu à, mày ko thấy nó lúc nào cũng lạnh lùng với mày à, như vậy chắc chắn là nó ghét mày chẳng coi mày là bạn đâu! Mày nên xem xét lại con chó như nó đi, một con chó không sủa, bần thủ, thấp hèn và không có cha mẹ!” Hà la lên, cả lớp cười rầm rộ.

BỐP.

Hà quay hẳn mặt sang một bên. Cái tát vừa rồi ngạt nhiên thay là của Jun. Anh vào lớp và nghe hết tất cả mọi chuyện, bước đến điểm tĩnh tặng cô ta một cái tát mạnh hơn cả bữa.

Đúng lúc Park Mi vừa đứng dậy muốn tát Hà một cái, thì đã có người thay cô tát dùm.

“Cô vừa nói gì về Mi?” giọng Jun điềm tĩnh, hết sức bình thản nhưng có thể nghe thấy tia lửa nóng rùng rục trong đó. Hà giật bắn người nhìn về phía Jun, những lời cay độc vừa rồi của cô, có phải anh đã nghe thấy hết?

“Em..nói gì đâu..” Hà chớp mắt vô tội, đôi mắt nhanh chóng ươn ướt. Ánh Ly đằng sau cũng sợ kinh khủng, vội vã luôn lách chạy ra khỏi lớp. (bạn tốt ghê gớm)

Jun định tra hỏi tiếp thì...BỐP.

Kiều Hà lần này xoay hẳn mặt sang bên kia, cái tát bên má phải, lần này là từ tay Lily => Nhỏ nghiêng răng giận dữ.

“Chỉ cầm ngay miệng chị vào! Đừng sống giả tạo quá như thế. Chị có thể nói người khác như vậy sao? Sinh ra được nhan sắc, mà mồm miệng chị thì nói ra những điều hôi thối nhất từ trước đến giờ. Sáng nay chị đánh răng chưa vậy??” Nhỏ dần giọng nói. Đúng là mọi ngày nhỏ rất hiền lành dễ thương, thế nhưng khi tức lên cũng không phải vừa.

Kiều Hà điên hết nổi, cô cuối cùng cũng la lên.

“Mày thì thua kém gì tao? Cả HAI chúng mày đấy! Anh Jun, em giả tạo đấy anh biết rồi chứ gì!”

“Mày ngu ngốc lắm Lily, mày chơi với con chó này ko thấy nhục nhã theo à? Mày dần đến mức không nhận ra nó và Jun có TÌNH CẢM với nhau à? Mày cũng thích Jun mà KHÔNG BIẾT SAO?? Nó YẾU Jun!! Con chó không cha không mẹ như nó, mày cũng chấp nhận chơi cùng được sao!”

BỐP.

Cái tát xiêu vẹo nhất, đau đớn nhất tặng cho lời nói bần thủ của Kiều Hà là từ người mà nãy giờ im lặng chịu đựng...

(Hnay chán quá post sớm cho mn :* vote vote vote cho e đi nè,

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Hồi Kí Ức

CHAP 12: HỒI KÍ ỨC

Giờ tự nhiên thích đặt tên chap hề hề =)))

Kiều Hà lần này ngã xuống cả sàn. Ba cái tát từ hotboy trường, một con nhỏ chứa ghét, và một cô nhóc mới vào trường chưa được bao lâu ==

Chưa đủ đâu à. Park Mi cầm cổ áo Hà xách xồng xộc lên, bắt cô đứng dậy, Hà ê chê đau điếng, cứng họng không nói được lời nào.

Cả lớp sững sốt nhìn Kiều Hà, vài người nhanh chóng lùi máy ra chụp. “Hotgirl Kiều Hà bị ăn 3 cái tát từ.....” Đề tài nóng hổi cho mọi người bàn chuyện! Thậm chí trong lớp đang có vài người há hê, đa số vì ghét hoặc ghen tị với cô từ lâu nhưng ko dám làm gì. Bây giờ chứng kiến một “con nhãi” vô cùng tầm thường xử lí, họ thậm chí còn thấy buồn cười và nhục nhã thay cho cô.

“Mày..chúng mày dám..?” Hà trân trân nhìn những chiếc điện thoại soi mói về phía mình, cô quay ngoắt sang trừng mắt nhìn Park Mi, “MÀY DÁM TÁT TAO...”

“SAO LẠI KHÔNG NẾU CÔ CŨNG ĐÃ TÁT TÔI?” nó bình thản nói, nhưng hàm ý ra vẻ vô cùng tức giận. Có thể chửi rửa nó kiểu gì cũng được, nhưng dám nhắc đến hai từ ba mẹ nó, nó không cam tâm.

“Nói người khác dễ dàng thế, sao không nghĩ lại mình? Chẳng phải cô chỉ được cái miệng, còn giải quyết việc gì cô cũng đùn đẩy cho bạn mình xử lý-còn mình thì đứng đó há hê. Nếu cô thật sự có uy đến thế, sao không tự mình đứng ra thích chửi ai thì chửi, đánh ai thì đánh đi?” Park Mi nói. Giọng nó vẫn trong vắt tự nhiên.

“Xin lỗi nhưng tôi không phải kiểu bạn đó. Cô đối xử với bạn mình ra sao, bạn cô đối xử với cô như vậy. Còn nữa, nếu mồm miệng cô đủ ngửi được, thì đừng lôi gia đình người khác ra làm trò!” nó mỉm cười rồi kéo tay Lily chạy ra ngoài. Jun lườm Hà một cái rồi đuổi theo bọn nó.

Kiều Hà trân trối nhìn vào không trung. Lúc này cô mới nhận ra, Ánh Ly đã không còn đứng cạnh mình ngay lúc mình lâm nguy nhất.

...

Park Mi và Lily thơ thẩn đứng trước gương lớn nhà vệ sinh. Chẳng hiểu sao chuẩn bị vào tiết rồi nó còn lôi nhau ra đây làm gì vậy không biết == kệ.

Chỉ là bây giờ, nó thấy cực kì ghét Kiều Hà. Với nó, trước giờ cô làm gì nó chẳng thêm để tâm. Thế nhưng hôm nay lại nói nó..không cha không mẹ, nó điên hết cả người.

Không cha không mẹ, thì sao?

Không cha không mẹ, có phải là nó muốn đâu?

Park Mi cảm thấy nghèn nghẹn nơi cổ họng. Nó khẽ nhắm mắt lại, “Ba mẹ, pama đừng tức giận lời cô ta nói, con xin lỗi chẳng biết làm gì hơn ngoài tặng cô ta một cái tát, có lẽ con hồ đồ, có lẽ sau này con sẽ gặp rắc rối lớn, nhưng con không hối hận khi đã làm vậy” Park Mi nhủ, lăm bắm trong miệng.

“Nè, cậu không sao chứ?” Lily vỗ nhẹ vai Park Mi hỏi, giọng nhỏ run run. Nhỏ đã không cảm được nước mắt khi nghe Kiều Hà chửi nó là “không cha không mẹ”.

Park Mi mở mắt quay lại, “Ừ mình ko sao” nó nhìn kĩ hơn, thấy mắt nhỏ ướt ướt, “Đừng khóc mà..” nó nói.

“Mình có khóc đâu” nhỏ sụt sịt, “Nhưng mình tức cô ta lắm luôn”

“Lily này..” _Park Mi

“..?”

“Lời hồi nãy Hà nói, cậu tin tưởng chứ?”

“Lời hồi nãy....” nhỏ nhớ lại.

(là Hà nói ko nên tin Park Mi-bạn bè bạn thù gì đó đó..)

“Không, mình không tin!” nhỏ nói quả quyết.

Park Mi khẽ mỉm cười, “Lily, dù mình có lạnh lẽo bên ngoài, nhưng mình chưa bao giờ coi cậu là người dưng cả”

“Ừm, mình biết mà!” Lily cười, “Nghĩ sao mà mình không tin cậu”

Bỗng cửa nhà vệ sinh có tiếng gõ nhẹ, ở bên ngoài, tiếng Jun nhẹ nhàng không gấp rút, “Hai người ổn không?”

Park Mi liền mở cửa bước ra. Nó lắc đầu ý bảo không sao. Nhìn sang Lily, nó thấy nhỏ đang đỏ mặt.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Hồi Kí Ức (2)

CHAP 12: HỒI KÍ ỨC (2)

Nó ngược nhìn Jun, thờ hải hòa. Hai người, nó không nên ngăn cản cơ hội của nhỏ. Nó không cần tình yêu, chỉ cần có những người bạn tốt như thế này, nó đồng ý.

“Jun, anh dắt Lily đi mua gì ăn đi, cậu ấy đang đói. Tôi buồn ngủ, muốn về lớp trước” nó mỉm cười nó, tỏ vẻ mình ổn.

Lily sững người quay qua giật giật tay nó. Nó chỉ cười lại.

“Có thật cô ớn?” Jun hỏi. Nó gật đầu quả quyết. “Giờ ăn trưa chúng ta lại gặp nhau”

“..Ừ vậy” Jun nhìn nó nói. Xong quay sang Lily.

Tím nhỏ đập loạn xạ hơn bao giờ hết. Nó đẩy nhẹ lưng nhỏ, rồi lặng lẽ bước về lớp. Jun nhìn theo bờ lưng nó, nhỏ bé—nhưng thật mạnh mẽ.

“Jun..có đói ko?..” Lily ngập ngừng nhìn anh.

“À, ko đói lắm, mà Lily muốn ăn gì nào?” anh cười, bạn của Park Mi, cũng như bạn của anh thôi, nên đối tốt với nhau cả~

Lily nghe vậy lồng ngực như muốn trào ra, nhỏ gật đầu, “Vậy mình ra nhà ăn xem có gì ngon. . .” nhỏ cười rồi hai người đi.

Park Mi tựa lưng vào gốc cây mát, nhìn theo lưng cả hai. Nó mỉm cười buồn buồn, tự chúc phúc cho họ. “Jun, anh phải lo cho Lily thật tốt đấy..” nó lẩm bẩm

Park Mi không về lớp (ko sợ bà cô kkk), nó cảm thấy mệt mỏi thật và nếu bây giờ lê thân vào lớp, gặp lại mặt bạn Kiều Hà yêu dấu thì sẽ xui xẻo a. Vậy nên nó lại đến chỗ hồ nước, đặt mình xuống cỏ. Ngủ ko được, mắt nó cứ mông lung nhìn lên trời xanh.

“Meow” tiếng con mèo. Park Mi nhìn sang thấy Matcha. Matcha vui vẻ bò đến gần nó, dụi dụi cái đầu vào bàn tay nó.

Nó cười vừa đủ, nâng Matcha lên đặt vào lòng mình. Nhìn đôi mắt tinh anh to tròn của Matcha, nó khẽ nói, “Matcha, đi chơi lòng vòng vậy làm sao ta tìm?”

“Meow” Matcha kêu rồi nghịch ngợm bàn tay nó. Nó lại tự nói chuyện với mèo, “Matcha, mày có bao giờ cảm thấy cô đơn chưa?”

“Mày có bao giờ cảm thấy, lướt tiếc một người không phải thuộc về mày là ntn chưa?”

Nó ngồi dậy, vuốt bộ lông xù xù của Matcha. Mỉm cười.

“Có lướt tiếc, cũng chỉ là cảm xúc nhất định. Ta không tin có gì lại quá đau đớn về tình yêu cả”

“Meow”

.....

“Park Mi này, con đang chơi với thằng nhóc nào thế?”

“Dạ là anh Jun. Anh ấy rất tốt mẹ ah”

“Jun? Con của ai?”

“Con không biết. Anh ấy bảo là con của tập đoàn Zeus ah”

“Zeus??? Ôi không thể được...”

“Mẹ? Sao vậy mẹ?”

“Con chơi với nó được bao lâu rồi?”

“Con mới làm bạn với anh ấy được vài ngày thôi ah”

“Nghe này con gái, nó có hỏi, con là con ai, con phải trả lời rằng: con là con gái tập đoàn Blue, hiểu chưa?”

“Nhưng..chúng ta là tập đoàn Park mà?”

“Shh.. con phải giữ kín chuyện này với thằng bé ấy, ko bao h được nói mình có quan hệ gì với tập đoàn Park. Con nghe rõ chưa?? Nó hỏi, con phải luôn trả lời rằng CON LÀ CON GÁI CỦA BLUE!”

“..dạ vâng..con....nhớ rồi..”

.....

Jun. Em chẳng biết anh ở đâu rồi. Em hoàn toàn không muốn tạm biệt anh, nhưng em buộc phải như thế.

Jun. Anh thế nào rồi? Đã có..người con gái khác chưa?..

Anh biết không. Trường mới của em lạ lắm. Có những người rất không phải. Đối xử với em ác ý. Em chưa làm gì họ cả.

Jun này. Em đã thấy một người giống anh lắm. Cũng tên là Jun đó. Nhưng chắc không phải đâu nhi.

Nếu là Jun của em, chẳng bao giờ lạnh lùng với em hay với ai như vậy.

.....

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Hồi Kí Ức (3)

CHAP 12: HỒI KÍ ỨC (3)

Park Mi ôm lấy cái áo khoác còn lại của mẹ mình run rẩy. Trường mẫu giáo là thảm họa, không ai chơi với nó.

“Ê, xem con nhỏ kia có cái áo đẹp quá”

“Hình như áo của mẹ nó?”

“Không biết, hay là ta đến lấy đi”

“Ko được, đừng lấy cái áo khoác của mẹ tôi!”

“Có đưa đây ko? Người mày bé xú, mặc ko vừa đâu!”

“Ko được! Aa...”

Park Mi ngã đập đầu xuống chiếc bàn khá mạnh, sau khi giằng co với đám lớp mẫu giáo trên.

Chúng nó hoảng hốt nhìn máu chảy ra từ đầu cô bé. Một đứa, hai đứa, rồi tất cả bỏ chạy. Xem như, mình vô tội.

“Park Mi..con bị sao thế này???” Cô giáo quản trẻ chạy tới.

Rất nhanh, cả trường nhốn nháo lên, gọi cấp cứu đưa cô bé nhỏ tới bệnh viện.

.....

“Cháu tôi thế nào??” Cô Shyn Hye bám dính lấy bác sĩ. Mặt đỏ bừng, nước mắt ko ngừng rơi.

“Cô bé đã ổn hơn. Nhưng đáng tiếc là mất đi một chút kí ức. Chỉ một chút. Có lẽ ko quan trọng lắm. Nhưng hình như trong lúc hôn mê cô bé khóc rất nhiều, miệng liên tục gọi ba mẹ và tên một ng con trai tôi ko rõ. Nói chung tình hình ko thực sự nghiêm trọng, chỉ cần nghỉ vài tuần...”

Cô Shyn Hye nghe ko lọt tai nào nữa. Mất một chút trí nhớ? Hi vọng là nó không quên cô hay gia đình!

...

“..Cô..Shyn Hye ah?”

“Con..con vẫn nhớ cô..???”

“...Tất nhiên là nhớ..cô hỏi lạ vậy..”

“À..ừm..con nhớ con tên gì không?..”

“..Park..Park Young Mi, con phải nhớ chứ..”

“Con..nhớ ba mẹ mình không..?”

“Có chứ ah. Nhưng..ba mẹ con..mất rồi phải ko?...Chị nữa..Chị Hee Sum của con nữa..”

“Đừng khóc nào, con nhớ được vậy là tốt quá rồi..vậy, con nhớ ai là Jun ko?..”

“Có..chứ...anh Jun, con nhớ Jun...”

“Thôi nào, Jun thuộc tập đoàn nào nè?”

“..con không...nhớ...”

“..VẬY.. con thuộc tập đoàn nào?? Nhớ ko con?” cô Hye tròn mắt.

“..con...không..”

“Nghe kĩ đây, con là con gái tập đoàn Park!”

“..Vậy anh Jun..?”

“Con..không cần biết! Con nghỉ ngơi đi..”

“Vâng..”

.....

Zeus? Lúc Jun nói vậy..tôi thấy rất quen nhưng ko biết được mình đã nghe ở đâu!

.....

Kỉ ức của Park Mi rắc rối hê? Để mình tóm tắt cho mn hiểu:

10 năm trc.

Park Young Mi/thuộc tập đoàn Park/đang sống 1 cs hạnh phúc

—> quen Jun, thuộc Zeus, “yêu”♥

—> pama cảnh báo ko được nói mình thuộc nhà Park với Jun. Phải ns mình là con gái tđ Blue.

—> chị Park chết đuối một lần đi biển.

—> mẹ Park bị sát hại bởi nhà Blue.

—> ba Park tự tử.

—> tập đoàn Park sụp đổ, phá sản. Họ hàng tận dụng thời cơ vơ vét tài sản, còn Park Mi đùn đẩy ko ai nhận nuôi.

—> Park Mi chia tay Jun, theo cô shyn Hye sống 1 cs cực khổ.

—> mất một chút trí nhớ. quên đi thân phận của Jun là gì.

—> trở nên lạnh lùng vô cảm.

Thương nhi T_T

...

Mọi người có thắc mắc gì hk nè, cmt ở dưới á nha. Mn có thấy chap này hơi ngắn ko nhĩ? :v xl nhé e lazy chỉ viết được tới đây kệt ý tưởng :(

Đọc xong vote cho e nhé, ở dưới kia :* vote đi e viết chap mới cho

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Kết Quả Iq.

CHAP 13: KẾT QUẢ IQ.

Kì thi IQ nhanh chóng bắt đầu..

Sáng sớm ngày thi, Park Mi đã có mặt tại trường. Nó có thói quen hay đi học sớm, lí do tại sao nó cũng không hiểu.

Chắc là, không khí sáng sớm khiến nó thích..

...

“Chúc may mắn!” Jun ngồi bên cạnh mỉm cười. Mọi người đã tập nập chen chúc, ai trông cũng có vẻ hồi hộp. Nó cười hừ lại, “Anh cũng vậy”

“Park Mi ơi, thi tốt há!” Từ bàn trên Lily vui vẻ quay xuống nháy mắt với nó một cái.

“Cậu cũng vậy nha, thi may mắn!” nó cười đáp lại.

“Các em, đã đến giờ vào thi. Hãy cất hết tài liệu, hoặc những thứ có lq tới bài thi..ai gian lận sẽ bị hủy thi. Đây chỉ là bài kiểm tra IQ để xem xét sự logic của các em, kéo dài 2 tiếng. Chúc các em may mắn!”

Từ trên bục giảng, cô giáo vui vẻ nói, sau đó phát đề nhanh chóng.

Đề thi, hoàn toàn không phải những câu hỏi thông thường. Toàn bộ là câu hỏi hóc búa, phân tích đòi hỏi thí sinh phải suy nghĩ logic và thông minh, nhanh nhẹn để giải được những tình huống.

Mọi người ai trông cũng có vẻ vất vả, cắn răng suy nghĩ. Còn những thành phần “thần đồng” thật sự như Park Mi và Jun, chắc chỉ cần 2 phút để giải xong một câu hỏi.

Nó đang làm bài một cách trơn tru thoải mái, phút chốc đã làm đến câu hỏi cuối cùng.

Nó cẩn thận đọc..”Mục đích sống của em là gì? Giả sử, sau này ba mẹ em già đi, em có hai lựa chọn: một là theo ba mẹ sống một cuộc sống bình thường khó khăn. Hai là tự em ra ở riêng, trong một căn hộ sang trọng, còn ba mẹ vẫn tiếp tục sống vất vả, thì thoả em gửi tiền lại. Em chọn điều nào, hãy giải thích rõ. Câu hỏi đề cao sự thành thật”

Rõ ràng, đây là một câu hỏi đánh vào tâm lí. Câu hỏi cuối cùng, hoàn toàn không phải câu hỏi dạng phân tích tính toán.

Park Mi trăn trối nhìn.

Nó đặt bút xuống.

Lật đề thi lại. Xong bài.

Rồi gục đầu xuống. Ngủ.

....

Vài ngày nhanh chóng trôi qua. Hôm nay là ngày phát điểm thi. Với điểm tuyệt đối để chấm là 100 điểm, tương tự với 100 câu hỏi tất cả.

Chiếc bảng lớn đặt ngay hành lang, được trang trí cầu kì kiểu hàng gia.

Trên chiếc bảng ấy, xúng tên hàng loạt học sinh với số điểm bên cạnh.

Chính giữa, một khung list rực rỡ nhất..đề những cái tên danh giá lọt vào top 5 nhân tài. Người đứng đầu, sẽ là người dành giải nhất. (đương nhiên)

Giờ giải lao náo nhiệt hơn bao giờ hết. Chuông vừa reng, tất cả học sinh nhón nhào chạy ra đứng trước cái bảng ấy.

Lily đặc biệt hơn hờ tự mình chen chân vào, dù chẳng hi vọng sẽ có tên mình trong top 5. Nhỏ chỉ cần xem tên Park Mi và Jun-hai người bạn thân nhất của nhỏ là được.

“Park Mi đâu?” nhỏ ngo xung quanh rồi khó hiểu hỏi Jun. “Tôi cũng không biết” Jun trả lời.

“Chắc tại cậu ấy ngại đám đông, xưa nay vậy mà” nhỏ nói “Thôi coi dùm cậu ấy đi”

Top 5.

Mọi người trầm trồ nhìn cái tên đầu bảng, không xa lạ gì nữa. Cái tên này, đã vốn đứng vị trí ấy nhiều năm rồi, chưa ai đánh bại được...

Jun.

Anh đứng đó, nhìn thấy tên mình cũng không ngạc nhiên lắm. Tuy nhiên, anh cứ có cảm giác vui vẻ thế nào, khi Park Mi đã từng nói: “tôi cần phải đạt

được giải nhất”

Hồ hô, Jun này, mới là giải nhất! Anh cười hề hề một lúc lâu. Đến nỗi Lily phải quay sang nhìn. Anh giật mình tắt nụ cười, trở về vẻ lạnh lùng như đá của mình.

Bởi vậy người ta bảo, đứa con trai nào cũng có chút nông nổi trẻ con trong tâm hồn, cho dù bề ngoài có ntn. ==

Rồi Jun nhìn lên người xếp vị trí thứ 2 ngay sau anh.

Park Young Mi.

Anh giật mình nhìn chăm chăm cái tên ấy. Không thể tin được. Là Park Mi sao? Có vẻ như anh coi thường nó quá rồi, tưởng nó lười biếng học yếu kém chứ. Thì ra cũng giống như anh, giỏi đến nỗi 5p học xong một bài không cần học nữa thôi.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Kết Quả Iq. (2)

CHAP 13: KẾT QUẢ IQ. (2)

“Trời, Park Mi hạng 2 kia!” Lily tròn mắt thốt lên, cả nhỏ lúc đầu cũng không nghĩ rằng nó giỏi và thông minh đến vậy.

Và cả trường ai cũng không khỏi ngạc nhiên khi thấy tên Park Mi.

Top 5.

1. Key Jun.

2. Park Young Mi.

3. Anna (một đứa một sách nào đấy lớp khác, vào học nhờ học bổng)

4. Bảo Duy (cũng giỏi lắm đấy chỉ là nông cuồng ăn chơi thôi)

5. Eun Nam (do may mắn+lụi, và một chút thông minh còn sót lại :v mà được giải hay ko đối vs anh chàng chẳng q.trọng!)

Đám học sinh kia chỉ biết buồn+tiếc vì ko thấy tên mình.

Key Jun đạt điểm tuyệt đối 100/100

Park Mi..99/100

“Trời ạ, sai đúng một câu thôi sao?” Lily nhìn mà sốc cả mắt. Uống thế ko biết.

“Mình cần phải đoạt giải nhất, mình muốn có chút tiền giúp cô Shyn Hye...” lời nói của nó vang bên tai nhỏ. Nhỏ run run người, thấy thương nó hết sức. Mà giờ nó lại ở đâu vậy không biết.

....

Vẫn chỗ vườn cây và hồ nước xinh đẹp.

Một cô gái có vẻ đẹp mỹ hoặc đang ngồi cạnh hồ nước, đôi tay thon dài vuốt ve làn nước mát.

Cô mặc chiếc váy trắng đơn giản, không họa tiết nhưng khiến cô càng tăng thêm vẻ đẹp thuần khiết, băng lãnh hơn bao giờ hết. Đôi chân trắng ngần, thon dài nhỏ bé, nhưng độc lập.

Yếu ớt đấy, nhưng cũng hang nghiến mạnh mẽ.

Khuôn mặt nhỏ và thon, chiếc cằm tinh tế toát lên sức hút hoang dại. Mái tóc dài mềm mượt, vài sợi đậu trên vai.

Đôi mắt cô ấy ẩn chứa những nỗi buồn sâu sắc không ai hiểu được. Nâu và trong trẻo. Sống mũi thẳng, ửng hồng cái lạnh sắp sang đông.

Làn môi căng mọng, hồng ửng và thật mềm, kích thích người khác muốn cắn vào một cái.

Park Mi đã thấy kết quả cuộc thi IQ sáng nay rồi, lúc đó nó đến rất sớm.

Nó tự đọc, lặng lẽ rồi cả tiết buổi sáng nó không vào lớp.

Lẽ ra, chắc chắn nó có thể dành số điểm bằng Jun: 100/100.

Chỉ là, nó chấp nhận bỏ câu hỏi cuối cùng ấy. Thà bỏ, còn hơn cần rằng trả lời nó một cách giả tạo.

Nó muốn ghi: Tôi sẽ ở bên cha mẹ mình cho dù hoàn cảnh có vất vả thế nào. Vì ba mẹ là hi vọng sống duy nhất của tôi. Rằng là những người tôi yêu nhất.

Nhưng thật sự ra, nó chỉ có thể nghĩ được năm chữ: “Tôi không còn ba mẹ”

Cuối cùng, nó lựa chọn cách không trả lời bất cứ từ nào.

Không có ba có mẹ, là nỗi đau lớn nhất?

Mất đi người mình yêu thương...ơ mà.....

...

Bỗng dưng, nó nghĩ đến Jun. Không phải là Jun ở đây, mà là Jun của nó.

“Của nó”, phải, Jun toàn quyền sở hữu của nó, và nó cũng toàn quyền sở hữu của Jun. Hai người, thuộc về nhau!

Mi nhìn lên trời âm u, có vẻ như sắp mưa. Nó chẳng quan tâm. Nó chớp mắt, trách ông trời tại sao lại lấy đi quá nhiều của nó như vậy. Lấy cả những người nó yêu thương nhất.

Ba. Mẹ. Chị. Và Jun.

Nó nói chia tay Jun, có phải là nó đùa giỡn vs tình cảm Jun đâu. Nó vẫn luôn yêu Jun thật nhiều. Ba mẹ nói, còn bé xíu sao yêu sớm quá, nó không biết trả lời làm sao. Nói chung, ở bên cạnh Jun, nó luôn có cảm giác ấm áp và an toàn.

Pama nó mất, gia tộc, tập đoàn Park hoàn toàn phá sản. Tưởng nó sẽ được cô bác họ hàng của pama nuôi nấng, không ngờ họ đến, nặn vài giọt nước mắt cho có tình ruột thịt, rồi mạnh ai nấy vợ vớt hết tài sản trong nhà. Ném cho nó ánh mắt vô cảm như người xa lạ rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Kết Quả Iq. (3)

CHAP 13: KẾT QUẢ IQ. (3)

Lúc lâm nguy nhất, mới biết ai là bạn, ai là bè.

Chỉ có cô Shyn Hye khóc không biết bao ngày bao đêm, bé nó về thương yêu chăm sóc nó như con gái ruột. (cô Hye là em ruột của mẹ Mi á)

Nó phải chuyển đến nhà cô Hye, một nơi xa tuổi thơ và xa Jun của nó.

Nó biết, nó không thể nói cho Jun sự thật rằng nó thuộc tập đoàn Park, và tập đoàn nó đã sụp đổ.

Tuy nhiên, nó cũng không muốn Jun phải chờ đợi nó trở về, phải đau khổ ngóng nó. Vì, nó sẽ không thể trở về bên Jun nữa.

Vì thế nên, nó thà để cả hai đau một lần còn hơn đau suốt thời gian sau này mà tìm nhau.

Nó cắn răng nói nó ghét bỏ Jun, không hề yêu Jun. Nhưng Jun có biết, quay lưng đi rồi nó vẫn khóc nhiều như thế nào.

Biết không hả Jun?

3 năm sau đó. Nó vẫn ở với cô Shyn Hye. Nó luôn tự tạo cho mình một bể ngoài lạnh như đá như băng. Đến nỗi hàn khí* đã hoàn toàn ám lấy con người nó, khiến đi đâu cũng làm mọi người tránh xa. Nó không quan tâm. Đã quen với cô đơn rồi.

(*hàn khí là hơi lạnh)

Dần dần nó lại mất niềm tin vào cuộc sống. Vào tình yêu. Nó chỉ biết tồn tại với một mục đích: trả thù.

Một hôm trời mưa nặng hạt, u ám, buồn bã. Nó nghe tin Jun mất.

Jun mất trong một tai nạn giao thông. Mà nghe nói là do một tổ chức mang tên BLUE cố tình gây ra.

BLUE. Lại cái tên ấy. Nó gào lên trong đau đớn trong khi cô Shyn Hye chỉ thiết lạng nhìn nó không nói được lời nào.

BLUE. BLUE. BLUE. Một cái tập đoàn nó chưa bao giờ thấy được. Mà tại sao định mệnh của nó lại liên quan tới? Trước mặt Jun, nó phải bảo nó là con gái tập đoàn Blue, dù lí do tại sao nó còn không biết! Ba mẹ nó, cũng vì cái tên Blue ấy mà chết! Bây giờ là Jun, hân còn không tha??

Nó khóc không biết bao nhiêu thời gian. Nhiều lúc muốn tự sát, muốn thoát khỏi cái kiếp khổ khổ này. Nhưng suy đi nghĩ lại, nó muốn sống. Nói đúng hơn, muốn tồn tại tiếp.

Đề giết Blue.

Lớp vỏ vốn băng lãnh giờ thậm chí lạnh lẽo sắt đá hơn. Nó bị trầm cảm một thời gian, rồi tự khỏi. Mặc dù vẫn khóc mỗi khi nghĩ đến ba mẹ, chị ruột và cả Jun, nhưng đã ổn định lạnh lẽ. Và mạnh mẽ hơn nhiều.

...

“Park Mi ah.” Lily mấp máy môi khi thấy nó đang nằm trên bãi cỏ gần hồ nước ấy. Là Jun cùng nhỏ đi tìm Mi.

Biết ngay nó ở chỗ này.

“Thôi để cô ấy ngủ.” Jun nói nhỏ. Thần thái có vẻ quan tâm. Lily chớp mắt nhìn rồi chỉ im lặng.

Lily tựa hồ muốn nói ra. Rằng thật sự Park Mi tham gia cuộc thi không đơn giản để nổi tiếng. Rằng nó tham gia vì muốn giúp cô nó. Thế nhưng chỉ thiếu một câu nữa là đạt điểm tuyệt đối, mà Jun lại “cướp” mất của nó.

Nhỏ thấy thương nó quá.

Nhưng nếu nói với Jun về điều đó, có thể Jun sẽ hào phóng tặng lại Park Mi số tiền thưởng của anh. Và như thế, sẽ khiến hai người xích lại nhau hơn, còn nhỏ sẽ tiếp tục bị ra rìa và cô đơn.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Kết Quả Iq. (4)

CHAP 13: KẾT QUẢ IQ. (4)

Nhỏ không muốn vậy.

Sau đó, nhỏ lắc đầu nguầy nguậy để rũ bỏ suy nghĩ ấy. “Không, không, Goo Lily, mày đâu có ích kỉ như thế, mày phải giúp bạn mày chứ..” nhỏ nhủ thầm rồi quay phắt sang Jun.

“Anh Jun..”

“?”

“Em..muốn nói cho anh nghe chuyện này..” nhỏ ngập ngừng, không biết bắt đầu ra sao. “Em nói đi” Jun đáp.

“Ah..thật ra, Park Mi rất tội, cậu ấy tham gia cuộc thi không phải muốn được mọi ng quan tâm..mà là..muốn có số tiền thưởng để giúp mẹ cậu ấy một chút...” nhỏ nói.

(ai cũng nhầm cô shyn Hye là mẹ ruột Mi hết ==’ chặc)

Jun nhạc nhiên, “Em nói tiếp đi”

“Em không biết tại sao cậu ấy lại bỏ một câu. Nghe nói là câu dễ nhất, là câu hỏi cuối cùng. nhưng lại là câu hỏi khó đối với Park Mi, anh nhớ câu hỏi đó chứ?..”

“Câu hỏi cuối”, Jun nhớ được rất nhanh, “Là câu hỏi tâm lý về ba mẹ..về..ba mẹ?” Jun sững sốt, chẳng phải ba mẹ Park Mi đã mất rồi sao? Vậy..nó đã bỏ câu hỏi đó..?

Tim Jun bỗng nhói lên, anh nhìn nó, một nỗi thương cảm dấy lên trong lòng anh.

Thế mà anh đã tỏ vẻ đắc thắng khi thấy tên mình đầu bảng. Anh đã quên mất nó.

...

Hôm nay là chủ nhật~

Nó vừa thức dậy chưa được bao lâu thì...Ding doong..

“Ai lại đến giờ này?” nó tự hỏi và nguyên rửa kẻ phá đám buổi sáng yên lành của nó. Chủ nhật mà cô Hye cũng phải đi làm, nó ở nhà một mình cũng chán lắm.

Mở cửa ra. Nó hơi bất ngờ khi thấy Jun và Lily.

“Gi vậy?” Park Mi tiếp cho họ một câu “chào buổi sáng” lạnh nhạt.

Trong lúc Lily còn đang ngập ngừng thì Jun lên tiếng..

“Đây là phần thưởng cho cô, cô xứng đáng nhận nó hơn” rồi anh đưa cho nó một cái phong bì rất đẹp.

Nhìn qua nó đã biết đó là gì...số tiền thưởng cho 1st IQ!

Park Mi giật mình vội vã đóng cửa lại.

==’

...

Mn có nghĩ Mi nên nhận không? Vote+cmt ở dưới kia~~ nha! Lựa chọn của mn sẽ giúp mình lấy thêm ý tưởng cho chap sau đó ^^ ♥

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: CUỐI CÙNG CŨNG BIẾT ĐƯỢC YÊU LÀ GÌ.

Hihi~~ chào các bannn, chap trước au có hỏi ý kiến của mn về việc gì mấy b cũng biết rồi nhì (==’) và chap này au tiếp tục chuyện “nhận or không nhận” của Mi và Jun==)) và CHAP 14 NÀY MÌNH TẶNG CHO BẠN HUONGGIANG27102001 xinh đẹp đáng yêu nheo <3 :* cảm ơn b nhieu lắm nhe hihi ^^ đã cho mình ý tưởng hayyy (ý tưởng gì mn coi lại comments chap trc nhè) . Và mình cũng sẽ follow b xinh đẹp này hí hí. Đồng thời mình cũng cảm ơn mấy nàng mấy chàng đáng yêu khác đã comments nha, ý tưởng của mấy b cũng yêu lắm í hihi.*:* ”Ê..này, mở cửa ra” Jun khó hiểu đập đập cửa. Cái gì chứ == đang nói ch mà nó dám đóng cửa cái rầm là sao? Bên trong, Park Mi ngồi sụp xuống vò đầu. Jun và Lily nghĩ gì vậy hả, hai người họ có vấn đề sao?! Bộ 2 người nghĩ, đưa tiền một cái là nó sẽ nhận với ánh mắt biết ơn kiểu “Hai người tốt bụng quá đi mất” à? == never. Hai người có biết, cái tôi của nó cao tít tận trời xanh không! ”Anh xê ra..” Lily bật cười đẩy Jun ra, gõ gõ cửa một cách hết sức nhẹ nhàng, “Park Mi ah, cậu mở cửa ra cho chúng tớ vào nhà nói chuyện từ từ, được hem?” giọng của nó ngọt như đường. Vốn đã đáng yêu rồi mà. 5s sau..cánh cửa mở ra. Trông Mi có vẻ miễn cưỡng. “..Vào đi” Jun và Lily vui vẻ bước vào, lựa đại chiếc sofa ngồi lên. Mi bất đắc dĩ đóng cửa lại, theo bản năng nhìn về phía bếp, dù cho cô shyn Hye không có ở nhà == Park Mi, mày lo xa rồi. Mà cũng đáng để lo chứ..cô shyn Hye mà biết nó đòi được giải nhất để có tiền cho cô á, thì cô sẽ giết nó chết rồi xóc nó lên, bắt đầu bài triết lý bắt đầu bằng: “Việc quan trọng nhất bây giờ là con được học...” blah blah blah.. Nó vẫn học đó chứ (học giỏi nữa mà ==’ Quay, quay lại câu chuyện!! (cái tính la cà của au T.T) Nó lết đến ngồi xuống cái sofa đơn đôi diện Jun và Lily. Hừ cô buống cái giọng như muốn đuổi người, “Có-việc-gì?” Lily..sợ sợ (chỉ tại Mi quá “lạnh”), cười cười với nó. Jun vốn tính cách dứt khoát, đặt phong bì lên bàn, “Mi nhận đi!“. Haha, tức cười. Park Mi đây, nói một là làm một, nhận là nhận à? Mơ. Nó tự nghịch tay mình, kiểu như không quan tâm lắm. “Không”. “Nhận đi!” Jun nói. “Không” nó đáp. Thật là..hai cái loại người vốn lạnh lùng mà quay ra nài nỉ nhau á? Còn mơ mới thành công! Lily nhìn phát ngán. “Nè, Mi đáng yêu--nhận đi mà, là lòng thành của 2 đứa mình đó!” nhỏ trung ra nụ cười dễ mềm lòng nhất có thể. Nhưng mà..mềm lòng ai thì được chứ không phải Park Mi. == ”Mình không nhận đâu. Cái gì mình bỏ công sức ra làm thì mình nhận, còn cái này..là của Jun, không phải mình!” nó đáp hững hờ, đẩy lại tập phong bì. Khoanh tay lại như muốn đuổi người. Cứ “lấy đi” rồi “không lấy” riết cả ba lần ra một. Jun phải chịu Mi rằng nó đúng là con người cứng đầu nhất anh từng biết. “Thôi, không lấy thì thôi. Tôi để nó ở đây, cô không dùng, thì mẹ cô dùng” Jun đặt nó trên bàn. Tuy là, nó muốn có số tiền, nhưng không phải từ người khác chứ! Nó nhìn mà khó chịu, đẩy lại cho Jun. ”Một hai người quá! Vậy em ra ngoài mua đồ ăn một chút, chúng ta ăn với nhau, okie? Cứ ở đó mà giăng qua giăng lại đi a.” Lily vò tóc mở cửa ra ngoài. Nhắc đến, bụng Mi bỗng sôi lên vì đói. == ”Tôi không nói nhiều

với anh nữa, tôi sẽ không nhận số tiền đó đâu!” Park Mi nói giọng quả quyết. “Cò..cô không nhận phải không?” Jun bỗng đứng sầm giọng xuống đáng sợ. Nhưng với cái giọng đó hừ ai thì hừ chứ hừ Mi cũng giống như muỗi đốt inox cả. “Ừ, tôi không nhận đấy, có làm sao không?” nó nhếch mép.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Cuối Cùng Cũng Biết Được Yêu Là Gì. (2)

CHAP 14: CUỐI CÙNG CŨNG BIẾT ĐƯỢC YÊU LÀ GÌ. (2)

Jun cũng cười lại “thân thiện” với nó. Anh đứng dậy, tiến về phía nó. Nó mỉm cười đáp lại, hai tay xắn lên, như chuẩn bị một chận triển thực thụ vậy. Ai biết được anh ta có thể làm gì, nếu anh ta có ý định đánh nó, nó cũng không sợ đâu = tuy nó không học võ nhiều nhưng ít nhất có tập một chút.

Mà ai bảo nó sẽ đánh theo các thế võ thực thụ chứ. Nó đánh bừa. Quạt được chỗ nào hay chỗ đấy. Haha =

“Jun, có giỏi thì lại đây, đồ rùa bò” tất nhiên đây chỉ là ý nghĩ trong đầu nó chứ nó không nói ra. Ngu gì.

Jun chậm rãi tiến đến. Thật sự thì, anh đâu có ý định đánh nhau với nó = đàn ông con trai, ai hèn tới nỗi đánh phụ nữ a. Thế mà nhìn cái mặt nguy hiểm của nó cứ như sẵn sàng giết chết anh rồi không bằng.

Jun bước đến và~~~đặt môi mình vào môi Park Mi.

Park Mi á? Nó đứng như trời trồng. Đánh nhau quái gì nữa (=). Điều nó cảm thấy lúc này là, có thứ gì đó rất mềm, rất ẩm, rất ngọt đang ở trên môi mình. . . nó không dám tin, nhưng nó nhắm mắt lại.

Jun không hiểu mình đang làm gì nữa.

Chỉ tại nó.

Ai bảo nó làm cái bộ mặt ấy kích thích bộ não của Jun.

Ai bảo bờ môi nó nhìn quá mềm và căng mọng như vậy.

Ai bảo nó quá bí ẩn như vậy, làm Jun không chịu nổi chỉ muốn tìm hết những bí ẩn đó?

Nói chung là tại nó hết.

Tại nó, mà Jun mới nhận ra, mình cần nó, mình yêu nó.

Park Mi ah, mày đang làm cái quái gì thế. Tại sao mày có thể dễ yên cho một thằng con trai hôn như vậy được. Ôi nhưng~

Nhưng môi anh ấy như thuốc phiện vậy. Mình không thể nào dứt ra nổi. Vừa ảm áp. Cũng ngọt lịm. Jun, cả người anh ấy nhìn vào vốn rất lạnh, nhưng thế là chưa ai ôm là chưa biết thôi, nó ấm kinh khủng.

Làm cho mình có cảm giác siêu an toàn vậy.

Khoan đã, tại sao mày lại vòng tay lên ôm anh ta vậy hả Park Mi! = mày muốn dứt ra cơ mà.

Thế là nó, bằng sức lực yếu ớt, cố gắng đấu tranh tư tưởng đẩy nhẹ Jun ra. “Đừng.” cái miệng bé nhỏ phát ra tiếng yếu ớt~

Mặc dù trong lòng nó vẫn muốn tận hưởng tiếp vị ngọt này. Khi thật, nó không hào ngọt, nhưng tại sao lại thích cảm giác khi nãy thế.

Jun cũng ý thức được hơn. Tránh ra xa. “Xin lỗi” anh nói, quay mặt đi, “Tôi không có ý làm vậy”

Park Mi lạnh hết cả người. Thôi thì, cũng chỉ là một nụ hôn thôi mà. Chẳng sao đâu, phải không?

Thế mà nó cứ thấy làm sao ấy.

Không khí cứ thế mà im ắng hẳn. Hai người cứ ngồi đó không nói không rằng. Cũng phải thôi, nói cái gì nữa = mặc dù hai chúng nó lạnh lùng thật nhưng cái nụ hôn đầy đột ngột vừa rồi không phải nó và anh chưa “thủ” trước sao? Bởi vì, aiss, nó và anh chỉ làm theo cảm xúc.

Mà cảm xúc thì lúc nào cũng chiến thắng cả.

(xin thề cái phần trên mình viết sến ghê quá >-

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Cuối Cùng Cũng Biết Được Yêu Là Gì. (3)

CHAP 14: CUỐI CÙNG CŨNG BIẾT ĐƯỢC YÊU LÀ GÌ. (3)

“Chào anh”

Bảo Duy quay lại, nhận ra đó là Goo Lily. Thật ra không phải vì trí nhớ của anh ta thuộc loại siêu đẳng gì, nhưng những cô gái xinh đẹp và là con gái của tập đoàn đáng ngưỡng mộ như Goo Lily thì người ngoài còn thần tượng nữa là.

“A, chào em Lily” Bảo Duy nở nụ cười “tỏa nắng” với nhỏ, thăm dò xét Lily và định bụng nếu tán mãi không được nàng Park Mi lạnh lùng kia thì có thể cậu sẽ quay qua cura cấm nàng này. Vì sao á? nàng này cũng đáng yêu quá đi mất. (anh mê gái vừa thôi BD à ==)

Mà thật sự Lily chả thấy có cảm xúc gì với Bảo Duy lắm-dù anh ta có đẹp thật-nhưng sao chiếm được trái tim của nhỏ chứ, nó đã có Jun rồi. Và nhỏ không háo sắc như anh ta, xin thưa.

“Anh tới tìm Park Mi à?”

“Ừ, em ấy trong nhà à? Cả em cũng tới nữa sao?” Bảo Duy hỏi.

“À ừ, cậu ấy đang ở trong nhà đấy. Mà em cũng không tới một mình” Lily đáp tự nhiên.

“Ồ, vậy em đi với ai nữa à?”

“Anh Jun. Chúng em đến..có một số chuyện”

Nghe đến cái tên đó Bảo Duy trong người bỗng phát rồ lên, cái gì mà lại đến nhà Mi của anh chứ? Lại đến vào lúc này, định gây thù chuốc oán với anh à! Dù sao Bảo Duy đã ghét Jun từ hồi trước lúc ở nhà ăn rồi.

Và một vấn đề nữa, Park Mi không phải của anh.

Nói đúng hơn, nó chẳng là của ai hết.

Dù trong lòng cậu có cáu giận như thế nào nhưng cậu vẫn cười giả lả với Lily, “Ồ ra vậy”

“Ừ mà anh tới tìm Mi để làm gì?” Lily nói. Chính nó cũng đề cao cảnh giác với anh chàng điển trai mà bông bột này, dù sao thì, Park Mi đã không thích tên này, có nghĩa là anh ta chẳng tốt đẹp gì.

Nghĩ xấu về người khác là không tốt, nhưng đây là sự thật mà~

“Vậy anh vào nhà đi, em phải đi kiểm đồ ăn cho cả lũ, chúng em chưa ăn sáng” Lily nói, cười xã giao rồi quay đi.

“Vậy anh đi theo em được không? Con gái đi một mình nguy hiểm lắm” Bảo Duy dờ giọng nói. Thật ra á, không phải cậu không còn thích thú Mi nữa, chỉ là dù sao Mi chẳng bao giờ thêm đoái hoài đến cậu rồi. Thử nói chuyện lòng vòng với cô nàng Lily này xem sao..

Còn chuyện thằng Jun á? Đừng nghĩ anh đây bỏ qua! =)))

Lily dù không được thoải mái nhưng cũng gật đầu mỉm cười. Anh mà dám dờ trò xằng bậy gì với nhỏ, nhỏ sẽ không thương tay tặng anh vài màn Judo thần chương. Nèn, hô hô, hãy cứ từ bỏ suy nghĩ dờ trò với nhỏ đi.

Hai người đi cùng nhau ra tận ngoài phố. Đường sáng sớm không đông lắm. Không khí trong trẻo dễ thở.

Cũng may là ở đối diện có một tiệm Mc Donald. Nếu không hai người còn chưa biết sẽ lết xác tới đâu nữa. Nhưng để đến đó cần phải băng qua đường.

Ồ, có lẽ qua đường chẳng có gì khó khăn với mọi người..

..nhưng lại là chặng đường gian nan với nàng tiểu thư họ Goo-Lily đây.

Gì chứ! Trước giờ nhỏ thậm chí chưa bao giờ qua đường một mình nếu không có người hầu hay vệ sĩ bảo vệ sát sao. Có khi nhỏ còn không thèm qua

đường mua bất cứ thứ gì. Một là nhỏ đã có xe hơi đưa hẳn hoi. Hai là quán gia mua hộ.

Giờ thì sao. Không lẽ bán theo một thằng con trai mình chưa quen biết nhiều mà qua đường? + _ +

Thôi kệ, làm liều.

Bảo Duy nghĩ Lily chắc chắn không có vấn đề gì về..”qua đường” nên anh cũng thành thạo đi trước. Lily thấy vậy vội vã rồi rít lao theo.

Tin Tin..~ à cái gì kia to thế nhỉ, nó còn đang tiến về phía mình nữa chứ!

Ôi mẹ ơi xe tải!

Nhỏ rú lên vội vàng vàng khều khều tay Bảo Duy trong vô thức. Mắt nhỏ giờ hoa hết cả lên trên trời, “Bảo Duy!!! Bảo Duy..” anh quay phắt lại, vì đầu óc anh cũng không đến nỗi quá ngu nên ngay lập tức hiểu được chuyện gì đang xảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Cuối Cùng Cũng Biết Được Yêu Là Gì. (4)

CHAP 14: CUỐI CÙNG CŨNG BIẾT ĐƯỢC YÊU LÀ GÌ. (4)

(Hình như au hơi nặng lời với Bảo Duy Ca Ca thì phải? + _ *)

Bảo Duy nắm lấy tay nhỏ và kéo mạnh vào lồng ngực mình.

Tay anh ôm eo nhỏ thật chặt.

..

Nhỏ ngã hoàn toàn vào ngực và vai Bảo Duy. Hơi ấm sức đến cùng mùi nước hoa chết người xộc vào mũi nhỏ.

Và nhỏ..bật khóc.

Còn Duy thì đờ ra nhìn. “Em làm sao vậy?”

“Không..không..sao hết” nhỏ vẫn khóc, “Cảm ơn anh nhiều lắm ấy, em chưa bao giờ thấy điều gì kinh khủng trước mắt mình như vậy..”

Phải thôi, tim nhỏ như ngừng đập, đầu óc nhỏ la hét kinh khủng khi chiếc xe lao đến chính mình như vậy, với tiếng còi chói hết tai như muốn làm vỡ tim nhỏ ra ấy.

(nếu mà là Park Mi thì chắc đứng đấy nhìn+cười cho cái xe cán chết mới đc quá ==)

“Ah..không có gì đâu, từ giờ anh sẽ dắt em băng qua đường” Bảo Duy mỉm cười. Thầm thấy cô bé này đáng yêu quá cơ.

Park Mi ah, lẽ ra anh sẽ cưa đổ em bằng được, nhưng em lạnh lùng quá, trời có sập chắc em vẫn ngồi đọc sách được a. Anh sẽ đợi một ngày nào đó khiến em rung động trước anh! Còn bây giờ, anh muốn yêu cô gái này! Bảo Duy gào thét trong lòng.

(Park Mi: anh ra viện bao giờ? sớm quá không tốt cho thần kinh não)

hê, chap này tớ viết ghê quá~~ T_T cái gì mà hun, mà kéo vào lòng ôm nữa chứ huhu. Thôi mong các nhân vật cảm thấy “sung sướng” dùm au cái nha. t2 có chap 15 nhé :*

tớ vẫn ra tuần/2chap đó thôi=)))

vote vote vote :* ♥

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Em Là Ai?

CHAP 15: EM LÀ AI?

Vàng và chúng nó đã có một bữa trưa “tạm được” với Mc Donald, kem dưa hấu nạo (?) và một vài loại quả.

Lúc đầu chẳng ai đồng ý ăn kem giữa chớm đông == thế nhưng Lily lại là người đề xuất ý kiến đó và hò hét ỉ ôi banh nhà chỉ để muốn ném thử cảm giác “ăn kem mùa đông” khác với “ăn kem mùa hè” nó như thế nào.

Nhỏ mới đề xuất thì bạn Bảo Duy đồng ý cả hai tay, “Phải đấy, tôi cũng muốn ăn kem!”. Đấy, kiểu đấy đấy. Và ý đồ của anh ta đã thành công vì Lily ngây ngô đã quay sang anh ta với đôi mắt cảm động kiểu “chỉ có Bảo Duy là hiểu tớ”==’ Ting! Một điểm cộng cho anh ta.

Park Mi chẳng quan tâm lắm, thích ăn kem thì cứ ăn kem. Nó vẫn thấy người mình cứ thơ thẩn làm thaooo.

Cũng may là, cô Shyn Hye làm việc qua buổi trưa, nên cả đám mới có thể ngồi nhơn nhơn tán gẫu thế này.

“Nhà vệ sinh ở đâu?” Jun rướn người sang hỏi Park Mi. Nó giật mình à ừ. “Đằng sau. Đi qua phòng tôi một chút.”

Jun lò dò mãi không biết cái phòng nó chỗ nào (cho dù nhà nó khá nhỏ). Ah đây rồi.

Tò mò anh liếc qua một cái. Phòng nó cửa mở banh ra chẳng có ve gì là che giấu. Thế nhưng Jun có thể cảm nhận được hơi lạnh lẽo run người và hương vị của bóng tối trong đó tỏa ra. Cứ như rất lâu mới có ánh sáng trong đây.

Gi thế? Cô ta ở phòng hoang à. ==

Cũng không sao. Vì nó có cá tính giống anh. Lạnh. Và tối tăm (đừng nghĩ bảy 2 chữ cuối, e hèm)

Đáng lí anh cũng chẳng thềm vào phòng con gái (mặc dù nhìn cái phòng chẳng giống phòng con gái) nhưng khi anh cất bước đi thì nghe thấy một tiếng Meow cất lên trong phòng.

“Meow...”

Thế là Jun bước vào phòng nó!

Biết ngay là Matcha mà. Cái nàng Park Mi này, chưa hỏi ý kiến anh mà bê Matcha về nhà giấu à. Không phải Matcha là của cả hai sao.

Matcha nhìn thấy Jun thì meow meow liên tục hơn. Rõ ràng là nhận ra “người quen” mà.

“Shh..Matcha” Jun giơ tay trước miệng, dù biết con mèo meow meow ấy sẽ chẳng hiểu mình đang làm cái thá gì, “Cô chủ của mày thật ích kỉ, dám mang mày về nhà mà không nói với ta một tiếng”

“Meow” Matcha vẫn ton tốt nhìn anh.

Trong phòng Park Mi hoàn toàn tối và nghe đâu đây những hơi lạnh buốt-giống như con người nó. Nhưng có một ít ánh sáng yếu ớt hắt vào từ cửa sổ giúp anh thấy chút đường. Phòng nó đơn giản nhưng tiện nghi một cách khó tin. Đồ gì cũng được đặt cẩn thận đúng nơi đúng chỗ. Thế nhưng cảm giác lại xa cách trống vắng vô cùng. Trong phòng hoàn toàn không có một vật dụng trang trí nào, mọi thứ đều tông chủ đạo là đen và trắng.

Lạnh lẽo. Như chủ nhân của nó.

Đúng là không có gì để anh nán lại xem, cho đến khi anh nhìn thấy một khung ảnh rất lớn chiếm trọn cái bàn học của nó. Theo bóng tối, Jun lạnh lùng tiến đến.

Một người phụ nữ rất đẹp, khuôn mặt đôn hậu và hoàn mỹ đang cười rất tươi. Hao hao giống với Park Mi. Bên cạnh bà là một người đàn ông có khuôn mặt cũng vô cùng đẹp tuy đã trên dưới 40, người ông toát lên vẻ uy quyền và lịch lãm.

Hai người đang bế hai đứa con gái yêu của mình. Một cô bé lớn hơn, với tóc tết dễ thương và đang cười hạnh phúc.

Cô bé còn lại. Nhỏ nhất. Không ai khác ngoài Park Mi. Tuy nhiên không nhìn lạnh lẽo đáng sợ như bây giờ. Cô bé với khuôn mặt trong sáng, thuần khiết với đôi mắt nâu trong vắt như nước. Cô bé đang cười, một nụ cười hạnh phúc.

Jun đứng sững lại nhìn bức ảnh. Tuy bụi bặm và tối đến đâu anh vẫn nhìn thấy rất rõ, rất hoàn hảo người con gái ấy.

May.

May của anh.

Là May đang cười. Chính là May của anh rồi. Mái tóc mềm hay thả ra tự nhiên, đôi mắt nâu trong trẻo hút hồn. Làn môi ửng hồng mọng nước. Chính là

May rồi.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Em Là Ai? (2)

CHAP 15: EM LÀ AI? (2)

“Anh nghĩ mình đang làm gì thế?” một giọng nói trong trẻo thanh thoát vang lên phía cửa.

Jun từ từ quay lại. Anh không ngạc nhiên khi thấy đó là Park Mi.

Tuy nhiên, đôi mắt của nó cho thấy nó đang rất tức giận. Nó nhìn anh, tay run run lên kim nén không cho nước mắt trực trào ra từ khóe mắt.

“Xin lỗi, tôi đi ngang qua và... hơi tò mò một chút” Jun nói. Anh ngạc nhiên khi thấy Park Mi lại tức giận như vậy.

Park Mi run rẩy nói, “Vậy thì đi ra ngoài, nhanh” nó không hiểu nó bị làm sao nữa. Nếu là người khác nó đã lao đến tát một cái rồi. Vì căn phòng nó là “của nó”, không ai có thể vào rồi ra như chơi đc. Là căn phòng chứa rất nhiều kỉ niệm, kỉ ức, và quá khứ. Là nơi nó cảm thấy được vỗ về, được trở nên yếu đuối như bao đứa con gái khác, là nơi mỗi lần nó nhìn về bức ảnh rồi bật khóc cho đến khi chìm vào giấc ngủ. Cô Shyn Hye hầu như còn không vào đây quá nhiều. Cô hiểu nó.

Thế mà Jun, nó tha thứ cho anh.

Jun đi ra, khi đứng trước mặt nó, anh vẫn chưa tắt nét bàng hoàng. Anh muốn hỏi nó thật nhiều, thật nhiều câu hỏi về bức ảnh đó. Tay anh run run đưa lên, chạm vào má nó.

Ấm áp. Lạnh lẽo. Hòa vào làm một.

“Park Mi. Tôi muốn hỏi em, một câu thôi”

“..chuyện gì?” anh muốn gì hỏi nhanh lên, vì nó đang cảm thấy không kiềm đc nước mắt nữa rồi. Nếu anh ở lâu hơn, anh sẽ thấy nó khóc thật.

“Về bức ảnh đó..” Jun vừa nói xong, nó bật khóc.

Tò ra cứng rắn bao nhiêu, nhìn thấy kỉ vật, nó không thể kiềm được cảm xúc. Jun còn muốn hỏi gì về bức ảnh đó nữa??

Jun sững sờ nhìn nó. Tại sao nó lại khóc? Hay là nó nhớ ba mẹ (và chị) nó? Câu hỏi của Jun vừa nảy khiến anh cảm thấy hơi hối hận. Nhưng Jun muốn tìm hiểu sự thật.

Về May.

Tại sao May lại có mặt trong bức ảnh? Anh hoàn toàn không hiểu.

Hay..

Hay Park Mi chính là May???

“Park Mi..” anh bật miệng sững sờ, đôi tay chắc khỏe bỗng dưng không kiềm chế được cảm xúc ôm lấy nó vào lồng ngực rắn rỏi của mình. Thấy nó khóc, anh cũng cảm thấy tim mình nhức nhối lâu dài.

Còn nó yếu ớt dựa vào vai anh.

“Em.. chính là May???” giọng anh run run.

Park Mi sững lại.

Đôi mắt nâu long lanh ướt mờ choàng ra. Không chớp.

Những tiếng nấc kéo dài. Kéo dài.

“Không.. không..” nó cố gắng nói, giọng nó yếu ớt, “May.. May nào?..” nó lắc lắc đầu. Tuy phủ nhận nhưng giọng nó vô cùng đau đớn. Bất giác, nó ôm Jun thật chặt rồi đẩy anh ra.

“Anh nói May nào vậy? Tôi không phải tên May, cũng chẳng quen ai tên May cả!” Park Mi chuyển sang giọng lạnh lùng và tuyệt tình. Mỗi chữ nói ra như cửa vào tim Jun một phát đau đớn. Nhưng anh vẫn không tin được, duy trì hỏi

“May? Em là May phải không?”

“Tôi đã nói rồi tôi chẳng quen ai tên May hết!! Tôi không biết May!! Và tôi cũng không phải là May!!!!” nó hét lên, gạt chiếc lọ thủy tinh trên bàn xuống. CHOANG, chiếc lọ đáng thương vỡ thành nhiều mảnh.

“Sao anh có thể nói tôi là May?? MAY LÀ AI?” nó bật khóc, nước mắt ướt đầm cả áo. “May..May...” “May là ai..??” nó vẫn khóc, miệng liên tục gọi tên May.

Nó chạy nhanh đến ôm lấy Jun, ôm thật chặt thật chắc chắn. Nó miết lấy bờ lưng anh, hít thật sâu mùi hương cuốn hút của anh. Nước mắt Mi lấy sang áo anh. Ướt đầm.

Em nhớ anh.

Em nhớ anh.

Em nhớ anh.

Em nhớ anh!!! Và bây giờ anh đang ở đây! Trước mặt em, và em không thể nói với anh em chính là May năm ấy! Anh có hiểu nỗi đau khi người mình yêu đứng trước mặt mình và không hề biết mình là ai? Và mình thì không thể nói ra sự thật? Anh có hiểu không?!

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Em Là Ai? (3)

CHAP 15: EM LÀ AI? (3)

Lúc đầu em không tin đó là anh. Có lẽ khi lớn lên- tuổi mười bảy anh lại quá khác! Chỉ có đôi mắt anh em vẫn nhận ra, tuy bây giờ nó quá lạnh và quá sâu. Em đã không tin. Anh..đã chết rồi cơ mà?

Anh chết rồi mà.

Mọi chuyện thật kì lạ. Nhưng em sẽ tìm ra sự thật.

Còn bây giờ em phải chấp nhận một điều. Em không thể yêu anh.

..

Tua lại—1 tuần trước khi Park Young Mi nhập học trường Siêu Cấp Quốc Tế Snow University...

(Khi chưa gặp Jun, Lily, Nam, Duy... và chưa vào học nhé)

“Cô không được nói ra mình là May.”

“Tại sao?” Park Mi lạnh lùng nói.

“Tại sao à? Haha. Mọi người đã nghĩ cô là PARK JI MAY, con gái út của ông Ham Jae và bà Jung Yam. Nhưng từ khi gia đình cô mất...” người đàn ông mặc âu phục đen dừng lại một chút để Park Mi suy ngẫm, nhưng cũng không cần vì Mi đã dần suy đoán ra mọi chuyện, “..và tập đoàn cô phá sản, cô từ công chúa trở thành thường dân—tên cô đã được gọi là Park Young Mi, để không ai nhận ra được cô chính là con gái tập đoàn Park”

“Sao phải giấu diếm chuyện tôi là con gái của Park?!” Park Mi lồm gọng đi khi biết từ nay chỉ còn mình, cô Shyn Hye và người đàn ông mặc âu phục đen này biết được thân phận thật của chính mình.

“Vì Blue vẫn chưa nguôi khát vọng giết gia đình cô”.

CHOANG. Li chén trên bàn bị Park Mi tạt đổ xuống sàn. Nó hét lên căm giận, “Chẳng có lí do nào lũ khốn đó không thể biết tôi là ai cả! Chúng muốn giết tôi, cứ việc nếu chúng có thể!”

Lại là Blue.

“Cô có vẻ cảm hận Blue?” người đàn ông mỉm cười.

“Tôi sẽ không bao giờ tha thứ cho chúng” Park Mi bật khóc trong tức giận, Blue đã giết ba mẹ nó, hủy hoại cuộc đời nó, cướp đi cả Jun của nó.

“Suy nghĩ thấu đáo hơn đi cô bé, nếu mọi người biết cô chính là Park Ji May, con gái của Park thì mọi chuyện sẽ như thế nào? Đến tai tập đoàn Blue ấy, chắc chắn chúng sẽ tìm và giết chết cô!”

“Tôi không sợ”

“Haha. Đừng ngu ngốc. Blue sẽ không đụng mỗi mình cô. Chúng muốn diệt sạch cả gia đình cô. Trong đó có, Shyn Hye! Cho nên, cô phải luôn nói mình là Park Young Mi. Nếu cô bép xép thân phận của mình với người ngoài-CHO DÙ LÀ AI ĐI NỮA- cả cô và Shyn Hye sẽ chết”

Nếu cô nói ra thân phận thật của mình, cả cô và Shyn Hye sẽ chết.

Cho dù với ai đi nữa.

Kể cả những người cô yêu thương nhất.

Như Jun.

..

(vậy là mọi người biết tên thật của Park Mi rồi đúng hem)

chap tiếp vào thứ 5 nè :*

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: CUỘC CHƠI BẮT ĐẦU.

Kho truyện của bạn

Truyện dài / Trường Học Siêu Cấp / Trang 56 Trường Học Siêu Cấp

Danh sách

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Cuộc Chơi Bắt Đầu. (2)

CHAP 16: CUỘC CHƠI BẮT ĐẦU. (2)

“Đừng tự cao nhanh quá, mày vẫn chỉ là con nhãi kém tao 2 tuổi thôi! Có thể mày có anh Jun, có Lily, có cả anh Nam và Bảo Duy bên cạnh nhưng đừng nghĩ tao không làm gì được mày. Cứ vênh mặt lên hưởng thụ trước khi xuống địa ngục của tao đi!” Kiều Hà hét vào mặt nó rồi quay phắt đi trong hừng hờ, miệng khê cười.

Park Mi nhìn rồi lại quay đầu về. Tay khê lau giọt nước .. trên mặt mình. (khôi nói các bạn cũng biết nước gì của Hà :v) Cái miệng xinh đẹp hơi cong lên. “Tôi sẽ chờ điều đó” nó nói.

Kiều Hà nói đúng, nó có Jun, Lily, Bảo Duy và Nam.

Nhưng cô nói sai một chỗ, dù có những người đó nó vẫn luôn cô đơn và mệt mỏi.

“Ăn sáng chưa?” Lily từ đâu xông đến túm đầu túm tóc nó hỏi. Nó giật mình quay qua. Khê gật đầu. “Park Mi này, hôm nay cô giáo nói Jun không đi học!”

Park Mi thờ dãi. Vậy à. Vậy thì sao chứ?

Anh có đi học cũng có biết Ji May này đâu?

“Ừ” nó đáp cụt lùn. Còn Lily bên cạnh lại buồn bã thấy rõ. “Cậu nói ừ là xong à? Hôm nay chỉ có chúng mình, Bảo Duy với Eun Nam chơi với nhau!”

Chơi? Haha. Nó không định nghĩa nổi từ ấy. Có mà Bảo Duy đi hóng hót với mấy gái ngoài sân, còn Eun Nam sẽ lại đá banh bóng rổ với lũ con trai kia ấy. ==

Hôm nay có tiết học Tin. Cả lớp thích thú xuống phòng lab dùng đến laptop. Cô giáo Tin thật ra cũng chẳng dạy gì, chúng nó có thêm học đâu, mỗi đứa một máy ngồi chơi game, or lên mạng vv. Nhìn vào tưởng đang thực hành hay lắm.

Sẵn tiện dùng đến máy tính, Mi sẽ tìm một chút thông tin về tập đoàn Blue.

Nó lướt nhẹ trên con Apple, gõ chữ “tập đoàn Blue”.. không ra, nó lại thử với “Blue Company” rồi “Blue Entertainment”, thế nhưng tất cả đều không ra kết quả nào.

Quái lạ! Nó lắm bầm. Thử đi thử lại bao nhiêu lần cũng không xong. Cho dù Blue là một “thế giới ngầm”, một tập đoàn kinh doanh bí ẩn nhưng ít nhất cũng phải có bài viết nào chứ. Không lẽ nhân dân và giới báo chí không tò mò chút nào về sự bí ẩn này ư?

Park Mi cuối cùng suy đoán con Apple bên nó có vấn đề. Nó quay sang Lily ngồi bên cạnh đang lúi húi chơi Chicken CI 4

“Lily, cho mình mượn laptop bên cậu một chút được không?”

Lily nuôi tiếc nhìn cái game chềnh ềnh trước mắt rồi vui vẻ gật đầu, “Laptop của cậu bị hư à?”

“Không hẳn, nhưng mà đây là laptop của trường, chứ không phải của..” Park Mi nói

“Rồi rồi hiểu rồi, đây nè làm gì làm đi” Lily đẩy cái laptop qua chỗ Park Mi, “Cậu thích thì mang luôn nó về nhà cũng được”

“Sao được chứ..” Park Mi tập trung vào cái Google Search, đáp qua loa Lily. Lily được đà nói đủ thứ chuyện trên đời về dòng laptop, nó nghe lảng máng được cái gì mà Apple, Asus, Sony,..blah blah, nó chỉ ừ ừ cho qua.

Kết quả hoàn toàn không như mong đợi, cũng không tìm thấy. Nó bắt lực trả lại máy cho Lily, chống cằm nhìn qua bức tường kính to dùng của phòng Lab, bên dưới, cả thành phố New York đang tấp nập như mọi ngày, có vẻ như, chẳng ai quan tâm hay thắc mắc gì về một tập đoàn tên Blue cả. (cái trường như cái lâu đài ấy -_-)

...

Tại dinh thự Zeus.

Ông bà Zeus ai nấy đã vắng mặt. Ông chủ tịch tập đoàn Zeus: Doo Wook đã đi công tác ở Nga được vài hôm, tham dự cuộc họp bí mật nào đó chẳng ai quan tâm. Còn phu nhân Seo Jong thay mặt chồng quản lý công ti-đồng thời là phó chủ tịch Zeus.

Bởi, chồng giỏi vợ cũng tài không kém. Hai vị trên (đương nhiên) là ba mẹ của Jun.

Trên giường Jun có vô số laptop của những dòng máy tính khác nhau, anh đang ôm trên mình con Apple đặc biệt chỉ có anh mới có, bởi vì con Apple này được chính CEO Steve Jobs thiết kế và tặng cho anh. Bề ngoài thì nó có mẫu mã giống với những chiếc Apple khác nhưng dùng rồi mới biết nó vô cùng hiện đại mà chưa hẳn máy tính nào khác đã có dạng công nghệ cao này. Điểm hay của nó là có tính bảo mật hạng nhất mà không có hacker hay thậm chí chính phủ nào có thể phá vỡ và theo dõi được.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Cuộc Chơi Bắt Đầu. (3)

CHAP 16: CUỘC CHƠI BẮT ĐẦU. (3)

Jun gõ rất nhanh “Tập đoàn Blue”, lập tức hiện lên vô vàn trang với một thắc mắc chung, tại sao tập đoàn này lại làm ăn quá lạng lẽ so với vô vàn tập đoàn sôi nổi khác? Nhìn chung Blue kinh doanh bất động sản, chuyên sáng chế vũ khí sử dụng trong chiến tranh và thiết kế công nghệ cao.

Kinh doanh như thế này thì có khá nhiều tập đoàn đã làm, ví như tở Zeus của anh đây, xếp thứ hạng 1st về sáng chế và sản xuất công nghệ cao, các loại máy móc hiện đại đồng thời kinh doanh trong nhiều thứ như khách sạn, bar, sản phẩm thương mại, xuất khẩu...

Có gì mà tập đoàn Blue phải giấu như vậy?

Tuyệt đối trang chủ của tập đoàn không ghi chép nội bộ. Chỉ có những thông tin sơ sài và chung chung. Jun vò đầu suy nghĩ, chắc chắn mọi hồ sơ của Blue đều được lưu trên trang chủ, thế nhưng NGƯỜI NGOÀI KHÔNG CÓ QUYỀN XEM.

Nói chung, Blue đang giấu một điều bí ẩn khó ai giải thích được. Và chúng đang lưu trữ bí mật ấy rất cẩn thận.

Thế nhưng, có một điều Jun rất thắc mắc là, thông tin gia đình tổng giám đốc tập đoàn Blue vồn vện chỉ ghi chép: hai ông bà (chủ tịch) chỉ có một người con trai, và đã mất tích cách đây 3 năm.

Thế thì May của cậu ở đâu?

May bảo May là con gái tập đoàn Blue? Anh nhớ rất rõ. Theo như thông tin của gia đình Blue chỉ có một người con trai. Có nhầm lẫn gì rồi sao??

Vậy...rốt cuộc May là con gái của tập đoàn nào?

...

Park Mi chống cằm đưa thức ăn lên miệng một cách vô vị. Giờ ăn trưa sao chán ngán quá. Ăn nhanh cho qua bữa vậy.

“Park Mi, muốn uống chút rượu vang đỏ không? Đây là Buccella Cabernet Sauvignon của Napa Valley đây, phải nói là đỉnh!”

“Cậu mang rượu vang đến trường sao?” câu hỏi thì tỏ vẻ ngạc nhiên nhưng khuôn mặt Park Mi không chút biểu cảm.

“Không, của Bảo Duy đây, anh ấy có cả chai Macallan 1939, là chai whisky nằm trong top đắt nhất thế giới í, khiếp thật” Lily bĩu môi.

Park Mi thật không hiểu cái tên Bảo Duy này có vấn đề gì không mà mang cả rượu. Làm lớn như anh ta chắc chẳng giáo viên nào dám ngăn cản. Số tiền để mua chai Macallan 1939 như Lily nói, chắc còn hơn tháng lương của cô Shyn Hye làm trong vài năm.

Ya, nhắc đến tiền, hôm qua mọi chuyện rùm beng quá nó chưa trả Jun số tiền nợ. Chắc mai phải mang lên đưa anh ta. Mà hôm nay tại sao anh ta lại nghỉ chứ? Chắc chắn không phải bị ốm.

Nó chẳng quan tâm, tiếp tục ăn bữa trưa của mình.

Một cô gái bước đến trước mặt nó và Lily, cô ấy chắc là học sinh mới vì chưa thấy mặt bao giờ. Cô ấy có mái tóc đỏ chầm suôn thẳng, khuôn mặt khá là xinh và yêu kiều như một con búp bê vậy, mặc váy đỏ, đi đôi giày cao gót màu nude.

“Chào bạn mình là học sinh mới!” cô ấy mỉm cười nhìn Park Mi. nhìn là biết cô ấy cũng thuộc lớp “sang kiểu quý tộc”. Một tiểu thư nữa chẳng?

“Ừm, chào” Park Mi vốn tính lạnh lùng, hơi ngạc nhiên rồi ậm ừ qua loa. Bao nhiêu người ở kia, sao không đến chào hỏi mà bay sang chỗ cô làm gì?

“Mình ..tên là Emy Victoria!” cô gái có tên Emy ấy mỉm cười, nụ cười không được thân thiện cho lắm, có chút vương giả.

“Ồ” nó đáp, gật đầu. Xúc một thìa soup lên ăn, vừa cầm lên thì..

RẦM. Toàn bộ phần ăn của nó bị Emy hất đổ xuống sàn. Những món ăn ngon lành của nó lăn lóc ở dưới chân, thìa nĩa và ly nước đập vào nhau kêu leng xeng khó nghe.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 58: Cuộc Chơi Bắt Đầu. (4)

CHAP 16: CUỘC CHƠI BẮT ĐẦU. (4)

What the..

Park Mi ngược lên nhìn Emy, cô ta giương một nụ cười xinh đẹp bằng đôi môi được thoa son hồng nhạt. “Còn bạn tên gì?”

Cái gì thế này, hất đồ người khác rồi hỏi tên gì sao. Ha, một cách làm quen độc đáo.

“Cô làm gì vậy?!” Lily đã thắng thường lên tiếng. Emy nhếch miệng một cách yêu kiều, khuôn mặt búp bê xinh xắn nghiêng nghiêng, “Làm quen thôi mà!”

“Là làm quen đó sao?Ha, lại thêm một con nhỏ..” Lily cười khinh bỉ. Bên cạnh nhỏ Park Mi vẫn im lặng, nói đúng hơn là không quan tâm.

“Con nhỏ thế nào? Tôi chỉ lỡ tay thôi mà!” Emy ngúng nguẩy.

“Vậy dọn đi, ai bày người đó dọn, chắc ba mẹ cô đã chỉ rồi phải không?” Lily nói, chỉ tay vào chỗ đồ ăn đã nằm dưới sàn của Mi.

“Tại sao tôi phải..” Emy chưa nói xong thì Park Mi mỉm cười chen vào, “Không sao đâu Lily, mình cũng không muốn ăn nữa, có người dọn hộ thôi mà” rồi nó cầm tay Lily đứng dậy tính ra ngoài.

“Từ từ đã nào, cô vừa nói tôi gì cơ?” Emy chặn đường Park Mi lại, sau đó..thăng tay tát vào má trái của nó. BỐP.

“NÀY CÔ LÀM GÌ THẾ!” Lily nén lại rồi quay sang Park Mi, “Cậu không sao chứ?”

Ở một góc nhà ăn, Kiều Hà khẽ cười một cách hả hê.

“Cô nghĩ mình là ai mà làm vậy? Cô học qua lớp mấy rồi?? Park Mi, cậu nghĩ sao?” Lily đánh giọng lại.

“Đừng quan tâm, tha thứ cho cô ấy đi, mình thì đoán chưa xong tiểu học, chấp vật cô ấy kéo cô ấy khóc mất” Park Mi nói nhẹ nhàng, nhưng ẩn ý trong đó khiến Emy đánh mặt lại. Bên cạnh, Lily mỉm cười hả hê.

Emy điên máu giờ tay tính tát cả vào mặt Lily. Lúc cô vừa giơ cánh tay lên thì một cánh tay chắc khỏe khác nắm chặt tay cô lại đau đớn. Emy sững sốt quay sang nhìn.

Bảo Duy :)

End chap :p

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Trao Đổi.

CHAP 17: TRAO ĐỔI.

Bảo Duy đưa tay chặn cánh tay của Emy. Cô ta liếc một cái rồi bỏ đi. Chịu nổi không cơ chứ, tát người ta cho sưng tay rồi bỏ đi vậy à. Hãy đợi đấy~

“Có sao không?” Bảo Duy hỏi. Park Mi chẳng nói gì, còn Lily vui vẻ ra mặt, “Anh thật giống siêu nhân quá! Chỉ tiếc anh đến sớm hơn chút nữa Park Mi đã không bị con Emy vớ vẩn đó tát rồi!”

“Nó tát em à?” Bảo Duy quay sang Park Mi, ngữ điệu quan tâm thấy ghét. “Ừ” nó đáp cụt lùn.

“Mà hình như là học sinh mới?” Lily bĩu môi. “Emy Victoria, khu, không đẹp bằng em với Mi, chắc luôn!” Bảo Duy nghe vậy phì cười..giờ tay xoa đầu nhỏ, tự nhiên mặt nhỏ đỏ lưng lên rồi tím tím cười.

“Lát nữa đánh con đó vài phát cho chữa..” Dám đánh Park Mi của cậu, không đánh thì là gì? Bảo Duy lẩm bẩm. Vốn tính cậu đã hay bắt nạt người khác rồi. Lily và Park Mi nghe được, có vẻ như không đồng ý.

“Thôi đi~đừng đánh nhá!” Lily năn nỉ Bảo Duy. “Đừng đánh lát tui bao ăn mà!”

“Ồ, vậy không đánh” Bảo Duy cười. Hai người có vẻ vui quá nhỉ? = Để Park Mi ta đây đứng đó à. Nó tính cúi xuống dọn mớ thức ăn ngon lành của nó thì Lily lôi lại, “Này làm gì đó?”

“Dọn đi chứ làm gì” nó nói.

“Cậu điên à. Để đó sẽ có người dọn, giờ muốn ăn nữa không hay là lên kí túc xá luôn đi!” Lily hót hải nói, chưa kịp để nó trả lời nhỏ đã lôi nó đi luôn.

Phòng ngủ nữ~

“Cô ta á, đúng là điên, tự nhiên không quen biết gì cũng..xì” Lily vừa tháo giày nói. Trên giường, Park Mi đang nằm mệt mỏi, cũng thấy lạ với cô gái tên Emy đó. Đã gặp cô ta lần nào đâu, gây thù chuốc oán với cô ta lần nào chưa nhỉ?

Kiều Hà lại vòng vèo đi đến, mỉm cười, “Trưa nay ăn có ngon không?” =

Câu hỏi rất hay! Tán thưởng.

Thế nhưng Park Mi chẳng thèm trả lời, trong đầu rối rắm suy nghĩ. Lily mỉm cười lại, “Ngon lắm, vậy mà từ lúc nhìn thấy chị tôi cảm giác như muốn nôn hết bữa trưa ra vậy! Hìh!”

Kiều Hà đành mặt lại, “Ồi vậy ư? Nhưng tao hỏi con điên kia, chứ không hỏi mày!” cô hắt mặt, một mùi nước hoa xộc lên mũi, Lily gập người ho khò khè. Cô ta có hiểu điều cơ bản khi xịt nước hoa là chỉ xịt tối đa 3-4 lần là đủ không thế? Hay mỗi ngày cô ta uống một lọ nhỉ?

Thấy Park Mi chẳng có động tĩnh gì, Kiều Hà điên máu hét lớn, “Ê con điên kia, Park Young Mi, tao gọi mày không nghe sao??”

“Ngon” nó đáp, dù mắt vẫn không thèm nhìn Hà lấy một lần.

“Đừng tỏ vẻ thanh cao nữa! Mày cũng thấy rồi đó, một ngày của mày không có Jun chỉ ra như vậy thôi” Hà mỉm cười rồi quay về giường của mình. Cô ta đến chỉ để nói vậy thôi à?

Park Mi nhếch miệng, một ngày của nó không có Jun? Nó vẫn thấy hết sức bình thường. Dù Jun có luôn ở bên cạnh nó, thì anh cũng có biết nó là Ji May đâu. Nó cười cay đắng. Yêu nhau, lạc mất nhau, tìm lại được nhau, thế mà đôi phương không biết sự thật.

Dù sao nó sẽ có nhiều việc để làm. Những-việc-quan-trọng.

Tiết đầu buổi chiều. Chẳng có gì đặc biệt. Trừ việc vài đứa con gái vớ vẩn thi thoảng hét to tên nó rồi cười hô hô ra. Thậm chí còn một thằng con trai khò trên ngực chân nó. Ha, rất tiếc nó nhận ra và bước qua dễ dàng. Khuôn mặt, vẫn không một cảm xúc như vậy.

Cứ như lời nói của lũ học sinh chưa là gì với Mi.

Chuẩn bị vào lớp thì một giáo viên bước đến trước mặt nó. Đây chẳng phải là cô giáo môn Tin sao? Lại chuyện gì nữa, nó đã đập máy tính của phòng à? Hay quên không tắt cầu dao? Thật là, không bao giờ được yên.

“Park Mi, cô gặp em một chút được không?” cô ấy nói rồi quay người bước đi, bộ dạng chừng chặc nghiêm túc một cách giả tạo. Nó thờ dãi đi sau.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Trao Đổi. (2)

CHAP 17: TRAO ĐỔI. (2)

Hai người vào phòng giáo vụ. Các giáo viên khác đã có lịch dạy nên không gian khá riêng tư. Park Mi ngồi xuống, vào thẳng vấn đề, “Có chuyện gì ạ?”

“Chuyện sáng nay thôi” cô ấy nói, khuôn mặt nghiêm lại, “Cô hỏi em nhé, em tìm thông tin về tập đoàn Blue là có việc gì sao?”

Park Mi không tin vào tai mình, “Sao ạ?”

“Em tìm thông tin về tập đoàn Blue để làm gì?” cô ấy nói to hơn, vô-cùng-nghiêm-túc.

Park Mi chờ người ra, cái gì thế này? Tại sao cô ấy biết được? Chắc chắn không phải Lily nói rồi, cậu ấy không phải một người nhiều chuyện.

“Là ai nói cho cô?” Park Mi tắt nét ngạc nhiên rất nhanh chóng, khuôn mặt phản ứng nhanh quay trở về trạng thái vô cảm thường ngày. Tuy trong lòng vô vàn bẽ bộn.

“Chẳng ai nói cả. Giờ thì trả lời câu hỏi của tôi đi!” cô ấy gần như là quát lên, rất dễ khiến người khác giật mình. Nhưng Park Mi vẫn ngồi yên không lay động.

“Bởi vì..em hơi tò mò thôi. Em là một tín đồ của trang sức, khi nghe tên Blue em nghĩ đó là một tập đoàn chuyên về thời trang, nên tìm một chút thử xem. Thế nhưng không có kết quả, cô còn muốn hỏi gì nữa không?” nói ra những điều này Park Mi cảm thấy buồn nôn hết sức, nhưng vẫn tỏ ra vẻ thành thật. Mà càng biết nói dối đẩy Park Mi ==

“Vậy à?” cô trở nên nhẹ giọng hơn, khẽ thở phào, những hành động nhỏ đó không qua mắt được Park Mi. Nó để ý tất cả.

“Mà Park Mi này, cô yêu cầu em, sau này đừng lục mò thông tin gì của tập đoàn Blue. Em rõ chưa?”

“Tại sao?” nó có chút khó hiểu nhưng không thể hiện ra ngoài. Cô giáo nghe vậy tỏ vẻ khó chịu, “Nói chung là vậy, đừng thắc mắc! Em có thể về lớp!”

Cô giáo tuyệt tình như vậy Park Mi cũng không hi vọng hỏi nhiều. Nhưng thật sự nó có một thắc mắc.

“Em hỏi cô một câu thôi, tại sao cô lại biết được em làm những gì trên máy tính nhà trường?” giọng nó lạnh lẽo tra hỏi.

“Điều đó em không cần biết. Và không chỉ mỗi mình cô biết được em làm gì, mà tất cả giáo viên-kể cả cô hiệu trưởng cũng đã biết rồi” cô nói một cách cự tuyệt rồi quay phắt đi trước. Park Mi đứng sau, đầu óc nó bẽ bộn rắc rối và suy nghĩ.

Chỉ có một thứ. Nó nghĩ.

Thiết bị theo dõi máy tính.

Là loại gadget mà các hacker hay dùng để theo dõi việc làm của đối tượng. Bất kể việc gì đối tượng dùng máy tính đã bị hack, các hacker đều biết.

Không lẽ cái trường này đang theo dõi học sinh? Để làm gì chứ? Và tại sao chuyện tìm kiếm thông tin về Blue cũng bị cấm?

Vào giờ ra chơi.

Nó nhận được tin nhắn từ Jun. “Sau giờ học đến gặp tôi, tôi đích thân đón em”

Cái gì thế này? Jun đón nó sao. Nó nhắn lại rất nhanh, “Tôi cũng có chuyện để nói với anh, nhưng anh không thấy bất tiện sao khi đón tôi trước trăm học sinh trường này?”

Đúng đấy. Mọi người-nhất là đám con gái thế nào cũng lườm nó đến rách mắt. Và sẽ giống như Kiều Hà (hay Emy), lên kế hoạch bắt nạt nó mà thôi.

Mặc dù nó vốn không quan tâm, nhưng kì thực khá khó chịu.

Vừa gửi tin nhắn xong, nó thấy một đôi giày cao gót bước đến bàn nó. Ngẩng mặt lên, không ngạc nhiên khi thấy Emy.

“Đang nhắn tin với người yêu cô sao?” Emy mỉm cười. Nó nhếch miệng không trả lời. Loại người thế này, tốt nhất nên im lặng, có nói cũng không hiểu mình.

“Nghe nói cô rất ít chuyện. Tại sao vậy?” Emy hỏi rồi cười (nữa), khuôn mặt đắc ý vẻ cao sang.

Park Mi không trả lời. Thu dọn sách vở vào cặp sách.

Trong lớp chỉ có mỗi nó và Emy. Lily lại tí tòn chạy ra căng tin với Bảo Duy rồi. Tình huống này, rất thuận lợi cho Emy giờ trò thì phải.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Trao Đổi. (3)

CHAP 17: TRAO ĐỔI. (3)

“Cô điếc hay sao vậy? Tôi biết là cô đang nghe thấy, cho nên đừng giả bộ như mình thanh tao lắm, hử” Emy nói, khoanh tay lại. So với cô gái Kiều Hà hành xử một cách ngu ngốc dòn dập, Emy hoàn toàn khác. Cô ta cư xử xấu tính một cách tao nhã và yêu kiều, biết giữ hình ảnh tiểu thư của mình rất hay. Bộ dạng lúc nào cũng khinh rẻ người khác, nói năng rất nhẹ nhàng kiêu diễm nhưng mang hàm ý độc ác ngầm.

“Nếu cô không còn chuyện gì để nói hơn, làm ơn tránh ra để tôi đi” Park Mi đứng dậy, lạnh lùng nói. Đôi mắt băng giá xuyên thấu nhìn thẳng vào mắt đối phương.

Park Mi lại có vẻ đẹp lạ lùng mà vô cùng cuốn hút, rất gần nhưng cũng bí ẩn, mờ mờ ảo ảo, như một thói nam châm hút người khác. Đường nét khuôn mặt hoàn hảo và đẹp đẽ một cách lạnh lùng. Tính cách thì..không ai hiểu nổi.

“Nếu nói tôi không tránh ra thì sao?” Emy nghiêng đầu.

Park Mi quay lưng lại đi đường khác. Hành động đấy làm Emy dần cảm thấy khó chịu, cô bước nhanh đến cửa lớp chặn đường nó. “YA, Park Young Mi, thái độ đó là thế nào vậy?”

“Tôi cũng chả hiểu tôi đã quen biết cô chưa, hay gây thù chuốc oán gì với nhà cô, nhưng có cần phải như vậy không?” Park Mi vào thẳng luôn vấn đề. “Nếu đúng cô là con nhà gia giáo thì làm ơn tránh đường giùm tôi cái, đừng hành xử như một đứa náo bẽ” nó nhếch miệng rồi đi ra ngoài lớp.

Emy đứng yên, mỉm cười. “Thật thú vị!”

..

Chuông vừa reng, đám học sinh hú hét ôm cặp ra về. Mọi người bước lên những chiếc xe hơi khác nhau. Mỗi xe lại có một người quản gia cầm đồ hộ. Cuộc sống đó, quả sung sướng.

Mọi người đã hôn hờ về hết, cả Lily. Nó chậm rãi bỏ sách vở vào cặp rồi đứng lên.

Không ngờ cũng có người về trễ như nó. Emy. Cô ta mỉm cười đứng phía cửa. Sao lúc nào cô ta cũng cười được nhỉ? Nó, muốn cười lắm, nhưng không thể.

Park Mi coi bộ không quan tâm, xách balo đi đến. Thì bị cánh tay độc ác của bà cô Emy giựt tóc lại khiến nó ngã cái rầm không kịp phản ứng. Đau đấy, bên đầu gối trái của nó nhanh chóng chảy máu.

Nó đứng phắt dậy, “CÔ LÀM GÌ VẬY?”

Emy khuôn mặt yêu kiều bĩu môi, “Ở lại đây chơi với tôi đi!”

Ta không thích chơi đấy thì làm gì nhau? ==

“Tôi phải về nhà, có chuyện quan trọng” nó lạnh lùng nói. Cũng trễ rồi, không biết Jun đợi nó lâu chưa.

“Tôi bảo cô rồi, Ở LẠI ĐÂY CHƠI MỘT CHÚT!” Emy đánh giọng cảnh cáo.

Park Mi cười nhạt rồi bước qua Emy, “Tôi chẳng có gì để chơi cùng cô cả” .....BỐP.. Emy tát nó một cái đau điếng. Nó quay hẳn người sang một bên, nhủ mày. Hôm nay đã bị cô gái này tát 2 cái, nó nhịn đủ rồi.

“Ya, cô thôi ngay cái trò này lại không? Cô...” nó chưa nói xong, Emy đẩy mạnh nó xuống đất, rất nhanh cô ta lấy balo của nó, dốc hết mọi thứ ra sàn. Đồ đạc, sách vở văng khắp nơi. Nó sững nhìn.

Park Mi đứng nhanh dậy, vội vã tiến đến Emy thì Emy giơ cánh tay lên..gì đây, cái tát thứ 3 của ngày sao??

Park Mi nhắm chặt mắt..

Chẳng có gì xảy ra cả, trừ việc một cánh tay mạnh mẽ bắt lấy cánh tay của Emy giật lại khiến cô ta ngã nhào ra đằng sau..

Park Mi hoảng hốt nhìn. Là Jun.

“Em có sao không?” Anh vội vã tiến đến Park Mi, “Tôi nói tại sao không nghe lời hả? Bảo ra thì ra nhanh đi chứ!”

Đồ điên == Đồ Jun điên, cũng giống hồi trước vậy, lúc nào cũng quan tâm nó. Nghĩ đến nó chợt mỉm cười. Phải, nó nhớ Jun.

Park Mi liền cúi xuống nhặt lại sách vở bỏ vào balo. Jun nhận ra đầu gối rướm máu và một bên má đỏ của nó. Trong lòng anh như vừa có một ngọn lửa sôi lên.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Trao Đổi. (4)

CHAP 17: TRAO ĐỔI. (4)

Emy vừa đứng dậy vừa kinh ngạc nhìn người con trai cao thật cao vừa đến. So với chiều cao 1m72 của cô, chần chẫn thua xa một chàng trai 1m88 thế này. Và thế có Chúa lần đầu tiên cô thấy một người đẹp và quyến rũ như vậy. Nhưng rất nhanh cô nhận ra đó là ai..

“Anh..anh..Zeus??.” Emy lắp bắp, chưa kịp há hốc mồm thì ăn ngay cái tát từ Jun.

Chỉ là cái tát nhẹ thôi mà. (nhẹ ghê) thế mà cô ta ngã cả xuống. Cô ta nhìn Jun với đôi mắt sợ hãi. Cả đời cô chưa thấy ai đáng sợ như anh. Thân hình cao ráo mạnh mẽ đến nỗi người khác nhìn cũng phải e dè, đôi mắt sâu và lạnh rất lạnh, nhìn xuyên thấu tâm gan khiến người ta nổi da gà.

“Thôi, đi..” Park Mi nói rồi kéo tay Jun ra trường. Cho dù anh chưa nguôi cơn giận. Thậm chí anh còn phui phui tay như đập vào một thứ dơ bẩn. Một cái tát tặng cô ta chưa nhằm nhò gì với những thứ Park Mi đã chịu đựng.

Còn Em y chỉ biết đứng trân trời nhìn theo bóng hai người.

Ra cổng đã thấy một chiếc LaFerrari bóng loáng đậu. Jun mở cửa cho Park Mi rồi trèo lên bên cạnh lái.

Chiếc xe đi rất êm và nhanh (Fe mà ^^) đến nỗi cảm giác như mọi thứ bên ngoài mờ ảo giống những con gió. Park Mi lặng lẽ nhìn ra ngoài cửa kính dù chẳng nhìn được cái gì vào cái gì.

Bỗng chiếc xe dừng lại. Nhanh vậy? Nó nhìn ra ngoài thì thấy xe đỗ trước một tiệm thuốc tây, còn dáng người cao ráo lạnh lùng của Jun đã đi đâu mất rồi.

5p sau, anh đi vào. Trên tay cầm một cái bịch nhỏ dễ thương. ==’ Nó đang nhìn khó hiểu thì..Jun nắm lấy cái chân dài và trắng muốt của nó đặt lên đùi mình.

Hớ? Nó trở mắt ra nhìn nhưng không dám hành động gì. Chỉ cảm thấy tim mình như sắp nhảy ra khỏi lồng ngực. Mặt nó bỗng đỏ ửng lên.

Jun vẫn không nói không rằng lấy bông và băng cá nhân ra sát trùng cho nó. Bàn tay ấm áp của anh khẽ chạm vào vết thương một cách nhẹ nhàng hết sức. Mỗi lần chạm là nó cảm thấy bớt đau đi rất nhiều.

“Tôi..tôi có thể tự làm” nó nói, nhưng anh không quan tâm, vẫn cẩn thận băng vết thương lại.

“Xong rồi” Jun mỉm cười nhìn nó. Còn cái mặt nó phản chủ không chịu bớt đỏ đi.

Nhiều lúc nó chỉ muốn chạy đến ôm Jun, hôn Jun. Nói, “Anh chính là Jun rồi!” và Jun sẽ ôm lại nó, vò tóc nó. Hai người sẽ lại tiếp tục bên cạnh nhau, nó sẽ tiếp tục có thêm một lí do đáng sống.

Nhưng nó chỉ biết kìm nén nỗi nhớ và cảm xúc của mình. Nhìn Jun với đôi mắt đau khổ. Người mình yêu gần mình lắm. Nhưng mình chẳng thể làm gì..

“Bây giờ thì về nhà thôi” anh nói, cắt bịch bông y tế đi rồi quay người hướng lại tay lái. Nó ngạc nhiên, “Tại sao lại về nhà anh?”

“Tôi bảo là tôi có chuyện mà” rồi chẳng để nó trả lời anh đã lao vùn vụt đi.

..

Trước mặt nó là một tòa dinh thự rất, rất lớn. Vườn cây rộng 15ha, phía sau nhà có một hồ bơi chiều dài 100m, trên lầu 3 của tòa dinh thự cũng có hồ bơi 50m. Trước cổng thôi cũng có 2 bảo vệ, một đàn người giúp việc mặc đồng phục riêng đang cúi chào “thiếu gia”. Dưới gara, Park Mi khá ngạc nhiên khi thấy 1 con Limonase, 2 con Lamborghini, 1 Ferrari và chiếc LaFerrari Jun đang lái xuống đây. Trời ah == tại sao anh ta giàu nứt đố vách như vậy chứ, quả là tập đoàn kinh doanh giàu nhất thế giới. Theo sau anh ta còn có cả vệ sĩ, những người được tuyển chọn kĩ lưỡng với thân hình đồ sộ và khả năng đánh đá tuyệt đỉnh.

“Ba mẹ anh có ở nhà không?” Park Mi hỏi, dù sao nó cũng sẽ không được thoải mái lắm nếu ông bà chủ tịch Zeus ở nhà.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Trao Đổi. (5)

CHAP 17: TRAO ĐỔI. (5)

“Ba tôi đi Nga, mẹ tôi cũng đi công tác ở Nhật chiều nay” anh nói.

“Vậy công ti ở đây ai tiếp quản?”

“Tôi” anh thần nhiên trả lời, như thể là việc hiển nhiên và diễn ra hết sức thường xuyên. Park Mi khá ngạc nhiên, anh ta..thực sự giỏi vậy sao? Đã có thể tiếp quản công ti khi ba mẹ mình đi công tác.

Đúng là vậy mà~ Jun coi như là người thừa kế danh vọng và tài sản sau này của ba mẹ mình, trở thành tổng giám đốc của Zeus. Ngay từ bây giờ, nhiều người thậm chí còn công nhận Jun giỏi hơn ba mình rất nhiều. Mọi công việc dù nhiều và chồng chất, hắc búa đến đâu anh đều giải quyết và lên kế hoạch nhanh gọn một cách rất..lạnh lùng.

Vậy nên..cho dù ba mẹ anh có đi luôn, thì việc ở công ti vẫn tiến triển bình thường, thậm chí còn phát triển rất nhanh chỉ nhờ bộ óc thiên tài hiếm có của cậu con trai 17 tuổi này.

Jun cầm tay Park Mi dắt cô băng qua bao nhiêu cầu thang và sảnh, mãi mới đến phòng riêng của anh.

Vừa bước chân vào, Park Mi giật mình vì nó..quá giống với căn phòng của nó. Tồi, rất tồi, chỉ có thứ ánh sáng hắt yếu ớt từ chiếc máy tính trên giường anh. Không khí lại cực kì lạnh, như người chủ nhân không hề quan tâm đến nhiệt độ là bao nhiêu cho thích hợp..

Nhưng vì nó cũng đã quen với cảm giác này lâu rồi nên không có gì trở ngại lắm. Chỉ công nhận phòng anh ta rộng quá. Có riêng chỗ để ngủ, chỗ để làm việc và giải trí. Mọi thứ cũng sắp xếp rất trật tự, kiểu như anh ta chẳng bao giờ đụng đến. Chỉ riêng chỗ làm việc của anh khá chông chênh nhiều thứ.

Park Mi ngồi tạm trên một chiếc sofa. Còn Jun đã gõ gõ gì đó trên máy tính rồi. Trông anh hết sức tập trung.

Một lúc sau, Jun quay cái máy tính lại chỗ Park Mi, chỉ cho nó thấy kết quả tìm kiếm của..”tập đoàn Blue”

Có rất nhiều kết quả, nó biết ngay mà, nhà trường đã gắn thiết bị theo dõi trên hàng loạt máy tính trên trường. Nó chỉ có thể tự do tìm kiếm thông tin trên máy tính nhà.

“Anh cho tôi thấy điều này làm gì?” nó hỏi, hơi ngạc nhiên khi thấy Jun quan tâm tới Blue.

“Tôi muốn tìm ra một người con gái..” anh nói rất nhỏ, khuôn mặt đẹp hoàn hảo khẽ rũ xuống. Vừa nghe xong, tim Park Mi thót lại..đau kinh khủng. Jun, anh..anh vẫn còn tâm trí để tìm em sao?

Trong lòng nó thét lên rằng..”JUN, là em đây này, em là Ji May đây này!!” mạch máu trong người nó muốn gào lên điều đó.

Thế nhưng, nó không thể. Bề ngoài nó vẫn kìm nén trung ra bộ mặt bình thường hết sức, “Oh, là ai vậy?”

“Cô ấy tên là May, là người con gái của tôi..” anh khẽ nói. Còn Park Mi khẽ mỉm cười hạnh phúc khi nghe chữ người con gái của tôi, cũng may quá tới để Jun nhận ra nụ cười ấy.

“VẬY..vậy sao? Nhưng tôi thì liên quan gì?” nó nói, thậm giấu đi cảm xúc của mình.

“Vì em rất thông minh. Tôi nghĩ em có thể giúp tôi. Bình thường một mình tôi có thể làm tất cả. Nhưng..”

“Nhưng sao?”

“Vì tôi là con trai tập đoàn Zeus, nếu truy cập thông tin về Blue quá nhiều sẽ bị dè ý. Còn em hoàn toàn có thể” anh nói. Mi nhanh chóng hiểu ra hàm ý của anh.

Tức là, Jun thực sự là một người nổi tiếng, nếu tìm hiểu quá kĩ lưỡng về một tập đoàn Blue chắc chắn sẽ bị soi mói không ít. Còn nó, là một người bình thường, sẽ dễ dàng tìm kiếm thông tin hơn. Anh muốn nó làm hộ điều đó.

“Sao anh không tạo một tài khoản khác, tìm kiếm như một người thường?” nó hỏi.

“Không thể. Vì máy tính của tôi là loại máy tính đặc biệt, sẽ nhận biết được dấu vân tay của tôi, nếu chẳng may một người xâm nhập máy tính của tôi, thế nào cũng biết tôi đã tạo một tài khoản mới” anh điềm tĩnh nói.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 64: Trao Đổi. (6)

CHAP 17: TRAO ĐỔI. (6)

“Cũng phải, được thôi, tôi sẽ làm” nó nói, dù biết sẽ khó khăn một chút. Nhưng vì người nó yêu nó sẽ làm hết.

“Cảm ơn em” anh cười nhẹ “Đổi lại, tôi sẽ giúp em bất cứ thứ gì” Nó cười cay đắng. Những điều nó muốn, anh làm được không? Nếu nó muốn ba mẹ và chỉ nó sống lại thì sao? Nếu nó muốn anh nhận ra nó thì sao? Nếu nó muốn làm tập đoàn Blue phá sản thì sao??

Càng cay đắng hơn, khi mà Jun đang tìm tung tích người con gái của anh, trong khi cô ấy đang ở trước mặt anh đây.

“Tôi muốn..” nó nói lạnh lùng “..anh hãy phá bảo mật của Blue”

Jun sững người nhìn nó, không ngờ nó lại có suy nghĩ phức tạp như thế này. “Ý em là muốn tôi hack thông tin của tập đoàn ấy? Nhưng tại sao?” Việc phá vỡ tường lửa* của một tập đoàn (lớn) không phải dễ dàng. Càng khó khăn hơn khi Blue làm ăn rất lặng lẽ, và tường lửa* của nó cũng rất khó hack.

(*tường lửa: kiểu bảo mật ấy, ngăn chặn người ngoài và các hacker)

“Tôi đòi hỏi có quá đáng không? Nếu anh không làm cũng không sao, tôi tự làm cũng được” nó nói. Đôi mắt nâu khê rử xuống. Nếu Jun hack được Blue, anh sẽ biết rất, rất nhiều tài liệu bí mật quan trọng.

“Tôi sẽ làm” Jun nói, dù biết việc này sẽ hơi bất trắc. Nhưng thật sự, ngoài là một tổng giám đốc tương lai ra, bộ óc siêu việt của anh còn là một hacker chuyên nghiệp.

“Tôi về đây” nó thờ dài nói. Vác cái balo đứng dậy.

“Tôi đưa em về” anh cũng đứng dậy nói.

“Thôi thôi” nó cố gắng nói, kìm nén những giọt nước mắt sắp trào ra, ha, trở trời sao, nó đang giúp anh tìm ra chính nó, “Tôi sẽ đi taxi”

Biết chẳng ngăn được cái đứa cứng đầu như Park Mi nên Jun nói, “Vậy tôi tiễn em” rồi anh dắt tay nó đi xuống lầu.

Vừa lênh khênh theo Jun xuống sân mà Park Mi cứ ngơ ngơ. Nó muốn bật khóc nhưng không thể, chỉ biết vô thức nhìn bờ lưng dài và rộng của người con trai trước mặt. Jun, em đây này, nhìn em với con mắt khác..được không?

..

Ngồi trên chiếc taxi nó nhìn ra cửa kính. Khung cảnh bên ngoài quá sức rực rỡ, các cửa hiệu, trung tâm cứ thế sáng đèn, dòng người vẫn ngược xuôi vui vẻ như vậy. Chỉ có nó, bao năm qua không nhận ra, mỗi mình nó cô đơn và mệt mỏi giữa chốn này.

Trời cũng hơi sẩm tối, cô Shyn Hye chắc chắn rất lo, nghĩ đến nó lời điện thoại ra, nhắn tin vài dòng cho cô yên tâm: “Con đi sang nhà bạn chút việc, quên gọi cho cô, bây giờ con về ngay”

Gửi xong tin nó khê cười nhạt, cô mà biết nó sang nhà (dinh thự mới 9 xác)Jun-con trai của tập đoàn Zeus thế nào cũng há mồm kinh ngạc.

“Cô gái ơi, đến rồi” bác tài xé khê gọi, trong lúc nó tính thiếp đi một chút. Nó giật mình, tay rút ví hỏi, “Bao nhiêu ạ?”

“Lúc cô lên xe có một người con trai trả tiền rồi, thậm chí không lấy lại tiền thừa. Anh ấy dặn phải đưa cô về tận nhà, còn cảnh cáo tôi cấm giờ trò lừa gạt..chậc..thanh niên bây giờ biết chăm lo cho bạn gái quá” bác ấy mỉm cười nói.

“Vậy..vậy sao ạ?” nó hỏi ngạc nhiên, tên Jun này, đồ hâm~ thế nhưng khoe môi nó khê cong lên tạo thành một nụ cười rất đẹp.

“Cô có một người bạn trai như vậy thật tốt” bác ấy nói “Anh ta là bạn trai cô phải không?”

“Không ạ, anh ấy..” nó tính nói, nhưng lại ngập ngừng, sau đó gương mặt đẹp như thiên thần khê cười nhẹ, “..đúng ạ, là..bạn trai cháu”

Xong rồi nó xuống xe, trên miệng vẫn chưa thôi cong cong. Ước gì, Jun là bạn trai nó thật. Ở thì anh đúng là bạn trai nó-Ji May, nhưng đồng thời cũng không phải bạn trai nó-Park Mi.Nó thờ dài đứng trước cửa nhà mình, mệt mỏi.

Không biết bao giờ, hay không bao giờ, Jun sẽ nhận ra người anh yêu là nó đây.

Au: rảnh rồi post luôn. t5 có chap mới nhé.

Càng viết càng trách mình làm khổ Park Mi quá.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: Bãi Chiến Trường

CHAP 18: BÃI CHIẾN TRƯỜNG

Emy đã trút bỏ bề ngoài tươi trẻ và “trong sáng” của mình khi mặc bộ đồng phục học sinh và mái tóc dài suôn thẳng thả sang hai bên. Giờ đây cô mặc một bộ blazer* đen thon gọn ôm sát cơ thể, mái tóc đã cột lên toát lên vẻ trưởng thành và nghiêm túc khó tin, khuôn mặt đậm chất nữ sinh hồi sáng giờ trang điểm tí mĩ, kẻ mắt khá đậm và cảm xúc gương mặt vô cùng chín chắn...

(*blazer: hơi giống vest á—dành cho nữ)

Cô bây giờ giống một người thiếu nữ 20 hơn là một nữ sinh tuổi 17.

Bên ngực trái của chiếc blazer, một bảng tên vàng bóng ghi chữ: “Hạ Thiên Chi” lấp lánh. Đây là tên của cô..

Emy (hay Hạ Thiên Chi) ngồi đối diện chiếc bàn lớn của tổng giám đốc, ông ta-với đôi mắt già cỗi nhưng tinh anh và cả ngoại hình toát lên khí phách vô cùng quyền lực.

“Thế nào?” nghe hai chữ ông ta hỏi Emy cũng hiểu ông muốn đề cập tới việc gì.

“Tốt! Đã gặp Park Ji May!” nói chuyện với tổng giám đốc cô không về gì là e dè, bởi vì cô biết mình có giá với tập đoàn này như thế nào.

Ánh mắt người cầm quyền hơi nheo lại đắc chí, “Được lắm, con bé là một người như thế nào?”

“..Ông không nên gọi cô ta là “con bé”, cô ta KHÔNG hề nhai nhép và ngu ngốc như ông nghĩ..” Emy giọng đều đều nói, “..Park Ji May, tôi xin công nhận cô ta quá xuất sắc, không biết IQ của cô ta là bao nhiêu nhưng chắc chắn..rất cao!”

Ánh mắt người đàn ông khẽ ánh lên một tia sáng, “Còn gì nữa, nói tiếp đi!”

“Cô ta đã đổi tên là Park Mi. Và như đã nói, thực sự rất giỏi. Có khi..” Emy nhếch miệng nhìn ông khiêu khích, “..cô ta còn xuất sắc hơn ông trăm lần! Tính cách lại quá lạnh lùng, ngang ngược, không coi lời người khác ra gì, hoàn toàn rất tao nhã. Còn nữa, cô ta..rất đẹp! Lần đầu tôi thấy một người đẹp đến thế, vẻ đẹp của cô ta vô cùng bí ẩn”

“Rất được” ông nói.

“Nhắc đến xuất sắc và hoàn hảo, nhân tiện nói cho ông nghe, tôi đã gặp JUN đấy. Ông nghe rõ chưa, con trai một của tập đoàn Zeus giàu có và quyền lực nhất nhì TG, chắc ông biết lâu rồi. Ở ngoài anh ta rất đẹp, một kiểu đẹp hoàn mỹ, IQ chắc ngang ngửa Park Ji May, hai người họ, tôi phải nói là hết sức hoàn hảo giống nhau! Và ông biết gì không..”

Sau khi nói không ngừng nghỉ Emy khẽ nhếch miệng cay đắng.

“Chính cái tên Key Jun đó đã tặng tôi một cái tát chỉ vì tôi “chơi đùa” với Park Ji May một chút! *chửi bậy* , Có vẻ như mối quan hệ của hai đứa nhai ranh đó khá đặc biệt đấy. Và nghĩ sao chứ, tôi hơn chúng nó bao nhiêu tuổi mà chúng nó dám nhếch mép coi khinh tôi như vậy?”

“Cô nói xong chưa? Tôi không quan tâm cái tên Jun hay zeus gì hết, tôi chỉ quan tâm con Park Ji May thôi”

“TÔI CHƯA NÓI XONG ĐẤU A, chỉ vì cái nhiệm vụ vô tích sự của ông tôi phải biến thành một con điên học sinh cấp ba và mang những thứ hết sức trẻ con lên người! Xin lỗi ông, tôi đã 22 tuổi rồi và đây là lần hóa trang nực cười nhất của tôi. Tôi cũng không hề được kẻ mắt đậm, hay xăm mình, thậm chí tôi cũng không được hút tí tẹo thuốc nào, cũng không được bấm mũi blah blah..”

Mặc kệ Emy ngồi đối diện phản đối về vẻ ngoài “trẻ con” của mình, người đàn ông đang suy ngẫm một điều gì đó..ông khẽ mỉm cười..

..

11h30 pm. Đêm thật lạnh.

Park Mi dựa đầu vào thành cửa sổ. Nó muốn khóc, nhưng không khóc nổi.

Nó bật cười. Ông trời thật biết đùa , biến hóa số nó chật vật như vậy, nó lẫn lộn mệt mỏi lắm rồi, ông còn chưa tha?

It's a damn cold night. I'm tryin' to figure it out this life.

Take me by the hand take me somewhere new.

I don't know who you are.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Bãi Chiến Trường (2)

CHAP 18: BÃI CHIẾN TRƯỜNG (2)

But I'm with you.

(I'm with you- Avril Lavigne)

Hôm nay trông Park Mi không được “tươi tắn” lắm so với mọi ngày, ờ thì chẳng có hôm nào nó nhìn “tươi tắn” cả. Chỉ là tại tối hôm qua thức khuya cày phim cây truyện oán hận cuộc đời mà giờ hai mắt nó cứ sưng sưng, chỉ muốn nằm ườn ra ngủ một giấc quên trời quên đất.

Nói chung, tâm trạng nó bây giờ rất là..phớt đời.

..

“Ta thích bạn rồi nha!” Emy đang chải tóc trong WC thì nghe thấy một giọng nói ngọt bằm sinh cất lên sau lưng. Cô quay lại, thấy một cô gái khá xinh nhưng có vẻ hơi..sặc sỡ.

Còn ai vô đây. Kiều Hà.

Emy nhếch miệng coi khinh quay về phía gương chải chuốt tiếp. “Đồ nhóc con, dám ăn nói với chị lớn như vậy, xưng hô thật khó nghe!” cô rửa cằm trong đầu.

“Nè!” Hà thấy vậy thì tiến đến vỗ vỗ vai Emy. “Ta gọi bạn không nghe hả?”

“(chửi bậy)” Emy lẩm bẩm một mình. Đâu ra cái thể loại nói năng với người lớn như vậy chứ. Cô quay lại, cố gắng trưng ra một nụ cười. “Có chuyện gì vậy? Tôi quen biết cô không?”

“Làm quen là tốt mà. Với cả, ta thích cách bạn đối xử với con Park Mi! Chúng ta có nhiều điểm chung, sao không kết bạn?” Kiều Hà giờ giọng “thân thiện”.

Emy suy nghĩ một hồi, xong khẽ cười nửa miệng..”Được thôi! Nhưng..” cô dừng lại kiểu như để Hà nghe rõ. “Tôi không phải kiểu người thích cho cô sai gì cũng được! Tôi không phải Ánh Ly cô rõ chưa? Thứ nhất coi bỏ ngay cái cách xưng hô đó đi, thứ hai tôi cũng sẽ không đồng minh với cô về việc bắt nạt Park Mi, thứ ba: cô xịt chút nước hoa đi. Giờ thì vào lớp!”

Emy quay người tao nhả bước đi, nghĩ sao vậy nhóc, tưởng làm bạn với chị kiểu gì cũng được à.

Kiều Hà đứng sững trong nhà vệ sinh há hốc miệng. Moahaha, vậy là cái tên “nữ hoàng trường siêu cấp” của cô sắp bị soán ngôi rồi *tác giả cười nắc nẻ*

..

Jun hôm nay có đi học. Hôm qua ốm bệnh gì đâu chứ == gọi là..cúp học đó. Dù sao bài trên lớp anh chỉ cần đọc qua loa là hiểu rồi.

“Anh có muốn mượn vở em chép bài hôm qua không?” Lily hỏi, vẫn chân thành đáng yêu như thế. Park Mi ngồi cạnh Jun không nói gì, vẫn bực đời nhìn ra cửa sổ.

“Cám ơn Lily, không cần đâu” anh nói. Hàm ý là “anh không phải chép bài nếu anh không muốn”. Lily hơi đắn đo rồi quay lên.

“Park Mi, giờ ăn trưa, ngồi với tôi” Jun nói mà không cần nhìn. Đôi mắt lạnh khẽ nheo lại. Park Mi ngồi cạnh, nhanh chóng gục xuống bàn, mắt nhắm lại, trước khi ngủ, nói nhẹ, “Được” giọng nói của nó nhẹ bẫng, trong trẻo và cũng xa cách như con người nó, đồng thời mị hoặc quyến rũ bất kì ai.

Jun nhìn nó. Một cảm giác bình yên xuất hiện. Nó ngủ rất mệt mỏi, nhưng vẫn đẹp như thế. Hàng mi cong vút, sống mũi thẳng và nhỏ nhắn, đôi môi ửng hồng căng mọng, nổi bật trên làn da trắng muốt dịu dàng của nó.

Park Mi nhắm mắt cũng biết Jun đang nhìn mình, nhưng nó không thấy khó chịu. Cứ nằm yên như vậy. Bỗng một lọn tóc nâu mềm của nó nhẹ rũ xuống mặt, không thoải mái, nó định gơ tay gạt đi thì..một bàn tay khác đã nhẹ nhàng vuốt mái tóc nó qua vành tai trắng trẻo.

Một bàn tay mà chỉ sờ vào da mặt nó thôi cũng có cảm giác tim đập thình thịch.

Ước gì nó và anh sẽ mãi mãi thế này. Một tình yêu bình yên như thế. Cả hai yêu nhau nhưng không cần phải nói ra, chỉ cần biết ở bên nhau là quá đủ. Gạt hết những gì mệt mỏi bất trắc, chỉ cần những cử chỉ quan tâm rất đỗi đơn giản thôi.

Là đủ.

~~

Vốn nó không định ngồi ăn với bạn Jun đáng mến của chúng ta đâu. Hồi sáng chẳng qua là ừ ừ được được qua loa thôi. Nhưng nó vừa lấy phần ăn ngon lành của mình xong là anh ta hùng hổ đến kéo tay nó đến bàn ngồi.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Bãi Chiến Trường (3)

CHAP 18: BÃI CHIẾN TRƯỜNG (3)

Chưa gì đã thấy Lily, Bảo Duy và Eun Nam cười hô hô ngồi cạnh. Mà này, từ bao giờ bạn Jun bạn Li bạn Nam đây chơi đùa vui vẻ với Bảo Duy quá vậy. Không phải lúc trước như chó với mèo sao? Xi, nhưng nó cũng chẳng phản kháng ngồi đại xuống ăn cho qua loa là được rồi.

Đám con gái nhìn mà hoa hết cả mắt. Tuy không thể hiện “thối xấu” ra ngoài nhưng ai nấy nhìn Park Mi cũng bằng ánh mắt vừa đố kị vừa tức giận. Nó biết rõ điều đó, nhưng e hèm, ai thêm quan tâm chứ? Cứ nhìn đi.

Nó chẳng biết lũ con gái thực sự đại nư thế nào khi nó vừa đứng lên đi lấy nước...thì lại cái bạn Kiều Hà yêu dấu điên máu hất ngay đồ ăn vào mặt nó. Cụ thể là mì tương đen. Nước tương đồ hết lên chiếc váy trắng muốt, tạo thành một mảng màu nâu khó nhìn.

“Cô thôi ngay cái trò này đi được không?” nó lạnh lẽo nói, đôi mắt vô cảm xúc nhìn Hà, lạnh và sâu kinh khủng. Kiều Hà mỉm cười.

Mấy đứa con gái được cái có “chị Hà làm vậy thì em cũng làm vậy”, mỗi đứa lấy được cái gì hay ho là...ném và hất hết vào người nó, dơ bẩn! Xong chúng nó còn bật cười và hét lớn

– Park Young Mi, tại sao mày không biến khỏi cái trường này đi hả?!

– Mày không đi cũng sẽ chết dí ở đây!

– Park Young Mi!

Nó ở giữa vòng vây của đám con gái, đồ ăn cứ ném hết vào mặt mũi tóc tai. Nó nhếch miệng khinh bỉ, không hề tránh né bước đến hất luôn li nước đang cầm trên tay vào mặt...Kiều Hà.

Mọi người sững lại, há hốc mồm. Kiều Hà hét lớn, lau lau mặt trên trời nhìn nó. “Mày...?”

“Kẻ mất chấy hết rồi kìa, bỏ cái lớp phấn của cô ra mà nhìn cho rõ đi, có thể tôi không quan tâm mấy người nhưng không có nghĩa là tôi để cho cô làm gì cũng được” nó mỉm cười. Rồi quay lưng sải bước đi, hết sức bình thản dù khắp người đầy thứ đồ ăn.

Kiều Hà điên máu, phản ứng nhanh giơ chân ra ngăn đường nó, nó không để ý, cũng không kịp nhận ra nên..

Sao mãi chẳng té?

Park Mi mở mắt ra đã thấy chiếc áo len ấm áp của ai đó cọ xát mặt mình. Và cũng có một cánh tay nào đó đang ôm eo nó, cho dù nước sốt đồ ăn dính lây sang người anh ta.

Ngẩng mặt lên, nó nhận ra đó là Jun. Anh vẫn tiếp tục ôm nó, dù nó đang có ý định buông anh ra, nhưng Jun lại ôm nó quá chặt khiến nó không nhúc nhích nổi, “Buông tôi ra đi” nó ngẩng mặt lên nói.

Trái lại Jun còn chẳng nhìn Park Mi, anh nhìn Kiều Hà và đám con gái bằng ánh mắt không-thể-khinh-thường hơn. Vài đứa con gái hoảng hốt đã lùi rất nhanh, kiểu “em vô tội”.

Thế nhưng Kiều Hà vẫn đứng trên trời nhìn nó và anh, môi cô ta mấp máy nhưng không nói nổi lời nào. “Anh..a..”

“Hình như cô rất thích làm tôi tức giận?” anh bình thản nói.

“Em..”

“Nếu cô không muốn bị cuốn gói ra khỏi ngôi trường này, thì đừng đụng vào Park Mi!” anh nói, hơi trầm ấm phả vào má Park Mi, tự nhiên nó thấy tim đập nhanh hơn một chút. Anh, đang bảo vệ nó?

Kiều Hà..bật khóc chạy đi.

Sao cô ta chạy sớm thế? Anh nhẹ nhàng buông nó ra, nhìn những vết bẩn vương trên người nó. Anh..thật ghét khi nhìn một người trong sạch như nó bị vấy bẩn bởi “những thứ” không đủ tư cách chạm tới. Như đám kèn kèn kia.

“Đừng đụng vào tôi nữa, dơ” nó nói. Thế nhưng anh chẳng nghe, kéo nó đi ra khỏi nhà ăn. Để lại một đám học sinh chưa hết sững sờ.

Tự nhiên Lily khẽ cúi mặt xuống, còn Bảo Duy quay đi..

Chỉ có bạn Eun Nam vẫn vừa ngồi ăn vừa xem phim hay, cười thỏa mãn đáng tiếc cho đám con gái và Kiều Hà. —

Ở một cái bàn cách đó không xa, Emy khẽ mỉm cười.

~~

Không nói không rằng Jun đẩy nó vào nhà vệ sinh (nữ ==)

“Này, đây là phòng nữ đấy” nó nói, nhìn mình trong gương với chiếc váy trắng đơn giản giờ lấm lem hết.

“Lau người đi” anh chẳng để tâm tới những lời nó cảnh báo.

Bỗng ở ngoài nghe tiếng gõ cửa, “Nè, có ai trong đấy không?” đó là một giọng nữ.

“Anh đi ra đi, người ta gọi vậy là biến thái” nó nói, hàng lông mày thanh mảnh khẽ cong lên thích thú. Chịu không nổi cái mặt đấy, anh phì cười.

”Nè, có ai ở trong đấy không?” giọng nữ lại vang lên to hơn, mang vẻ khó chịu. Nhà vệ sinh chứ có phải của riêng đâu! Park Mi đẩy anh ra, đồng thời mở khoá. Kinh chưa, đường đường là hotboy là thiếu gia lạnh như tiền mà cũng có thể xuất hiện ở nhà vệ sinh nữ như thế này sao? (biến thái a~)

Cô gái vừa đập cửa giờ tròn tròn mắt nhìn Jun lững thững bước ra, còn anh chẳng thèm liếc cô ta lấy một cái. Mặt cô ấy nhanh chóng đỏ ửng lên, tránh đường cho anh đi.

Vào nhà vệ sinh cô lôi ra một ít phấn mắt đánh lại cho đều, vừa đánh vừa quay sang Park Mi nhìn với ánh mắt vừa đố kị vừa khinh bỉ, thật khó chịu. Lát nữa thế nào cũng sẽ có chuyện đề leo mách với Kiều Hà đấy == gì mà.. “con Park Mi ở trong WC với anh Jun!” (cầm nghỉ bây~)

Hết rồi! Chắc xin lỗi đã làm các b tụt hứng ==))) nhưng mà t2 có chap 19 ^^

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Khó Khăn

CHAP 19: KHÓ KHĂN

(tác giả ngáp lên ngáp xuống)

Những ngày vừa qua Park Mi cũng có tìm kiếm chút thông tin về Blue cho Jun, tất nhiên là bằng laptop nhà nó, và thế có Chúa nó rất hiếm tra thêm bất cứ cái gì trên máy tính nhà trường nữa.

Hôm nay lại có một học sinh mới chuyển vào, là nam. Cậu ta đã 16 tuổi nhưng chẳng hiểu sao lại học lớp 9, trong khi lẽ ra phải học lớp 10 mới đúng. Nhiều miệng mồm nói là cậu ta đúp lớp không qua nổi kì thi tốt nghiệp phổ thông.

Thế nhưng theo như Park Mi thấy thì trông cậu ta khá là tri thức và bộ dạng có vẻ chín chắn, không ăn chơi quậy phá thì sao lại bị ở lại lớp được? Mới nhóc con mà cao ráo cũng khá là đẹp trai, trường này một lúc hốt về nhiều hotboy hotgirl quá thế. Có một điều làm Park Mi ấn tượng, là cậu nhóc đấy khá lạnh nhạt và khó gần (giống nó).

Tên cậu ấy là Lucas.

“Mọi người ơi! Tớ xin đề xuất một việc, chú ý nào!” Trong lớp đang hỗn độn thì lập tức im phắc khi nghe thấy giọng Kiều Hà nói lớn.

“Như tất cả biết chỉ 1 tuần nữa sẽ đến giao thừa. Vì vậy tớ sẽ tổ chức một bữa tiệc tất niên tại NHÀ tớ. Đây là một bữa tiệc lớn và tổ chức qua đêm để countdown, tớ sẽ đưa thiệp mời cho mọi người bây giờ luôn. ” cô ta mỉm cười nói. Lập tức đám trong lớp nhảy tung tung lên sung sướng. Với họ ăn chơi là tất cả. Sau đó vài người lên tiếng bằng giọng hóm hờ

“Có đồ uống không?”

“Có nhạc không? Có được quậy phá không?”

“Hôm đó ba mẹ tớ đi ra ngoài ăn với nhau rồi! Cho nên mọi người cứ thoải mái. Mặc đồ khiêu vũ nhé, có nhạc, phục vụ ăn uống và hát hò đủ kiểu” Kiều Hà vẫn tự tin nói

“Hoorayy!” lập tức đám học sinh rú lên. Trong không khí ồn ào này, chỉ có hai con người cuối lớp vẫn làm việc của mình. Đọc sách và nhìn cửa sổ ==”

Kiều Hà nhìn về phía Jun và Park Mi, tự nhiên cô thấy hận Park Mi ghê gớm. Tại nó mà cô mất hình tượng trầm trọng trong mắt Jun. Tại nó mà Jun không còn là của cô nữa. (có bh đâu==) Hà mỉm cười, đưa tận tay những tấm thiệp lấp lánh đậm kiểu “công chúa” cho từng người trong lớp. Mọi người

nín thở thầm ước mình sẽ được mời, quan sát từng cái tên đi cô xuống lên rõ ràng.

Kiều Hà hôm nay thật lạ a. Cô mời cả Ánh Ly, cả Emy và thậm chí là Lily. Lily vô cùng ngạc nhiên vì nhỏ không nghĩ mình sẽ “bị” mời, mà có mời nhỏ cũng sẽ không đi thôi. Kiều Hà tuy còn giận Jun nhưng vẫn nở nụ cười và bước đến đưa tấm thiệp mời cho anh, “Jun, hãy đến nhé!”

Jun thậm chí còn chẳng liếc nhìn cô, cũng không một lần chạm vào tấm thiệp đặt ngay ngắn trên bàn. Anh vẫn chuyên tâm vào quyển sách đang cầm trên tay, không chớp mắt. Kiều Hà tuy rằng khá xấu hổ vì màn độc thoại nhưng nhanh chóng lấy lại nụ cười gượng gạo quay sang Eun Nam và Bảo Duy đang bận nói chuyện (cũng chẳng quan tâm gì)

“Nam, Duy, 2 cậu cũng đến nhé”

Hai người nhìn Kiều Hà bằng đôi mắt như thấy người ngoài hành tinh, xong khinh bỉ quay lại cuộc trò chuyện đang dang dở, để mặc cánh tay đang giờ ra 2 tấm thiệp xinh xắn khựng lại. Kiều Hà như sắp điên lên nhưng nhịn lại, đặt 2 tấm thiệp trên bàn họ rồi quay đi.

“A, hình như tớ phát hết thiệp cho TẤT CẢ mọi người rồi phải không?” cô mỉm cười ẩn ý, đôi mắt khẽ liếc về phía Park Mi. Cả lớp lập tức hiểu hàm ý của Hà, vài đứa không nhin mà phụt cười ra.

Những người Hà ghét hay thích gì trong lớp, cô cũng mời đến bữa tiệc, kể cả Lily mà cô hay nguyên rủa cũng được trao cho tấm thiệp mời, chỉ có Park Mi một lời nói cũng không có. Mọi người cười to, nhục nhã là khi, bị làm lơ bởi nàng công chúa của lớp.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Khó Khăn (2)

CHAP 19: KHÓ KHĂN (2)

“Hà à, đầy đủ rồi không thiếu ai nữa đâu” một đứa con gái vừa cười vừa nói khéo

“Ừ, lớp mình chỉ có bằng đầy người thôi mà” thêm ai đó chìa miệng vô rồi cả lớp cười hô hô.

Park Mi đang nhìn ra cửa sổ xem những bông bằng lăng khẽ rơi, đôi mắt nâu trong như chứa một mảng nước mỏng không chớp, hình như nãy giờ nó nghe léo léo bên tai nó nhiều thứ tiếng khác nhau, nó cũng nghe thấy tên nó thì phải, nhưng thật sự ra Park Mi không hề để tâm gì cả. Đến nỗi vài người ngạc nhiên chẳng hiểu nó có vấn đề gì không nữa.

Jun sầm mặt, hàng lông mày dài quăn rũ chậm rãi nhú lại khó chịu. Nhưng anh cũng không nói gì, anh không phải kiểu người kích động, cứ để Kiều Hà tự chơi trò chơi cô ta bày ra đi, anh và nó chẳng quan tâm.

Nếu quan tâm quá nhiều thứ trên cuộc đời này, chẳng ích lợi gì. Mặc kệ miệng lưỡi thiên hạ, mình cứ lo chuyện mình, là ổn.

Lily nhếch miệng xé tấm thiệp mời trước mặt cả lớp. Từng mảnh giấy dày lấp lánh đẹp để bị xé ra nhiều mảnh rồi tung lên trời, cuối cùng đáp xuống khuôn mặt.. Hà. Cô trần trối đứng đó.

“Con..con kia, mày vừa làm gì đấy?!” cô trợn mắt la lên, tay phui phui đầu tóc. Lily nhẹ nhàng nói, “Có gì đâu, tôi trả lại thiệp cho chị thôi mà”

Trong lớp đã có vài tiếng cười nhỏ. Lily không nói gì hơn, chỉ khẽ mỉm cười quay về chỗ ngồi. Nhỏ quay xuống đằng sau, nhìn Park Mi rồi khẽ cười, “Mình không bao giờ sẽ đến bữa tiệc của cô ta, nếu không có cậu”

Nghe vậy Park Mi không khỏi không mỉm cười một cái với Lily. Mặc dù nó chẳng hiểu gì, cái gì mà “bữa tiệc của cô ta”? Có chuyện gì vừa diễn ra à? (khiếp cái nàng Park Mi này hình như nàng kbh để ý đến gì hay sao ấy ==)

Mọi người quay lại nhìn Lily và nó, tò mò xem phản ứng của nó sẽ thế nào trước tình thế “nhục nhã” thế này, kể cả Kiều Hà cũng chăm chú quan sát..

“Có chuyện gì vậy Lily?” nó hỏi tự nhiên, khuôn mặt xinh đẹp không biến đổi gì mấy, cũng không hề khó chịu khi bị hàng chục con mắt hướng về phía mình soi mói.

Câu hỏi hết sức tự nhiên.

Thế nhưng nó có trọng lực lớn đến nỗi gần nửa lớp phá lên cười sảng sặc, số còn lại thì nhin miệng liếc về phía Kiều Hà. Lily đơ ra, Bảo Duy với Eun Nam không khỏi cười ngất lên ngất xuống, thậm chí còn vỗ tay tán thưởng Park Mi. Và Jun cũng khẽ cong miệng lên, cho dù mắt thì vẫn dính vào quyển sách.

Còn Kiều Hà giận tím tái mặt mày, đến nỗi có thể nghe thấy răng nghiến kèn kẹt khó nghe. Thật không thể xấu hổ hơn khi chính mình bày trò làm nó

nhục nhả trước mặt cả lớp, nói ra những lời châm biếm nó như vậy, mà nó vẫn trơ mắt nhìn cửa sổ sau đó, quay lại phán cho một câu “có chuyện gì vậy?”

Giống như này giờ cô tự làm trò cho chính mình vậy!

Thật sự muốn chạy đến tát cho Park Mi một cái, nhưng chẳng còn mặt mũi nào xấu hổ hơn nên cô chạy ra khỏi lớp.

Còn Park Mi chẳng hiểu gì lại gục xuống bàn ngủ một giấc. Lily lay lay nó xốc nó ngồi dậy, đôi mắt to tròn của Lily mở lớn khó hiểu nhìn bạn mình. “Này, cậu thật sự không biết chuyện gì sao?”

“Chuyện gì là chuyện gì, cũng không liên quan tới mình” nó chau mày vì bị phá giấc ngủ chưa kịp bắt đầu, nói.

Lily chun mũi không thể hiểu nổi bạn mình, “Park Mi này, cậu hoàn toàn không thiết gì người ta vừa lời cậu ra làm trò hề à? Cậu, không nghe thấy gì luôn?”

“Ừ” nó đáp xong gục xuống bàn ngủ tiếp, rất nhanh Lily lại nâng nó dậy, “Minh thật không hiểu được cậu. Kiều Hà nói cô ta tổ chức tất niên tại nhà và mời tất cả mọi người, kể cả mình này! Xong còn hô lớn giả bộ hỏi còn thiếu ai không, mấy đứa điên kia lại nói lớp mình làm gì còn ai đâu~” Lily nói luyên thuyên, Park Mi nghe lảng máng được cũng hiểu vài chỗ, gật gật ừ ừ trong khi hai mắt nhắm tịt lại.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Khó Khăn (3)

CHAP 19: KHÓ KHĂN (3)

“Xong cậu rất là hay ho nhá, cậu không thêm đề ý thậm chí còn buông một câu nói chuẩn không chỉnh, mình cực thích! Cô ta chạy ra ngoài rồi đấy, què quá mà” Lily được đà là kể chuyện không ngừng.

Park Mi mắt cứ nhắm nhưng không dám gục xuống ngủ, nghiêng qua nghiêng lại một mồi, cho đến khi sắp ngủ thật trong lúc Lily đang thao thao bất tuyệt thì một cánh tay vòng qua vai nó kéo nó vào lòng ngực mình.

Nó giật mình mở mắt ngược lên, đôi mắt nâu mở to nhìn khuôn mặt cũng đang cúi xuống nhìn mình, thật gần. Hai người thậm chí cảm thấy được hơi thở lạnh lẽo của nhau phả vào mặt.

Lily ngờ ngàng nhìn thấy, nhỏ run rẩy bàn tay, lập tức đứng dậy, gượng cười, “Minh, mình ra ngoài chút nhé, đến giờ giải lao rồi” xong luống cuống bước ra khỏi lớp, tâm trạng khó nói.

Park Mi vội vã gỡ mình ra khỏi Jun, mắt nhìn theo bóng Lily. Khẽ thở dài.

Jun cũng đã sớm biết Lily thích mình, khỏi cần ai nói anh cũng theo trực giác xuất sắc mà đoán ra được. Anh thật sự coi Lily là một người bạn đáng yêu và tốt bụng, và không bao giờ có ý muốn làm tổn thương nhỏ. Nhưng đứng trước Park Mi anh chẳng bao giờ điều khiển được cảm xúc của mình. Chỉ muốn giang rộng tay bảo vệ nó, một con người tuy lạnh lùng ngang bướng nhưng yếu đuối thể xác.

Park Mi cảm thấy nơi cổ họng có chút gượng gạo. Nó quay sang Jun, khẽ thở đều mà một mồi van xin, “Jun, sau này, đừng chạm vào tôi trước mặt Lily”

Nó hoàn toàn không phải không thích được anh bảo vệ, thậm chí trong lòng luôn hạnh phúc tiếp nhận dù bên ngoài lạnh tanh. Nhưng nó cảm thấy buồn cho Lily.

Dù sao thì, Jun cũng đâu phải của riêng nó đâu đúng không? Jun im lặng chỉ nhìn Park Mi bằng đôi mắt xanh hơi trùng xuống, hàng mi rậm khẽ rũ lại. Anh lặng lẽ quay đi. Nó không muốn, anh cũng không làm phiền. Nó muốn gì anh cũng có thể đáp ứng.

Nó cũng trùng đôi mắt miễn cưỡng rồi gục xuống bàn, trong đầu suy nghĩ miên man..

Vừa rồi là sao? Lily không hiểu. Làm sao Jun lại kéo Park Mi dựa vào vai mình bình tĩnh như thế? Nhỏ thầm tưởng tượng ra, nếu mình là Park Mi thì sẽ hạnh phúc ra sao, được dựa vào bờ vai rộng và chắc ấy. Thế mà Park Mi “có phúc không biết hưởng”, khuôn mặt lúc nào cũng lạnh tanh như nhau cả.

Lily cảm thấy mũi mình cay cay, vốn tính cách đã không phải cường quật mạng mẽ, nên bỗng dưng.. bật khóc ngồi xuống ghế đá. Nhỏ cũng thấy lạ, chuyện này chưa đến nỗi phải khóc, nhưng tự nhiên nhỏ muốn khóc cho thoải mái một chút. Tính nhỏ là vậy, không biết giấu cảm xúc, sống thẳng. Trái với Park Mi che giấu tâm tư rất giỏi.

Nó đã luôn nghĩ đến chuyện đó, nhưng bây giờ mới tá hỏa lên khi thấy cô Shyn Hye bị cảm nặng nằm ở nhà nguyên một ngày, cũng bởi vì chiều hôm qua trời mưa to, taxi không có lấy một chiếc, cô phải lo đi bộ về giữa trời mưa, thành ra sốt cao.

“Sao cô không trú mưa chỗ nào đó, đợi tạnh rồi về chứ?” nó vừa trách móc vừa lo cho cô, “Hôm nay cô cũng không mang ô sao?”

Park Mi lấy chiếc khăn nóng nhẹ nhàng lau mặt cho cô Shyn Hye đang ho khù khụ. “Mưa to lại rất lâu tạnh” cô khó khăn nói, cả người đắp chiếc chăn dày cộp, “Cô về trễ ai chuẩn bị bữa tối cho con? Đồ ăn cô mua cũng sẽ nguội lạnh mất”

Park Mi nghe mà sưng cả tim, mắt nó ươn ướt nhưng nó không khóc. Tay run run đắp lại chăn cho cô, đồng thời nâng cao gối lên cho cô dễ thở chút ít. “Sau này cô lấy xe của con mà đi làm nhé” nó nói.

“Không thể được!” biết ngay cô Shyn Hye lập tức phản đối.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: Khó Khăn (5)

CHAP 19: KHÓ KHĂN (5)

“Cô đừng nói gì nữa, ngủ một chút đi cho khỏe. Ngày mai cô có muốn đi đâu cứ lấy xe của con, con sẽ để ở nhà” nó nói

“Vậy con sẽ đi bộ sao? Cô nhất quyết không đồng ý!” cô Shyn Hye bị sốt cũng la lớn

“Trường cũng không xa lắm. Con đi bộ một chút có việc gì đâu? Coi như là con tập luyện buổi sáng” nó nói, vắt khăn ướt nhẹ nhàng đắp lên trán cô Shyn Hye. Chẳng đề cô nói thêm lời nào, nó tắt đèn rồi vịn đèn ngủ lên, bước ra ngoài, “Cô ngủ chút đi, lát nữa ăn tối con sẽ mang đến”

~ 10h tối,

Jun nằm yên trong căn phòng tối tăm của mình. Cảm xúc anh lẩn lộn, không thể xác định được tình cảm mình dành cho Park Mi là như thế nào.

Anh biết người anh yêu duy nhất trên cuộc sống này là May. Nhưng, anh cũng thật sự có cảm giác với Park Mi. Mỗi lần ở bên cạnh nó, anh cảm giác như được ở bên May thật. Từng cái nhếch môi của nó, khuôn mặt thanh thoát đẹp như thiên thần, đôi mắt nâu khó hiểu được tâm hồn bên trong, cả cách cư xử và cách nói chuyện linh tinh lạnh lùng của nó cũng làm anh gọi nhớ đến May.

Tại sao lại có loại cảm giác đó? Anh không biết. Chỉ biết anh thích nó, anh muốn ở bên nó, cảm giác thật bình yên.

Nhưng có phải Jun đang “lợi dụng” nó để có cảm giác của May không? Anh bối rối suy nghĩ. Có phải anh đang tự ảo tưởng May và Mi là một? (thì đúng là như vậy mà)

Rắc rối. Mệt mỏi.

Thật sự bây giờ anh chỉ muốn phá toàn bộ mã hoá của Blue. Anh muốn biết tất cả, muốn thoả mãn hết tò mò và khó hiểu! Muốn biết chân tướng của May, và có thể biết được thêm nhiều bí mật động trời nữa...

Mà hoàn toàn nếu không có chút thông tin quan trọng gì về Blue, thì sẽ không bao giờ hack được.

Kiểm đâu ra thông tin nếu không ai biết cơ sở làm ăn bí ẩn của Blue?

Chỉ có một người. Trong trường...

(chap 20 chủ nhật nhé)

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Đua Với Thần Chết

CHAP 20: ĐUA VỚI THẦN CHẾT

Nhiều ngày qua có vẻ như nó đã thân với Lucas nhiều hơn, tuy vẫn giữ mãi một gương mặt như vậy. Park Mi thật sự cảm thấy Lucas là một người rất vui tính và thân thiện, đằng sau lớp mặt nạ khó gần của cậu ấy.

Thế là cái nhóm “kì quặc” của Jun lại có thêm một cậu nhóc lớp 9. Gọi là nhóm nghe cho hay thôi, cũng chỉ lèo tèo Jun, Mi, Lily, Duy và Nam~

“Chị ăn rau” Lucas tự dưng gấp vào đĩa trưa của Park Mi một nùi rau xanh (một “nùi” đấy), Park Mi hơi ngạc nhiên ngước lên nhìn cậu ta, từ trước đến giờ chưa ai “can thiệp” vào bữa trưa của nó thế này cả.

“Tốt cho sức khỏe” Lucas nhe răng cười, xong cúi xuống ăn tiếp. Cả bàn ăn, Jun, Lily, Bảo Duy và cả Eun Nam đều nhìn cậu một cách kì lạ. Dù sao thì.. Jun cảm thấy hơi khó chịu rồi đấy.

“Tôi bảo đừng gọi tôi là chị nữa mà” Park Mi cũng xuề xòa nói

“Tôi quen rồi, cứ để tôi gọi vậy đi” Lucas mỉm cười. Và thế rằng nụ cười đó làm Jun cảm thấy rất không thoải mái.

—

Nhiều ngày qua Hà cũng không đụng chạm gì tới Park Mi, có thể vì cô ta đã nản hoặc là sắp chuẩn bị cho một trò vui khác. Park Mi lại cảm thấy như vậy là tốt.

“Park Mi, tôi muốn tâm sự với chị một chút có được không?” Lucas ngồi cạnh nó, rất biết chọn lựa lúc chỉ có hai đứa trong lớp.

Nó à? Thì thế nào cũng được. Tâm sự, thì tâm sự.

“Ừ” nó bình thản nghịch mép cuốn sách trên bàn học, lười biếng nằm dài ra.

“Tôi thật ra vì tin tưởng chị mới nói với chị. Vì thế nên chị đừng nói chuyện này với nhiều người được không?” Lucas nói, cậu giấu điều này quá lâu, mệt mỏi khiến cậu thật sự muốn nói ra với ai đó đủ tin tưởng!

“Cậu muốn nói gì thì cứ nói đi”

“...” Lucas thở dài một hơi rồi nói, “Tôi thật sự đã trở thành con người khác từ 3 năm trước. Tôi không tốt tần tật như chị nghĩ đâu. Trong lòng tôi.. có một nỗi căm thù rất lớn!”

“Tại sao thế?” Park Mi vẫn ngái ngủ.

“Tôi.. là con trai tập đoàn Blue!” cậu có vẻ quả quyết khi nói điều này.

Lập tức Park Mi ngóc đầu dậy nhanh như cắt, sững người nhìn Lucas. “Cậu.. không đùa chứ?”

Ánh mắt Lucas bỗng sôi lên những tia đỏ tức giận, “Tôi không đùa đâu. Tôi chính là con trai cái tập đoàn chết tiệt đấy, của đám súc vật khôn ranh độc ác đấy!” có tức giận nhưng cậu ta nói rất nhỏ không để ai ngoài cuộc nghe thấy.

Park Mi vẫn chưa hết ngạc nhiên, nó tròn mắt nhìn Lucas, “Tôi không thể tin được! Cậu.. chính là người con trai bị mất tích cách đây 3 năm của Blue sao???”

“Đúng. Và tôi cũng dính chính lại, đó không phải một vụ mất tích! Chỉ là dàn dựng bởi ba mẹ tôi! Chết tiệt!”

“Hãy kể hết đi” Park Mi sốt sắng nhìn Lucas.

“Ba mẹ tôi-chủ tịch tập đoàn Blue- không nói quá đáng nhưng họ đúng là xảo quyệt và ghê tởm! Tôi hận khi sinh ra bởi hai con người ấy. Họ sinh ra tôi chỉ để.. hành hạ, họ bắt tôi hút heroin để thử nghiệm, họ để tôi làm nhiều việc đến nỗi đã có thời gian tôi bị trầm cảm tâm lý”

“Ngày nào lớn lên tôi cũng phải chứng kiến họ làm những việc độc ác mà pháp luật không biết, có biết cũng không giam giữ họ được, chị biết không...” Lucas dừng một chút, đổi mất ám ảnh, “Họ buôn người, họ chế nhiều loại thuốc biến đổi gen độc hại rồi thử nghiệm trên những người vô tội họ bắt được, họ giao dịch với xã hội đen, với mafia, họ.. họ..”

Lucas thật sự không nói lên được lời nào nữa.

“Họ đã ám sát cả trăm sinh mạng, tôi thật không chịu đựng nổi”

Thấy Lucas có vẻ ám ảnh trầm trọng, Park Mi đưa tay lên vỗ vai cậu nhẹ nhẹ tuy khuôn mặt chưa hết vẻ bàng hoàng.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Đùa Với Thần Chết (2)

CHAP 20: ĐÙA VỚI THẦN CHẾT (2)

“Tôi cảm hận họ cũng bởi lí do chính, là họ đã.. giết mẹ tôi..” nói đến đây giọng Lucas run run rồi khàn khàn đi, đôi mắt là cả một biển lửa như muốn giết người.

“Mẹ.. mẹ cậu?”

Park Mi vừa nghe một chuyện khó tin rồi giờ lại còn hoang mang hơn, vậy không lẽ nhà Blue có hai phụ nhân? Nó đã đoán đúng. “Lúc đầu cha cưới mẹ tôi sinh ra tôi, mẹ tôi đều là người lương thiện, bà không tin cha có thể độc ác như vậy nên riết bị tâm thần. Sau này cha lấy một người khác, không sinh con mà nhẫn tâm giết mẹ tôi vứt xác không thém chôn! Cả hai người họ!” Lucas nói nức nở. “Cậu có lẽ rất hận.. Blue?” giọng nó run rẩy bờ ngợ.

“Tôi muốn giết họ. Nhưng đâu có thể” Lucas cười nhạt cay đắng,

“Sau khi họ dùng tôi chán rồi thì dần dựng một vụ mất tích cho tôi, sau đó giả bộ khóc vài giọt nước mắt cho khỏi bị nghi ngờ. Tôi bị quăng ra ngoài đường, và vì lo có người nhận ra tôi, họ đánh đập tôi kinh khủng tới nỗi tôi ngất đi, khi tỉnh dậy thì thấy khuôn mặt mình đầy vết sẹo và biến dạng. Tôi đi phẫu thuật thẩm mỹ và phải điều trị tâm lí gần 1 năm, đồng thời cai nghiện, nên mới bị lõ lớp 9 như thế này”

Park Mi nghe không khỏi rùng mình. Trong khi những đứa trẻ khác được sống trong thương yêu và hạnh phúc thì Lucas lại phải chịu đựng những gì tồi tệ nhất trong tuổi thơ của mình.

Hai người im lặng sâu sắc. Chẳng ai nói câu nào. Một người đau buồn kể lại chuyện quá khứ, một người bàng hoàng chưa tiếp nhận nổi sự thật.

“Thế nên, tôi mong chị đừng nói chuyện này ra” Mỗi một lúc sau Lucas nói

“Tôi hiểu, cậu yên tâm” môi nó mấp máy còn thân thể vẫn vững người.

_____

Jun chán nản trốn biệt lên sân thượng của trường, cao chót vót, từ đây nhìn thấy toàn bộ New York.

Trời đẹp, nắng không quá chói, gió mát. Đây có thể cho là nơi yêu thích thứ hai của Jun. Anh trượt theo tường ban công mà ngồi bệt xuống sàn, đôi mắt xanh sáng như màu sapphire, vừa quyến rũ vừa lạnh lẽo khe khẽ nhắm lại. Rồi nhắm mắt gục đầu vào cánh tay ngủ.

Ngón ngang. Bề bộn. Chỉ muốn biết, anh, yêu người con gái May của quá khứ, hay Mi của thực tại?

Người ta bảo, không nên đắm chìm trong quá khứ, phải hướng đến hiện tại.

Mà khi đang ở hiện tại rồi, phải nhìn về tương lai.

Câu trả lời của anh, anh sẽ biết ở tương lai thôi.

~

Lily mệt mỏi đi khắp sân trường. Ngôi trường to hoành tráng này, nhỏ khám phá hết chưa nhỉ? Hồ bơi, sân bóng, tầng hầm, phòng nhảy,... blah blah nhỏ đã xem qua hết rồi.

Thật ra không phải là nhỏ có nhả hứng phiêu lưu, chỉ là trong lòng cứ chán nản thế nào nên lẻo đẻo đi qua đi lại thôi.

“Sân thượng !” Nhỏ bỗng bật ra suy nghĩ. Trước giờ đi đâu nhỏ cũng chỉ thích thú sân thượng trên hết.

Trường lớn như vậy, hẳn là có sân thượng. Lily bấm thang máy đến lầu cao nhất, sau đó chịu khó đi bộ thêm một lầu cầu thang cuối cùng, sung sướng khi tìm thấy cánh cửa sân thượng rực rỡ hiện ra.

Mát quá. Nhỏ hạnh phúc cười tươi. Nhưng cũng chỉ dám đứng gần cánh cửa, vì nhỏ cực sợ độ cao. Chỉ cần nhìn thấy mặt đất cách xa một chút, cũng sẽ cảm thấy đầu óc chao đảo chịu không nổi, có khi còn tụt té ngã.

Ngó qua ngó lại, nhỏ giật mình khi thấy Jun.

Có lẽ anh đang ngủ, ngủ rất say là đằng khác. Cơ thể cao thật cao tạo nên những đường nét vô cùng mỹ hoặc, bờ vai rộng, cánh tay chắc, nhỏ liêu xiêu người hoàn toàn bị cuốn hút mãi không thôi.

Lily bước đến một cách vô cùng cẩn trọng và chậm rãi, đã nói là nhỏ sợ độ cao. Mà anh lại ngồi ngủ tít tận góc lan can, quay đầu một cái chắc là ngã luôn chứ không đùa. Hic, nhỏ cô gắng không để ý đến khung cảnh cao chót vót xung quanh mình. Tự nhiên lòng bàn tay toát mồ hôi.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 75: Đùa Với Thần Chết (3)

CHAP 20: ĐÙA VỚI THẦN CHẾT (3)

Ngồi xuống cạnh Jun. Nhỏ cảm thấy đầu óc chao đảo, từ từ quay đầu ra đằng sau lan can, khẽ tròn mắt khi thấy khung cảnh phía dưới. Nhỏ rùng mình, cảm giác chóng mặt như muốn xỉu.

Lily nhìn Jun, với khoảng cách gần như thế này, nhỏ có thể thấy rõ khuôn mặt hoàn hảo, chiếc cằm quyền rũ và hàng lông mày khẽ nhíu lại cương nghị. Nhỏ bất giác mỉm cười, nhẹ nhàng. dựa đầu mình vào bờ vai anh. Một cảm giác vô cùng an toàn và ấm áp vụt đến.

Cảm giác như chỉ cần ở bên con người này, sẽ chẳng có gì gọi là trĩu nặng. Anh ấy một tay che chở bạn, bảo vệ bạn, cảm giác như chỉ cần dựa vào bờ vai chắc chắn này, bạn sẽ luôn được an toàn.

Lily mỉm cười nhắm mắt lại.

~~~~~

“Eun Nam” Park Mi thơ thẩn khều khều tay Nam-đang bàn luận đá banh gì đấy với đám con trai. Khuôn mặt điển trai quay sang nhìn nó

“Ồ, chị dâu!” Eun Nam thốt lên sau đó mỉm cười, “Chị có gì sai bảo?”

“Bỏ cái từ ấy đi” Park Mi nói, “Jun đâu?”

Nó tìm Jun thật ra cũng chẳng để làm gì. Chẳng qua vừa biết một chuyện động trời khi nãy, chỉ muốn thấy mặt anh một chút cho lòng bớt hoang mang.

“Chị dâu tìm Jun?” Eun Nam mỉm cười khúc khích, “Yêu rồi chứ gì?”

Khiếp. Park Mi bỗng đỏ mặt, nhăn nhó quát, “Trả lời thì trả lời đi” Eun Nam nhìn cái bộ mặt đó cũng không dám cãi lời “chị dâu”

“Làm sao tôi biết được, nãy giờ tôi cũng chẳng thấy hấn” Eun Nam nói, sau đó suy nghĩ vài giây, “Mấy chỗ hấn thích thú, một là chỗ cái hồ nước chán phèo, hai là cái sân thượng ấy, chị dâu tìm thử”

Park Mi đảo mắt, nãy thử ra hồ nước rồi cũng không thấy Jun, chắc chỉ ở trên sân thượng thôi. “Cám ơn cậu” nó nói rồi quay đi, đằng sau Eun Nam chỉ cười cười thích thú. “Thằng bạn tao sao lạ đời, yêu cô gái giống y chang hấn vậy!”

Park Mi chỉ tính nhìn mặt Jun một chút thôi không làm phiền. Nhìn khuôn mặt anh thôi cũng đủ khiến cú sốc của nó hồi nãy bớt bàng hoàng đi. Với cả bây giờ cũng đang rảnh, cũng chưa biết sân thượng trường như thế nào, lên ngó qua lại một chút.

Nó khẽ đẩy cánh cửa ra, khuôn mặt xinh đẹp cảm nhận được từng làn gió hất nhẹ vào làn da trắng muốt mịn màng. Nó chớp chớp mắt hi vọng, sau đó tắt lúm khi thấy Jun đang ngồi ngủ với Lily đang dựa vào vai. . .

Trông hai người thật yên bình, trông khung cảnh thật tuyệt sắc. Thật giống một cặp đôi đáng yêu ngồi cùng nhau chuyện trò. Sau đó cô gái ngủ thiếp đi dựa đầu vào vai chàng trai.

Park Mi cụp hàng mi cong xuống, đôi mắt nâu rũ rượi. Tìm nó bỗng cảm giác hơi nặng nề, trĩu như muốn xé toạc ra thì thôi. Nó nhẹ nhàng đóng cửa lại, khuôn mặt không một cảm xúc. Nhưng trong lòng lại vô vàn cảm xúc.

Chậm rãi bước xuống, thờ dài.

~~~~~

Tiết học đã vào thế nhưng Jun vẫn ngủ say như chết. Anh không quan tâm thứ gì khác nếu đang ngủ. Vắng mặt vài tiết cũng chẳng sao cả.

Thế nhưng Lily thì có sao đấy. Trước giờ vẫn luôn là học sinh ngoan, được giáo viên tin tưởng mà. . .

“Có ai biết em Jun và Lily đi đâu không?” cô giáo hỏi. Mọi người xì xào, Bảo Duy và Eun Nam lại hơi ngạc nhiên. Chỉ có Park Mi vẫn im lặng nhìn ra cửa sổ.

“Hai người đó đi cùng nhau chứ gì?” vài tiếng nói cất lên, giữu cột nhìn về phía Park Mi.

“Tôi thật, bởi vì nàng quá thấp hèn, chàng bỏ nàng đi cũng là chuyện đương nhiên cả”

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Đùa Với Thần Chết (4)

CHAP 20: ĐÙA VỚI THẦN CHẾT (4)

“Há há, nói quá chính xác!”

Park Mi nhếch miệng, đôi mắt vẫn không lay động. Vẫn giữ cái vẻ im lặng cao sang đó, tốt nhất không nên để tai làm gì.

“Biết điều thì câm hết miệng lại!” Eun Nam đột dưng giờ giọng chán ngán. Mọi người im bất trở mắt nhìn

“Không có Jun cũng đừng nghĩ bắt nạt được chị đâu!” Cậu ta nhếch mép

Sặc. Cái từ chị đâu ấy nghe mà muốn đập mặt.

Lũ kèn kèn chẳng nói gì quay lên. Cô giáo thờ dài quay về bài giảng. Lại bắt đầu tiết học chán ngán.

~~~~~

Jun từ từ mở khoé mắt, hình như anh ngủ hơi lâu. Thấy vai mình nặng nề, anh nhìn sang và khẽ giật mình khi thấy cái đầu tròn vo của Lily đang dựa vào mình nũng nịu.

Thấy cái vai dưới đầu mình cựa quậy, Lily nhanh chóng mở mắt một cách ngại ngùng, miệng chep chep nhìn Jun, hết hồn suốt nửa thì hết lên

“Anh Jun, em xin lỗi..” trong hoàn cảnh thế này xem có đau không kia chứ, tự nhiên ngủ dựa vào vai người khác! Mà thật là ngu ngốc Lily à, giờ biết chui vào đâu chứ?

“Không sao” Jun đứng dậy tuy có thấy hơi không thoải mái. “Về lớp thôi”

Nghe hai chữ “về lớp” Lily giật thót mình, tim đập thình thịch. Chết mất thôi nhỏ đã bỏ bao nhiêu tiết rồi?

Nhỏ vội vội vàng vàng đứng dậy chạy một mạch, tiện tay cầm lấy bàn tay Jun kéo đi. Anh muốn buông ra nhưng cũng không dám buông, để Lily kéo mình chạy như tên lửa xuống lầu.

—

“Cô ơi chúng em xin lỗi!” Lily thở hồng hộc, tay vẫn cầm thật chặt tay Jun nói, ánh mắt hối lỗi nhìn cô giáo.

Mọi người trong lớp trở mắt ra nhìn hai người “tay trong tay” (T_T), khó tả được ánh mắt của đám học sinh bây giờ là như thế nào...

Jun nhanh chóng gỡ tay mình ra khỏi tay Lily. Đôi mắt lạnh khê tìm một hình bóng của một người con gái. Cô gái ấy đang nhìn anh..

..với một ánh mắt thoáng buồn..

Sau đó cô ấy quay nhẹ đi, nghiêng nghiêng đầu nhìn ra phía cửa sổ. Đôi mắt không chớp, mái tóc nâu nhẹ nhàng rũ xuống che khuất bên mặt..

Cái buồn cũng không thể lộ ra bên ngoài, cũng giấu tất cả cảm xúc qua đôi mắt lạnh ấy.

“Em xin lỗi cô ạ” Lily tới tập cúi đầu.

“Lily này, sao em hôm nay lại vô kỉ luật..” cô giáo vừa mở miệng nói. Thật ra chỉ có Lily cô mới dám trách móc như vậy, bởi lẽ nhỏ rất hiền.

“Vào trễ một chút thôi mà” Jun lạnh lùng nói. Quả nhiên hoàn toàn khác với Lily, cô giáo giật bắn người xong nở nụ cười giả lả, “A, vậy hai em vào chỗ ngồi đi, không sao đâu, không sao đâu”

Nếu Lily biết tỏ ra “hở báo” hơn một chút, có lẽ sẽ chẳng bao giờ bị cô giáo trách móc. Như Jun đây, chỉ cần nói một tiếng, cho cả trường này sụp đổ

cũng được.

Bởi lẽ, cô giáo chỉ cần lên mặt hay mắng chửi danh dự đám học sinh giàu sụ này thử xem? Chỉ có bị đuổi ra khỏi đây không thương tiếc.

Jun ngồi về chỗ, mắt khẽ nhìn bờ lưng Park Mi. Nó chống cằm ngắm trời ngoài cửa sổ. Bộ dạng hết sức yên lặng và bình thản. Thế nhưng lại có chút ý buồn.

“Chị thấy tập đoàn Blue thế nào?”

Mấy ngày nay Lucas liên tục lẻo đẻo theo sau Park Mi hỏi đi hỏi lại câu này. Đến nỗi một kẻ vô sấu vô cảm như nó cũng thấy phát ngán.

Đúng. Nó ghét Blue lắm, phải nói còn căm thù hơn Lucas rất nhiều! Nhưng làm sao nó có thể nói ra tất cả chứ?

Nếu nói ra, nó-và cô Hye- sẽ chết không nhầm mắt. Mà nó thì chưa muốn chết, cho đến khi thực hiện được mục đích của mình.

“Nói chị biết một chuyện vui! Trong bữa tiệc của chị Hà cuối tuần này sẽ có một vị khách mời đặc biệt!” Lucas bỗng nhếch miệng cười cay đắng

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: Đua Với Thần Chết (5)

CHAP 20: ĐUA VỚI THẦN CHẾT (5)

“Là ai?” Park Mi hỏi vu vơ cho có chứ không cậu ta lại độc thoại.

“Là ba tôi đấy”

Đùng.. như có một tiếng sét đánh bên tai Park Mi. Nó đang đi lập tức chân khựng lại, cổ cứng ngắc quay về phía Lucas, “Ý cậu là..”

“Ba tôi đấy-chính là tổng giám đốc chết dẫm của Blue đấy! Tôi cũng không thể tin được” Lucas lắc lắc đầu, nhưng sau đó mỉm cười mỉa mai hoặc, một nụ cười ma quái.

“Tại sao ông ấy lại có mặt ở bữa tiệc được?” Park Mi lắp bắp, chưa hết sửng sốt, chẳng phải đó là người nó căm thù hận oán suốt kiếp hay sao? Ông ta-người mà nó cảm thấy vô cùng khó khăn để tìm hiểu thôi, sẽ có mặt ở bữa tiệc?

Một sự trùng hợp đặc biệt.

“Tôi nghe được từ chị Ánh Ly, rằng tự nhiên ông ấy lòi mặt ra hào phóng đòi làm người đầu tư cho bữa tiệc! Ông ta chỉ trả tất cả mọi thứ, từ CEO, ca nhạc, dàn hỗ trợ âm thanh...”

Lucas nhếch mép mơ hồ, “Ông ta hẳn phải có mục đích, chứ không bao giờ lòi mặt ra làm ba cái thứ vớ vẩn như vậy, cho tập đoàn nhà Kiều Hà mà ông thậm chí chưa biết mặt!”

Park Mi im lặng, cảm nhận được bàn tay thon nhỏ của mình đang run lên. Nó nhú mày, bằng mọi cách phải tham dự được buổi tiệc đó, ít nhất nó cũng sẽ có thể tiếp nhận được chút ít về Blue.

Mục đích của nó, trò chơi vận mệnh của nó, sắp bắt đầu rồi.

Jun kiểm tra lại chiếc smartphone của mình, những ngón tay lướt trên màn hình cảm ứng với tốc độ chóng mặt, gõ trên bàn phím nhưng từng con chữ nhập vào không sai một dấu.

Đôi mắt lạnh xem xét rất nhanh từng thông tin học búa, bộ não siêu việt phân tích tất cả chỉ với tốc độ vài giây..anh đang ghi chép những gì anh thu nhập được về Blue qua những khoảng thời gian từ 20 năm trước cho đến giờ. Đúng là hiếm thông tin quan trọng, nhưng cũng ổn.

Park Mi tho thẩn bước vào. Giờ giải lao vắng người ngồi lại trong lớp làm gì, chỉ có Jun và chiếc điện thoại của anh.

Park Mi bần thần ngồi xuống, bàn tay trắng bệch vì móng tay cắn sâu, khẽ run. Nó liếc sang chiếc điện thoại của Jun, rất nhanh hiểu được những gì anh đang ghi chép và phân tích.

Đôi mắt nâu sụp xuống, nó muốn nói những điều Lucas đã nói cho Jun nghe. Và quan trọng hơn, Lucas đã từng là người của Blue, vì thế cậu ta có không ít những thông tin quan trọng cho việc phá mã trang của Blue.

Đúng vậy, nó cần phải nói! Nếu Jun truy cập được tất cả bí mật của tập đoàn Blue, anh sẽ biết được...

Anh sẽ biết được người ngồi bên cạnh anh chính là Ji May đây.

Còn nó sẽ chứng minh được tội ác tày trời của Blue để trả thù cho gia đình nó..

“Sao vậy?” nó giật mình khi cảm nhận được hơi thở lạnh lẽo mà siêu quyền rũ phả vào cổ mình, còn bàn tay ấm áp không kìm được siết lấy vai nó. Giọng nói anh trầm ổn.

Dù có đang tập trung cũng luôn phải quay sang nó ôm một cái.

Park Mi rũ mắt xuống bất lực, nó muốn dựa vào vai anh một chút nhưng lý trí không cho phép. “Jun..”

“Có chuyện gì thế?” Jun khó hiểu khi thấy bộ dạng thảm hại của Park Mi. Cánh tay vẫn kéo nó vào lòng mình, nó cũng không phản kháng.

“Lucas là con trai mất tích của Blue, cậu ấy rất căm thù Blue..và bữa tiệc tất niên của Kiều Hà sẽ có mặt ngài tổng giám đốc..em..” nó tóm tắt ngắn gọn nhưng đầy đủ, khuôn mặt bối rối.

(chuyển xưng hô vậy, bạn park mi đã bớt cứng đầu hơn rất nhiều *đỏ mặt*)

“Gi?” Jun chưa để Park Mi nói xong đã cắt lời.

Như đoán được Jun muốn hỏi điều gì, Park Mi lập tức nhồm dậm

“Em nói thật, Lucas đã kể như vậy, điều bây giờ cần là em phải tham dự được bữa tiệc đó, Jun cũng phải tham gia với em” Park Mi nói nhanh.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Đùa Với Thần Chết (6)

CHAP 20: ĐÙA VỚI THẦN CHẾT (6)

Jun khó tiếp nhận được câu chuyện, anh ngây người nhìn nó. Chưa dám tin được..

“Rất khó chấp nhận, nhưng anh phải giúp em” Park Mi chậm rãi dần giọng, hôm nay, quả là một ngày đáng nhớ với nó.

Hai người ngồi yên lặng, không ai nói gì đến bao nhiêu phút trôi qua...

Sau đó, Jun bỗng cười nhẹ quay sang nhìn Park Mi, anh là vậy, luôn bình tĩnh và trầm ổn. Jun nắm nhẹ lấy tay nó, truyền nó chút hơi ấm, rồi nói nhỏ

“Em nhất định đến được bữa tiệc, cùng tôi”

~~~~~

Giờ giải lao cũng vẫn phải kết thúc. Đám học sinh liểng xiểng đi vào, cười nói đủ trò.

Jun vẫn nắm tay Park Mi truyền sự bình tĩnh của mình sang..còn nó chỉ thờ thờ thần thần, mãi một lúc sau mới lấy lại được khuôn mặt lạnh hơn băng như mọi hôm.

Kiều Hà cùng Emy bước vào lớp. Đã gọi là “đôi bạn” nhưng xem ra Emy chẳng thích thú gì điều này. Hai người quá sức khác nhau.

Kiều Hà đến dáng đi cũng rất đặc biệt, một bước chân cô ta là hất lên một cái đầy ngạo nghễ trên đôi giày cao gót chừng 10 phân. Dáng đi cao ngạo dứt khoát, lại có chút mềm mại ưỡn ẹo (==)

Emy chỉ đơn giản bước đi bình thản và tao nhã, cao quý, chỉ thế thôi nhưng khiến ai nhìn vào cũng nể kính hơn là bạn Kiều Hà này..

“Aiss điên thế không biết!! Aizz Aizz!” Hà dậm dậm chân cả lớp cũng chỉ chăm chú nhìn.

“Ồn ào quá” Emý nhủ mảy buông cho một câu ngắn gọn rồi vào chỗ ngồi. Đường như không quan tâm lắm, thậm chí có phần khinh bỉ Hà.

Kiều Hà nhẫn nại chẳng nói. Cứ đứng đấy dậm dậm chân mà chẳng ai biết cô đang tức vì lí do gì.

Park Mi đứng dậy, vẫn lạnh lùng bước đến chỗ cô. Nó định mở miệng “xin” cho mình được tham dự bữa tiệc. Khiếp quá, nghĩ đến chuyện phải hạ mình năn nỉ Kiều Hà đúng là điều đáng kinh tởm và nhục nhã nhất..

“Cô phải tham dự buổi tiệc” Kiều Hà thấy Park Mi thì lùi lại, đánh giọng tức giận.

What..? Nó chưa năn nỉ cô ta đã.. mời nó sao? Tin đc không? chuyện gì đang xảy ra với Hà vậy?

Không chỉ nó mà cả lớp ai cũng ngạc nhiên tột độ..

“Nhất định phải tới buổi tiệc hôm ấy!” Kiều Hà có vẻ miến cưỡng nói, đôi mắt sắc như dao khê liếc nó nguyên rủa.

Mặc dù không hiểu tại sao Kiều Hà lại quay phắt 180 độ như vậy, nhưng bản tính của Park Mi vốn không tọc mạch. Okey, đi được là được rồi..

“Cám ơn” Park Mi nói rồi bước về chỗ, mặc cho nhiều ánh mắt vẫn đang nhìn. Cảm giác có hơi hẫ hẫ, nhưng ngoài mặt không biểu lộ một biểu cảm nào.

“Cậu đi thật à? Vậy mình cũng đi!” Lily quay ngoắt xuống rạng rỡ mỉm cười, “Chiều nay mình qua nhà cậu, nhé hìhì”

“Ờ” Nó cười qua loa, có ham muốn gì đến cái bữa tiệc vớ vẩn ấy đâu chứ, nó chỉ có mục đích riêng thôi.

“Anh Jun, anh cũng đi phải không? Cả anh Bảo Duy, cả anh Nam nữa, chúng mình đủ cả rồi!” Lily tươi rói cười nhe răng. Sau đó quay lên khúc khích cắm mặt vào điện thoại.

Emý ngồi góC lóp, bờ môi đỏ gợn cảm của phụ nữ 22 cong lên, cô không có gì bất ngờ lắm trong chuyện này.. đôi mắt như có ý cười nhìn Park Mi.

End. (chap sau là về bữa tiệc đấy nhá ^^) Yêu đg :*

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Tiệc Đêm

CHAP 21: TIỆC ĐÊM

Park Mi vui đầu nhìn trong gương lớn của phòng thử đồ. Xung quanh nó là cả một núi quần áo vấy vốc mà chính Lily đã “hót” vào.

Thật ra lúc đầu Jun và Bảo Duy tính đi theo “mua trọn gói” cho hai tụi nó, nhưng Lily kiên quyết không chịu vì muốn cả hai đều sẽ bất ngờ vì.. vẻ đẹp của nhỏ và nó ==’

“Chỉ là một bữa tiệc thôi mà” nó thờ dãi né ra càng xa càng tốt, nhưng Lily lại nhanh nhẩu kéo nó vào. Với nhỏ, shopping chính là hạnh phúc.

“Mình biết là bữa tiệc của KIỀU HÀ thì quá ư là chết chảnh, nhưng phải luôn xinh đẹp cậu hiểu không? Mình đảm bảo ngày hôm đó mình và cậu sẽ đẹp nhất!” Lily cười toe toét hất một mớ váy áo lên người Park Mi

Park Mi chẳng quan tâm mình sẽ mặc gì. Mục đích của nó đâu phải là tham dự cho vui. Nghĩ đến đó bỗng tay nó bắt giắc run lên..

Nó sẽ gặp Blue.

Nó sẽ gặp Blue.

Nó sẽ gặp Blue.

Nó quả to gan, dám đích thân tìm người đã giết hại gia đình mình dù biết ông ta rất..nguy hiểm.. Nhờ ông ta biết nó là con gái còn sống của Park thì sao? Chỉ với một phát súng, ông ta có thể lấy mạng nó.

Dù con người có lạnh lùng sắt đá thế nào cũng không khỏi bồn chồn. Nhưng Park Mi không sợ, không hề sợ, nửa miệng đẹp hoàn mĩ khẽ nhếch lên

Ông cứ chờ đấy, Blue.

~~~

Cuối cùng cũng đến cuối tuần. Chỉ còn 30 phút nữa bữa tiệc sẽ bắt đầu.

Jun mặc độc chiếc quần tây, đường nét âu phục ôm lấy đôi chân dài tắp của anh. Nửa thân trên cời trần, những giọt nước li ti đọng nhẹ trên từng múi cơ bắp lộ ra. (cảm mấy bạn suy diễn =.,=)

Tình cảnh thế này, chỉ cần một đứa con gái nhìn thấy thôi cũng chảy máu mũi hoặc tệ hơn là lấn ra xủ.

Rầm rầm. Tiếng gõ cửa phòng vang lên thúc giục, ngay sau đó cái giọng không lẩn vào đầu được của Eun Nam rú lên, “Mày có nhanh lên không hả! Đòi nằng nặc đến cái tiệc vớ vẩn này mà tui tao phải lết xác đến cùng. Tao thả ngồi ở bar còn vui gấp mười!”

Jun không trả lời, anh dựa cơ thể chắc nịch vào tường. Đôi mắt xanh biếc nhìn vô định.

RẦM. Cánh cửa lại rung lên bởi cú đá mạnh của Nam. Nhưng tất nhiên không gãy được. Nếu dễ gãy thì chẳng phải dinh thự nhà Zeus.

Jun lăm bằm mở phắt cửa ra, Eun Nam phóng vô nằm ềnh trên giường, thoải mái duỗi hai tay hai chân. Bộ vest trắng nhàu nhĩ hần. “Phòng máy tối hơn cái nhà ma ấy” cậu nhìn quanh.

“Giờ này chưa chuẩn bị xong thì bao giờ mới đi? Hay là chúng ta ở nhà nhậu nhẹt một bữa đi, thật tình tao ko muốn đến cái chốn đó!” Eun Nam rên rĩ nhưng Jun không nghe

“Đi, nhất định phải đi” Jun đột nhiên nói, cánh tay cầm lấy chiếc áo tây mặc chung với quần. Cả bộ trang phục màu đỏ huyết của máu, nổi bật lại đáng sợ.

~~

Jun lái con LaFerrari nhanh hun hút, đằng sau cũng có một chiếc Lamborghini Reventon nuốt nà của Eun Nam. Họ không có thói quen đi chung phương tiện.

“Đi thẳng đến nhà của Hà luôn sao?” qua điện thoại, Eun Nam hỏi Jun. Giọng nghe ngái ngủ và chán chường.

“Không, đón Park Mi” anh trả lời ngắn gọn nhưng khẽ mỉm cười. Sau đó tắt máy không để Eun Nam í ới thêm tiếng nào.

“Park Mi, Jun đến đón kia!” từ ngoài nghe thấy tiếng Lily la lên.

Nó thừ người ra ngồi. Đôi mắt nâu vô vọng nhưng cũng ẩn chứa những tia can đảm.

“Park Mi!! Trời ơi nhanh lên nằng ơi!” Lily lại hú hét. Chỉ 5 phút nữa là bữa tiệc bắt đầu rồi.

“Ra ngay” Park Mi nói. Nó hồi hộp đứng dậy, đôi tay trắng muốt chậm rãi mở một ngăn tủ ra, khẽ cầm lấy một cây súng ngắn giảm thanh.

Park Mi không định giết người khi chưa tìm hiểu rõ rành mọi sự thật.. không bao giờ! Nhưng sự bất an trong nó thôi thúc nó phải mang theo gì đó tự vệ.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Tiệc Đêm (2)

CHAP 21: TIỆC ĐÊM (2)

“Park Mi!!!!”

Nó nhét súng vào chiếc clutch* đính kim sa yêu kiều, cầm chắc trong tay rồi đẩy cửa bước ra. (*clutch: loại túi cầm tay cho fashionista)

Đúng lúc đó Jun cũng bước vào nhà, chiều cao xuất sắc 1m88 càng quyến rũ chết người hơn trong bộ âu phục đỏ huyết nổi bật... Lily đang phát rồ lên nhìn anh thì Park Mi cũng bước ra...

~~

Bữa tiệc đã bắt đầu đc vài phút, dinh thự Only của nhà Kiều Hà giờ đầy ắp các cô cậu trẻ trong những bộ cánh xa xỉ như dân nghệ sĩ đi nhận giải Oscar hay Grammy. Họ chẳng còn là đáng vẽ của những học sinh cấp ba, mà là những con người với vẻ ngoài vô cùng trưởng thành và quý phái.

Trung tâm bữa tiệc- ngay ở giữa đại sảnh- Trần Kiều Hà, cơ thể hoàn mỹ trong chiếc váy dạ hội màu xanh ngọc bích quý phái của ntk Vionnet có giá trị đến 3.213 đô la, và mang đôi giày cao gót màu tím của Christian Dior. Mái tóc vàng ngô búi cao, trên đầu cô đeo chiếc vương miện đính kim cương

xanh kiêu sa xa xỉ. Khuôn mặt yêu kiều với trình độ makeup đỉnh vô cùng ăn khớp với bộ trang phục. Cô giống một nữ hoàng trong buổi prom tối nay.

(*prom: tiệc đêm)

Bên ngoài dinh thự là cả một đàn vệ sĩ. Nhiệm vụ trông chừng hàng chục chiếc siêu xe đắt đỏ..

Bất chợt, một chiếc LaFerrari màu đỏ chói bóng loáng lao đến, nhanh và êm. Chiếc xe xa xỉ phanh lại tạo ra một tiếng “kít” quyền lực.. đằng sau rất nhanh lại có một em Lambo Reventon đen tuyền sporty, nhàn nhả dừng lại. Tất cả mọi người ngược mắt ra, ngay lập tức biết được chủ nhân của những nàng siêu xe thuộc hàng top đắt nhất thế giới này là ai.. (theo au nhớ k nhầm LaFerrari xếp hạng 2-3 về giá cả và đạt tới vận tốc tối đa trong 3s)

Kiều Hà mỉm cười nhìn theo chiếc xe màu đỏ ấy, trong lòng đầy hi vọng, trên tay cầm li rượu vang đỏ sẫm.

Cánh cửa bật mở, mọi người nín thở nhìn theo.

Người con trai hoàn hảo nhất, đẹp nhất, giàu nhất, quyền lực nhất, quyến rũ nhất bước xuống tào nhả. Cơ thể vừa vặn hoàn mỹ trong bộ âu phục đỏ màu máu sẫm, có chút đáng sợ mà cũng quyến rũ chết người. Khuôn mặt hoàn hảo từng góc cạnh, đôi mắt xanh sapphire bùng sáng nổi bật, sâu hun hút làm bất kì người con gái nào cũng xiêu lòng nhận nhip. Mái tóc nhuộm màu đỏ chím của rượu, vẫn tuy ý loà xoà nhưng làm người khác không thể rời mắt.

Vài người con gái không kiềm chế được khê rên nhỏ, vì người con trai này họ sẵn sàng rũ bỏ tất cả, kể cả hình tượng quý phái của mình. Họ xôn xao ghé tai nhau liên tục khen nẩy khen đề Jun..

Kiều Hà hơi không thoải mái nhìn đám con gái, phải ra chứng minh rằng Jun là-của-cô! Hà bước xuống, tiến gần đến Jun mỉm cười, nụ cười này làm si mê tất cả đàn ông, thật đấy. Nhưng ngoại trừ anh.

Jun liếc nhìn Kiều Hà một cái không hơn. Kiều Hà vừa đến gần, anh đã quay người bước đến cánh cửa bên cạnh.. để bàn tay của cô khựng lại giữa không trung, xấu hổ vội vã rút lại tất nụ cười.

Dáng người cao ráo bước vòng qua chiếc xe, tào nhả mở cánh cửa bóng loáng. Bên trong, Park Mi bần thần ngồi. Khuôn mặt hoàn toàn vô cảm, không sợ hãi, không lo lắng, không ngại ngùng. Bàn tay trắng muốt cầm chặt chiếc clutch đến toát mồ hôi.

Hai đôi mắt lạnh giao nhau. Một lần nữa Jun xao xuyến bởi bộ dạng của Park Mi lúc này. Anh cúi mặt, ghé sát vành tai nhỏ, hơi quyến rũ ám sự phả vào cổ nó, “Đi thôi”

Park Mi đưa bàn tay búp măng đặt vào bàn tay to ấm của Jun, anh nhanh chóng diu nó bước ra khỏi xe..

Tất cả mọi người trở mắt ra nhìn cảnh tượng vừa rồi trong xe, nhìn xa ai cũng có thể thấy giống như một cảnh tượng hôn nhau tình tứ... trong khi thật ra Jun và Park Mi chỉ ghé sát nhau và nói nhỏ thôi==’

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Tiệc Đêm (3)

CHAP 21: TIỆC ĐÊM (3)

Kiều Hà run run, ngón tay giật liên tục nhưng cứng đơ không làm được gì. Đôi mắt cô đỏ ngầu nhìn Jun và Park Mi.

Eun Nam thông thả bước ra khỏi chiếc Lamborghini Reventon, khuôn mặt điển trai cười thẳm, ngay lập tức đám con gái hướng mắt qua vẫy gọi, thật hạnh phúc, mắt Jun thì vẫn còn Nam đấy thôi ! Đẹp trai giàu có đâu thua kém

“Lily, Bảo Duy đâu?” Park Mi hỏi nhìn quanh, nó tương Lily đến trước rồi chứ.

Vừa nói xong một chiếc Bentley trắng muốt chậm rãi phanh lại. Chiếc xe có vẻ đẹp kiêu sa y như chủ nhân của nó: Bảo Duy. Anh vừa bước xuống đám con gái một lần nữa muốn xỉu, một lúc tiếp nhận 3 chàng thì ai chịu nổi? Bảo Duy mặc bộ vest đen, nhưng cũng không che được sự quậy phá khi những hình xăm ở tay lộ ra, trên miệng ngậm một điếu thuốc.

Park Mi thất thần nhìn quanh. Sau đó khê thờ nhẹ khi thấy Lily từ trong chiếc xe của Bảo Duy nhẹ nhàng bước ra. Nhỏ thật xinh đẹp trong bộ váy dc thiết kế riêng của Zuhair Murad, chiếc váy lấp lánh màu voan hồng quý phái, trải dài chạm đất bảo đảm được cô nàng đầu tư không hề đơn giản. Dưới chân lấp ló một đôi giày cao gót Jimmy Choo màu pastel trị giá 608 đô la ==’ còn bộ váy đó á? Ít nhất trên 2000\$.

Khuôn mặt trang điểm tỉ mỉ khê dầu môi nhìn Park Mi giận dữ. Nhỏ bước đến, nhần nhó nhìn Park Mi, “Nè, sao đi mà bỏ quên mình rồi? Tuổii tính đi con Koenigsegg của mình đó mà ham hồ thế nào nhảy lên xe anh Bảo Duy đi”

“Xin lỗi cậu nhé, tại mình.. vội quá” Park Mi bảo chữa.

“Thôi ko sao, cậu đẹp quá thể, ko uống công mình chọn đồ!” Lily cười toe toét nhìn nó, nó cười hừ lại chứ chẳng biết nói gì hơn. Hơi ko thoải mái khi cứ cả trăm ánh mắt đang nhìn mình dò xét.. sau câu nói ấy của Lily.

Đúng là hôm nay Park Mi rất đẹp. Vẫn là vẻ đẹp băng giá nhưng vô cùng bí ẩn khiến người khác cứ muốn tìm hiểu sạch.. Khuôn mặt hoàn hảo từng đường nét, mái tóc nâu dài chẳng làm gì đặc biệt, thả ra tự nhiên. Đôi mắt nâu trong trẻo lạnh giá sáng hơn, màu mắt trang điểm là màu nâu khói bí ẩn nổi bật giữa làn da không tì vết. Mũi thẳng nhỏ khẽ ứng hồng vì lạnh. Đôi môi căng mọng son màu nude đơn giản..

Chiếc váy nó đang mặc là của ntk Valentino nổi tiếng. Chiếc váy rất đơn giản không có hoạ tiết, vải voan nhẹ nhàng mà cũng cuốn hút, màu đen càng làm nổi bật làn da như tuyết trắng, chân váy ngắn ngang đùi làm nổi bật đôi chân thon dài trắng ngần hiếm khi lộ ra.. dưới bàn chân nhỏ nhắn đeo một đôi giày cao gót nhỏ nhắn màu đen đặc biệt của Christian Louboutin..

Đơn giản, nhưng vô cùng xinh đẹp.

Càng đẹp hơn nữa khi màu đen của Park Mi đi chung với màu đỏ huyết mầu của Jun. Tạo ra hai con người đẹp đến đáng sợ.

Jun cầm tay park Mi bước vào trong đại sảnh, Lily nhìn theo cũng không đến nỗi buồn buồn nữa. Rõ ràng rồi, hai người là của nhau mà, nhỏ đâu có thể xen vô được? Dù trong lòng hơi hụt hẫng.

“Bỏ em ra đi, Lily nhìn thấy..” Park Mi nói nhỏ. Nó muốn liếc nhìn Lily xem sao nhưng sợ nhỏ nhận ra.

Anh có thể chấp nhận tất cả yêu cầu của nó, nhưng giờ thì không ! Jun vẫn cầm bàn tay nhỏ ấy kéo vào trong. Park Mi chỉ biết bất lực đi theo.

Không, thật sự Lily đâu có thích Jun nữa. Nhỏ thấy yêu một người không yêu lại mình quá là vô vọng trong khi rất nhiều con trai sẵn sàng vây quanh nhỏ. Bảo Duy từ đâu choàng lấy vai Lily— tay dụi vào tóc nhỏ làm mái tóc xinh xắn tề lại tí mĩ lại xù xoả lên.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 82: Tiệc Đêm (4)

CHAP 21: TIỆC ĐÊM (4)

“Ehh, trời ạ” Lily nhăn nhó chỉnh lại tóc mình, oán hận nhìn sang Bảo Duy đang cười khanh khách. “Anh dễ thương quá nhỉ !”

“Anh biết thừa rồi, em khỏi khen” Bảo Duy đồng thời ôm vai nhỏ kéo vào trong.. một lần nữa đám con gái phát ngất~~ trai đẹp chỉ có vài người mà ai cũng có ny hết rồi là sao? A ha, còn chàng Eun Nam đẹp hơn hoa kia kìa~~ Còn hi vọng lắm!!

“Anh Eun Nam, vào nhảy với em nhé?”

“Nhé anh nhé? Hôm nay anh Nam đẹp trai quá!”

Trái với mấy lời dụ dỗ ngọt hơn mật kia, cái khuôn mặt yêu nghiệt của tên Eun Nam chỉ khinh khỉnh nhìn chúng nó. Anh á? Gái theo không thiếu, không cần phải dụ dỗ như vậy. Anh yêu đương chán rồi, bây giờ tạm thời độc thân ăn chơi !

Eun Nam tay dứt túi ghênh ngang bước vào. Rồi, đám con gái trường này sẽ chết vì thiếu hot-trai mất.

Kiều Hà bàn tay vẫn đông cứng, ánh mắt liếc về phía Jun và Mi . Nếu ông chủ tịch Blue không ép, cô sẽ chẳng bao giờ mời Park Mi tham dự buổi tiệc này. Không bao giờ !

~~

Xin lỗi các bon, post cho cb vui lòng tuần này mình chuẩn bị đi học r nên chỉ đc 1 chap/ tuần thôi nha. Mùa hè của mình chán như cái quầmn ấy

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 83: Tiệc Đêm

CHAP 21.1: TIỆC ĐÊM

Park Mi chẳng biết mình sẽ bắt đầu như thế nào để gặp được Blue. Thôi thì cứ để mỗi tự đến với mình, không phải tìm.

Jun đưa cho nó li rượu vang sóng sánh, nó cầm lấy khê uống.

Anh bước một bước đến, cánh miệng thì thào vào tai nó. “Blue sẽ không xuất hiện trong bữa tiệc một cách công khai”

Anh không cần nhắc điều đấy nó cũng hiểu.

Bỗng nhiên ngoài sân nghe một tiếng “Rầm” rất lớn. Và tiếng mọi người đang hỗn loạn, léo nhéo rất phức tạp. Park Mi và Jun kéo ra xem thử..

Là Lucas. Cậu ấy vừa hát một bản tiệc ngoài trời nên thảo nào có tiếng động lớn. Lucas ăn vận đơn giản, nói thẳng ra chỉ có áo phông và quần bò. Đôi mắt cậu ta rực lửa đáng sợ.

Đương nhiên rồi, bữa tiệc “quí giá” có mặt người cha để đã đối xử tàn nhẫn với mình, làm sao có thể ngồi yên ở nhà ? Lucas nhếch miệng.

Phải rồi, cậu đã một mực chịu đựng mọi đau đớn thể xác lẫn tinh thần. Mỗi khi trở về nhà là một lần xuống địa ngục. Nhưng cậu có thể chịu nổi. Cho đến khi hai con người ấy giết thẳng tay người mẹ ruột của cậu, cậu không thể chịu đựng được nữa..

[“Ông nhẫn tâm giết vợ của mình, hành xác con trai mình ! Ông là súc vật rồi phải không ? Tôi- thà chết chứ không bao giờ muốn làm con trai của một tên ác nhân như ông ! ”

Cậu nhóc gào lên, nước mắt và máu chảy thấm khuôn mặt. CHÁT..Lucas bị ăn một cái tát kinh khủng từ cha.

“Mấy cam đi ! Tao cũng không muốn có một đứa con mất dạy như mày !”]

Lucas nhếch miệng.

“Cậu kia ! Tôi không có mời cậu !” tiếng Kiều Hà tức giận hét lên.

Nhưng dường như Lucas không để ý chút gì đến Kiều Hà hay mọi người xung quanh. Cậu ngang tàng bước đến chỗ Park Mi và Jun, mỉm cười. Mi không biết làm gì đành cười trừ lại cho có. Còn Jun chẳng biểu cảm gì.

11h đêm. Nhạc đã bắt đầu nổi lên, lúc nhẹ nhàng, lúc dồn dập. Đám ăn chơi quậy phá liên tục tụ năm tụ bảy ăn uống hát hò. Kiều Hà cũng bực tức đi buồn đưa lê nói xấu với mấy cô nào đó.

Park Mi uống thêm một chút rượu. Nó trông có vẻ vô tâm nhưng đã để ý tất cả. Bữa tiệc diễn ra hết sức bình thường, chưa có động tĩnh gì đặc biệt. Chỉ là từ nãy tới giờ nó chưa thấy.. Em y đâu.

– Khiêu vũ ! Đến màn nhảy nhót rồi mọi người ơi. – DJ hò hét, thể là cả đám rộ lên tán thưởng, ánh mắt chăm nhìn về phía Jun, Nam và Bảo Duy, thậm chí nghĩ đến cảnh tượng được nhảy với một trong ba người đó.

Nhưng trong mắt Jun chỉ có Mi.

Nó nhìn anh. Anh nhìn nó. Chỉ là ánh mắt giao nhau nhưng đầy cảm xúc. Một đôi mắt nâu bí ẩn, một đôi mắt xanh lạnh lùng.

Không nói gì, Jun cầm nhẹ bàn tay nhỏ nhắn của Park Mi, đưa nó ra chính giữa đại sảnh. Noi nhạc bắt đầu cất lên, một bản ballad tuyệt đẹp.

Nó không biết nhảy. Anh cũng vậy. Cũng chưa bao giờ có hứng thú với trò vô bổ này. Nhưng..cảm xúc lôi kéo hai người thành ra thế này.

Mặc kệ cả trăm ánh mắt đang nhìn, Jun chẳng thêm để tâm, anh ôm vòng eo nhỏ, một hơi âm sục đến. Nó chớp mắt nhìn Jun, tay để lên vai anh, ánh mắt có ý cười.

Bỗng nhiên Jun cúi sát mặt xuống mặt nó, hai bờ môi chỉ cách nhau vài mm.

“Tôi nghĩ- tôi yêu em rồi!”

Miệng Jun mấp máy, ... chạm nhẹ bờ môi mềm kia. Park Mi sững lại.

Khuôn mặt thoáng chút đỏ. Anh, chẳng phải vừa nói..yêu nó ? Cả tim nó và anh đập thành thịch.

Còn đám học sinh thì khỏi nói, đứng im như phỗng sững sờ nhìn hai người. Chỉ là một nụ hôn thoáng nhanh, nhưng làm tất cả đứng hình không tin nổi vào mắt mình. Trái tim mấy đứa con gái vỡ vụn. Mấy đứa con trai không khỏi tiếc nuối.

Chương 84: Tiệc Đêm (2)

CHAP 21.1: TIỆC ĐÊM (2)

Nhưng hai người chẳng quan tâm.

Kiều Hà đứng im, cảm xúc của cô bây giờ ? Vừa tức vừa đau khổ. Đó là ánh mắt cô không bao giờ nhận được, đó là sự quan tâm cô chẳng có, đó là nụ hôn, đó là những cái ôm.

Jun và Park Mi nhảy. Dù họ không biết khiêu vũ nhưng chân thì lên xuống nhẹ nhàng mà hợp như hai hợp thể không thể nào rời xa nhau

Park Mi cảm thấy trong lòng le lói một niềm vui ấm áp vô cùng. Yêu ? Jun đã yêu nó. Còn Jun khẽ mỉm cười, nụ cười ấy làm tất cả mọi người đều đứng, anh rất ít khi cười, nhưng mỗi lần mỉm cười là con gái chết hàng loạt. Anh hạnh phúc, yêu thì cứ để cảm xúc chi phối. Anh... rất yêu May, nhưng anh cũng yêu người con gái này. Anh muốn... được yêu lần nữa.

Anh yêu Park Young Mi.

Anh yêu Park Mi, chứ không còn là May.

May à, hãy để quá khứ trở thành một kỉ niệm đẹp em nhé. Jun..hạnh phúc khi được ở bên người con gái này.

“Tôi yêu em, Park Mi”

Jun khẽ nói, thế nhưng làm tim Park Mi ngưng đập.

(tác giả cười hô hô ==)

~

Đã quá 12h. Tiệc còn sớm chán. Park Mi cầm điện thoại trên tay, nhếch môi cười khi thấy tần số theo dõi hiện lên.

Nó biết chắc nơi nào có Blue, nơi đó có những thứ như thế này.

Đừng thắc mắc tại sao nó biết, thứ nhất là cái bộ não này, thứ hai- là điện thoại của nó và Jun đều đã được cả hai ghép vào một phần mềm đặc biệt.

“Đưa đây” Jun giật lấy điện thoại của nó, sau đó cũng cầm điện thoại của mình quăng vào một cái clutch. Rồi cậu đi đến chỗ Eun Nam đang đứng tán gái, bắt Nam cầm

“Cái quái gì thế ?” Eun Nam khó chịu nhìn chiếc túi hết sức nữ tính kia, “Sao đưa tao?”

” Cầm giùm, mày-không được bỏ nó ra, rõ chưa ? Mày mà sơ hở quăng nó đi đâu tao đảm mày không toàn thân đâu” Jun nói rồi lạnh lùng quay đi.

~

Kiều Hà bỗng nhiên bước đến Park Mi đang đứng. Ánh mắt xanh của cô bỗng hơi rung mình khi thấy đôi mắt lạnh như băng của nó.

“Mọi người có muốn xem trò vui không ?” Kiều Hà lên tiếng, lập tức cả đám vui vẻ chăm chú nhìn cô và Park Mi. Hai người này, chắc chắn là phải có trò vui rồi.

– Yeh, Okay bắt đầu đi !

Park Mi khinh khinh nhìn Kiều Hà, chẳng có cảm xúc.

Kiều Hà cầm trên tay li rượu vang đầy, sóng sánh. Và cô hát cái rục vào mặt và cổ nó, ướt đi khuôn mặt xinh đẹp. Mọi người ồ lên, cười lớn. Thế này thì Park Mi còn dám làm gì nữa ?

Jun nghe thấy đám đông lập tức bước lại. Nhưng vì quá nhiều người nên rất khó khăn để anh lượn lách qua, chưa kể nhiều đứa con gái cứ cố ý bám víu lấy anh.

Kiều Hà mỉm cười. “Cái này, chưa đủ vì tội mày lấy đi anh Jun”

Park Mi tuy ướt nhưng không chớp mắt nhìn Kiều Hà. Nó nhẹ nhàng nở một nụ cười thương cảm cho Kiều Hà. Bàn tay nhỏ mân mê đĩa thịt hải sản ngon tuyệt, rồi cầm lên hắt vào mặt “ai đó”

Mọi người còn hò hét to hơn, có vẻ..phấn khích.

Chưa để Kiều Hà kịp nhúc nhích tay chân, Park Mi cầm cả lọ tương ớt xịt thẳng vào chiếc váy sang trọng.

“Thịt không đủ, phải có nước sốt mới ngon” bờ môi nhỏ nhắn mỉm cười.

Chưa hết a, Park Mi cầm lấy con dao cắt thịt tinh xảo.. lần này mọi người trở mắt ra nhìn, im bật.. Kiều Hà run rẩy nhìn Park Mi sợ hãi.

Điều bộ này, khiến Park Mi bật cười hừ nhẹ. “Sợ vậy sao?” Nó mân mê con dao đến cổ trắng nõn của Kiều Hà, mũi dao chạm nhẹ lạnh lẽo khiến Kiều Hà bỗng rợn gáy. Một giọt nước mắt ứa ra từ khuôn mặt đầy thịt và tương.

Park Mi bật cười khinh bỉ rồi ném con dao đi, ánh mắt thách thức

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 85: Tiệc Đêm (3)

CHAP 21.1: TIỆC ĐÊM (3)

” Cô biết không, đồ chỉ là con dao cắt đồ ăn thôi, chưa đủ sắc đâu”

“...” Kiều Hà vẫn tái mét

“Nhưng nếu đó là con dao thật, tôi sẽ không ném đi dễ dàng như vậy” Park Mi nhướn mày. Xong quay người bỏ đi. Chỉ dọa Kiều Hà một chút mà cô ta đã sợ xanh mét như vậy rồi, chán.

Kiều Hà lùi lại về sau, lập tức đám con gái đỡ lấy cô ta hỏi han an ủi. Còn cô chỉ biết bật khóc không nói được gì.

Jun mỉm cười nhìn Park Mi, nắm lấy tay nó tránh xa khỏi nơi lộn xộn này, bước ra ngoài vườn.

Ngay lập tức thấy Bảo Duy và Lily, ai dè, hỏi nãy ồn ào vậy mà không có mặt hai con người nhiều chuyện này.

Hai người có vẻ đang rất say sưa kể chuyện trên trời dưới đất. Chỉ thấy mặt Lily đã đỏ ửng, từ rượu hơi kém. Cô nàng hất tay hất chân vui đến nỗi Bảo Duy đứng bên cạnh cười khanh khách.

“Ê” Jun nói, Bảo Duy quay lại hơi ngạc nhiên

“Một tiếng sau tụi tao không có mặt ở đây, gọi người!” Jun lạnh lùng

“Mày nói cái quái gì vậy?” Bảo Duy khó hiểu.

“Điện thoại tao và Mi thẳng Nam cầm, khi mày gọi người rồi, mày và Nam phải đưa Lily về nhà, cầm cả luôn điện thoại của tao và Mi rõ chưa?” Jun nói

“..” Bảo Duy chẳng hiểu gì nhưng cũng ậm ừ.

Jun cầm bàn tay nó kéo vào trong. Dù ko biết Blue đang thực sự ở đâu nhưng không thể cứ chờ đợi mãi được.

Băng qua nhiều dãy hành lang thì công nhận dinh thự nhà Kiều Hà khá lớn. Bỗng dưng hai người thấy một bóng đen trước mặt ! Một thân hình khá cao và mảnh mai xinh xắn, vì trong bóng tối Park Mi và Jun khó nhìn ra đó là ai.

Dáng người mảnh khảnh bước ra, là Emy !

“Làm gì ở đây thế?” Emy cầm trên tay ly rượu ngọt, nói.

“Tôi phải hỏi câu đó” Jun hỏi ngược lại, đôi mắt sapphire ko lay động.

Emy mỉm cười “Tôi được mời cơ mà. Ở dưới nhăm quá tôi đi thăm quan dinh thự nhà bạn thân thôi !”

“Tham quan à...” môi Park Mi mấp máy nhỏ nhẹ

“Hai người, cũng đến sao ? À, giúp tôi này” Emy vẫy vẫy tay

“Tại sao tôi phải giúp ?” Jun trả lời lạnh nhạt

“Nè, chỉ là vào lấy giùm chai rượu whiskey năm 1984 thôi mà. Tôi sợ bóng tối lắm, trong căn phòng kia ấy” Emy ngó nghiêng nhìn vào một cánh cửa lớn cuối hành lang. Mặt xui đi.

“...” cả hai im lặng

“Làm ơn đấy, tôi đứng ngoài chờ hai người. Mấy chuyện lùm xùm trước, tôi xin lỗi nhé”

“Đừng nói nữa” Park Mi bất chợt lên tiếng. Đôi mắt nâu chớp nhẹ.

...muốn nó và Jun vào căn phòng đó..không sao cả..cả hai đã đoán trước được rồi !

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Một Bữa Tiệc Màu Đỏ

CHAP 22: MỘT BỮA TIỆC MÀU ĐỎ

Park Mi đẩy cánh cửa sang trọng. Tiếng kêu cọt két rộn người vang lên, bên trong, bóng tối và hơi lạnh lẽo ủa ra có thể làm bất cứ ai nổi da gà sợ hãi. Thế nhưng Park Mi và Jun vẫn mang khuôn mặt hết sức bình thản.

Bóng tối xâm chiếm khiến khó cảm nhận được thứ gì. Tĩnh lặng và lạnh lẽo.

– Lớn nhanh quá nhỉ – giọng ồm ồm trầm tĩnh của một người đàn ông bỗng cất lên.

Park Mi nhìn theo hướng giọng nói. – Đôi mắt nâu không chớp. Jun nắm tay nó, cũng không hề sợ hãi

Đợi vài phút cả hai nhìn rõ được trong bóng tối. Park Mi và Jun lơ mơ nhìn thấy một cái bàn lớn. Có những chai rượu đắt đỏ đặt ở trên. Bóng người đàn ông áp lực rù xuồng ánh trắng tờ mờ sáng. Tuy nhiên k thấy rõ mặt ông ta.

Nó và anh không nói gì, lặng lẽ ngồi xuống hai cái ghế đặt đối diện

– Tôi đi cùng anh ấy – bờ môi nhỏ mấp máy. Đôi mắt lạnh lùng tĩnh xảo nhìn xoáy vào người đàn ông.

– Nhưng câu chuyện của chúng ta chỉ có tôi và cô thôi, cô biết..là chuyện gì rồi đấy – người đàn ông sắc sảo nói.

Park Mi chớp chớp mắt.

– Cô biết rồi đấy, nếu chuyện này nói với người khác thì cô và Shyn...

– Được rồi – nó cắt lời. Dừng một lúc, nó quay sang Jun

– Anh..ra ngoài đi.. – đôi mắt nâu trong trẻo tỏ vẻ miễn cưỡng. Nó ước gì, Jun có thể ngồi đây với nó, nghe được sự thật của nó, và mang lại cho nó một chút an toàn và mạnh mẽ. Nhưng không được.

Jun nhú mồm, tỏ vẻ khó hiểu. Chuyện Blue nói với Park Mi là gì, cậu không thể biết sao ? Biết hay không cũng được, điều quan trọng là anh phải ở bên nó, nhất là trong lúc này khi con người nguy hiểm kia đang ngồi đối diện cả hai.

– Không

Park Mi tỏ vẻ bất lực khi nghe câu trả lời cứng ngắc từ người con trai trước mặt.

– Ra ngoài đi. Em sẽ không sao đâu. – nó luồn bàn tay vào mái tóc của cậu, một cảm giác thân thương mềm mại ập đến với Jun. Cậu đứng dậy. Đôi mắt xanh sapphire hơi trừng lên 1s nhìn người đàn ông trước mặt, đôi mắt ấy sáng bừng giữa màn đêm, lạnh băng khiến người đàn ông bất giác rùng mình một cái.

– Đụng vào một sợi tóc của cô ấy. Ông...chết...! – chất giọng cậu trầm ấm nhưng đáng sợ

– Tôi sẽ không làm gì cả. Chỉ là, nói chuyện thôi mà! – giọng người đàn ông lại mang đậm chất mưu mô bẩm sinh.

Park Mi gõ gõ bàn tay Jun. Cậu đứng yên một lúc rồi đi ra. Căn phòng giờ chỉ còn hai con người.

Jun sẽ không bao giờ bỏ Park Mi–nếu nó là người..yếu đuối. Nhưng không. Cậu hiểu rõ Park Mi không tầm thường như vẻ bề ngoài. Nó vô cùng mạnh mẽ, và vô cảm. Nó đủ nhẫn tâm.

~

– Cái thằng điên này nó đưa tao cái này làm gì ko biết! – Eun Nam khó chịu nhìn cái clutch, nói với Bảo Duy.

– Nó bảo 1 tiếng nữa ko thấy nó và Mi, gọi người rồi bảo chúng mình biến về! Thằng này nhiều lúc dở hơi quá – Bảo Duy đưa cánh tay đỡ lấy Lily ngã say dựa vào vai mình.

– Bây giờ hơn 30 phút rồi nhì

– ..vậy sao ??

~

Trong căn phòng tối.

– Chỉ cần cô làm người bên tôi, tôi sẽ cho cô tất cả – giọng người đàn ông có ý cười

– Tất cả ? Ý ông là gia đình tôi ? Ba và mẹ tôi ? – Park Mi nhếch miệng, đều đều nói.

– Tôi không giết gia đình cô.

– Ông không giết. Mà người của ông giết.

– Quên chuyện quá khứ đi. Tôi sẽ cho cô cuộc sống mới. Chúng tôi cần bộ não như cô.

– Nếu tôi nói, không muốn thì sao ? – Park Mi chớp mắt cười nhạt.

– Cô sinh ra là để bị sở hữu rồi. – người đàn ông cũng mỉm cười nhẹ

ĐOÀNG. ĐOÀNG. Bỗng bên ngoài nghe tiếng súng vang lên liên tiếp. Park Mi chợt cười mỉm, chậm rãi đứng dậy. Người đàn ông dõi mắt nhìn theo.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Một Bữa Tiệc Màu Đỏ (2)

CHAP 22: MỘT BỮA TIỆC MÀU ĐỎ (2)

Dưới ánh trăng, dáng người nhỏ nhắn ưu tú bỗng trở nên bí ẩn hơn. Đôi tay nó nhẹ nhàng cầm lấy chiếc súng ngắn giấu thanh ra khỏi chiếc clutch xinh đẹp. Chiếc súng màu ánh bạc, chói sáng lên trong ánh trăng. Chiếc súng hiệu Beratta 92..

Người đàn ông vẫn lặng yên, đôi mắt ánh lên vẻ thích thú.

Park Mi chĩa súng vào ngay giữa trán Blue. Màn đêm lạnh toát. Bên ngoài bỗng xộc đến mùi máu quái dị. Đôi môi xinh đẹp nhếch lên

– Tôi chưa giết ông vội đâu, đừng sợ

Người đàn ông nhàn nhã đưa tay lấy li rượu vang đỏ nhấp một ngụm.

– Mọi thứ..còn dài lắm ! Chúng ta, sẽ còn gặp nhau ! – giọng nó vẫn bình thản. Đôi môi mang nét cười. Sau đó, nó đi lùi, cánh tay vẫn cầm khẩu súng chắc chắn.

Đi lùi đến gần tới cánh cửa, bỗng cánh cửa bật mở. Ánh sáng mờ nhạt hắt vào một chút. Mùi máu tanh đâu đây xộc vô căn phòng tối. Bên ngoài, là một bãi xác của những tên vệ sĩ áo phục đen của Blue. Chúng nằm la liệt, chết không nhắm mắt, máu đỏ dài như suối.

Đứng ở cửa là một người con trai với khuôn mặt trẻ con nhưng tàn nhẫn. Lucas mỉm cười, bàn tay mân mê gọng cây súng Walther P99 sáng loà. Đôi mắt của cậu dừng lại nơi người đàn ông mà cậu từng gọi là “cha”.

– Chào ba, ba khoẻ không? – cậu lên tiếng

Dù trong bóng tối, có thể nhận thấy sự kinh ngạc của Blue.

– Máy còn sống??

– Ba hỏi gì lạ vậy? Tất nhiên là con còn sống rồi.

– ...Mày..

– Con sao? Con quay lại gặp cha thôi. Và để, tặng cho ba món quà mà ba đã cho con 3 năm trước!

– Món..quà?

– Cái chết..! – Lucas nói thần nhiên. Nhưng người đàn ông đã mở to hai mắt sững sờ.

Park Mi đứng bên cạnh nhếch miệng. Nhưng nó ngăn cánh tay đang lên nòng đạn của Lucas lại. Nó chưa muốn Blue chết nhanh và..dễ dàng đến thế.

– Chị làm gì thế? Em phải giết người này – Lucas nói

– Hãy cho ông ta một cái chết “vui vẻ” hơn đi. Không phải bây giờ. Nhiều thứ, cần giải quyết! – Park Mi nói lạnh băng

Chưa kịp để Lucas phản kháng, Park Mi cầm cây súng lên chỉ bằng một tay,

ĐOÀNG.

Viên đạn vận tốc siêu nhanh cắm phập vào cánh tay trái của người đàn ông. Quá nhanh và bất ngờ khiến ông ta không kịp phản kháng, ông ta lên một tiếng rên rỉ, ôm chặt lấy cánh tay ứa máu của mình

– Chúng ta chơi trò chơi đi, Blue ! – Park Mi nói, khuôn mặt lạnh nhạt. Lucas hết sức ngạc nhiên nhìn nó, có phần hả hê.

– Trò chơi này phải trả bằng máu. Và đây mới chỉ là bắt đầu thôi. – Park Mi nói xong hạ súng xuống rồi đều đều bước ra ngoài. Lucas mỉm cười, liếc nhìn Blue đang vừa gọi người vừa đau đớn chửi rủa. Cậu hạnh phúc bước ra.

Bên ngoài, mùi máu tanh nồng. Xác người như đồ, toàn những tên tay sai của Blue. Không ngạc nhiên khi biết ai là kẻ đã hạ gục mấy tên này dễ dàng đến thế- Jun.

Jun bước tới bình thản. Khẩu súng dài vẫn còn trên tay. Cậu ôm lấy Park Mi, cậu biết cô gái này không bao giờ khiến cậu phải lo.

– Mọi người đang nhốn nháo ở dưới – Lucas xen vào đúng lúc

– Vậy xuống cho họ biết lí do chúng ta đến đây đi – Park Mi mỉm cười.

~

Nhiều b hỏi nên mình ns luôn là fic này có t6 hàng tuần nhé. Vì mình đi học từ sáng tới chiều nên tối mới post được, và rep mn, mn thông cảm nhé. Yêu mn

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 88: Vẫn Chưa Có Gì Đặc Biệt

CHAP 23: VẪN CHƯA CÓ GÌ ĐẶC BIỆT

Dưới đại sảnh lớn. Mọi người nhốn nháo nhưng trí tò mò của họ không cho phép họ bỏ đi. Tất cả mọi người hướng mắt lên trên lầu, nơi những tiếng súng và mùi máu đã xuất hiện.

Kiều Hà sợ hãi, tại sao trong căn biệt thự của cô có thể như thế?

Jun và Park Mi bước xuống, hoàn toàn thành thoi. Vẫn hai gương mặt vô cảm xúc đấy. Bộ âu phục đồ của Jun nay còn hơi thấm lại vì dính máu (của những tên Blue), chiếc váy đen của Park Mi cũng hơi loang lổ vì đồ tanh.

Đã có người hét lên. Và tất cả vô cùng ngạc nhiên khi thấy hai con người ấy, trên tay đều cầm súng.

– Gì vậy???

– Đó là anh Jun và con nhỏ kia mà! – càng nhiều tiếng xì xào tò mò xen lẫn sợ sệt, không ai ngờ Park Mi im lặng và lặng lẽ hàng ngày – Key Jun lạnh lẽo với gia thế tưởng chừng vô hại, lại đang gây ra một vụ thảm sát như thế..

RẦM. Cánh cửa lớn ở đại sảnh bật mở. Mọi người quay ra nhìn, trở mắt khi cả một đoàn vệ sĩ mang âu phục xanh đen, tay cầm những khẩu súng dài hiệu Heckler&Koch HK416 giờ ngang tầm mắt. Họ tiến từng bước vào nhanh nhẹn, và có khi còn bước thêm nữa nếu Jun không nói lớn

– Thôi!

Cạch cạch. Một tiếng nói uy quyền của Jun khiến đám vệ sĩ hạ súng xuống. Đứng hết sức nghiêm trọng nhìn cậu chủ.

Eun Nam, Bảo Duy và cả Lily vội vã chạy vào. Ai nấy đã thay trang phục bình thường, trông hết sức hốt hải. Cho đến khi thấy Jun và Park Mi, cả ba rên lên thở phào

– Hơn cả một tiếng rồi đấy, mày làm tao hết hồn!

– Đây theo lời mày muốn, cả đám người của mày đã ở đây. Đầu nào, con mồi đầu nào?

Bảo Duy và Eun Nam chen nhau nói. Lily chỉ chạy lại chỗ Park Mi ôm chầm lấy nó và khóc, mặc kệ máu dính lên người mình. Nhỏ đã rất hoảng khi nghĩ xảy ra chuyện với nó. Park Mi tuy lạnh lùng nhưng khi thấy Lily thì mỉm cười ôm lấy nhỏ

– Đừng khóc .

– Cậu làm mình hết hồn! Huhuu.. tại sao lại nhiều máu thế này?? Cậu có sao không hả hả hả?!

Chắc nhỏ nghĩ nó bị thương.

– Không sao cả. Không phải máu mình. Park Mi an ủi.

– Làm sao tôi có thể để em bị thương được? – bỗng phía sau nó cất lên một giọng nói lạnh. Rồi hai cánh tay vòng qua người Park Mi, siết nhẹ. Cảm giác ấm sục truyền đến. Park Mi mỉm cười nhẹ.

Đám học sinh chỉ biết nhìn mà rớt miệng, đã có lời giải đáp cho chúng nó rồi. Jun và Park Mi yêu nhau là thật. Và Bảo Duy cùng Lily cũng có vẻ như đang hẹn hò rồi. Eun Nam thì khỏi nói cũng biết anh sẽ không đếm xỉa tới ai.

Tiếc nuôi a.

Kiều Hà trân trân nhìn Jun ôm Park Mi. Nhưng cô chẳng dám làm gì nữa.. chỉ biết nhìn và nhìn trong ghen tuông.. đôi môi cô khê cong lên.

~

Bữa tiệc tàn rất nhanh cũng chỉ vì vụ tàn sát. Trên lầu toàn xác chết và máu đã được dọn đi. Còn Blue, tất nhiên đã biến mất từ lâu. Kiều Hà sợ hãi cũng không dám nói cho ba mẹ mình, chỉ im bật coi như đêm nay chưa từng xảy ra..

Park Mi ngồi thờ thẩn trong phòng, đã thay chiếc váy ngủ trắng đơn giản càng tôn lên vẻ đẹp thiên thần của nó. Tối nay Lily ngấu húng qua ngủ chung với nó, tốt thôi, nó sẽ bớt lạc lõng đi một chút..

– Sao hai đứa về sớm thế? Tiệc đêm cơ mà? – cô Shyn Hye gấp ngấn ngáp dài bước vào phòng Park Mi. Nơi đây đã từng rất tối tăm và lạnh lẽo, nhưng lại ấm áp hơn vì Lily đã bật đèn sáng trưng.

– Cô đi ngủ đi, sao lại dậy chứ? Nó nói

– Biết rồi, cô chỉ xem hai đứa thế nào thôi

– Cô yên tâm, tụi con ổn mà. Cô cứ nghỉ ngơi đi mai đi làm – nó tiễn cô Shyn Hye ra khỏi phòng, nó thật sự muốn cô không phải lo nghĩ nhiều về nó.

Sau khi cô Shyn Hye đi rồi cũng là lúc Lily bước vào, trên tay là tách trà xanh vừa mới pha. Nhỏ không thể ngủ nếu không uống trà xanh.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 89: Vẫn Chưa Có Gì Đặc Biệt (2)

CHAP 23: VẪN CHƯA CÓ GÌ ĐẶC BIỆT (2)

– Matcha ơi, nầy xem chị yêu của mày đi kia – Lily đầu mở nhìn chú mèo đang lười biếng lăn trên giường.

– Ngủ thôi, buồn ngủ quá ! – Park Mi nói nhỏ. Nó đã quá mệt với những chuyện đã xảy ra trong một đêm. Mai là ngày nghỉ, có thể nó sẽ nằm một giấc tới trưa

~

Lily hờn ngáp. 7h sáng. Nhỏ ngủ chưa đủ lắm nhưng cũng chẳng muốn ngủ thêm. Nhỏ đứng dậy vệ sinh cá nhân rồi thay một cái váy hoa tiết xinh xắn, cố gắng nhẹ nhàng để không đánh thức Park Mi.

Lily makeup hơi hột rồi ra khỏi nhà vì đói bụng. Về trẻ trung và xinh đẹp của nhỏ khiến nãy giờ bao nhiêu chàng trai phải ngoái nhìn. Hi, nhìn đi các anh. Rất tiếc nhưng em thích người khác rồi. Và người khác ấy tên là Bảo Duy nhé các anh.

Vừa nghĩ tới cái tên ấy thì nhỏ chợt thấy cậu ta đang ngồi trong một nhà hàng cafe nhỏ khá đẹp..Ôi ông trời thật có mắt. Nhỏ hơi bất ngờ nhưng vui vẻ đẩy cửa bước vào.

– Hey Bảo Duy! – nhỏ cười hí hí, lúm đồng tiền hiện rõ. Bảo Duy ngược lên khá ngạc nhiên

– Em dậy sớm thế?

– Tự nhiên dậy sớm vậy đó. – Lily cười rồi ngồi xuống.

Phục vụ lập tức bước đến. Đôi mắt ghen tị nhìn vẻ tươi tắn của cô gái này, nhưng lúc nhìn sang chàng trai đối diện thì neho lại, mặt đỏ lên. Quả hám trai.

– Anh dùng gì ạ? – cô phục vụ mở một giọng vô cùng dịu hiền nói với Bảo Duy. Tim đập thình thịch.

– Cafe đen. – Bảo Duy chỉ trả lời mà không thèm nhìn, quay sang mỉm cười với Lily – Em uống gì?

Nhìn sự quan tâm đó cô phục vụ cũng hiểu họ là một cặp (chưa hẳn mà). Cảm giác bức xúc và ghen tị với Lily dần dần lên. Cô là cô phục vụ xinh nhất quán, là khách luôn trầm trồ để ý, hưởng hờ khách là nam. Nếu ở đây không có cô gái này có lẽ anh ấy đã điều đứng mình rồi! (ảo tưởng nhẹ)

– Em hả? Sữa nóng nhé – Lily nói. Chớp mắt nhìn cô phục vụ một cách thân thiện. “Quả này công nhận mình lép vế, cô ấy xinh quá!” cô phục vụ nghĩ thầm

Cô phục vụ bước vào trong phòng pha chế, lập tức đám phục vụ nữ còn lại xúm đến, hỏi han cũng chỉ là Bảo Duy ==’

– Anh ấy đẹp quá! Mỹ Vũ, xinh thế này đi giành lại anh ấy đi!

– Phải đấy Mỹ Vũ à, đẹp thế này chắc chắn anh ấy sẽ rung động

Mỹ Vũ mỉm cười nhìn đám phục vụ

– Vậy làm sao đây?

Một nữ nhân viên sắc sảo lên tiếng:

– Vờ làm đồ ly lên người cô gái kia đi. Ko biết cô ta có xinh xắn gì không mà anh ấy yêu quý thế! (Lily ngồi quay lưng với đám nhân viên)

– Được! – Mỹ Vũ mỉm cười nhẹ.....

~

– Cafe đen, sữa nóng của quý khách! – Mỹ Vũ đặt ly cafe của Duy lên bàn trước. Khi cầm ly sữa nóng lên, cô cố tình hất tay làm đổ sữa lên người..Lily

– Aaa..nóng quá! – Lily rên to, vội vã đứng dậy, khuôn mặt xinh xắn như sắp khóc, cuống cuồng.

– Em có sao ko?! – Bảo Duy nhanh vội đứng dậy ôm lấy Lily, xong quay sang trừng mắt nhìn cô phục vụ

– Xin lỗi, xin lỗi quý khách! Tôi vô ý quá!! – Mỹ Vũ vội hời hợt liên tục xin lỗi.

– Mang nước lạnh và khăn giấy ướt ra đây nhanh!!! – Bảo Duy gần như là hét lên với Mỹ Vũ. Cô ta nhìn mà xang lét, lập cập chạy vào lấy cả xô nước mát ra cho cậu

Cậu nhẹ nhàng cầm khăn giấy lạnh lau những chỗ bị đổ sữa nóng trên vai Lily. Lily im thin thít nhìn. Cũng đã đỡ hơn, may là sữa không đến nỗi nóng, không thì nhò đã bị bỏng nặng hơn mất..

– CÔ LÀM ĂN KIỂU GÌ THẾ?! – Bảo Duy la lên, tay hất một cái, ly cafe bay thẳng vào mặt Mỹ Vũ, ướt nhep.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Vẫn Chưa Có Gì Đặc Biệt (3)

CHAP 23: VẪN CHƯA CÓ GÌ ĐẶC BIỆT (3)

– A, a, xin lỗi, xin lỗi..! – Mỹ Vũ hấp tấp nói, cô không ngờ mọi việc lại xảy ra thế này. Cô chỉ muốn gây sự chú ý với anh ta thôi a ~

Bảo Duy đập bàn

– Cô bị sa thải!

– Anh không phải chủ quán! – Mỹ Vũ bức xúc nói

– Nhưng tôi là Bảo Duy, con trai chủ tịch tập đoàn Windy! – Bảo Duy cười hời hợt, lập tức Mỹ Vũ mở to mắt sững sờ nhìn Bảo Duy.. là tập đoàn Windy đứng thứ 5 tg >>< -..Mỹ..Vũ.. Cafe Little Street. Tôi sẽ nhớ cái tên này và cô chuẩn bị mất việc đi! - Bảo Duy nheo mắt đọc bảng tên gắn trên ngực trái cô. - Em xin anh! Em. - Mỹ Vũ hồi hã nói thì Bảo Duy đã dắt tay Lily bước thẳng ra khỏi quán..

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Trường Thánh Tây

CHAP 24: TRƯỜNG THÁNH TÂY

Sau buổi tiệc bị gọi là “kinh hoàng” ấy, mọi việc ở Snow University vẫn quay trở lại trạng thái ban đầu. Cho dù rất nhiều người vẫn chưa hết sốc.

Mà đám con gái đã chẳng sợ hãi, ngược lại còn thêm ngưỡng mộ Jun vì đã y chang tiêu chuẩn của tụi nó. Đã đẹp trai lạnh lùng rồi, lại cả vụ gia thế mạnh còn bí ẩn nữa chứ. Với chúng nó thêm phần hấp dẫn.

Chúng chỉ càng ngày càng không còn dám đụng tới Park Mi, sau khi biết nó tàn nhẫn như thế nào. Đến cả Kiều Hà còn sợ xanh mét suốt buổi tiệc hôm đó.

– Các em học sinh trường chúng ta. Có thể các em đã biết, ngày kia là ngày trường chúng ta giao lưu cùng trường Quốc tế Thánh Tây. Và trường Thánh Tây đã ra một đề nghị rất thú vị ! – hiếm khi nào thầy hiệu trưởng quy gọi toàn trường như thế này..

Tất cả nam thanh nữ tú đều chú ý lắng nghe. Trường Quốc tế Thánh Tây xét ra khá cao sang, nhiều nữ nhân và đại gia, nhưng so sánh với Snow University thì còn thua xa lắm vì học sinh trường ta đây toàn tiểu thư thiếu gia của các ông bà làm ăn lớn, có tiếng trong xã hội không.

– Cả hai sẽ..thi đấu với nhau. Về nhiều mặt ví dụ như kiến thức, cách ứng xử với nhau,..giống như một cuộc thi vậy. Đặc biệt hơn nữa, trường Thánh Tây còn đề nghị cả hai trường sẽ cùng nhau đi dã ngoại 3 ngày 2 đêm tại San Francisco* – ở khách sạn Ritz Carlton (5 sao nheo) – và tham quan các thắng cảnh nổi tiếng cùng tắm biển.

Sau khi hiệu trưởng nói xong, tất cả học sinh ồ lên thích thú.. Vài điệu cười hào hứng xuất hiện.

Park Mi nheo mắt đọc quyển tiểu thuyết lịch sử nổi tiếng ở Nhật, thật ra nó có nghe, nhưng không quan tâm lắm. Jun cũng đứng cạnh, cầm áo khoác che nắng cho nó, vậy mà nó không hề có chút thương xót ==’

– Nóng quá ! – Park Mi gấp quyển sách lại, nhăn mặt. Jun cầm lấy bàn tay nó, kéo ra

– Vậy ra hồ – cậu nói. Nhưng Park Mi giằng lại. Đôi mắt nâu nhạt chớp chớp vì nắng chiếu thẳng vào, Jun tiến lại lấy bàn tay to che trên trán nó. Mặc dù có rất nhiều ánh mắt nhìn, nhưng trong mắt cậu chỉ quan tâm tới duy nhất một người con gái.

– Đau đầu quá – Park Mi mím môi. Chỉ ba chữ của nó, Jun bế nó lên và bước nhẹ nhàng tới phòng y tế. Nó cũng nằm yên, dựa vào vòm ngực rắn rỏi mang mùi hương quỳên rũ bí ẩn, nhắm mắt thoải mái, trên trán lấm tấm mồ hôi mặc dù không nóng quá.

Ai cũng quay sang nhìn Park Mi và Jun với ánh mắt không-thể-không-ngạc-nhiên hơn. Dường như cậu và nó hoàn toàn không một chút chú ý đến người ngoài. Hai con người chỉ nhìn thấy nhau.

Đến giáo viên cũng làm lơ quay đi chứ không dám lên tiếng một tí nào.

– Jun, mệt quá ! – Park Mi đột nhiên nói khó khăn. Tay vịn vào vai cậu. Jun lập tức đặt nó xuống giường bệnh của phòng y tế mất mề

– Em thấy trong người làm sao?

– Mệt. Nhức đầu. Em mỏi chân nữa! – Park Mi nói, mắt nhắm nghiền còn lông mày nhíu lại. Nhưng ít nhất còn được tựa vào bờ vai này khiến nó cảm giác êm ấm và an toàn hơn bao giờ hết.

Mãi chẳng thấy cánh tay rắn chắc của Jun nữa, nó khó chịu mở mắt thì thấy cậu đang mở tủ thuốc. Đôi mắt sapphire lướt qua những dòng chỉ định.

– Em sốt rồi. Tại sao vậy? – Jun quay lại nói.

Park Mi không trả lời. Nó hiu hiu mắt nhớ lại chiều hôm qua, khi mà mưa to thật to nhưng nó lại đi lững thững ngoài đường như một con chán đời.

– Tắm mưa. – Park Mi đáp cụt lùn. Đôi mắt nâu neho neho.

– Sao lại tắm mưa? _ Jun hỏi nhưng Park Mi không trả lời. Cậu đưa nó cốc nước đầy và nhét vào miệng nó viên thuốc. Đắng đắng, nhưng nó cũng nuốt vào bụng.

– Em ngủ đi. – Cậu xoa mu bàn tay nó, bắt nó phải nhắm mắt lại. Park Mi cũng không gầy vò liền nhắm nghiền mắt, cảm thấy cơ thể rã rời. Nhưng chỉ cần có người con trai này bên cạnh thì trời sập nó cũng không lo.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Trường Thánh Tây (2)

CHAP 24: TRƯỜNG THÁNH TÂY (2)

~

Park Mi chớp chớp đôi mắt to tròn. Vẫn đang nằm ở phòng y tế. Nó cảm thấy tay phải mình âm ấm, liền quay nhẹ đầu sang nhìn, thấy Jun đang nằm ôm tay nó. Đôi mắt cậu cũng đang nhắm nghiền, khuôn mặt khi ngủ vẫn không hề mất đi nét quỳên rũ hấp dẫn người nhìn nào, trái lại còn tăng thêm.

– Em thấy đỡ hơn chưa?

Mắt vẫn nhắm nhưng miệng cậu mấp máy. Park Mi không khỏi mỉm cười nhẹ

– Rồi.

Đột nhiên Jun đứng dậy, hai cánh tay mạnh mẽ bế nó lên. Nó lạnh lùng quay mặt vào trong vòm ngực ấm dụi nhẹ.

Jun định bế nó ra vườn, nhưng nó đã kéo áo cậu lại. Bờ môi căng mọng mấp máy..

– Về lớp đi!

Rồi Park Mi đứng dậy, thoát khỏi cánh tay Jun, nhưng vẫn êm ái dựa đầu vào bờ lưng rộng đó. Như là cả thế giới này có đè xuống nó thì chỉ cần bờ vai này thôi nó cũng an tâm.

Jun ôm chặt tay Park Mi và hai người bước vào lớp. Trong lớp còn đang học, cô giáo đang gõ máy tính soạn bài. Học sinh người thì chịu khó chép bài, mà đa số đang vắn vơ nói chuyện om sòm hay trang điểm gì đó. Nhưng khi thấy hai người bước vào thì im bật.

Cô giáo chỉ liếc một cái rồi quay mắt về máy tính. Như đã quá quen với việc hai cô cậu này bỏ tiết như com bữa. Nhưng dù sao với hai người này không học cũng hiểu bài nên cô không quá lo.

Ở chỗ ngồi quen thuộc, Kiều Hà đưa mắt nhìn. Trên mặt cô là cả hai chữ “ĐỒ KỊ” cứ hiện mồn một nhìn Park Mi nhưng đương nhiên chẳng dám làm gì hơn, đành tủi nhục quay mặt đi.

– Đi đâu này giờ đó? – Lily đầu môi hỏi

– Đi chơi. – Park Mi đáp

Lily thoáng nhìn qua Jun nhưng kì thực không còn cảm giác gì nữa..nhỏ bây giờ chỉ coi cậu như là một người bạn thật thân trong nhóm. Nhỏ thấy hồi trước khi mà ngốc nghếch thích Jun đúng là ngây thơ, bây giờ tim nhỏ chỉ đập thình thịch khi bên cạnh Bảo Duy thôi (hì)

– Park Mi!! – tự nhiên Emily bước đến. Khuôn mặt xinh đẹp mang ý ngạc nhiên. – Sao tối hôm trước có chuyện gì vậy?

Emily ngồi phịch xuống ghế trống gần nhóm Park Mi. Nó lơ đãng nhìn cô, tuyệt nhiên không trả lời. Jun ngồi cạnh cũng chẳng một cái liếc nhìn, bàn tay nghịch mái tóc dài của nó, vuốt ve mềm mại.

– Không thấy ngại à? Cô ấy! – Bỗng dưng Eun Nam lên tiếng. Miệng khinh khỉnh nói với cô nàng.

– Tại sao ngại? Tôi nói chuyện với anh à? – Emily nhếch miệng liếc nhìn Eun Nam. Nhưng đáp lại cô vẫn chỉ là ánh mắt hỏi hột.

Emily nghiêng răng nhìn Eun Nam, đôi lông mày thanh mảnh của cô nâng lên. Bực mình, Emily đứng dậy quay phắt về chỗ ngồi của mình...

Khi quay đi, Emily để lại một nụ cười nửa miệng. Về xinh đẹp mưu mô của một phụ nữ 22 tuổi lại hiện rõ sau lớp mặt nạ nữ sinh cấp ba.

“Ngày giao lưu sao không đến mau đi, tôi có chuyện để chơi đùa với cô, Park Ji May!”

~~~~~

Ngày giao lưu giữa trường Thánh Tây và Trường Học Siêu Cấp Snow University... hôm nay náo nhiệt hơn bao giờ hết. Băng rôn hoà vào dòng người. Sân trường Snow quá rộng, dường như có cả 2, hay 3 ngôi trường khác đứng vào cũng còn rộng. Học sinh đứng hai bên như trật tự.

Bên trường Thánh Tây, là hàng dài những nam nữ sinh đa số mặt mũi được trổ lên. Nhưng lại có vẻ thách thức nhìn Snow, như thể “ta đây là mạnh nhất”

Trái lại với kiểu cách ầu trĩ và thách thức của trường Thánh Tây, bên trường nhà chỉ kiểu ngạo và khinh khỉnh nhìn. Kiều Hà đứng giữa, như một nữ hoàng. Còn những đứa con gái, con trai cũng liếc mắt nhìn Thánh Tây. Từ trên xuống dưới, đương nhiên, toàn đồ hiệu xa xỉ. Làm bên Thánh Tây liếc qua cũng biết về bề ngoài họ còn kém nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 93: Trường Thánh Tây (3)

CHAP 24: TRƯỜNG THÁNH TÂY (3)

Hotboy bên trường Thánh Tây cũng bắt đầu lộ diện. Phải nói là nguyên một đàn. Mặt mũi khá ổn, cũng được con gái Thánh Tây gọi là “đẹp trai”.. Chỉ bên Snow nhếch miệng, mấy hotboy đây sao? Nguyên cả một đàn nhưng rất tiếc còn chưa đẹp bằng một góc trai trường này.

Như là Jun, như là Nam, như là Bảo Duy ấy!!

– Kiều Hà, xem chúng nó vênh vào quá! – một nữ sinh đứng cạnh Hà lên tiếng nói nhỏ

– Chúng nó chỉ được cái miệng thôi, so với trường chúng ta có giảm được lên cô cũng không đủ tư cách!! – Hà nhếch miệng

Hotgirl bên trường Thánh Tây là một cô gái xinh đẹp gọi cảm. Mái tóc màu đỏ óng ánh xoắn lộn, khuôn mặt đẹp cũng được trang điểm tỉ mỉ và chuyên nghiệp..nhìn chung thì phong cách khá giống như Kiều Hà. Cô tên Mị Nhi, một cái tên nghe thật sắc sảo.

Còn người gọi là “hotboy”? Cậu là Mạnh Vũ-được coi như là “đẹp trai” nhất.... tính cách ngổ ngáo, hấp dẫn phái nữ.

Trong khi không khí căng thẳng đang diễn ra thì trong lớp học quen thuộc với máy điều hoà đang mở hiu hiu, vẫn chỉ có hai con người đang làm việc của riêng mình. Chàng trai cao lớn dựa tấm lưng dài vào cửa sổ, ngắm người con gái chống cằm ngồi trên bàn đọc sách. Hai người một chút để ý cũng không có tới hoạt động của trường này trường nọ ngoài kia.

– Jun! Sách này chán quá. – Park Mi gấp quyển sách tiểu thuyết lại – Có gì đọc hay hơn không?!

– Em không thích đọc tiểu thuyết? – Cánh tay ấm nóng ôm lấy vai nó từ phía sau. Nó lắc đầu. Tuy vẫn giữ vẻ ngoài lạnh lẽo nhưng luôn có gì đó thương yêu đối với người con trai này.

– Vậy tôi lấy cho em quyển sách chơi Sudoku nhé. Hay thứ gì đó để bộ não này thôi chán. – Jun vuốt ve mái tóc nâu mềm mại, hơi thở ấm phả vào vành tai Park Mi. Rồi cậu đứng thẳng dậy bước đi để đến thư viện. Nhưng một cánh tay đã giữ lại cánh tay cậu

– Đừng bỏ em. Hoặc là, em theo với.

Jun ngừng lại, sau đó quay sang mỉm cười nhẹ nhàng. Park Mi đứng dậy, để cậu điều khiển cơ thể rũ như tàu lá chuối của mình bước đi. Cậu vòng cánh tay ôm eo nó, bước đi chững chạc, nó chỉ dựa đầu vào vai cậu và..nhắm mắt bước theo.

Không biết khi xuống sân trường cả hai sẽ gây chấn động cho trường Thánh Tây thế nào đây..

~

Hết

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 94: Lưới Tình.

CHAP 25: LƯỚI TÌNH.

Mị Nhi hất mái tóc óng ả của mình nhìn Kiều Hà. Kiều Hà chỉ khinh thường liếc lại. ...

– Nhìn chung thì cô chẳng ra cái gì! Người đẹp nhất trường học siêu cấp cũng chỉ có thế này thôi sao? – Mị Nhi mỉm cười lên tiếng. Sau câu nói ấy, lập tức tất cả mọi người ngạc nhiên.

Kiều Hà hơi bức mình nhưng tự dặn mình phải tỏ ra khinh bỉ..cô nhếch miệng, tiếng giày cao gót chạm đất sắc sảo bước đến gần Mị Nhi. Chát.

Mị Nhi bất ngờ bật ngã ra sau. Lăn tròn cái tát của Kiều Hà. Mọi người bên trường Thánh Tây tròn mắt nhìn.

– Cái thói huênh hoang của cô nên cất lại vào túi đi! Miệng còn hôi mùi sữa mẹ, đừng sữa bậy! – Kiều Hà cười. Đẩy Mị Nhi thêm một cái nữa, cô ta vừa đứng lên lại ngã rầm xuống đất.

– Ô, có phim hay! – vài người xôn xao nhìn. Xem hai cô gái được cho là “queenbee” này đang đấu đá nhau sao?

Mạnh Vũ bên trường Thánh Tây chỉ liếc nhìn một cái không hơn. Cậu đã ngó nghiêng hết một lượt học sinh trường Snow, toàn những gương mặt khá ái nhưng thực sự chưa có ai gây một ấn tượng mạnh mẽ lắm với cậu. (MV là “trai đẹp” bên Thánh Tây ạ)

Sân trường đang vô cùng náo nhiệt, bầu không khí căng thẳng, đến nỗi thầy cô giáo đứng bên ngoài nhìn mà không biết can ngăn làm sao. Một phần cũng vì họ phân vân không muốn bị đá khỏi cái ghế lương tuyệt vời này, bởi chính đám học sinh của mình.

Cùng lúc. Một người con trai dáng cao rất cao, bờ vai rộng săn chắc cùng tấm lưng dài. Khuôn mặt khuôn một nửa của cậu nhìn sang bên cạnh một người con gái. Cô gái nhỏ bé nhưng lại có chút gì đó quật cường, chỉ cần nhìn cũng có thể cảm thấy được. Mái tóc cô ấy mềm mại trải dài trên vai, che lấp khuôn mặt. Hai người đang bước cùng nhau nhưng chưa một ai nhìn rõ khuôn mặt họ. Nhưng chỉ cần nhìn thấy vóc dáng quyền rũ của người con trai và bờ vai trắng ngần của cô gái lạ mặt cũng khiến đám học sinh bên trường Thánh Tây vô cùng hứng thú rồi.

– Cao quá..!

– Chắc là đẹp trai lắm.

– Cô gái kia cũng đẹp thật.

– Có đẹp bằng được Mị Nhi hay Mạnh Vũ không cơ chứ.

Jun luồn cánh tay vào vòng eo nhỏ của Park Mi đi chậm rãi. Như chẳng để tâm, hay thậm chí nghe thấy lời bàn tán của đám người ồn ào. Mối cậu cong cong. Đôi mắt sapphire tuyệt nhiên chỉ để ý duy nhất mọi cử chỉ trên khuôn mặt của người con gái bên cạnh.

– Em đói không? – Cậu thì thầm. Hơi ẩm sực phả vào má Park Mi. Nó gật nhẹ, đầu tựa vào bờ vai rộng, cảm giác thật thoải mái và an toàn.

Cách đó không xa, Mị Nhi đã để ý tới người con trai lạ đó. Vốn là nàng công chúa muốn gì được nấy, cô lò lẹt Kiều Hà rất nhanh, vội chạy đến

– Anh gì ơi!! – Mị Nhi lên tiếng, trưng sẵn ra một nụ cười. Nhưng trái với tưởng tượng của cô, Jun hoàn toàn không quay đầu lại, hay thậm chí là nghe thấy lời cô gọi.

– Anh ơi!! – Lần này Nhi cất tiếng lớn hơn nhiều. Tất cả mọi người chăm chú nhìn.

Jun miễn cưỡng quay sang, đôi mắt sapphire liếc Nhi một cái không hơn rồi lại nhìn thẳng. Hàng lông mày tuyệt đẹp khẽ nhíu lại. Nhi sững người, lần đầu tiên cô thấy một người quyến rũ cô đến vậy. Khuôn mặt nhìn ngang siêu hấp dẫn, đôi mắt lạnh, sống mũi cao, bờ môi mỏng... tất cả đường nét chi tiết nhất cũng vô cùng cuốn hút Mị Nhi, và tất cả đám nữ sinh bên trường Thánh Tây.

Park Mi hồ hững liếc nhẹ qua Mị Nhi, rồi nhận ra cô đang há mồm chảy dãi

nhìn Jun của nó. Nó định không quan tâm, nhưng cô ta cứ nhìn chăm chăm vào Jun của nó như vậy, thành ra trong lòng có chút khó chịu. Park Mi ôm tay Jun chặt hơn một chút. Cậu cười nhẹ.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Lưới Tình. (2)

CHAP 25: LƯỚI TÌNH. (2)

– Anh ấy là của tôi đó. – Park Mi thì thầm hướng mắt về phía Mị Nhi. Nhưng tất nhiên là cô ta không nghe thấy gì. Jun đứng cạnh lại cười, nhìn sang cô gái của cậu, đang... ghen sao? Jun ôm eo nó chặt hơn, và cùng nó đi tiếp.

– Anh ơi..anh! – Mị Nhi thấy thế lập tức chạy theo. Vài đám con gái can đảm cũng hòa nhau kéo đến “chiếm giường” Jun càng gần càng tốt.

– Anh có người yêu chưa? – Mị Nhi hốt hải nói. Má đỏ ửng lên khi ánh mắt sắc lạnh nhưng hấp dẫn chết người của cậu đang liếc mình

– Rồi..! – Jun không thích dây dưa thêm với mấy người như thế này, trả lời cụt lùn.

– Bạn gái anh có được như em không? Anh, anh tên gì, em thích anh! – Đúng là Mị Nhi, thể hiện cảm xúc rất chân thật và tự tin.

Kiều Hà cách đó không xa khẽ nhếch miệng đứng xem trò. Cô nàng Mị Nhi này..có vẻ lại bước lên vết xe đổ của cô rồi. Và nghe câu “bạn gái anh có được như em không?” của Mị Nhi, Kiều Hà suýt nữa thì cười phá lên. Tuy rằng cô rất ghét Park Mi, nhưng cô phải nói rằng cái cô Mị Nhi này đảm bảo chưa đủ tư cách để bằng một sợi tóc của Park Mi nữa. Chắc chắn bởi vì Mị Nhi chưa nhìn thấy khuôn mặt Park Mi đó thôi.

– Anh ấy là của tôi. – Một giọng nữ trong treo bí ẩn cất lên. Tất cả mọi người hướng mắt về chủ nhân giọng nói đó. Và như biết trước, tất cả, nhất là đám nam sinh, bất ngờ khi thấy Park Mi quay mặt lại.

Mạnh Vũ đứng gần đó cũng sững người. Cô ấy đẹp quá. Đẹp như một thiên thần vậy. Đặc biệt là đôi mắt nâu vô cùng lạnh mà cũng rất bí ẩn. Vẻ đẹp của Park Mi quả băng lãnh, khiến người khác e dè nhưng lại say mê.

– Đây là người yêu anh? – Mị Nhi mở to mắt nhìn. Thường thì cô rất tự tin với bề ngoài của mình, nhưng khi đứng trước mặt Park Mi, dù không muốn cô cũng phải công nhận nó quá đẹp và cô chẳng là gì cả.

Jun đã thấy mọi thứ trở nên dài dòng rồi, cậu quay mặt và cùng Park Mi bước tiếp, không để ý tới Mị Nhi hay bất cứ ai nữa. Cậu chỉ quan tâm cô gái bên cạnh mình đang đói và muốn chơi Sudoku.

....

– Ngon không? – Jun ngồi cạnh Park Mi, im lặng nhìn nó đang chăm chú vào quyển sách Sudoku level khó nhất. Trên tay trái nó cầm một chiếc sandwich. Nó gật đầu nhẹ, đôi mắt vẫn tập trung nhìn vào vô vàn ô số. Nhìn vào chắc hoa cả mắt. Nhưng nó làm không có vẻ gì là đang gặp khó khăn.

– Xong rồi. – Park Mi cười thoải mái, tay gấp quyển sách lại. Mới nửa tiếng nó đã hoàn thành toàn bộ quyển sách. – Còn gì khó hơn không?

Jun không có vẻ gì ngạc nhiên. Cậu cầm lấy quyển Sudoku lướt nhanh mắt qua cũng biết nó làm đúng hết không sai một chữ. Với cậu, trò này cũng bình thường.

– Em muốn uống nước. – Park Mi quay sang nói. Jun đứng dậy.

– Vậy em ngồi đây, tôi lấy nước cho em – Jun nói nhẹ nhàng rồi bước ra khỏi thư viện. Nó ngoan ngoãn chống cằm nhìn theo bóng lưng dài của cậu mà ngồi yên một chỗ.

– Em – Bỗng có một giọng nam cất lên. Nó nhìn về phía cửa thì thấy một cậu con trai cũng khá cao và khuôn mặt điển trai đang bước vào. Không quan tâm lắm, Park Mi lại cúi đầu nhìn xuống bàn.

– Em tên gì? Anh là Mạnh Vũ – cậu con trai thản nhiên ngồi xuống trước mặt nó. Nó ngược lên, đôi mắt đặc biệt nhìn thẳng vào Mạnh Vũ khiến cậu ta không khỏi ngáy người một lần nữa.

– Em rất là đẹp đó em biết không? – Mạnh Vũ bật nói. Chống cằm ngắm từng đường nét trên khuôn mặt Park Mi. Nó không khó chịu khi cậu ta nhìn chăm chú nó như vậy, điều nó khó chịu là cậu ta đang ngồi chỗ của Jun.

– Đi ra. – Park Mi nói nhưng không ngược lên nhìn Mạnh Vũ dù chỉ một lần. Mạnh Vũ ngạc nhiên nhìn nó

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Lưới Tình. (3)

CHAP 25: LƯỚI TÌNH. (3)

– Em nói gì? – cậu hỏi

– Điếc à? Đi ra. Không phải chỗ của anh. – Nó hơi khó chịu, nó rất ghét những kẻ dây dưa dài dòng như thế này.

– Anh đứng dậy ngay! – Mạnh Vũ nghe lời răm rắp bật dậy nhưng không rời đi. Park Mi thấy thế cũng không cần nhẫn nhịn thêm, nó yêu cầu anh ta tránh khỏi chỗ của Jun thôi. Ngoài ra anh ta thích đứng đâu nó không quan tâm.

– Em, làm người yêu anh đi. – Mạnh Vũ nói, cười khoe hàm răng đều mà lũ con gái thường chết ngây ngất. Nhưng khuôn mặt Park Mi cũng không một biểu cảm gì. Chỉ hơi quay mặt sang nói

– Không.

Mạnh Vũ trông không có vẻ gì là ngượng, cậu tiến lại gần hơn, ngắm khuôn mặt của nó thật lâu. Mạnh Vũ hoàn toàn si mê nó thật rồi.

Bỗng một bàn tay nắm lấy cổ áo Mạnh Vũ kéo ra. Bằng lực đơn giản nhưng lại khiến Mạnh Vũ hấp tấp ngã ra xa tận cửa. Jun không thoải mái khi có người khác nhìn người con gái của cậu như vậy, nói gì là tiến sát đến gần mà ngắm. Khuôn mặt cậu lạnh như băng nhìn Mạnh Vũ khiến cậu ta run người đi thẳng ra cửa, không ngoái lại được 1s

– Nước của em – Jun nhanh chóng ngồi xuống sát bên Park Mi, bờ môi cậu mò đến trán và má nó, hôn nhẹ. Tay cậu đưa nó ly nước cốt chanh. Nó mỉm cười nhẹ, cầm lấy ly nước uống.

– Cậu ta.. đã làm gì em chưa?

Jun nói. Có thể cảm nhận được hơi nguy hiểm ngầm trong lời nói của cậu. Nếu Park Mi chỉ cần than phiền Mạnh Vũ một tiếng, chắc chắn Mạnh Vũ sẽ không toàn thây với Jun.

Nhưng Park Mi lắc nhẹ đầu, dựa vào vai Jun thoải mái. Cậu cũng luồn tay vào tóc nó xoa nhẹ. Cảm giác vô cùng dễ chịu, nó nhắm nghiền mắt lại, để yên cho Jun vuốt ve.

Ở ngoài cửa, có một đôi mắt xanh nữ tính chớp chớp lên nhìn cả hai. Mị Nhi càng cảm thấy vô cùng thích người con trai đó rồi. Tại sao trên đời có người đẹp thế cơ chứ? Nhưng cái cách mà cậu quan tâm con nhỏ kia, thật làm Mị Nhi đây thấy chướng hết cả mắt và uất ức kinh khủng. Không được, người con trai ấy sẽ thuộc về cô! Trên đời này, chưa có gì Nhi chưa làm đc cả. Chắc chắn cô sẽ cướp Jun đi, nhanh thôi..

Lại thêm một con cá ngu xuẩn sa vào lưới tình.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97: San Francisco-Cali

CHAP 26: SAN FRANCISCO-CALI

Ngày mai là ngày trường Thánh Tây cùng trường Snow sẽ cùng nhau du lịch tại San Francisco-cách New York không xa. Và tất nhiên học sinh cả hai trường sẽ đi bằng máy bay. Trường Snow ngồi khoang hạng nhất, VIP1. Còn Thánh Tây chỉ ngồi ở khoang VIP2. Trên chiếc máy bay riêng chỉ có hai trường. Bởi vì cả hai đều đã mua trọn chiếc máy bay để phục vụ cho việc đi chơi của học sinh cùng.

Vì là đi du lịch cả một tuần nên ai nấy đều xách khệ nệ vali riêng. Park Mi đứng ở cửa sân bay. Đôi mắt lo lắng không cảm xúc nhìn xuống chân mình.

Một cánh tay choàng lên vai nhỏ. Lily cười tươi, hôm nay nhỏ rất nhẹ nhàng với chiếc váy xanh ngọc trong treo. Mái tóc quấn thả với chiếc băng đô nhỏ xinh xắn, chân mang NB xanh trắng.

Park Mi ngược lên mỉm cười lại. Đôi mắt trong vắt chớp nhẹ. Nó cũng đơn giản thôi, váy ren trắng, quần skinny đen và giày bình thường. Mái tóc thì cột nhẹ sau gáy, toát lên chiếc cổ trắng ngần và tinh tế.

Jun bước tới và cầm tay nó dắt đi. Mi không phản kháng, bước theo nhưng cảm thấy thoải mái hơn nhiều ở nơi lạc lõng này. Đằng sau Bảo Duy cũng đến hôn vào má Lily một cái. và có một tiếng thở ngượng ngùng của nhỏ vang lên khắp sân bay khiến mọi người ngoái lại nhìn không xiết.

– Jun, không đi có được không? – Park Mi dụi nhẹ vào vai cậu. Cậu lập tức quay lại vuốt nhẹ má nó, biết là nó không hề muốn đi đâu cả.

– Đi đi, tôi hứa sẽ không làm em chán dù chỉ một chút. – Jun nói thì thầm. Nó chỉ cong cong khoé miệng mỉm cười.

Đằng xa, Mị Nhi vô cùng nổi bật với chiếc váy đỏ ngắn. Cô đã sửa soạn rất lâu, chỉ mong mình thêm xinh đẹp trong mắt ai kia một chút. Chưa bao giờ cô tự ti về vẻ bề ngoài của mình. Mắt Mị Nhi đâu đâu chỉ nhìn về phía mỗi Jun, chìm đắm trong sức quyến rũ của cậu. Nhưng đồng thời cô cũng rất ghét khi thấy cậu ân cần với cô gái tên là Park Mi kia như vậy, trong khi lại lạnh nhạt với mọi người, đặc biệt là cô.

Emily cũng kéo vali bước tới. Dù cô cũng đeo giày cao gót và mặc váy ôm ngắn giống như đa số nữ sinh ở đây, thế nhưng ở cô lại có một vẻ hết sức trưởng thành và thông minh. Quả nhiên là điệp viên của Blue.

– Đã đến giờ, các em hãy trật tự lên máy bay và ngồi đúng khoang của mình. Mỗi khoang sẽ có giáo viên và vệ sĩ phụ trách. Em nào mang theo quần gia hay vệ sĩ riêng có thể yên tâm, người của các em sẽ được ngồi ở khoang ngay sau các em và bảo vệ các em an toàn tuyệt đối.

Nhiều học sinh đã nhanh chân bước lên những hàng ghế tốt nhất. Park Mi cũng không rảnh rỗi mà chọn lựa, ngồi ngay vào một ghế cạnh cửa sổ. Lúc nào nó cũng thích ở cạnh cửa sổ, để khi cảm thấy chán chường không còn gì để làm, nó sẽ trưng ra bộ mặt lạnh lùng đặc trưng mà ngược ra ngoài nhìn trời nhìn đất. Đó là cảm giác rất bình yên.

Jun cũng ngồi xuống cạnh nó. Cậu mang theo laptop để làm việc cho công ty trong khi ba cậu đang đi công tác ở Nhật. Đối với cậu cũng không phải là gánh nặng, thậm chí cậu làm việc hết sức dễ dàng như một thú vui giết thời gian.

Nhưng điều Jun quan tâm đầu tiên là người con gái bên cạnh. Cậu choàng chiếc áo khoác dày sụ lên người Park Mi, rồi để nó dựa đầu vào vai mình. Park Mi cũng thoải mái đáp lại, đôi mắt nâu cũng khẽ nhắm mắt muốn nghỉ ngơi một chút, hoàn toàn không hứng thú với trò chơi nhồi của trường này.

Hàng ghế trên cũng có Bảo Duy và Lily-đang tình tứ kể chuyện thầm thì khiến học sinh đi ngang qua chỉ biết lừ mắt ngưỡng mộ. Trên nữa là Eun Nam, chẳng hiểu số nó thế nào mà sắp cho cậu ngồi cạnh Emy. Và Emy suy cho cùng cũng đang khó chịu ra mặt. Hai người nhìn nhau với đôi mắt khinh bỉ, hết sức khinh bỉ.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 98: San Francisco-Cali (2)

CHAP 26: SAN FRANCISCO-CALI (2)

– Ngồi gần tôi đừng có giờ giọng làm ồn! – Eun Nam nhếch mép. Nghe vậy Emy không khỏi cảm thấy ảm ức, là một cô gái 22 tuổi thế nào lại phải im lặng chịu nhục để cho một thằng nam sinh nói chuyện với ánh mắt khinh thường như vậy.

– Không cần nhắc. Cậu không đủ tư cách để nghe tôi làm ồn đâu. – Emy nhếch môi rồi đeo earphone lên. Eun Nam cũng khinh thường không nói gì nữa nhìn ra cửa sổ.

Trên máy bay, lúc đầu rất náo nhiệt nhưng rồi ai nấy cũng đã im lặng bớt hơn. Đa số là ngủ. Park Mi tuy nhắm mắt nhưng không hề ngủ. Nó chỉ muốn dựa vào vai người con trai bên cạnh mãi, mãi và mãi. Cảm giác rất tuyệt, rất vững chãi, rất ấm áp.

Từ New York đến Cali đi bằng plane cũng chẳng phải là xa. Không lâu sau đó đã nghe thấy tiếng hiệu trưởng mở loa thông báo khắp khoang. Đã đến California! Jun từ nãy giờ không ngủ nghỉ, chỉ chăm chú vào laptop làm việc và để ý tới Park Mi. Cậu định gọi nó dậy thì đã thấy mắt nó mở to từ lúc nào

– Không ngủ ? Nhi ? – Jun thì thầm. Nó ngáp nhẹ, xong quay sang nhìn Jun thách thức – Thì sao ? Anh cảm à ?

– Không. – Jun lập tức trả lời. – Nhưng em hư lắm

– Hư mà cũng có người yêu em. – Nó lơ đãng đáp, rồi vội thu xếp lại đồ đạc chuẩn bị xuống. Jun cười rất nhẹ vui vẻ, đứng dậy theo nó và cùng theo thứ tự bước xuống sân bay (quên nói, đang bay của hãng JetBlue, đi thẳng từ NY => San Francisco)

– Park Mi, mình ngủ còn chưa đã !! – Lily vừa xuống là ôm lấy nó than thở với cái giọng ngái ngủ đáng yêu – Tất cả cũng tại anh bảo Duy.

– Cái gì cơ ? – Bảo Duy đến ôm đầu nhỏ dí vào người mình hôn một cái vào trán nhỏ..

– Tránh ra..không muốn lấy bệnh đâu. – Park Mi cong miệng nhẹ, lè lưỡi rồi đi tiếp.

– Lè lưỡi lại đi. – Jun đứng trước mặt nó, sao nhi, nó lè cái lưỡi đỏ đó ra trông dễ thương hết sức. Mà không phải lúc nào có được dịp này, Jun muốn thấy lại lần nữa.

– Không. Kì quặc. – Park Mi nhìn cậu khó hiểu. Lờ đi mà đi tiếp. Nhưng Jun nắm lấy tay nó đòi cho bằng được. Nó bực mình..lè lưỡi dài thật dài nhìn Jun rồi quay đi.

– Em làm gì cũng đẹp ! – Jun ung dung đuổi theo, nắm lấy tay nó cười nhẹ. Phía sau Lily và Bảo Duy cũng đang vui vẻ đi cùng nhau.

– Thăng bạn khán nộn !! Mày dám bỏ bạn mày à ??? – Đây thật sự là điều Eun Nam nghĩ, toan đuổi theo đập vào mũi Jun một cái nhưng khi nhìn thấy Jun và Park Mi đang ”vui vẻ” lại thôi không nỡ phá đám, đành đen mặt đi đằng sau nhìn. Và đừng lo cho cha này ==’ vì cậu không thiếu người theo đuổi đâu.

Bên trường Thánh Tây, Mị Nhi tỏ ra điềm tĩnh nhưng thật sự đôi mắt đang liếc ngang liếc dọc tìm một chàng trai tên là Jun. Chắc không chỉ riêng cô, toàn bộ con gái (và gay) bên này chỉ tìm mỗi Jun, hoặc Nam, hoặc Duy. Khỏi bàn cãi nữa, Mạnh Vũ gì đó giờ đây chẳng là cái gì trong mắt lũ con gái Thánh Tây, thế mà từ trước cậu ta cứ được coi là ”ông vua” với lực lượng gái theo không kể xiết. Haha.. ông vua bên Thánh Tây đã mất ngôi!

Với Mạnh Vũ chẳng sao. Chỉ là cậu đang hơi bị đố kị với Jun một chút. Người duy nhất cậu quan tâm bây giờ là Park Mi. Cậu chắc chắn sẽ không buông tay cho đến khi có được nó! Nó là tất cả đối với cậu.

Cả hai trường được đưa về khách sạn Ritz Carlton như đã nói. Quả không hổ danh một trong những khách sạn 5 sao cao cấp và nổi tiếng nhất San Francisco, Ritz Carlton của SF quả như một toà lâu đài trắng lộng lẫy. Giá một đêm-một phòng là do hai trường bao trọn, khoảng 12tr VND cho hai em học sinh ở chung.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: San Francisco-Cali (3)

CHAP 26: SAN FRANCISCO-CALI (3)

Lily tất nhiên sẽ chung phòng với Park Mi. Eun Nam, Bảo Duy và Jun tự đặt phòng ba với nhau. Kiều Hà-Emy, Mị Nhi-với nhỏ bạn thân Ann,... sau khi xong hết phòng ốc, ai nấy về phòng mình tắm, nghỉ ngơi đến chiều 4h rồi sẽ đến nhà hàng tham gia tiệc và ăn tối.. đó là lịch trình cho chiều tối ngày hôm nay.

– Đẹp nhì. – Lily vui vẻ đi một lượt quanh phòng. Phòng nào cũng bài trí như hoàng gia quý tộc. Park Mi nằm trên giường, vali đặt dưới sàn, trông nó vô cùng bất cần đời.

– Sao thế ? Mệt à. Ai tắm trước đây ? – Lily thấy vậy nhảy chồm lên lay lay nó. Ừ thì mệt thật. Nó có muốn đi đâu chứ. Nó muốn ở nhà với cô Shin Hye.

– Cậu tắm trước đi. – Nó nói. Hiện tại nó chưa muốn nhảy vào phòng tắm. Nó muốn nghỉ ngơi một chút, và ngắm cảnh một chút. Vì phòng đang ở lầu cao nhất. Từ đây nhìn quang cảnh thành phố thì rất đẹp. Nói thêm, phòng ba-người-mà-ai-cũng-biết-là-ai-rồi-đó ở khá gần phòng chúng nó, chỉ cách 1 căn phòng.

Lily cũng đồng ý lấy đồ và bước vào phòng tắm vô cùng rộng và hiện đại – Nè, phải mặc cái gì được được chút nhé. Đi tiệc ở nhà hàng mà. Nghe nói nhà hàng đó đẹp và nổi tiếng lắm. – Nhỏ nói vọng lại.

Ờ hờ. Có gì mà mặc ?

Khi Lily đã đi tắm. Nó uể oải ngồi dậy và đi chân trần mò ra ban công. Đúng là vậy. Cảnh thật quá đối đẹp. Nhất là lúc chiều tà này, mọi thứ lấp lánh với ánh đèn vàng và trắng xoá. Những toà nhà cao tầng, những công trình xa xỉ đang khoe sự phồn hoa sang trọng của mình. Trên bầu trời xanh đậm, có chút màu nắng loang lổ còn vương lại, màu đỏ, cam, tím. hoà lại với nhau, tạo nên một vùng trời đẹp tuyệt.

Park Mi chớp mắt. Đã mười năm rồi. Kỉ ức về gia đình, về Jun của ngày xưa.. tất cả từng là kỉ niệm rất đẹp. Nó nhớ ba mẹ nó dắt đi chơi, rồi gặp một cậu nhóc thật đẹp trai, nó sáng mắt lên.. và hai người vô tình hay cố ý, cũng đã trở thành một đôi bạn thân thật là thân. Tình yêu của trẻ nhỏ thật hạnh phúc. Tuy trẻ con, nhưng trong trẻo và hồn nhiên vô cùng. Chẳng có toan tính, chẳng có suy nghĩ nhiều như người lớn. Nó đã từng rất vui vẻ. Đã từng rất đáng yêu. Nhưng cho đến khi một cô bé thấy cảnh ba mẹ mình chết với vũng máu loang lổ, cảnh họ hàng lần lượt bỏ mình đi, cảnh gia đình cả tập đoàn nó kế thừa sụp đổ, cảnh cậu bé tên Jun kia nó phải chia xa không gặp lại nữa,... tất cả quá đau đớn để một đứa bé gánh chịu.

Nó hẳn đã rất mạnh mẽ. Nhưng vì thế cũng trở nên trầm lặng hơn, trở nên bí ẩn và lạnh lẽo hơn. Và cũng từ đó, hai chữ trả thù cứ mãi vẩn vương trong đầu một cô gái trong độ tuổi lẽ ra vẫn còn rất trẻ trung và yêu đời.

– Park Mi. Mặc thử cái váy này xem.

Bên trong tiếng thán thốt của Lily vọng ra..

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Nữ Hoàng Âu Đà

CHAP 27: NỮ HOÀNG ÂU ĐÀ

Park Mi liếc nhẹ chiếc váy maxi trắng muốt mà Lily đang cầm khoe. Nó biết Lily định làm gì: biến nó thành con ma nơ canh và thử mọi thứ váy vóc lên người nó.

– Hợp với cậu đấy, công chúa ạ! – Lily cười. Sau đó hất chiếc váy để nó chụp lấy. Khỏi cần Lily nói nó cũng biết nó sẽ phải làm gì. Park Mi bước vào phòng tắm để thay đồ.

Nó bước ra. Tự nhìn mình trong gương. Ờ thì cái váy cũng đẹp đấy. Trắng từ đầu xuống chân không hoạ tiết, phần eo hơi chiết lại ôm lấy cơ thể thon thả của nó, hai dây nhỏ vòng qua vai, xuống tận giữa lưng khoe bờ lưng trắng ngần. Park Mi lơ đãng bước vào phòng tắm định cởi ra.

– Ê cậu làm gì vậy ? – Lily tròn mắt.

– Thay ra.

– Cậu ngộ nhi! – Nhỏ chạy tới chặn đường Park Mi. – Mình nói cậu mặc vào đi mà!

– Mặc để làm gì ? – Nó chớp mắt. Lily nghe vậy chỉ biết đảo mắt ngao ngán.

– Cậu không nghe ông hiệu trưởng nói gì hồi nãy à ? Ăn tối ở nhà hàng và dự tiệc khiêu vũ!! Vì vậy cậu cần phải mặc cái váy này. Đôi khi mình tự hỏi trí nhớ cậu lang thang nơi nào rồi ấy. – Lily nói.

Có tiệc khiêu vũ à ? Nó quên. Hay đúng hơn là không để ý.

– Dù sao đi nữa mình cũng sẽ không mặc đồ cậu hoài. – Park Mi nhướn lông mày – Mình cũng có đồ đấy thôi.

– Đồ gì ? Quần dài và áo thun ? Cậu mặc thế đến tiệc khiêu vũ á ? – Lily dẩu mồm.

– Ai bảo cậu mình chỉ có quần dài và áo thun. Cậu kể thiếu rồi! – Park Mi đốp lại

– Ờ. Mình thiếu vài cái áo khoác denim và mấy cái giày thể thao to xác của cậu. – Lily nói. Ghét thế không biết, Park Mi muốn đốp lại nữa cũng hết cơ

hội. Đành im luôn.

~ Sau một hồi thì Park Mi cũng xong. Cũng không biết có gọi là xong hay không vì thật ra ngoài làm tóc và bôi một ít son bóng thì nó chẳng làm gì nữa cả. Mái tóc cột cao lên một chút, khoe chiếc cổ cao kiêu ngạo trắng muốt. Khuôn mặt bắt cần đòi vẫn không nhiều biểu cảm. Và dù Lily đã nắn nỉ nó makeup một chút nó cũng không chịu. “Chỉ là đi ăn tối thôi mà” Nó nói. Mà cũng thật ra vì nó lười.

Lily vẫn xinh đẹp như thế. Trong chiếc váy đồ xoè chiết eo và mái tóc uốn thả hai bên vai. Nhỏ chài mascara và đánh phấn mắt màu nhũ – khá hợp với buổi đêm – và chút son nude. Người đẹp mà trang điểm còn đẹp hơn. À ừ, không phải ám chỉ Kiều Hà nhé vì cô ấy đúng là sản phẩm trang điểm bị lỗi.

– Đi thôi!!! – Lily kéo tay Park Mi. Và đúng lúc ấy tiếng hiệu trường vang vọng khắp khách sạn báo hiệu đến giờ.

Dưới sân khách sạn là một đoàn xe. Mà đa số là xe riêng của học sinh. Ai không có xe riêng thì đi xe trường. Park Mi tò mò nhìn nam thanh nữ tú của cả hai trường đang lộng lẫy xúng xính thì cảm giác buồn nôn hiện lên. Nó không có ý gì đâu, nhưng chứng nó ăn diện đáng sợ quá. Không hiểu thời trang kiểu gì mà cứ có gì đẹp là bê hết lên mặt lên người, không thèm nghĩ nó có hợp nhau không.

Jun cũng đơn giản. Quá đơn giản. Với áo ba lỗ “Swag”, áo choàng đen dài, quần Levi’s đen và giày (cũng) đen. Nhưng vẫn nổi bật với đôi mắt xanh đang nhìn ngang nhìn dọc tìm một người. Đôi mắt ấy sâu đến nỗi như nhìn thấu tâm can người khác.. đủ để người khác vừa sợ vừa bị mê hoặc.

Park Mi đứng sau Jun khá xa. Nó dần cảm thấy mình thật lố bịch. Nó không muốn đi với Jun trong bộ dạng này. Với váy dài dạ hội, giày cao gót và trang điểm dù rất nhẹ nhàng. Nó thật sự muốn thoải mái khi ở bên người nó yêu, chứ không phải qua bữa tiệc xa xỉ và những bộ cánh lấp lánh.

Jun đang tìm Park Mi, cậu không di chuyển nhưng đôi mắt đang quét dọc một lượt. Chỉ thấy đám con gái đang liếc trộm mình, chúi đầu vào nhau đỏ mặt xỉ xỏ, vài đứa con trai thì bĩu môi, thế nhưng bên trong lại tràn ngập đổ kị.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 101: Nữ Hoàng Âu Đả (2)

CHAP 27: NỮ HOÀNG ÂU ĐẢ (2)

Có lẽ Jun không phải là người duy nhất tìm Park Mi. Vì đám con trai đặc biệt là bên trường Thánh Tây cũng đang ngó xuôi kiếm thiên thần đã thấy mặt hôm qua. Ai cũng đã điều đứng trước nó, khi nó quay mặt lại và giọng nói trong vắt cất lời – vào hôm qua.. Và nhất là Mạnh Vũ đang chạy ngược chạy xuôi, liên tục hỏi: “Có thấy cô gái tên là Park Mi không? Cô ấy đâu rồi?”

Lily đã xuống cùng Bảo Duy từ lâu. Vẫn xinh đẹp khiến nhiều người ngưỡng mộ không kém-xúng xính trong chiếc đầm ngắn xoè.

– Rõ ràng Mi đi với em. Mà mới 2s không đề ý đã biến đâu mất tiêu!- Nhỏ rên rĩ.

Cuối cùng nó cũng xuất hiện. Nó vừa chạy nhanh xuống cầu thang thì Lily há hốc mồm rồi la í ới.

“Cậu làm cái gì vậy hả??? Cái váy kia đâu.. giày.. tóc... hơ.. CẬU ĐANG MẶC GÌ VẬY ?” Lily tròn mắt nói lắp bắp không thành câu. Park Mi chớp chớp mắt nhìn nhỏ “Sao?”

Park Mi đã thay thành cái áo thun oversize rộng như bơi trong đó, màu trắng trơn. Chiếc quần skinny thun đen ôm lấy đôi chân không che lấp được độ dài và thon thả. Nó mặc áo choàng dài đến tận đầu gối (kiểu Anh) màu đỏ máu. Giày combat cao cổ đen. Trên đỉnh đầu đã xuất hiện chiếc mũ len tai mèo màu đỏ đô. (các b tưởng tượng ra được k ^^)

Chẳng còn tí hơi của kiêu kì và dạ hội nào trong đây...

Jun không quan tâm nó đang mặc gì-tiến đến cầm tay nó. Nó cười nhẹ và ngả đầu vào vai cậu cho dù bao nhiêu con mắt đang đổ vào. Hai đôi mắt giao nhau. Một màu nâu sáng trong trẻo, một màu xanh sapphire sâu hun hút.

– Anh Jun! – Một giọng nữ phá đám. Mị Nhi bước cộc kệch tới trong đôi giày cao đến mười phân, mặc bộ váy tím tuyền quyến rũ, khuôn mặt trang điểm công phu chỉ để hi vọng Jun sẽ đề ý đến mình nhiều hơn. Sau khi tỏ ra điểm đậm hơn, Mị Nhi mỉm cười nhẹ, nụ cười mà đám con trai thường điều đứng.

– Cho em hỏi, anh có thể dạy kèm em môn Toán được không? Em nghe rằng anh rất giỏi, chắc anh sẽ không từ chối. – Mị Nhi đang tỏ ra có sức hút nhất có thể. Cô không như Kiều Hà ngu ngốc vội vã tấn công, mà biết dùng mọi ưu điểm của mình mà phô ra dần dần. Nói chung là mưu mô và có kế hoạch hơn. Nhưng đáp lại hi vọng của Nhi, Jun liếc nhìn cô với đôi mắt sắc dài khiến Nhi bất chợt rùng mình, đồng thời cũng ngó mặt ra vì bị cuốn hút. Cậu đang nhìn thẳng vào mắt Nhi.

Một cái nhìn chỉ 2 giây hoặc ít hơn, Jun không nói lời nào quay đi với Park Mi. Hai bàn tay nắm chặt.

– Hahahaaaa.. – Tiếng cười của Lily. Mọi người chuyển ánh mắt sang nhìn nhỏ khó hiểu.

– Buồn cười thật. Lại có một người nữa rồi! – Lily quay sang với Bảo Duy kể lể chẳng để ý đến ai. Kiều Hà được đà cũng phá lên cười, Eun Nam cũng hô hô lên theo phong trào. Và.. tất cả mọi người đều cười nhạo Mị Nhi.

Mị Nhi tím tái mặt mày nhưng cố gắng giữ khuôn mặt kiêu kì như rằng “tôi chẳng sao cả”.

– Chị đã nhắc nhở rồi cưng ạ. Cưng đừng ngu ngốc và tự bêu xấu mình trước đám đông nữa! – Kiều Hà uyển chuyển bước đến. Nhếch miệng cười. Mị Nhi nhìn không được tăt vào mặt Kiều Hà một cái BỐP..

Kiều Hà trợn mắt long sông sọc. Đẩy một phát Mị Nhi ngã xuống không thể tự chủ. Sau đó Hà còn đạp một chân mang Prada gót nhọn mười hai phân đặt lên bụng Mị Nhi. Hề Nhi cứ cố ngoe nguẩy hay ngồi dậy là đôi giày lại giẫm xuống mạnh hơn khiến bụng cô đau nhói.

– Ranh con! Huênh hoang đến cỡ nào cũng phải biết trên biết dưới chứ.. ha.. miệng chưa kịp vắt sữa thì dùng ra đây chơi với chị. Biết chị là ai không mà làm tội làm tàng quá vậy. Chị im từ hôm qua đến giờ không phải chị sợ mày nhe. – Kiều Hà nhếch miệng tức giận.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Nữ Hoàng Âu Đả (3)

CHAP 27: NỮ HOÀNG ÂU ĐẢ (3)

Mị Nhi trợn mắt – Cô là ai nào, nói xem! Cô nghĩ tôi sợ cô sao? Xin lỗi tôi là con gái của tập đoàn đá quý Luxury nhé!!! – Mị Nhi hếch miệng chờ đón Kiều Hà sợ sệt chức danh của mình và xin lỗi rồi rít. Thế nhưng, trái lại Kiều Hà còn phá lên cười như đang thưởng thức một chuyện rất khôi hài. Mãi một lúc cho đến khi Hà nhìn được cười, cô mới nói to:

– Ô là tập đoàn Luxury bé tẹo đứng thứ nhất thành phố New York sao? Banh lố tai ra nghe đây. Trần Kiều Hà, con gái duy nhất và là người thừa kế của tập đoàn Only – cần nhắc nhở thêm không? Tập đoàn kinh doanh bất động sản thứ mười thế giới! – Kiều Hà khinh bỉ nhìn rồi buông đôi chân dài ra. Mị Nhi lập tức ngóc dậy, mở to mắt ra trân trân nhìn Kiều Hà. Bộ váy kì công và mái tóc đẹp của Nhi bây giờ dơ bẩn và xộc xệch, thật đáng xấu hổ. Nhưng điều còn đáng xấu hổ hơn nữa là Mị Nhi đang trân trối nhìn Kiều Hà với ánh mắt lo lắng.

Phải thôi, không lo làm sao được khi mà đứng trước mặt mình là con gái của một tập đoàn mạnh như thế chứ. So với Only thì tập đoàn Luxury ấy chỉ bằng con kiến qua đường. Vậy mà Mị Nhi lúc nào cũng vênh mặt nghĩ rằng mình là cái rốn của vũ trụ. Cô bật dậy, lùi lại rồi chạy đi. Kiều Hà chỉ đứng đó mỉm cười khinh thường, tay sờ má, cô biết thế là chưa đủ đối với một người dám tăt mặt mình như thế.

Mọi người đứng xem tăt nhiên chẳng ai làm gì, thậm chí còn chăm chú thưởng thức. Lily mặc dù thường ngày rất không ưa Hà nhưng tối nay quả nhiên nhỏ thấy có phần hả hê. Sau một hồi, Lily quay lại tìm Park Mi thì.. chẳng thấy nó và Jun đâu mất.

– Trời. Hai người đó lại đi đâu vậy không biết. – Nhỏ ầm ức ngó nghiêng. Bảo Duy ôm đầu nhỏ xoa xoa – Kệ hai người ấy! Bây giờ em đi với anh! – Bảo Duy cười rồi hai người quay đi lên xe riêng.

Park Mi cùng Jun đã đi từ lúc nào không thèm đợi trường và mọi người. Nói đúng hơn chẳng tham gia vào kế hoạch ăn chơi gì đấy của họ. Hai người trốn đi chơi riêng. Và trông có vẻ cả hai rất thích điều này. Jun lái chiếc LaFerrari đi mất.

Đằng sau hai người không xa cũng chẳng quá gần, một chiếc Audi R7 đang lướt đi mềm mại. Người ngồi trong xe là một cô gái thanh xuân với vẻ đẹp trường thành và chuyên nghiệp, Emy....

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 103: Tối Bí Ân.

CHAP 28: TỐI BÍ ÂN.

Trên một bãi biển dài. Trời cũng đã tối, tiệc tùng được tổ chức trên bờ cát. Nhạc dubstep rầm rầm đưa dòng người đông đúc càng ngày càng chìm đắm thêm trong những điệu nhảy. Cách đó không xa, nhưng cũng là nơi yên bình hơn nhiều, hai con người đang ngồi hướng nhìn ra biển.

Đôi mắt Park Mi bắt lực ngắm bầu trời đầy sao và những ngọn sóng nhỏ lăn tăn vào chân mình. Trong đôi mắt nâu ấy chứa những bí ẩn mà chẳng ai hiểu được. thật lạnh mà cũng thật buồn.

Có một đôi mắt xanh đang nhìn nó. Khuôn mặt người con trai ấm áp điềm tĩnh với Park Mi. Cánh tay giờ nhẹ lên bờ hững vuốt bên má đỏ lên vì lạnh. Nó theo cảm xúc, khẽ dựa vào bàn tay ấm ấy.

– Park Mi. Em có từng nghĩ, chúng ta sẽ ở bên nhau đến khi chết đi không ?

Giọng nói trầm ổn của Jun.

Mãi vài phút sau, Park Mi mới chớp mắt, bờ môi nhỏ mấp máy.. – Có thể không..

Jun nghe vậy, không nói gì. Nhưng chăm chăm nhìn nó.

.

.

.

.

– Tại sao không ? – Vài giây sau cậu nói.

.

.

.

.

.

.

.

.

– Chúng ta sẽ bên nhau mãi mãi. Kể cả sau khi chết đi.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

– Vậy nếu một ngày tôi không còn yêu em nữa ?

.

— Em vẫn sẽ yêu anh.

Nếu.. một ngày em bỏ anh thì sao ? Nếu.. một ngày anh lạc mất em thì sao ? Em phải đi thì...sao..?

– Tôi sẽ giữ em lại. Sẽ không để em lạc mất.

Park Mi nhẹ quay mặt đi, một giọt nước mắt trong veo rơi ra khỏi đôi mắt nâu đang nhắm nghiền. Nó không để Jun thấy điều này. Nó biết mọi chuyện không đơn giản như thế. Nó biết tình yêu của nó và cậu sẽ không được yên bình như cả hai nói. Và sẽ có một ngày nó phải lựa chọn..

Đoàng...

— You never gonna be alone. — Một hơi ẩm ướt phả vào bờ gáy Park Mi làm nó khẽ rùng mình rồi mỉm cười nhẹ. Nó định dựa vào vai cậu, nhưng khi vừa ngã đầu thì nó cảm nhận được Jun đang trượt xuống...

Câu đang trượt xuống khỏi vai nó. Nó quay phắt lại, chỉ thấy đôi mắt cậu nhắm nghiền. Phía trên vai trái, loang ra một vũng máu đỏ sẫm. ....

– ..Jun? – Nó mở to đôi mắt, ngòai dây ôm lấy câu. – Jun ????

Đôi mắt Jun vẫn nhắm nghiền. Park Mi sờ ra bên vai trái cậu thì thấy máu tràn ra cả bàn tay mình. Giữ bình tĩnh, nó cố gắng xốc người cậu dậy, tay kia mò trong túi xách.

“Chết tiệt. Không có điện thoại!” Nó lâm bầm, hai con mắt ướt nhẹp nhưng cố kiềm lại. Nó biết bây giờ không phải lúc để khóc lóc, nó phải hành động thông minh và càng nhanh càng tốt. Cả người nó đinh máu từ lưng Jun, lem lên cả khuôn mặt. Nó không quan tâm, thở một hơi rồi vội đổi mắt tinh anh quét một lượt bãi biển. Kẽ gầy sát có thể đã trà trộn vào đám người. Nó hoàn toàn không nhìn ra được ai khả nghi. Không nghĩ nhiều nữa, Park Mi lòi trong túi ra chai nước suối còn sót lại. Nó đổ qua vết đạn bắn để đẩy đất cát và bụi bẩn đi tránh nhiễm trùng, sau đó vội hai tay run rẩy nhưng thuần thục,

nó xé toạc một mảnh áo dài của mình băng qua vai Jun kiểu số tám. Băng không quá lỏng để bị tuột cũng không quá chặt làm máu không thể lưu thông. Bàn tay nó dính đầy thứ chất lỏng màu đỏ. Sau khi băng, nó cố hết sức đi đến chiếc Laferrari đậu trên lề đường.

Nó thò tay vào túi quần Jun lấy chiếc chìa khoá xe. Sau khi đặt cậu vào chiếc ghế da bên cạnh, nó chớp mắt nhìn một lượt hệ thống xe, nước mắt vội vàng chảy ào. Nó cúi đi mạnh, hai tay để vào vô lăng rồi nhấn ga.. Nó vốn không biết lái xe, nhưng việc đó còn quan trọng gì nữa ? Cùng với một vài lần thấy cách Jun lái xe, với nhờ bộ óc xử lý và phản ứng nhanh nhẹn của nó thì chuyện này cũng không đến nỗi khó nhằn.. Chiếc xe lao vút đi với vận tốc siêu nhanh, cướp đi sự yên bình của buổi tối.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Tối Bí Ẩn. (2)

CHAP 28: TỐI BÍ ẨN. (2)

Hay tay cầm chắc, thế mà nước mắt Park Mi không ngừng chảy, ướt đầm xuống áo và loè đi tầm nhìn. Nó lấy một tay lau đi rồi lại lái, lau rồi lại lái.. Nó không muốn mất Jun, không bao giờ muốn. Đôi mắt nó trừng lên cố gắng nhìn đường. Dù biết vết thương ở vai không gây nguy hiểm đến tính mạng, nhưng nó ghét việc người nó yêu bị đau, hay tổn thương! Tại sao không phải là nó ? Tại sao viên đạn không phải là nhắm vào nó ? Và.. tại sao Jun lại đỡ đạn cho nó ? Nó biết, trước khi Jun quay sang ôm nó, cậu đã biết có kẻ đang chuẩn bị bắn.. cậu không biết là bắn ai, nhưng bằng mọi cách cậu cũng phải che chở nó. Cậu đã ôm lấy nó kịp lúc..

“You never gonna be alone”....

“Em sẽ không bao giờ phải cô đơn”.. Vì đã có anh ở bên và bảo vệ...

Nó bật lên một tiếng nấc, lại là khóc. Nước mắt lại càng một nhiều suốt quãng đường đến bệnh viện..

Jun, phải hứa với em là anh không thấy đau nhé...

~

Đôi mắt nâu khô khan mở trừng trừng.

Park Mi dường như ngồi ngoài hàng ghế này suốt cả hai tiếng đồng hồ không nhúc nhích. Nước mắt đã khô, nó chẳng thêm khóc nữa. Đầu óc nó trống rỗng, ngoài việc mong Jun ổn và kẻ gây sát ở bãi biển hai tiếng trước, thì nó chẳng còn sức chứa điều gì nữa cả.

Tiệc của trường chắc đã kết thúc từ lâu. Lily chắc chắn đang lo lắng không biết nó trốn đi đâu mãi giờ này chưa về.

10PM.. chưa hẳn đã muộn. Nó lướt ra điện thoại công cộng, tay nhấc máy, bấm số của Lily.

“...I miss the taste of a sweeter life..I miss the conversation..I’m searching for a song tonight..I like to think that we had it all..We draw a map to a better life..But on that road I took a fall.. Oh baby why did you runaway?..ALO ???”

{Maps-Maroon 5 }

“Lily à ? Minh đây, Park Mi.”

“Park Mi????? CẬU ĐANG Ở ĐÂU?” Giọng Lily thét lên khiến Park Mi nhức nhối tai đành để ống nghe xa hơn.

” Minh ổn. Có thể mình về hơi muộn, đừng lo. Mình sẽ về trước buổi sáng.”

“Làm sao mà mình không lo cho được háaa?! Cậu đang làm gì ? Jun đâu ? Anh ấy không đi theo cậu sao ? Cậu ở chỗ nào rồi ???”

“Mình đã nói mình không sao. Jun đang ở cùng mình, chúng mình... chỉ đang đi chơi muộn một chút thôi, thế nhé, chúc cậu ngủ ngon..” Park Mi toan dập máy thì bỗng tiếng Lily làm nó giật mình nghe trở lại.

“Cậu nghĩ là mình sẽ tin à?? Cái giọng điệu đó, chắc chắn cậu có chuyện giấu mình. Kể mau, nói sự thật!!!” Lily gần như là la lên.

Nó thở dài. Nó sẽ không nói chuyện này ra. Càng nhiều người lần sâu sẽ càng rắc rối và gây liên lụy. Chỉ người trong cuộc biết là được rồi.

“Mình ổn, mình đã bảo chúng mình rất ổn mà. Cậu yên tâm. Chúng mình chỉ đang vừa tìm được một công viên giải trí khá vui thôi. Giọng mình có gì là khác chứ ? Ngủ đi. Mình sẽ cố về sớm. Gọi cho cậu sau. À mà, đừng có mà đi la lối cho hiệu trưởng nhé. Mình đang TRÓN mà”

Park Mi nói rồi vội dập máy trước khi Lily còn nói được gì. Nó lại lo lắng đi về hàng ghế ngồi chờ, đôi mắt thần thờ liếc vào phòng bệnh. Tìm nó quận lại, nhưng tuyệt nhiên không còn giọt nước mắt nào rơi ra nữa. Nó khóc đủ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Tối Bí Ân. (3)

CHAP 28: TỐI BÍ ÂN. (3)

– Người nhà bệnh nhân... – Cô y tá vừa đẩy cửa bước ra, nó đã vội đứng dậy lao đến, mở to đôi mắt nâu nhìn cô. Cô y tá khựng lại vì ngoại hình của Park Mi, trong lòng chưa gì nổi lên một sự ghen tị với nhan sắc trời phú này.

– Cô là người nhà bệnh nhân? – Cô y tá hỏi.

– Đúng. Tôi là vợ anh ấy. Anh ấy sao rồi? – Tự nhận mình là vợ Jun, Park Mi kiên định nói gấp.

– Vợ..? A.., a.. – Cô y tá hấp tấp. Thì ra người con trai mà cô đang chết mê chết mệt trong kia lại là chồng của người con gái này. Nó trừng đôi mắt lạnh như băng, lập tức cô y tá rùng mình.

– À, cậu ấy ổn. Chúng tôi đã gấp đạn ra khỏi vai trái. Vì là viên đạn dạng đôi, lại bắn vào với vận tốc lớn và loại súng khá nguy hiểm nên cậu ấy ngất đi cũng đúng. Nhưng bây giờ đã không sao, vết thương đã được băng bó. Cậu ấy sẽ tỉnh dậy nhanh. Cô đi phép vào thăm bệnh nhân..

Cô y tá chưa xong câu nói thì Park Mi đã đẩy cửa chạy vào.

Mắt nó lại cay xè khi thấy bên vai trái của Jun đỏ thẫm tuy được băng cẩn thận. Cậu đang cời trần thân trên, lộ hoàn toàn bờ vai rộng và vòng eo chắc chắn ẩn lộ múi. Đôi mắt cậu nhắm nghiền, từng đường nét hoàn hảo trên mặt thả lỏng yên bình..

– Jun.. – nó mấp máy môi, khẽ mỉm cười, hôn phớt vào khoé môi cậu. Chúng giựt giựt nhẹ. Nó ngồi xuống, chăm chú ngắm cậu không hề chán. Bàn tay nó nắm hờ bàn tay to và dài của cậu, siết nhẹ. Mang chút sức lực và thương yêu gửi vào đó..

– Tỉnh dậy mau nhé....

~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Âm Sát

CHAP 29: ÂM SÁT

Câu hỏi ở chap 28 dễ quá nên rất nhiều bạn trả lời đúng :3 Chị đầu tiên trả lời chính xác là “No_Cmt” và em tặng chị chap 29 và 30 nha Congrats chị !!

Với những bạn khác đoán đúng cũng không sao, sẽ còn nhiều chap mà :)

Một số bạn cmt rất hay, đoán là Emy không phải hung thủ. Mấy bạn ấy có cùng một suy nghĩ với mình :) Nhưng mình quyết định sẽ cho nhân vật ấy lộ mặt vào những chap sau. Còn nhiều điều mọi người chưa biết về truyện đâu ạ ☺ □

Thôi thì làm nhảm nhiều rồi, chúng ta đọc truyện nhé.

~

Bệnh viện mười một giờ đã âm u và lạnh đậm nhạt nhẽo. Đầu đó mùi thuốc sát trùng, xung quanh là những bức tường trắng xoá, mang lại cảm giác xa cách và lạnh lẽo hẳn.

Park Mi nắm tay Jun, hết siết lại rồi thả ra, rồi lại siết lại xoa xoa nhẹ. Khuôn mặt mệt mỏi nhưng cố thức, không muốn ngủ.

– Này. Bị bắn thôi mà. Có cần phải ngủ li bì như vậy không? Anh giả vờ ngủ chứ gì. Anh đâu có yếu như vậy. Anh đang lợi dụng thời cơ để ngủ một giấc thật ngon phải không? Đờ con heo. Em đợi anh, mấy tiếng rồi đây.

Park Mi nói không ngừng nghỉ xong bức mình quay phắt đi kiểm vài tờ tạp chí đọc giết thời gian thì một cánh tay chắc chắn ầm ập vòng qua vai nó kéo nó vào lồng ngực rộng... Nó mở to mắt ngạc nhiên ngó lại thì đập vào mắt là khuôn mặt Jun đang ầm ập nhìn mình. Trông cậu chẳng có gì là đang đau đớn hay mệt mỏi cả.

– Ai là con heo?

– Dậy rồi à?? Còn đau không? Hà? – Nó vội vã choàng tay ôm trọn lấy cổ Jun, dụi khuôn mặt vào mái tóc thơm mùi bạc hà mềm mại. Nó ôm chặt đến mức như sợ cậu sẽ đi đâu mất mà bỏ nó lại. Jun cười nhẹ, một tay xoa mái tóc nâu mềm mại của nó, tay kia ôm lấy eo nó để nó ngồi lên người mình.

– Chẳng đau.

– Sao lại không?

– Vì có em.

Park Mi khẽ cười, đôi mắt chớp chớp vui vẻ, mặc dù vẻ lạnh lẽo trong đôi mắt ấy vẫn còn. Nó chỉ thực sự hạnh phúc như thế này khi ở cạnh một người con trai duy nhất.

Sau khi xuất viện, Jun lái chiếc xe đưa Park Mi về khách sạn. Dù tay vẫn nhức nhối nhưng nó chẳng nhằm nhò gì với cậu cả.

– Em gọi cấp cứu à? – Cậu hỏi.

– Không. Em không có mang điện thoại.

– Vậy không lẽ em chờ tôi đến bệnh viện?

– Ừ. – Park Mi đáp kèm theo một nụ cười đáng yêu. Jun khá ngạc nhiên.

– Em đâu biết lái xe! – Cậu nói.

– Bây giờ thì biết rồi! – Nó nhếch một bên lông mày thanh mảnh nhìn Jun – Nói nhiều quá, về thôi.

–...Ừ.

~

Bên trong một căn phòng tối và lạnh lẽo, một người đàn ông đang ngồi trên chiếc sofa thản nhiên uống ly rượu, tay kia chìa khẩu súng ngắn về phía một cái bóng ở góc phòng. Trông ông ta đang thể hiện một loại cảm xúc rất lẫn lộn, vừa tức giận vừa thành thoi.

Ở góc phòng, ánh trắng mờ nhạt hắt nhẹ lên khuôn mặt thiếu sức sống đang đỏ mề hôi hột. Một thiếu nữ xinh đẹp đang run rẩy ôm lấy cánh tay phải của mình thật chặt, máu túa ra từ đó. Cô đang cố đứng vững không để mình khụy ngã. Đây là hình phạt cô đang phải chịu đựng...

– Khó lắm sao? Giết một thằng ranh con? – Giọng người đàn ông khè khè mùi rượu nồng, có thể làm người đối diện run mình.

– Nếu viên đạn đâm trúng chính giữa cậu ta thì có thể cậu ta đã chết. Không chết thì sống thực vật. Không sống thực vật cũng thương tích nặng nề vì tôi đã chọn đạn đầu rất mạnh. Nhưng cậu ấy quá tinh ý! Viên đạn bay ra cũng là lúc cậu ta né sang ôm lấy người Park Ji May, vì thế viên đạn chệch hướng bắn trúng vai trái! Đây hoàn toàn là điều ngoài ý muốn. Ông còn muốn gì? Jun và Ji May không dễ dàng như ông tưởng! – Emy cố gắng trình bày một hơi dài mặc dù giọng gấp gáp và rất yếu ớt. Cô thở dốc, cố gắng hít hơi đầy vào lá phổi đang trống rỗng.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 107: Ám Sát (2)

CHAP 29: ÁM SÁT (2)

Người đàn ông ngồi trên ghế nhàn nhã nghe từng câu chữ. Ông nhẹ nhàng nhấp một ngụm rượu đắng, hoà tan vào lưỡi miệng sắc sảo của ông. Ông vẫn chưa nói gì.

– Ra! – Một chữ phát ra từ miệng ông làm người con gái vội vã hấp tấp chạy ra khỏi căn phòng, muốn tránh xa khỏi người đàn ông nguy hiểm này càng

nhanh càng tốt. Bước chân cô khập khểnh nhưng gấp rút, máu vẫn tuôn từ cánh tay..

~

3AM.

Park Mi nhẹ nhàng mở cánh cửa phòng ra, ngược đôi mắt nâu lạnh vào căn phòng. Sau khi đóng cửa lại, nó khẽ bước đến gần giường. Lily đang ngủ say, một tay ôm gối. Nó nhẹ nhàng để không đánh thức cô bạn. Tiến đến gần giường, nó cầm lấy chiếc điện thoại của Lily, lướt đến mục cuộc gọi gần đây.

Như nó đoán, tên nó dài dằng dặc tổng cộng hai mươi cuộc gọi tới số danh bạ mang tên “Bạn Thân Yêu”. Nó khẽ cười, đặt điện thoại Lily xuống rồi đắp chăn lên cho cô bạn. Nó cũng vặn đèn ngủ nhỏ xuống vì Lily mở sáng trung, chắc lại sợ ma.

Vì bây giờ ngủ cũng không được bao nhiêu nên Park Mi quyết định đi tắm. Nước ấm sẽ làm nó cảm thấy dễ chịu hơn sau một đêm căng thẳng và mệt mỏi.

.....

Jun vào phòng cùng lúc. Cậu ngó quanh, chỉ thấy Bảo Duy đang nằm lăn lóc trên giường, gà rán, pizza và bia các kiểu la liệt ngay dưới chân sàn. Chắc ăn no nê xong ngủ thiếp đi. Cậu đang ngáy khò khò. Jun ném cái gối vào mặt Bảo Duy, thế nào cậu ta cũng không thêm mở mắt. Jun thở dài đi quanh phòng kiểm tra bạn thân.

Eun Nam đâu rồi ?

Cậu kiểm tra trong phòng tắm cũng không thấy. Kì lạ. Bây giờ là ba giờ sáng, Eun Nam có thể đi đâu được ??

– Ê, dậy mau thằng này ! – Cậu lay lay Bảo Duy. Cậu ta vẫn không nhúc nhích. Jun bực mình đạp thẳng vào Bảo Duy, cậu mới trợn mắt rú lên bực tức ngó nhìn Jun.

– Sao mày phá giấc ngủ của tao ?? – Bảo Duy la lên khó chịu, dụi mắt – À mà suốt đêm mày đi chỗ quái nào thế ? Mấy giờ rồi ?

– Tao đi có việc chút. Ba giờ sáng rồi. Thằng kia đâu ?

– Thằng kia là thằng nào ?

– Mày còn giả ngu ? Thằng Nam chứ thằng nào !

– Nó á ? Ủa, nó đâu rồi ? Lúc tao ngủ nó còn ăn nhậu với tao cơ mà. Nó đi đâu vậy ?

– Tức là mày không biết ? Vậy là nó biến mất sau khi mày ngủ rồi ! – Jun nói. Sau đó đẩy đầu Bảo Duy một cái làm cậu ngã ùng xuống gối – Đấy mày ngủ tiếp đi.

– !!!

~~

Jun chán ngán nên khoác áo ra sân vườn của khách sạn đi dạo. Đẳng nào cũng không ngủ được. Cậu mệt mỏi ngồi xuống một cái ghế đá, hai tay đút chiếc áo len dây sụ Mac Jacob. Đưa đôi mắt dài và lạnh như băng nhìn lên trời đang hừng sáng, cậu cảm thấy muốn có Park Mi ở cạnh để cậu ôm lấy, thật bình yên.

Mãi một lúc cậu mới đưa mắt xuống nhìn xung quanh.. vườn trồng nhiều hoa rất đẹp. Cậu thấy một bụi rậm nhỏ trồng toàn hoa hồng.. bụi rậm khá to che lấp khoảng trống sau nó. Jun hơi tò mò, đứng dậy tiến đến xem có gì sau cái bụi ấy..

Và điều cậu thấy khiến cậu sững sờ không nên lời....

Eun Nam đang nằm trên đất, mắt nhắm nghiền, ở lưng có một vết thương lớn, máu túa ra, loang cả một vùng đất, mùi máu nồng đáng sợ ve vòn..!

~

Đoán nữa không ? Ai là người đã bắn Eun Nam ??

Câu hỏi khó.. chắc không ai trả lời được đâu hihiii ==)) Dù sao chúc các bạn may mắn!!

Và xin lỗi vì vụ chậm chạp 29 ạ !

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 108: Vụn Vỡ.

CHAP 30: VỤN VỠ.

Chap 30: tặng chị “No_Cmt”

Và chị í lại đoán đúng câu trả lời chap trước, congrats chị again! Vậy nên chap 31 tặng chị nhé !

Chị được tặng 3 chap liền ☺ Congrats ạ !!

~

Lily vội vã khoác thêm chiếc áo choàng to sụ, loay hoay cột tóc và đeo ủng vào nhanh chóng đi theo Park Mi đến bệnh viện.

Park Mi thì khỏi cần chuẩn bị gì nữa, xỏ giày vào và gọi taxi đi luôn giữa bốn giờ sáng. Sau khi Jun gọi điện báo Eun Nam đã bị thương.

Đúng là nó và nhỏ không thật sự thân thật là thân với Nam, nhưng Nam cũng là bạn bè tốt của hai đứa, hay nói chuyện và giúp đỡ nhau. Nó dù có lạnh lùng hay vô tâm cũng không thể không lao tới bệnh viện. Nó tự hỏi tại sao mà Jun vừa bị bắn nửa đêm mà mới tờ mờ sáng Eun Nam cũng bị bắn thế này.

– Đi nhờ xe chứ ? Nhanh lên ! – Bảo Duy vội vã từ đâu ra, đứng cạnh chiếc Audi đen hấp tấp nói. Cậu vô cùng kinh ngạc và lo lắng khi nghe tin. Cậu cũng là bạn thân với Eun Nam, làm sao mà có thể nhón nhơ đứng nhìn không được.

Khỏi cần nói, Park Mi mở cửa xe và cùng Lily nhảy vào. Chiếc Audi với vận tốc kinh hoàng lao như bay đến bệnh viện nơi Eun Nam đang nằm . .

~

Jun ngồi cạnh giường bạn thân. Mọi người vây xung quanh, chỉ biết nhìn Eun Nam đang thở đều đều bằng máy dưỡng, ở lưng quần băng to.

Không ai nói với nhau câu nào, lặng lẽ nhìn chăm chăm những chiếc máy móc, những bước tường trắng, lắng nghe những tiếng thở, nhịp tim. Không gian yên đến nỗi khiến người khác cũng phải căng thẳng.

Đột nhiên điện thoại của Park Mi reo lên. Nhạc chuông “Make you feel my love” với chất giọng đặc sệt trầm ấm của Adele khiến mọi người giật mình. Park Mi cầm lấy. Một số lạ.

Nó nhú mày, nhưng rồi cũng ra khỏi phòng bệnh để không làm ảnh hưởng tới người khác, nó trượt đồng ý, giọng nói mệt mỏi pha lẫn lạ lẫm của nó vang lên “Alo?”

Bên kia không có ai trả lời.

“Này...” Nó nhú mày sâu hơn.

Cũng không có tiếng trả lời, mặc dù nó có thể nghe rõ tiếng thở dầy dạn bên kia ống nghe.

“Hình như nhầm số rồi!” Nó khó chịu buông một câu sau đó định hạ xuống kết thúc cuộc gọi. Nhưng một giọng phụ nữ thanh thanh lời nó về chiếc điện thoại..

“Park Ji May!”

Nó sững người. Đôi mắt nâu mở trừng trừng căng ra. Park Ji May..? Tên thật, của nó ? Ai biết chuyện này ?

“..Ai.. vậy..” Nó nói bằng lãnh.

“Emy Meredith!” Hàm ý cười trong giọng nói người con gái bên kia ống nghe. Là Emy. Nó căng mắt, rồi cũng đoán được mọi chuyện, đôi môi nhếch nửa miệng lên. . . Nó đang cười một nụ cười đáng sợ không nên có trên gương mặt xinh đẹp này.

“À. Emy. Có, chuyện, gì, chứ ?” Nó nhấn nhá từng chữ. Nó đã sớm biết Emy không đơn thuần là một nữ sinh bình thường. Mà là một CEO của Blue.

“Có chứ. Tôi cần cô tới đây. Nói chuyện. Và cô sẽ biết sự thật, về tuổi thơ của cô, về.. ba mẹ cô, về mọi thứ. Cô.. tò mò chứ ?” Giọng bên kia mang chút khiêu khích mà như hấp dẫn con mồi.

“Không. Tôi không tò mò.” Park Mi đáp lại, giọng nói vẫn đều đều như một con robot lạnh lùng. “Và tôi không có bị thiếu năng, mà để cô dụ dỗ.” Nó nhếch mép.

“Nếu cô không tới đây..” Emy nói với điệu cười rùng rợn, “Thì chúng tôi sẽ mang cô tới!”

Park Mi không nghe lọt từ nào nữa, vì có cái gì đó đang đâm mạnh vào bắp tay nó, nhọn như một mũi kim... Nó thờ dốc, trừng mắt quay sang, nó thấy hai người con trai lực lưỡng bịt mặt và mặc bộ đồ đen của Blue..

“Khốn-nạn!” Nó thốt lên trong miệng, thật sự không lường trước được điều này. Nó định phản kháng thì một tên bé xốc nó lên nhanh chóng, bịt miệng nó lại khiến nó muốn hét lên cũng không nổi.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Vụn Vỡ. (2)

CHAP 30: VỤN VỠ. (2)

Park Mi biết đó là thuốc gây mê. Và nó sẽ nhanh chóng lịm vào giấc ngủ lâm sàng. Nó muốn hét lên cầu cứu, muốn vùng vẫy đập chết hai kẻ này thì thôi. Nhưng bây giờ thuốc bắt đầu ngấm vào từng mạch máu, khiến cổ họng nó không phát ra nổi âm thanh yếu ớt nào, cũng như cơ thể mệt rũ không nhấc nổi dù chỉ là một ngón tay. Chỉ có đôi mắt nó lơ mơ nhìn về phía cánh cửa phòng bệnh cách nó vài chục mét.. chỉ là vài chục mét mà chưa bao giờ nó cảm thấy khoảng cách lớn đến vậy. Nó cần Jun! Nó ước sao Jun có thể chạy ra, chỉ cần chạy ra ngoài thôi, để hạ gục hai tên khốn này..

Nhưng còn chưa kịp suy nghĩ được gì thêm nó đã chìm vào giấc ngủ ngất. Mọi thứ mờ dần đi và biến mất hẳn.

~

Jun chóng tay. Cậu cảm thấy có gì không hay ho cho lắm, vì Park Mi đã đứng ngoài suốt 10 phút rồi vẫn chưa trở vào trong. Cậu đứng phắt dậy chạy ra ngoài.. có lẽ tất cả đã muộn khi cậu trừng mắt nhìn thấy chiếc điện thoại của Park Mi nằm im ỉm dưới sàn gỗ.

Đôi mắt của Jun bây giờ như một khối đá màu xanh sapphire bùng bùng như muốn giết người. Ai mà nhìn vào đôi mắt cậu lúc này chắc chắn sẽ lập tức liếc đi chỗ khác rung mình rợn gáy vì chúng quá đôi lạnh giá và tức giận. Mặc dù bề ngoài bây giờ cậu có vẻ bình tĩnh, nhưng lại toả ra sát khí kinh khủng. Park Mi của cậu đâu ?

Cậu nhặt chiếc điện thoại lên. May thật. Tuy màn hình nứt rạn lớn chứng tỏ bị rơi xuống mạnh, nhưng vẫn còn toả ra được thứ ánh sáng yếu ớt.. Cậu lướt nhanh và nhấn vào mục “cuộc gọi gần đây”. Đôi mắt xoáy vào màn hình khi thấy một dãy số lạ được gọi cách đây 10 phút trước. Không suy nghĩ gì nữa, cậu chạy đi cầm theo chiếc điện thoại của Park Mi, trong đầu nghĩ đến duy nhất hình ảnh của một người con gái.

~

Park Mi đang ở đâu thế này ?

Xung quanh thật tối nhưng nó không sợ bóng tối. Điều nó sợ là chẳng có ai bên cạnh nó lúc này. Không có cô Shyn Hye, không có Lily, không có Jun lại càng không có ba mẹ nó. Tối như mực. Chắc nó chưa tỉnh dậy vì người nó mệt mỏi rồi quá.

Chợt một hình ảnh hiện ra. Là ba nó. Ba nó đang nở một nụ cười rất đôi thân thương nhìn nó.. Nó sáng bừng mắt nhìn ba. Nó sung sướng. Nó hạnh phúc. Nó định cất giọng gọi ba nhưng cái cổ họng nó đau rất không cho phép. Tại sao!!! Nó cố hết sức để gọi, nhưng không có âm thanh nào phát ra cả. Vẫn chỉ là khoảng không gian yên tĩnh đến rùng rợn. Thế nhưng chỉ cần ba nó mỉm cười là nó đã thấy xung quanh ấm áp và an toàn lắm rồi.

– Park Ji May , Con gái ba lớn quá. Càng lớn càng đẹp như mẹ ấy. Ba nhớ con quá.

Nó mỉm cười hạnh phúc nhìn ba nó. Nước mắt rơi ra tự nhiên không cần nhẫn nhịn. Nó muốn đáp lại ba nhưng vẫn không cất được tiếng nào. Chỉ biết bất lực nhìn ba nó.

Rồi lại một hình ảnh hiện ra. Mẹ! Mẹ nó rất đẹp, khuôn mặt hiền lành, đường nét dịu dàng và hoàn mỹ. Mẹ nó cũng cười rất tươi. Nụ cười này nó rất nhớ, nhớ lắm! Mẹ nó đang hai tay ra ôm lấy ba nó. Sau đó bỏ ông ra quay sang nhìn nó và lại đang rộng cánh tay ôm ấp.

– Lại đây May, mẹ muốn ôm con! Lát nữa cả nhà mình sẽ đi ăn kem quế nhé. Con thích ăn kem, cả sandwich gà, phải không nào ?

Nó nấc lên nhưng vẫn không nói được lời nào! Chỉ biết im như phỗng nhìn những người nó yêu thương đang đứng cách xa nó, dang tay chào đón nó mà nó đến nhấc chân cũng không nổi! Nó bỗng cảm thù thứ thuốc mê quái quỷ, khiến nó lao vào tình cảnh đến cả chớp mắt cũng mệt mỏi!

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 110: Vụn Vỡ. (3)

CHAP 30: VỤN VỠ. (3)

– Em gái của chị ! Oa, lớn quá xinh hơn cả chị rồi! Minh đi ăn thôi, sao em không động đây gì vậy ? Hay em ghét chị rồi ??

Chị nó hiện ra như một phép màu, đứng cạnh ba mẹ. Không! Nó không ghét chị. Nó rất yêu chị cơ mà, nó nhớ chị lắm cơ mà.

Đây là đâu thế này? Dù là ở đâu nó cũng muốn ở đây mãi. Đây là nơi hạnh phúc nhất! Là nơi ước mơ của nó. Gia đình!

Nhưng ngay sau đó, hình ảnh ba mẹ và cả chị của nó tan biến.. Nó từng mắt không hiểu nổi. Nó muốn thét lên, muốn đứng dậy tìm cho ra họ. Đâu rồi ?? Nó khó nhọc nhìn xung quanh.. Nhưng chỉ thấy máu và máu, xung quanh nhuộm màu đỏ thẫm đáng sợ, nó hét lên. Lần này nó hét được thật! Giọng nó cao vút, thế tai, đáng sợ. Máu. Nhiều máu quá. Là máu của ba nó, mẹ nó, và chị nó!

Park Mi khóc, nước mắt rơi hoài không tự chủ. Nó nhắm rồi, nơi đây không hề hạnh phúc. Nơi đây chỉ là kí ức đau thương mà thôi. Nó chớp hàng mi rậm ướt nhẹp. Và một người đàn ông hiện ra. Người đàn ông rất quen. Ông ta đã đứng tuổi, người vận bộ âu phục đen-xám thấy được sự xa xỉ ngay khi nhìn vào. Đôi mắt ông ta đỏ như máu, bàn tay ông ta cũng nhuộm đầy máu, loang lổ chỗ khô chỗ mới chảy. Chứng tỏ rằng đã bao nhiêu sinh mạng đã chết thảm dưới tay ông. Thế mà ông ta không biểu hiện một sự ăn năn hay ghê tởm nào. Ông ta đang cười. Một điệu cười uy quyền và đáng sợ. Một nụ cười chứng tỏ ông coi sinh mạng người là rom rác.

Blue!

~

Xin lỗi vì hơi ngắn :(nhưng có thể mai or t2 mình sẽ cố viết và post chap 31 ^^ sớm cho các bạn! Ai muốn chap 31 ngày mai or t2 thì cmt đi hihiÀ và câu trả lời chap trước ? Chính Lily đã bắn Eun Nam ;)

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 111: Những Bộ Mặt.

CHAP 31: NHỮNG BỘ MẶT.

Park Mi choàng tỉnh. Đôi mắt ướt đầm của nó mờ trùng trùng. Nó thật sự đã tỉnh. Đồng nghĩa với việc không còn những ảo ảnh kinh hoàng kia nữa. Nó thờ dốc, liếc xung quanh, nơi đây là đâu mà đáng sợ không kém với giấc mơ của nó. Hình như là một căn nhà hoang tối om. Chỉ có ánh nắng yếu nhạt hắt vào chiếc cửa sổ nhỏ góc phòng. Chiếc rèm cũ bịt kín ngăn cho nó không nhìn được bên ngoài. Căn phòng hoang tuy cũ nhưng khá đầy đủ. Có giường, bàn ghế và đồ ăn sẵn trên chiếc bàn.

Nó mệt mỏi đứng dậy nhưng mau chóng ngã mạnh xuống. Cơ thể nó không thể kiểm soát nổi : rũ rụi và mệt mỏi. Quà là liều thuốc mạnh. Khiến cơ thể người ta từ mạnh mẽ tới đâu cũng yếu ớt như tàu lá. Thế nhưng nó vẫn cố chống hai tay đứng dậy, bằng chút sức lực ít ỏi của mình, Park Mi cũng dậy được. Đôi chân trầy xước của nó đau đớn đến nỗi muốn khụy xuống. Nó chậm rãi bước nghiêng ngả đến chỗ chiếc bàn ăn. Có người đã sắp sẵn cho nó một đĩa sandwich gà hầm và một ly nước. Nó nhếch môi, không thèm đếm xỉa giờ tay hắt đĩa đồ ăn xuống đất. Xoảng. Chiếc đĩa vỡ thành trăm mảnh còn đồ ăn thì vương vãi. Nó đưa chân giẫm qua những miếng sandwich ấy đầy căm giận.

– Được thôi, thích chơi đùa cùng với tôi, tôi sẽ cho cô nếm thử cảm giác của sự thua cuộc như thế nào. – Nó lăm bầm. Khuôn mặt lạnh như băng.

Hiện bây giờ nó không thể cứ ngồi im khóc lóc và bất lực. Nó không phải công chúa đợi chờ hoàng tử đến giải cứu. Đợi như thế có khi nó đã chết lâu rồi.

Park Mi cầm lấy ly nước, dù ghét phải đụng đến đồ của kẻ thù nhưng đây là điều nó phải làm, nó uống một hơi nhằm lấy lại chút năng lượng đánh bay cái thứ thuốc chết tiệt kia. Mong là thế. Sau đó nó chạy vào phòng vệ sinh, dùng tay móc họng để nôn ra. May là hôm qua nó ăn khá nhiều nên bây giờ có cái mà nôn. Hi vọng thức ăn bị nôn ra sẽ mang theo cái thứ dung dịch đó cuốn gói khỏi cơ thể nó.

Park Mi chậm rãi đi quanh phòng. Nó cảm thấy đã ổn hơn đôi chút. Người vẫn mệt nhưng ít nhất còn có thể đi lại. Nó sờ thấy một cái gậy bóng chày rất cũ ở dưới gầm giường. Hẳn căn phòng bỏ hoang này là của một đứa con trai mê thể thao. Đôi môi anh đào của Park Mi khẽ cong lên, nó cầm theo chiếc gậy để bên mình, rồi leo lên chiếc giường lõ xọ cọt kẹt nằm ngủ một giấc...

~

Emy nhìn ông chủ của mình. Đôi mắt cô có phần thoải mái. Nhưng thật ra cô đang muốn lao tới, giết chết ngay người đàn ông này, Blue.

– Sao ? Bây giờ chỉ cần cô ta chết..... tôi sẽ xong nhiệm vụ cuối cùng ! Lúc đó, đừng quên lời cam kết của ông mười năm trước ! – Emy nhướn một bên mắt lên. Cô đang hồi hộp, phải.

– Được thôi. Nhưng để chờ xem cô có thể giết chết được chưa đã!

– Tôi hỏi ông một câu được chứ ? Tại sao ông phải giết chết cả nhà Park ? Ông có oán thù gì sao ?

– Chuyện này, không phải dễ dàng cho cô chĩa mõm vào! – Người đàn ông gần giọng đủ khiến Emy im bật.

~

– Chủ tịch! Có đưa mang người đến! – Ở ngoài một người vệ sĩ chạy vào.

– Ai ??? – Ông ta la lớn.

– Zeus!!

~

Emy đẩy cách cửa kêu cọt kẹt. Không khí trong phòng ngột ngạt và lạnh lẽo. Cô ngó quanh, điên tiết khi thấy đĩa đồ ăn bị hất tung vỡ thành trăm mảnh dưới sàn, chứng tỏ chủ nhân không thêm đoái hoài gì đến. Đôi mắt sắc lạnh của Emy ngược sang nhìn Park Mi đang nằm trên giường ngủ ngon, trông không hề sợ hãi hay lo lắng. Mà rất thản nhiên.

– Dậy mau!! – Emy tiến đến giật mạnh tóc Park Mi đau điếng. Nó mở mắt, nhưng Emy vẫn không buông mái tóc nó ra mà còn giật giật hơn khiến da đầu nó đau buốt. Nó giơ thẳng chân đạp một phát vào bụng cô khiến cô phản ứng không kịp ngã bật ra.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 112: Những Bộ Mặt. (2)

CHAP 31: NHỮNG BỘ MẶT. (2)

–... Cô! – Emy trừng mắt vội đứng dậy – Không sợ hay sao mà dám đạp vào bụng tôi??!

– Không sợ hay sao mà dám giật tóc tôi ? – Park Mi nhếch miệng, khuôn mặt bây giờ vô cùng lạnh lẽo và tàn nhẫn, sẵn sàng làm bất cứ chuyện gì. Đôi mắt nâu sắc lạnh như dao liếc thẳng vào Emy, bùng lên một tia sáng băng lãnh cũng khiến người ta nhìn vào thôi đều sôi cả gai ốc.

Emy đứng dậy chạy như bay đến tát một cái trời giáng vào mặt Park Mi. Bên má nó đỏ lên, Park Mi không vừa đứng phất dậy đẩy mạnh Emy về phía sau, sau đó tiến tới tát hai cái hai bên má Emy, cái tát mang theo sự khinh thường tột cùng

– Trả cô hai cái tát cà thầy! Một cái cô cho tôi lúc mới vào trường cô còn nhớ chứ ? – Park Mi mĩa mai từng lời như đang nói chuyện với một người rất thấp hèn.

– Tôi đến có chuyện! Không phải để đấu đá với cô! – Emy bực tức nói, rút ra một khẩu súng ngắn sẵn có trong túi bên hông. Chĩa thẳng vào trán Park Mi. Lần này thì Park Mi phải buộc đứng im, nhưng dường như khuôn mặt thản nhiên chẳng sợ ai vẫn giương lên nhìn Emy khiêu khích.

Emy đẩy họng súng chạm vào trán Park Mi khiến nó phải ngồi xuống giường. Cô ta cười nhẹ, tay kia vuốt khề mái tóc xoắn lộn uyển chuyển.

– Cô biết không, tôi đúng là người của Blue, nhưng là tôi bị bắt cóc vào năm mười tuổi, từ đó đến giờ tôi được nuôi dạy trở thành một điệp viên lẫn vệ sĩ của cái tổ chức áo đen này! Cô biết trước kia tôi là ai không ?? – Emy nói gần từng chữ. Đôi mắt lại có chủ gì đó tiếc nuối đằng sau vẻ mạnh mẽ.

– Không!

– .. – Emy mỉm cười buồn, thờ ơ nhẹ – Con gái chủ tịch tập đoàn Elizabeth, là con gái một!

–.....

Park Mi khá ngạc nhiên. Tập đoàn Elizabeth nổi tiếng với kinh doanh các hãng sản phẩm được ưa chuộng trên nhiều nước. Và bây giờ đang giữ vị trí thứ hai mươi trên thế giới. Khá là giàu mạnh, tuy nhiên hai ông bà chủ tịch đã già nhưng không thấy tầm hơi con cháu đâu. Thì ra là..

– Cô bị bắt ? Họ không tìm được sao ? – Park Mi nhú mày.

– Cô nghĩ tìm ra được một đứa bé đang nằm trong tay một tập đoàn như Blue là dễ sao ? – Emy nói. Kèm theo đó là một sự thất vọng.

– Blue rất xảo trá. Họ làm mọi thứ mà người ngoài không biết, cảnh sát có muốn bắt cũng không tìm nổi một bằng chứng vì họ quá tinh vi và sở hữu những thiết bị quá hiện đại nhằm che mắt mọi người. Cô biết không, không phải chỉ mỗi tôi bị bắt đi từ bé để phục vụ cho Blue, còn khá nhiều người đấy.

– Ai ?

– Eun Nam. Một trong đám bạn của cô. Và.. Ánh Ly. – Emy bật cười như vừa vạch mặt được thứ gì hay ho lắm.

Còn Park Mi cũng người.

Eun Nam ?

Ánh Ly ?

Người của Blue ???

– Không tin ! – Nó nói.

– Cô không tin ? Được thôi vì đó là việc của cô. Eun Nam được cử đến trường Snow từ sớm để thăm dò tình hình. Sau đó Ánh Ly cũng được cử vô tiếp cận với queen bee số 1 của trường là Kiều Hà để moi thêm được nhiều thông tin. Lúc cô vào học, Ánh Ly đã là người sãm soi cô đầu tiên, sau đó cô ta dụ Kiều Hà đến gây sự với cô, để rồi Ánh Ly có thể tiếp cận được cô. Sau khi tìm hiểu cô xong, Ánh Ly nghỉ chơi với Hà và từ đó rất lạnh lẽ, không phải vì cô ta sợ, mà vì cô ta đang làm nhiệm vụ! – Emy nói – Còn Eun Nam, đã định tiếp cận và tán tỉnh cô, để hai người yêu nhau và moi được thông tin từ cô. Nhưng cậu ta không ngờ trước được rằng chính thằng bạn “giả” của cậu ta là Jun đã yêu cô. Thế là cậu ta chẳng làm được gì hơn. Và cô biết tại sao sáng nay Eun Nam bị bắn chứ ?

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 113: Những Bộ Mặt. (3)

CHAP 31: NHỮNG BỘ MẶT. (3)

Park Mi đỡ đầu vì phải tiếp nhận một loạt tin quá sốc. Nhưng nó vẫn sẽ chưa tin hoàn toàn vì chỉ khi chính nó chứng kiến được sự thật thì nó mới chấp nhận.

– Lily. Haha, bạn thân yêu dấu của cô đấy. LILY ĐÃ BẮN EUN NAM! Cũng may cậu ta chỉ bị thương không nguy hiểm đến tính mạng. Nếu Eun Nam mà chết thì Blue đã không ngồi yên thế này. – Emy nhướn lông mày lên.

Lần này thì Park Mi thật sự không tin. – Cô nghĩ tôi tin cô à ? Bạn của tôi, tôi không biết sao ? – Park Mi nhếch miệng.

– Ở đây tôi nói xong chuyện này rồi, cô không tin kiểu gì cũng sẽ tin bởi vì đây là sự thật. Lily không nằm trong Blue, nhưng cô ta là gián điệp của một tổ chức khác! Tên là gì tôi cũng không rõ.

– Cô nói với tôi tất cả những chuyện này để làm gì ? để tôi sợ và mất lòng tin vào bạn tôi sao ? Hình như cô đang mơ rồi.

Park Mi cảm thấy nực cười. Có chết nó cũng không tin Eun Nam, Ánh Ly là người của Blue. Còn Lily là gián điệp. Chuyện này thật hoang đường, không có chứng cứ, chỉ là một lời nói suông thì làm sao nó có thể tin nổi ?

– Tôi nói không phải vì những lí do vớ vẩn ấy. Vì đây là lần cuối cô được hít thở và ăn nói, tôi sắp giết cô! Thế nên, trước khi cô chết cô nên biết vài điều cho thanh thản!

– Cô phải giết tôi ? – Park Mi nhếch miệng.

– Đúng. Sau khi giết cô tôi sẽ được quay trở về với gia đình sau chục năm thất lạc! Sẽ thoát khỏi những thứ đáng sợ và khó hiểu của Blue! Sẽ không còn phải giết người, không còn phải nhuộm máu đầy bàn tay nữa!!! Tôi không muốn. Đây là nhiệm vụ cuối cùng! Hoàn thành được điều này, tôi và có thể nhiều đồng nghiệp nữa được tự do ! Vì vậy, hãy ra đi thanh thản. Tôi không ghét cô, tôi chỉ làm nhiệm vụ và đây là bắt buộc! ...

Emy giờ cây súng lên, chiếc súng ngắn đã được nạp sẵn đạn lạnh lẽo hướng về phía ngực trái cô gái trước mặt. Chỉ vài giây nữa thôi, Park Ji May sẽ chết. Chấm dứt gia tộc họ Park. Chấm dứt nhiệm vụ chục năm truy lùng của Emy, thả cô về với xã hội và tự do. Cô ghi hòng súng, khuôn mặt lạnh tanh nhìn Park Mi. Đáp lại điều đó, Park Mi ngẩng cao mặt nhìn lại, đôi mắt sâu hút xoáy vào tâm can sắc như lưỡi dao, không một vẻ sợ hãi. ...

Đùng.

~

Chúc các bạn nghỉ lễ vui vẻ :))

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 114: Tôi Ở Đây.

CHAP 32: TÔI Ở ĐÂY.

Đọc lại chap trước để nhớ lại nhaa :(((

~

Đùng.

Viên đạn bay lệch lên trên trần nhà. Phát ra một thanh âm to kèm theo chút khói xám xịt. Ngay khi lúc Emy bóp cò, Park Mi đã lấy chân đạp thẳng lên chiếc súng khiến nó bị lệch hẳn lên. Emy trợn mắt, hai tay ôm súng nhào đến định đập vào đầu Park Mi nhưng nó nhanh hơn, cầm lấy chiếc gậy bóng chày và vung mạnh vào gáy Emy, cô gục xuống ho khù khụ.

Nó thở dốc. Cúi xuống cầm chiếc điện thoại của Emy,

– Số của Blue?

– Cô.. mơ.. đi! – Emy vừa thở vừa nói, cô đang quá yếu không thể đứng dậy nổi hay đụng chạm một ngón tay.

Park Mi giờ cao cây gậy bóng chày lên nhắm thẳng vào gương mặt Emy. Bây giờ nó đang nhìn Emy với đôi mắt lạnh băng và tàn nhẫn. Khuôn mặt xinh như thiên thần của nó vô cảm không biểu lộ một cảm xúc, đáng sợ- nếu đó là hai từ để lột tả. Bề ngoài của một thiên thần nhưng thâm tâm lạnh giá và vô tâm như ác quỷ.

– Trong danh bạ! Boss. – Emy nói, cô buộc phải nói nếu không muốn mặt mình be bét máu. Với tính cách Park Mi thì nó không hề dọa, nó sẽ làm.

Park Mi lướt đến danh bạ tìm chữ “Boss”. Tay kia thả cây gậy ra thay thế bằng cây súng ngắn của Emy, nó nhắm thẳng đầu súng đến Emy, cô nhúc nhích, nó bắn.

– Bây giờ thì nói cô đã xong nhiệm vụ giết chết tôi, bảo ông ta cùng vệ sĩ tới đây xem xác Park Ji May! – Nó nói, hướng điện thoại về Emy đang nằm dưới sàn, trũng mắt. – Cô nói sai nửa chữ, cô biết thế nào rồi.

Emy run rẩy không phải vì sợ hãi mà vì quá kinh ngạc và bất lực khi thấy Park Mi như vậy. Cô hỗn hển – Tôi sẽ không bao giờ phản bội! Cho dù tôi rất căm thù ông ta!

Đùng.

Viên đạn cắm phập vào bàn tay Emy, cô hét lên, run rẩy nhìn người con gái trước mắt. Tay kia ôm chặt tay bị thương, máu chảy ra lênh láng cả sàn nhà.. Park Mi chỉ nhìn cô với đôi mắt lạnh lẽo, vô cảm. Bề ngoài nó thật giống một thiên sứ không hơn không kém, nhưng tại sao thâm tâm nó lại băng giá vô hồn như vậy ?

– Sao.. ? – Nó hững hờ nói.

Emy gạt đầu. Khổ sở. Mồ hôi rịn đầy trên trán kèm theo cả nỗi bất lực và kinh hãi. Tay cô không ngừng nhúc nhích, cô dần mất máu.

Park Mi đưa chiếc điện thoại tới gần Emy. Trên màn hình cảm ứng hiện rõ con chữ “Boss”, ông ta vừa bắt máy...

– Ông chủ.. Tôi đã giết được.. Park Ji May.. ông hãy đến đây đi ...!

Emy vất vả nói từng chữ, giọng run run. Cô từng rất căm hận Blue, vì ông ta đã cướp đi tuổi thơ của cô, bắt cô sống trong tàn nhẫn và máu me suốt chục năm, bây giờ có chết cô cũng sẽ làm Blue phải đau đớn theo, mặc dù miệng thì nói mình sẽ không phản bội.

Park Mi hài lòng cúp máy. Sau đó cầm theo cây súng ngắn bước ra khỏi căn phòng hoang. Emy gục xuống vì mất máu nhiều và đau đớn, chỉ có thể yếu

ót năm đó..

~

Jun liếc mắt lạnh về căn biệt thự lớn. Nhìn sơ cũng biết căn nhà rất giàu có, nhưng hiện tại bị bỏ hoang khá lâu nên hơi cũ và u ám. Blue không bao giờ chọn sào huyệt chính để làm nơi bắt giữ con tin, vì thế nên không ai biết nơi chốn thật sự của Blue nằm ở đâu cả.

Đằng sau cậu, không có ai. Không phải vì cậu không mang theo người, mà vì họ đã phân tán thành nhiều nơi trong căn nhà để sẵn sàng tấn công theo lệnh rồi. Hiện tại, cậu cũng muốn vào đây một mình, và tìm Park Mi cho bằng được. Nếu Park Mi mà bị gì dù chỉ một chút, cậu sẽ thiêu sống đám người này!

Zeus là tập đoàn kinh doanh bất động sản, chứ không phải loại tập đoàn bang chủ chuyên đánh chém mafia này nọ... nhưng vì nó là tập đoàn hùng mạnh bậc nhất, nên chắc chắn nằm trong tầm ngắm của rất nhiều kẻ nguy hiểm. Vì vậy Jun cùng ba mẹ cậu đã chọn lọc rất kỹ lưỡng những người gọi là “văn võ song toàn” để làm việc cho Zeus. Những người này là những người có năng lực cao nhất trong nhiều lĩnh vực như bắn súng, võ thuật, đánh kiếm, đâm bóc, leo núi,...vv. Chỉ đợi lệnh của Jun, họ sẽ làm tất cả để bảo vệ cho cậu cùng tập đoàn Zeus này.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Tôi Ở Đây. (2)

CHAP 32: TÔI Ở ĐÂY. (2)

– Cũng đến đây sao ? – Một giọng nữ vang lên. Giọng nữ này rất quen ! Jun quay lại, đôi mắt bình tĩnh khẽ chớp khi thấy.. Ánh Ly.

Cậu không tỏ ra quá ngạc nhiên khi nhận ra Ánh Ly là người của Blue. Chỉ khẽ cong môi cười nhạt. Cuộc đời mấy khi tin được ai...

– Lâu rồi không gặp cậu! Tôi thôi học được vài tuần rồi! – Ánh Ly mỉm cười. Trông cô khác hẳn. Không ai nghĩ cô là cô nữ sinh đồng đẳng ngày nào. Mái tóc nhuộm màu khác của Ánh Ly cột cao lên, cô mặc chiếc áo tanktop mỏng và chiếc quần leggings rách, lúc này mới nhận ra sau lưng, bắp tay và vai cô đầy áp hình xăm. Những hình xăm đen thể hiện các hình vẽ nghệ thuật có nhiều ẩn ý trong đó. Khuôn mặt trang điểm khá sắc sảo và trưởng thành.. Quá khác xa so với Ánh Ly ở trường học !

– Cô làm sao tôi không quan tâm. Park Mi đâu ? – Jun nhếch miệng. Bây giờ cho dù trời có sụp cậu cũng chỉ quan tâm tới duy nhất một người con gái.

– Nói cho cậu biết... Eun Nam bạn thân cậu- cũng là một trong số gián điệp của Blue đấy ! Bất ngờ chứ.

– Không tin. Park Mi đâu ? – Jun gầm nhẹ.

– Anh ngừng hỏi Park Mi được không ?!! – Ánh Ly giận dữ gần như hét lên, tay cô nắm chặt lại, thật sự mất kiểm soát – Anh có biết không, bao nhiêu người con gái theo đuổi và thâm yêu anh, làm bất cứ điều gì vì anh, mà anh chỉ quan tâm tới con nhỏ đó ? Tại sao vậy ??

– Cô..? – Jun khó hiểu nhìn Ánh Ly. Cô ta có phản ứng thật thái quá.

– Thật ngu ngốc! – Ánh Ly bỗng bật cười nhỏ, đôi mắt lạnh lẽo nhìn chằm chằm xuống đất, uрон ướt như có một lớp màng nước trong veo phủ lên, nhưng hoàn toàn không có một giọt nước mắt nào rơi ra.. Như cô đang nén khóc. – Tôi là một kẻ thất bại có phải không ? Cả xuẩn ngốc nữa ? Thay vì tập trung vào nhiệm vụ chính, tôi thật sự đã yêu anh ngay từ lần gặp đầu tiên.. haha.. Tôi cứ phát điên lên vì anh, tôi muốn sống bình thường như mọi người con gái khác, được yêu, được sống trong bình yên! Anh làm tôi đánh mất chính mình đến nỗi tôi suýt nữa quên đi nhiệm vụ của mình ! – Ánh Ly nói chậm rãi, nói ra cảm xúc lâu nay của mình. Trái tim cô giống như một người bị ruồng rẫy, bị bỏ quên..

– Tôi muốn yêu anh. Tôi yêu anh. Tôi rất yêu anh. Thế nhưng khi thấy Park Mi sánh bên cạnh anh, mỗi lúc, mỗi nơi, thấy sự chờ che cả ánh mắt thương yêu anh nhìn cô ấy, tôi đã hiểu. Tôi sực tỉnh nhớ tới nhiệm vụ của mình ! Lúc đấy, anh biết chứ, tôi rất đau đớn ! Yêu đơn phương là như vậy đó anh hiểu chứ. Tôi ghét cô ta. Tôi hận cả anh. Tôi còn ghét bỏ chính mình vì sao lại cho anh nhiều tình cảm như thế, mà lại không nhận về được gì ? – Ánh Ly vẫn nói lạnh lẽo.

Jun im lặng. Chỉ im lặng như những gì cậu vẫn hay làm. Đôi mắt vẫn thẳng và lạnh. Tuy nhiên dành cho Ánh Ly một ánh mắt gì đó gọi là an ủi, cho một kẻ yêu đơn phương thất bại.

– ... Park Mi đâu ? – Cậu hỏi lại. Vô cảm xúc. Và vẫn lời nói ấy như đâm một phát vào tim Ánh Ly. Cô cắn môi mạnh, đôi mắt ầng àng nhìn về Jun đau khổ.

– Park Mi của anh ? Chết rồi..! – Cô nói. Cô muốn trả lại cho cậu niềm đau cửa tim gan ấy..để cậu hiểu cảm giác của cô!

Tim Jun hơi sững lại, như ngừng đập khi nghe thấy điều đó. Nhưng cậu không tin. Park Mi, sao có thể chết dễ thế được ? Cậu cười nhẹ. Nếu Park Mi

chết, cậu không biết phải làm sao để sống vui vẻ tiếp. Cậu sẽ tra tấn đám người này, đặc biệt cả những kẻ đã gây tổn thương tới nó, chắc chắn! Nhưng hiện giờ thì, cậu không tin.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 116: Tôi Ở Đây. (3)

CHAP 32: TÔI Ở ĐÂY. (3)

~

Blue bước vào căn phòng hoang. Miệng khẽ nhếch lên, vẫn vẻ uy quyền luôn khiến người một nể hai sợ. Đằng sau ông là năm, mười tên vệ sĩ riêng. Mặc âu phục đen quen thuộc và đồ con lực lưỡng, mặt lạnh băng đến để kiểm tra cái xác Park Ji May..

Không có ai ở đó!

Căn phòng hoang âm u ngột ngạt.. Điều đập vào mắt Blue là một người con gái nằm bệt dưới sàn gỗ, máu chảy ra từ bàn tay đang bị ôm chặt.. Cô ấy quay vào trong góc, mái tóc xoả dài bết rịn mồ hôi trải vương vãi trên sàn. Ông trừng mắt. Đây đúng là người con gái, nhưng đó là Emy!

– Cái quái gì vậy? – Ông nói, bước nhanh đến, cả đồng bọn theo vào cũng không giấu nổi vẻ bất ngờ đôi chút. Một gián điệp giỏi, bây giờ nằm bệt ở đây chờ chết hay sao?

Blue giận sôi. Park Mi ở đâu cũng không thấy. Bỏ trốn là điều chắc chắn. Ông đã để sống mất con mồi! Nghĩ đến đó ông trút giận, đá một phát thật mạnh vào bụng người con gái dưới sàn..khiến cô ta giật lên một cái và rên nhẹ

– .... – Nhưng vẫn cắn răng không nói. Emy đau đớn, không phải vì những vết thương trên cơ thể mình, là bởi vì nghĩ tới việc mình sẽ lại bị tra tấn dã man vì để sống Park Ji May, nhiệm vụ chính sẽ không bao giờ kết thúc, và cô sẽ không bao giờ được trở về nhà, nơi có gia đình cô đã thất lạc chục năm qua. Nơi một cô bé tên Emy đã sống thật hồn nhiên và hạnh phúc, chứ không phải sống trên sinh mạng và máu như thế này!

Emy hoàn toàn không phải một người xấu xa. Cô dù sao đi nữa, vẫn là một cô gái ở tuổi thanh xuân xinh đẹp và đầy hoài bão. Cô vẫn là một cô bé đáng yêu và tốt bụng năm nào. Nhưng chỉ vì bị dính vào bãi lầy mạng tên Blue, cô bé tốt bụng ấy đã bị nhuộm màu đen hoàn toàn..

Emy bật khóc. Nước mắt cô chảy dài vì quá đau đớn, từ thể xác đến tinh thần. Cô nhắm nghiền mắt chịu đựng những cú đá mạnh vào bụng và người, cô hận ông trời lắm, cô chỉ muốn là một người bình thường thôi, một cuộc sống đơn giản vui vẻ thôi, không được sao?

Cạch.

Blue ngừng lại. Đám vệ sĩ cũng bất giác nhìn về đằng sau.. Cánh cửa đã cài then chốt. Chặt chẽ. Im lìm. Bằng một người ở ngoài..

Bây giờ, cả đám mới nhận ra, những vệt nước dài trên sàn gỗ là gì, mà sao lúc đầu đã thấy..đó là xăng!

Xăng, ở khắp nơi quanh phòng.

Emy nhếch môi cười nhẹ. Kế hoạch nhỏ của Park Mi, cô biết thừa, nhưng cô đã chẳng nói một câu. Vì cô muốn nhìn thấy Blue chết. Chết trong kêu gào thảm thiết. Cho dù cô có phải chết theo nhưng cô cũng đủ mãn nguyện.

Blue đẩy cửa nhưng chắc chắn cánh cửa chẳng hề nhúc nhích. Tuy phòng hoang đã cũ lâu năm nhưng khoá chốt vẫn còn chắc chắn. Không sao, chỉ cần đám vệ sĩ giờ một cú đá, cánh cửa sẽ gãy ngay.

Phùng..Phùng..Phùng.....

Lừa bống bốc cháy!! Ở đâu không ai biết, nhưng chắc chắn là do Park Mi châm ngòi!

– Con ranh!! – Blue gầm nhẹ, ra lệnh cho vệ sĩ phá cửa..

Rầm. Chiếc cửa nhanh chóng bị phá vỡ. Ở bên ngoài cũng không khá khảm gì hơn vì đầy khói. Khói xám bắt đầu tràn ngập phòng, lửa bén to hơn rất nhiều vì phòng có nhiều đồ bằng gỗ. Đám vệ sĩ mất bình tĩnh nhìn quanh. Cánh cửa được phá thì ở bên ngoài có một bóng dáng nhỏ hiện ra..Park Mi cầm cây súng ngắn, bắn nhiều phát đạn vào những tên vệ sĩ có ý định chạy ra.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Tôi Ở Đây. (4)

CHAP 32: TÔI Ở ĐÂY. (4)

Tiếng súng nổ liên tiếp! Đùng.. Máu lại nhiều hơn, khói cũng nhiều hơn, lửa càng lan rộng hơn, và xác người lại đổ xuống nhiều hơn.. Đám vệ sĩ ngu xuẩn vì khói làm mờ mắt mà không phản ứng kịp, lấy súng ra bắn lại được nữa, chỉ rên rĩ vì lửa bén vào quần áo, cháy mạnh mẽ thiêu sống chúng !!

Blue không thấy đâu nữa.. Chắc chắn ông ta đang ở trong đám cháy to đó. Lửa thiêu rụi cả căn phòng. Không còn thấy ai..

....

Park Mi thở phào, tuy vẫn giữ nguyên cây súng đề phòng. Nghĩ đi nghĩ lại, nó dội nước mát lên khắp cơ thể, chạy vào trong kéo Emy ra. Dù sao , nó vẫn cảm thấy chút đồng cảm với cô ta : xa ba mẹ từ nhỏ, phải đóng cho mình lớp mặt nạ khác, phải sống trong lạnh lẽo và hắc ám.

Emy nằm bệt. Yếu đuối chờ chết. Park Mi xốc cô dậy, khoác tay cô lên vai mình và cố hết sức lôi ra. Cô ta nặng so với cơ thể nhỏ gầy của nó. Nó cắn răng. Cố hết sức lực yếu đuối của mình. Phôi nó thoi thóp, khó thở quá, nhất là khói nồng nặc..Khoảng hai, ba phút nữa thôi nó mà không ra được, có lẽ sẽ chết ngộp trong này mất!!

~

Park Mi thở dốc như lấy lại được không khí sống. Emy nằm bên cạnh, được xối nước vào người và bàn tay để gạt rửa bụi bẩn cùng máu... Cô vẫn sống, hay ít nhất là như thế.

Nó cảm thấy quá yếu, không lết nổi nữa. Không sao, ra khỏi được căn phòng cháy là may rồi. Nhưng vấn đề là..đám cháy sẽ lan ra toàn căn nhà rất nhanh, nó phải làm sao đây, nhắc người lên không nổi thì làm sao đưa cả chính nó lẫn Emy ra khỏi căn biệt thự ? Ai sẽ giúp nó đây ? Chắc..không còn ai nữa.. nó quá mệt rồi.....nó từ bỏ chẳng..?

Đúng lúc Park Mi gục đầu xuống bất lực, một bàn tay ấm áp, như xua tan mọi nguy hiểm vuốt má nó.. cánh tay dài chắc chắn nhắc nó dậy nhẹ nhàng, ánh mắt thương yêu nhìn nó, và giọng nói trầm ổn phả vào trán nó.. Nó bỗng cảm thấy thật yên bình và như được sống lại lần nữa..

– Xin lỗi! Tôi đến trễ rồi..

~

Mọi tay ghé ~>_

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 118: No Caption.

CHAP 33: NO CAPTION.

Park Mi mờ căng mắt, nhìn người con trai đang ôm lấy mình.

– Jun.. ? – Nó yếu ớt nói, mặt nó lấm lem tro đen và bụi cát, cả máu nữa. Nó dựa cả cơ thể vào người cậu, chỉ duy nhất cậu mới có thể khiến nó cảm thấy dễ chịu và an toàn.

– Đi thôi..! – Cậu nói.

– Đâu hết rồi ? Bọn họ ấy.. – Nó hỏi nhẹ nhàng.

– Sắp chết rồi! Đám cháy sẽ lan ra cả căn nhà. Trước điều đó chúng ta phải đi thôi.

– Ừ, cả..Emy nữa này. – Nó liếc sang cơ thể ẻo lả dưới sàn của cô.

Jun không hỏi tại sao lại cứu Emy, nhanh chóng đưa cả hai người ra khỏi căn nhà. Tuy có chút khó khăn, nhưng thật may mắn ! Cậu cùng nó và cô đã ra khỏi căn nhà nguy hiểm một cách an toàn. Khi cả ba vừa bước ra, cũng là lúc đám cháy đã bùng bùng lan nhanh đến nhiều phòng khác rồi cuối cùng

là cả căn nhà! Một đám cháy khổng lồ rực rỡ giữa buổi xế chiều..

Một mình cậu và nó chắc chắn không làm hết vụ này. Còn cả người của Zeus, họ đã đổ xăng xuyên suốt căn nhà để bảo đảm.

Ở ngoài, bầu trời thoáng đãng hơn hẳn. Nó hít thật nhiều không khí, nó đã lo sợ rằng, sẽ không được hít thở như thế này nữa lúc còn ở trong căn biệt thự. Cả khu phố là một dãy limo đen của Zeus. Phía giữa có một chiếc xe Lamborghini màu đỏ, của Jun. Nổi bật và sang trọng hơn bao giờ hết.

Jun bế Emý vào hàng ghế sau. Cô nằm dài ra, đã được cầm máu ở tay. Tuy đau nhưng cô cảm thấy sung sướng hơn rất nhiều ! Cô nợ Park Mi một lời xin lỗi, và một ân huệ. Bây giờ cô đã tự do rồi. Cô thật sung sướng.

Park Mi ngồi ghế cạnh Jun, còn Jun lái xe phóng đi. Theo sau là hàng siêu xe của Zeus..

Nó biết, Blue sẽ không bao giờ chết dễ dàng như thế. Việc này chẳng là gì với Blue.

...

– Các em đã đi đâu thế ?? – Giọng cô hiệu phó la lên thất thanh. Cô thật sự là bức bối khi thiếu hai học sinh “vô trách nhiệm” này. – Cả trường đi chơi, còn các em trốn đi riêng sao ? Từ tối hôm qua đến tận chiều hôm nay, có biết tôi và bảo vệ phải tìm các em thế nào không ? Lỡ các em bị gì thì sao ? Ai sẽ chịu trách nhiệm ? Là tôi chứ ai !! – Cô tức tối khiển trách.

Jun và Park Mi im lặng đứng đối diện cô. Cả hai hoàn toàn chẳng nghe thấy những gì cô đang lái nhái, họ chỉ liếc nhìn nhau, và mỉm cười. Những nụ cười nhẹ nhàng thể hiện “chúng ta vẫn an toàn, và mãi mãi thế”.

Cô hiệu phó cứ la nặng mãi, nhưng chẳng thấy Jun và Mi có vẻ gì lắng nghe, nên im bật, mặt đỏ phừng phừng bó tay dậm chân quay về phòng mình.

Bây giờ là 8h tối. Trên sân thượng khách sạn, trường đang mở tiệc đêm vì trên đó có hồ bơi rất lớn. Nhạc, thức ăn và các cô gái mặc hai mảnh nhằm cơ hội khoe cơ thể xinh đẹp. Cả Lily và Bảo Duyệt cũng đang ở trên đó nói chuyện với nhau.

Jun vòng tay từ đằng sau ôm lấy Park Mi. Nhẹ nhàng, chậm rãi, nâng niu. Cả hai đang ở ban công chính khách sạn. Trước mắt họ, là cả một thành phố San Francisco lấp lánh như một dải ngân hà xinh đẹp giữa màn đêm. Còn gì lọt tã được sự hào nhoáng phồn hoa của nó ? Đứng ở độ cao hợp lý như thế này, ngắm cảnh đêm đẹp nhất.

Chỉ cần, ngược mắt lên, là cả một bầu trời rộng lớn hiện ra. Màn đêm đen rực rỡ đầy ắp sao và sao. Ánh đèn thành phố cũng không che lấp được sự lung linh của chúng. Những vì sao lớn nhỏ, hoà quyện với nhau, lấp lánh và yên bình.

Cả hai trái tim nằm ngược nhìn lên trời. Thật bình yên. Cảm giác như muốn dừng lại ở khoảng thời gian này mãi. Khi mà bàn tay ấm nóng giữ chặt tay nó, bờ môi mông kia hôn nhẹ lên trán nó. Thế giới này chắc chưa có gì tuyệt vời và đẹp đẽ hơn điều này.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: No Caption. (2)

CHAP 33: NO CAPTION. (2)

~ At night when the stars light up my room, I sit by myself.

Talking to the moon...

Trying to get to you...

In hopes you're on the other side talking to me too

Or, am I a fool who sits alone and talking to the moon.. ~

(Talking to the moon _ Bruno Mars _ Bài hát nó hợp hoàn cảnh mà :)) Mấy bạn thử nằm ngắm sao nghe bài này siêu hay í)

– Em đói không ?

– Không. Còn anh ?

– Có.

– Sao không đi ăn ?

– Muốn bên cạnh em.

– ...

Hai người hết thủ thi rồi lại mỉm cười, chẳng biết ngoài cửa ban công có đôi mắt của Mị Nhi nhìn một cách bức bối. Cô từ hôm qua tới giờ không thấy mặt Jun đã âm ức khó chịu rồi, bây giờ vừa tìm thấy cậu ở ban công thì Park Mi lại nằm bên cạnh ! Cô thật sự ghen tức Park Mi lắm rồi. Cô ước gì có cây súng nào ở đây cô sẽ bắn cả Park Mi ra thành trăm mảnh.

Suy nghĩ mất kiểm soát, Mị Nhi điên tiết đá một phát, cánh cửa ban công bật ra bởi mũi giày cao gót quá mạnh mẽ. Trên tay cô vẫn còn ly rượu whiskey sảng sảng uống chưa hết, váy dạ tiệc xộc xệch, chân nhanh thoăn thoắt bước mạnh tới. Khuôn mặt cô đỏ bừng bừng. Bây giờ thì cô chẳng quan tâm hình tượng ngày thơ ấu của mình đã cổ giữ trước mặt Jun nữa.

– Tại sao hai người không lên trên tham gia tiệc ??? – Không còn câu hỏi nào, Mị Nhi đành tức tối hỏi.

Cả Jun lẫn Park Mi ngạc nhiên nhìn. Cô ta ở đâu ra thế này ?

– Anh Jun ! Từ hôm qua tới giờ, anh đi đâu cơ ?? Em tìm khắp nơi, hỏi rất nhiều người cũng không thấy !! Anh biết anh làm người khác lo thế nào không ??? – Cô xả một tràng dài.

– Tôi đi đâu có cần cô quan tâm ? – Một thành phần rắc rối nữa, Jun nghĩ. Lại phiên bản Kiều Hà 2 mỗi cái ngốc nghếch và bướng bỉnh hơn nhiều.

– Anh..?! Anh đi với con này, phải không ?? – Cô giơ thẳng tay chỉ vào mặt Park Mi trần trối. Đáp lại ánh nhìn thiếu lửa của cô, Park Mi chỉ lơ đãng nhìn lại một cách chán ngán.

– Ủ. Vậy thì sao. – Jun siết tay Park Mi chặt hơn, miệng nói.

Splashhhh !

Toàn bộ ly rượu whiskey nồng nặc đáp thẳng vào mặt Park Mi. Bắn cả vào mắt nó. Nó rên nhẹ, tay dụi mắt vì vị rượu cay nồng mạnh mẽ như muốn nuốt chửng con người nó. Rượu dính cả vào chiếc áo trắng...

– Cô nghĩ cô đang làm cái quái gì thế ?

~

:(ai viết truyện giùm đi.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120

CHAP 35.

—

– Cô nghĩ cô đang làm gì thế ? – Jun hỏi trong chất giọng kiềm nén.

– Em. – Mị Nhi bịt miệng, cô đã không kiểm soát được mình, quá giận dữ làm việc này. Không phải cô tốt bụng đâu, mà là, cô đã cố xây dựng hình ảnh hiền lành và đáng yêu trước mắt Jun để gây ấn tượng với cậu, thế mà chỉ trong phút chốc tức giận Park Mi cô đã làm chuyện gây sụp đổ hết hình tượng của mình.

Nhưng kể ra, trong lòng Mị Nhi có chút hả hê khi làm vậy với Park Mi.

– Ôi, em xin lỗi! Em, em bị say! Đúng vậy, anh không thấy em uống nhiều như thế sao ? Em bị say nên mới làm vậy. Em không có ý đổ rượu vào Park Mi như thế.. – Cô biện minh với khuôn mặt hốt hoảng. Hai bàn tay che miệng, ly rượu rớt xuống đất từ lúc nào.

Jun chắc chắn không nuốt trôi từng lời giả tạo của Mị Nhi. Cậu nhếch miệng

– Tôi không ngờ cô lại gian xảo đến vậy. Tiểu thư của tập đoàn Luxury có thể cư xử như vậy sao.

Jun định làm gì đó nhưng Mị Nhi đã vội vàng chạy lệch bệch đi trong đôi giày cao gót xiêu vẹo, cô sợ hãi e rằng mình mà đứng lại đó sẽ không còn hồn lẫn xác. Ai nhìn qua cũng biết Jun, mọi lúc thì cậu rất lạnh lùng ít nói nhưng khi làm cậu tức giận thì chuẩn bị tận số thôi. Cô yêu Jun nhưng nỗi sợ của cô còn nhiều hơn.

– Thôi, được rồi. – Park Mi nhẹ nhàng nắm hờ cánh tay Jun. Nó đã quen với những tình huống như thế này rồi. Bị bắt nạt. Nhìn qua ai cũng sẽ tưởng nó hiền lành yếu đuối, bị bắt nạt mà cứ im im nhưng thật sự ra nó rất cứng đầu và nhẫn tâm, nó chỉ đang khinh bỉ và mặc kệ lũ người bắt nạt nó.

~

Chuyến đi chơi dài ngày rồi cũng phải kết thúc. Lily về đột xuất trước 2 ngày, nói là công ti ở nhà đang cần chuyện gấp. Bảo Duy thấy vậy nặng nề đòi theo. Cứ thế cặp đôi DuyLy bỏ bạn mà đi thế đấy.

Emy lẳng lặng đi theo sau Park Mi và Jun. Cô vẫn cảm kích Park Mi, nếu nó không liều mình xông vào đưa cô ra, có lẽ cô đã chết trụi trong đó. Bao nhiêu năm trời rờn rã của Emy hiện giờ đã kết thúc. Cô không còn phải đóng vai nữ sinh đột nhập vào trường học, không còn phải cầm súng ám sát bất kỳ ai để rồi mơ thấy ác mộng mỗi đêm, không còn phải sống trong quãng thời gian dài đen tối và cô đơn. Cô mừng vì Blue đã chết.

Sau chuyến đi này, Emy sẽ quay trở về nơi cô phải thuộc về. Nhà cô. Gia đình cô. Hẳn ba mẹ cô sẽ kinh ngạc. Tất cả mọi người cũng vậy. Trên mọi trang báo sẽ nhanh chóng đưa tin cô con gái thất lạc bao nhiêu năm của tập đoàn Elizabeth nay đột ngột trở về (với dung mạo vô cùng trưởng thành và xinh đẹp).

Máy bay đáp xuống. Park Mi choàng tỉnh. Nó mơ màng với nửa con mắt lú đú nhìn ra cửa sổ máy bay. Rồi ngược sang nhìn Jun bên cạnh đang đeo headphones và nhắm mắt. Nhanh quá. Chuyến đi hẳn một tuần. Nhưng có lẽ mọi thứ diễn biến quá nhanh, và có quá nhiều bất ngờ tìm đến khiến nó không hưởng thụ được một chuyến đi chơi trọn vẹn.

Park Mi khẽ lay Jun, cậu mở mắt quay sang nhìn nó, “Đến rồi sao?”

Nó gật nhẹ đầu, “Sắp rồi. Không nghe thông báo à?”. Cậu cúi nhẹ đầu nó, “Ngủ rồi thì làm sao mà nghe hả?”

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 121

CHAP 35. (2)

Lúc vác cái vali xuống khá nặng, nó đang loay hoay thì.. phịch! Cái vali đang được nó bê xuống khó khăn bị rút cái oanh xuống đất một cách thô bạo. Park Mi nhìn sang, nhận ra Mị Nhi vừa đi qua, nửa con mắt nhìn nó đầy hả hê. Hẳn là cô ta đã hất tay một cái, khiến chiếc vali của nó được đà rớt xuống đất. Mị Nhi hôm qua có thể xấu hổ trước Jun, nhưng không có nghĩa là cô sẽ từ bỏ. Một cô gái với cái tôi cao ngất trời đầy kiêu hãnh như cô, thì làm sao có thể từ bỏ thứ mình muốn một cách dễ dàng được? Nếu cô không lay chuyển được Jun, cô sẽ tác động mạnh lên Park Mi. Như nỗi căm ghét của cô dành cho nó.

– Cô bị móc ghê ở tay sao? – Park Mi cầm vali lên rồi cất tiếng với giọng tỏ ra ngạc nhiên – Không có thuốc trị ngứa ghê hay sao mà tay cô hắt tứ tung thế?

–.. Cái gì? – Mị Nhi đang bước đi cao ngạo thì nhú mày sững lại nhìn Park Mi. Đôi mắt cô trợn lên như ma, lườm Park Mi một cái nhìn rất kinh.

– Mắt cô còn bị so le nữa chứ. Thôi, dù sao cũng cảm ơn cô, nhờ cô đã lấy giúp tôi cái vali từ trên cao xuống đấy. – Park Mi cười nhẹ nhàng. Đám học sinh đặc biệt là nam sinh của cả hai trường tranh thủ nghệt mặt ra nhìn khoảnh khắc hiếm có hiếm thấy này, “người đẹp mỉm cười”, thậm chí có vài tên nhanh tay giờ máy điện thoại ra chụp được càng nhiều càng tốt. Ngơ ngơ ngẩn ngẩn trước nụ cười rất nhẹ nhưng đẹp như nắng của nó.

– Đẹp như nữ thần mây ời.. – Vài tên xì xào ghé tai thằng bạn bên cạnh – Không, đẹp hơn chứ. – Chúng nó với đôi mắt xa xăm nhìn chằm chằm Park Mi mà miệng thì méo qua hẳn một bên để xì xào với bạn bè.

Park Mi quay đi, bước xuống. Jun đứng bên cạnh cười nhẹ rồi theo Park Mi bỏ rơi cô tiểu thư âm ức mà chưa kịp làm gì đằng sau.

~

Đi đâu thì đi, nhà vẫn là nơi tuyệt vời nhất. Nó vừa bước chân vào căn nhà nhỏ bé quen thuộc là chạy một mạch ôm lấy cô Shin Hye.

– Cô ơi con về rồi này!! – Nó cười tươi, hiếm lắm mới thấy được hàm răng trắng đều xinh đẹp của nó lộ ra nhiều như thế này. Cũng may chưa chàng trai nào thấy được, nếu vô tình phát hiện chắc chỉ có đường chảy máu mũi.

– Park Mi! Mới một tuần cô nhớ con quá, con đi vui chứ ??! – Cô Shin Hye hạnh phúc ném luôn đôi găng tay làm bếp trên tay mà vòng qua ôm lấy nó.

- Dạ vui.. – Chẳng vui chút nào.
- Có chuyện gì không hay xảy ra không con ?
- Không ạ, mọi thứ suôn sẻ. – Có rất nhiều chuyện tệ hại đã xảy ra.
- Mọi thứ tốt chứ, trường đảm bảo an toàn chứ con ?
- Vâng ạ. Lâu lắm con mới thấy thoải mái như vậy. – Chẳng có gì an toàn, và chẳng có gì làm nó thoải mái, trừ lúc ở trên ban công với Jun.
- Vậy thì tốt quá. Matcha ở nhà hư lắm, tối ngày kêu thảm thiết nhớ con đấy. (Nhớ không, Matcha là con mèo mà Jun với Mi mang về nuôi đó ==)
- Mà con lên nhà tắm đi cho mát. Lát nữa có bánh ngon lắm nhé. – cô Shin Hye nói tiếp, rồi đẩy nó lên lầu.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 122

CHAP 35. (3)

– Vâng.. – Nó cười gượng. Một mối. Ước gì nó chưa từng đi chuyển đi này. Đã không được hưởng thụ nghỉ ngơi gì mà còn vướng phải mấy chuyện không đâu.

Park Mi cũng chợt nghĩ, liệu điều Emy nói có phải là sự thật ? Tại sao cô ta lại nói như vậy ? Lily là gián điệp sao. Và Lily còn sát hại Eun Nam nữa chứ. Nghe đến cũng thật buồn cười. Nó khó tin nổi, nhưng thật sự mà nghĩ, tại sao Emy phải nói như vậy. Phải có lý do gì đúng chứ.

Nó lắc nhẹ đầu, muốn xua hết mấy suy nghĩ kì quặc trong trí óc ra. Nó thật sự đang rất uể oải. Ước gì được chết đi một lúc, không phải suy nghĩ gì, chỉ có nhắm mắt và ngủ.

..

Lúc Park Mi vừa tắm xong, vừa bước ra nó đã nghe rõ trên tivi vang vọng tiếng người phụ nữ dẫn chương trình báo chí quen thuộc vang lên : “Tiểu thư tập đoàn đá quý Luxury bỗng dưng và đột ngột trở về sau hơn mười năm mất tích.”

Trên tivi, hình ảnh một cô gái đôi mươi xinh đẹp, với cơ thể cao ráo, khuôn mặt quyến rũ, đôi mắt xanh ngọc bích sáng ngời và đầy sự hạnh phúc.

Park Mi chỉ cười nhẹ. Người ta, sau bao giông tố cuối cùng vẫn quay trở về được với hạnh phúc. Còn nó tại sao mãi không thấy được chút an bình nào vậy.

Dìng.

Giờ này cũng có người đến nữa ? Park Mi thử nhẹ ra mở cửa thay cho cô Shin Hye đang dở việc trong bếp.

Nó hơi ngạc nhiên khi thấy Jun.

– Anh đến có chuyện gì thế ? – Nó hỏi, mới đi một chuyến đi dài về mà cậu đã qua đây rồi sao ? Không biết mệt là gì.

– Qua chơi, không được sao ? – Jun nâng nhẹ cằm Park Mi, ngón tay dài và bàn tay to ấm lướt nhẹ lên làn da trắng nõn mát rượi của nó. – Tất nhiên là được. – Park Mi nói một cách khô sò. Thích gì làm nấy, chẳng phải tính cách của chàng trai trước mặt nó đây à. Đôi môi ửng hồng, mọng nước sau khi tắm của nó khẽ nhếch lên, nở một nụ cười rất nhẹ. – Vậy, em đang suy nghĩ gì ? Không cho tôi vào nhà sao ? – Khoé môi mỏng hấp dẫn của Jun cũng đáp lại nó, cong lên đôi chút. Nó lùi lại ý mời cậu vào trong. Jun tháo đôi giày da ra rồi bước vào. Cả người cậu chỉ mặc mỗi chiếc áo sơ mi đen và một chiếc quần tây kiểu thun dài, bộ đồ ăn khít với cơ thể cường tráng và rất cao của cậu. Nhưng mấy hôm nay thời tiết chuyển mùa, khá là lạnh, cậu chỉ mặc phong phanh như vậy thôi sao.

Nó hít nhẹ cái mùi thơm nồng ấm toả ra từ người con trai đối diện. Đôi mắt nâu trong như nước của nó hơi chớp, mi dày khẽ run, cứ đứng gần Jun nó khó tìm ra được cậu có cái gì là không được đẹp đẽ, tuyệt vời.

– Sao ngẩn ra thế, Park Mi ngốc!! – Cậu bỗng cất tiếng làm nó hơi giật mình. Park Mi hừ lạnh.

– Không có ngốc. Sao anh ăn mặc như vậy ? Jun hơi sững lại rồi nhìn xuống bộ đồ của mình. Là Mac Jacob, là LV, có gì không hợp sao? – À. Em không thích cái áo này ? Được rồi, tôi sẽ không bao giờ mặc cái áo này nữa nếu em không thích. – Jun cười nhẹ nhàng rồi vuốt nhẹ cái má mềm như

nước của Park Mi.

-...Không phải vậy! – Nó bối rối trước câu trả lời của Jun. Nói vậy là nó không thích cái gì, cậu sẽ bỏ cái đấy ? Điều này làm Park Mi có chút

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123

CHAP 35. (4)

– Cô nghĩ cô đang làm gì thế ? – Jun hỏi trong chất giọng kiềm nén.

– Em. – Mị Nhi bịt miệng, cô đã không kiểm soát được mình, quá giận dữ làm việc này. Không phải cô tốt bụng đâu, mà là, cô đã cố xây dựng hình ảnh hiền lành và đáng yêu trước mắt Jun để gây ấn tượng với cậu, thế mà chỉ trong phút chốc tức giận Park Mi cô đã làm chuyện gây sụp đổ hết hình tượng của mình.

Nhưng kể ra, trong lòng Mị Nhi có chút hả hê khi làm vậy với Park Mi.

– Ôi, em xin lỗi! Em, em bị say! Đừng vậy, anh không thấy em uống nhiều như thế sao ? Em bị say nên mới làm vậy. Em không có ý đổ rượu vào Park Mi như thế.. – Cô biện minh với khuôn mặt hốt hoảng. Hai bàn tay che miệng, ly rượu rớt xuống đất từ lúc nào.

Jun chắc chắn không nuốt trôi từng lời giả tạo của Mị Nhi. Cậu nhếch miệng

– Tôi không ngờ cô lại gian xảo đến vậy. Tiếu thư của tập đoàn Luxury có thể cư xử như vậy sao.

Jun định làm gì đó nhưng Mị Nhi đã vội vàng chạy lệch bệch đi trong đôi giày cao gót xiêu vẹo, cô sợ hãi e rằng mình mà đứng lại đó sẽ không còn hồn lẫn xác. Ai nhìn qua cũng biết Jun, mọi lúc thì cậu rất lạnh lùng ít nói nhưng khi làm cậu tức giận thì chuẩn bị tận số thôi. Cô yêu Jun nhưng nỗi sợ của cô còn nhiều hơn.

– Thôi, được rồi. – Park Mi nhẹ nhàng nắm hờ cánh tay Jun. Nó đã quen với những tình huống như thế này rồi. Bị bắt nạt. Nhìn qua ai cũng sẽ tưởng nó hiền lành yếu đuối, bị bắt nạt mà cứ im im nhưng thật sự ra nó rất cứng đầu và nhẫn tâm, nó chỉ đang khinh bỉ và mặc kệ lũ người bắt nạt nó.

~

Chuyến đi chơi dài ngày rồi cũng phải kết thúc. Lily về đột xuất trước 2 ngày, nói là công ti ở nhà đang cần chuyện gấp. Bảo Duy thấy vậy nằng nặc đòi theo. Cứ thế cặp đôi DuyLy bỏ bạn mà đi thế đấy.

Emy lặng lẽ đi theo sau Park Mi và Jun. Cô vẫn cảm kích Park Mi, nếu nó không liều mình xông vào đưa cô ra, có lẽ cô đã chết trụi trong đó. Bao nhiêu năm trời rông rã của Emy hiện giờ đã kết thúc. Cô không còn phải đóng vai nữ sinh đột nhập vào trường học, không còn phải cầm súng ám sát bất kì ai để rồi mơ thấy ác mộng mỗi đêm, không còn phải sống trong quãng thời gian dài đen tối và cô đơn. Cô mừng vì Blue đã chết.

Sau chuyến đi này, Emy sẽ quay trở về nơi cô phải thuộc về. Nhà cô. Gia đình cô. Hẳn ba mẹ cô sẽ kinh ngạc. Tất cả mọi người cũng vậy. Trên mạng báo sẽ nhanh chóng đưa tin cô con gái thất lạc bao nhiêu năm của tập đoàn Elizabeth nay đột ngột trở về (với dung mạo vô cùng trường thành và xinh đẹp) .

Máy bay đáp xuống. Park Mi choàng tỉnh. Nó mơ màng với nửa con mắt lú đú nhìn ra cửa sổ máy bay. Rồi ngược sang nhìn Jun bên cạnh đang đeo headphones và nhắm mắt. Nhanh quá. Chuyến đi hẳn một tuần. Nhưng có lẽ mọi thứ diễn biến quá nhanh, và có quá nhiều bất ngờ tìm đến khiến nó không hưởng thụ được một chuyến đi chơi trọn vẹn.

Park Mi khẽ lay Jun, cậu mở mắt quay sang nhìn nó, “Đến rồi sao?”

Nó gật nhẹ đầu, “Sắp rồi. Không nghe thông báo à?”. Cậu cúi nhẹ đầu nó, “Ngủ rồi thì làm sao mà nghe hả?”

Lúc vác cái vali xuống khá nặng, nó đang loay hoay thì.. phịch! Cái vali đang được nó bê xuống khó khăn bị rớt cái oành xuống đất một cách thô bạo. Park Mi nhìn sang, nhận ra Mị Nhi vừa đi qua, nửa con mắt nhìn nó đầy hả hê. Hẳn là cô ta đã hất tay một cái, khiến chiếc vali của nó được đà rớt xuống đất. Mị Nhi hôm qua có thể xấu hổ trước Jun, nhưng không có nghĩa là cô sẽ từ bỏ. Một cô gái với cái tôi cao ngất trời đầy kiêu hãnh như cô, thì làm sao có thể từ bỏ thứ mình muốn một cách dễ dàng được ? Nếu cô không lay chuyển được Jun, cô sẽ tác động mạnh lên Park Mi. Như nỗi căm ghét của cô dành cho nó.

– Cô bị mọc ghè ở tay sao ? – Park Mi cầm vali lên rồi cất tiếng với giọng tỏ ra ngạc nhiên – Không có thuốc trị ngứa ghè hay sao mà tay cô hắt tút tung thế ?

–.. Cái gì ? – Mị Nhi đang bước đi cao ngạo thì nhủ mảy sững lại nhìn Park Mi. Đôi mắt cô tròn lên như ma, lườm Park Mi một cái nhìn rất kinh.

– Mắt cô còn bị so le nữa chứ. Thôi, dù sao cũng cảm ơn cô, nhờ cô đã lấy giúp tôi cái vali từ trên cao xuống đấy. – Park Mi cười nhẹ nhàng. Đám học sinh đặc biệt là nam sinh của cả hai trường tranh thủ nhệch mặt ra nhìn khoảnh khắc hiếm có hiếm thấy này, “người đẹp mỉm cười”, thậm chí có vài tên nhanh tay giờ máy điện thoại ra chụp được càng nhiều càng tốt. Ngơ ngẩn ngẩn trước nụ cười rất nhẹ nhưng đẹp như nắng của nó.

– Đẹp như nữ thần mảy oi.. – Vài tên xì xào ghé tai thằng bạn bên cạnh – Không, đẹp hơn chứ. – Chúng nó với đôi mắt xa xăm nhìn chằm chằm Park Mi mà miệng thì méo qua hẳn một bên để xì xào với bạn bè.

Park Mi quay đi, bước xuống. Jun đứng bên cạnh cười nhẹ rồi theo Park Mi bỏ rơi cô tiểu thư âm ức mà chưa kịp làm gì đằng sau.

~

Đi đâu thì đi, nhà vẫn là nơi tuyệt vời nhất. Nó vừa bước chân vào căn nhà nhỏ bé quen thuộc là chạy một mạch ôm lấy cô Shin Hye.– Cô ơi con về rồi này!! – Nó cười tươi, hiếm lắm mới thấy được hàm răng trắng đều xinh đẹp của nó lộ ra nhiều như thế này. Cũng may chưa chàng trai nào thấy được, nếu vô tình phát hiện chắc chỉ có đường chảy máu mũi.

– Park Mi! Mới một tuần cô nhớ con quá, con đi vui chứ ?! – Cô Shin Hye hạnh phúc ném luôn đôi găng tay làm bếp trên tay mà vòng qua ôm lấy nó.

– Dạ vui.. – Chẳng vui chút nào.

– Có chuyện gì không hay xảy ra không con ?

– Không ạ, mọi thứ suôn sẻ. – Có rất nhiều chuyện tệ hại đã xảy ra.

– Mọi thứ tốt chứ, trường đảm bảo an toàn chứ con ?

– Vâng ạ. Lâu lắm con mới thấy thoải mái như vậy. – Chẳng có gì an toàn, và chẳng có gì làm nó thoải mái, trừ lúc ở trên ban công với Jun.

– Vậy thì tốt quá. Matcha ở nhà hư lắm, tối ngày kêu thảm thiết nhớ con đấy. (Nhớ không, Matcha là con mèo mà Jun với Mi mang về nuôi đó ==)

– Mà con lên nhà tắm đi cho mát. Lát nữa có bánh ngon lắm nhé. – cô Shin Hye nói tiếp, rồi đẩy nó lên lầu.

– Vâng.. – Nó cười gượng. Một môi. Ước gì nó chưa từng đi chuyển đi này. Đã không được hưởng thụ nghỉ ngơi gì mà còn vướng phải mấy chuyện không đâu.

Park Mi cũng chợt nghĩ, liệu điều Emy nói có phải là sự thật ? Tại sao cô ta lại nói như vậy ? Lily là gián điệp sao. Và Lily còn sát hại Eun Nam nữa chứ. Nghe đến cũng thật buồn cười. Nó khó tin nổi, nhưng thật sự mà nghĩ, tại sao Emy phải nói như vậy. Phải có lý do gì đúng chứ.

Nó lắc nhẹ đầu, muốn xua hết mấy suy nghĩ kì quặc trong trí óc ra. Nó thật sự đang rất uể oải. Ước gì được chết đi một lúc, không phải suy nghĩ gì, chỉ có nhắm mắt và ngủ.

..

Lúc Park Mi vừa tắm xong, vừa bước ra nó đã nghe rõ trên tivi vang vọng tiếng người phụ nữ dẫn chương trình báo chí quen thuộc vang lên : “Tiểu thư tập đoàn đá quý Luxury bỗng dưng và đột ngột trở về sau hơn mười năm mất tích.”

Trên tivi, hình ảnh một cô gái đôi mươi xinh đẹp, với cơ thể cao ráo, khuôn mặt quyến rũ, đôi mắt xanh ngọc bích sáng ngời và đầy sự hạnh phúc.

Park Mi chỉ cười nhẹ. Người ta, sau bao giông tố cuối cùng vẫn quay trở về được với hạnh phúc. Còn nó tại sao mãi không thấy được chút an bình nào vậy.

Dìng.

Giờ này cũng có người đến nữa ? Park Mi thờ nhẹ ra mở cửa thay cho cô Shin Hye đang dở việc trong bếp.

Nó hơi ngạc nhiên khi thấy Jun.

– Anh đến có chuyện gì thế ? – Nó hỏi, mới đi một chuyến đi dài về mà cậu đã qua đây rồi sao ? Không biết mệt là gì.

– Qua chơi, không được sao ? – Jun nâng nhẹ cằm Park Mi, ngón tay dài và bàn tay to ấm lướt nhẹ lên làn da trắng nõn mát rượi của nó.– Tất nhiên là được. – Park Mi nói một cách khỗ sở. Thích gì làm nấy, chẳng phải tính cách của chàng trai trước mặt nó đây à. Đôi môi ửng hồng, mọng nước sau khi tắm của nó khẽ nhếch lên, nở một nụ cười rất nhẹ.– Vậy, em đang suy nghĩ gì ? Không cho tôi vào nhà sao ? – Khoé môi mông hấp dẫn của Jun cũng đáp lại nó, cong lên đôi chút.Nó lùi lại ý mời cậu vào trong. Jun tháo đôi giày da ra rồi bước vào. Cả người cậu chỉ mặc mỗi chiếc áo sơ mi đen và một chiếc quần tây kiểu thun dài, bộ đồ ăn khít với cơ thể cường tráng và rất cao của cậu. Nhưng mấy hôm nay thời tiết chuyển mùa, khá là lạnh, cậu chỉ mặc phong phanh như vậy thôi sao.

Nó hít nhẹ cái mùi thơm nồng ấm tỏa ra từ người con trai đối diện. Đôi mắt nâu trong như nước của nó hơi chớp, mi dày khẽ run, cứ đứng gần Jun nó

khó tìm ra được cậu có cái gì là không được đẹp đẽ, tuyệt vời.

– Sao ngẩn ra thế, Park Mi ngốc!! – Cậu bỗng cất tiếng làm nó hơi giật mình. Park Mi hừ lạnh.

– Không có ngốc. Sao anh ăn mặc như vậy ? Jun hơi sững lại rồi nhìn xuống bộ đồ của mình. Là Mac Jacob, là LV , có gì không hợp sao?– À. Em không thích cái áo này ? Được rồi, tôi sẽ không bao giờ mặc cái áo này nữa nếu em không thích. – Jun cười nhẹ nhàng rồi vuốt nhẹ cái má mềm như nước của Park Mi.

-...Không phải vậy! – Nó bối rối trước câu trả lời của Jun. Nói vậy là nó không thích cái gì, cậu sẽ bỏ cái đấy ? Điều này làm Park Mi có chút rung động. – Ý em là anh không thấy lạnh hay sao ?

– A, là cậu Jun phải không ?? Thật lâu rồi mới thấy cháu. Vào nhà chút đi. – Bỗng có tiếng cô Hye làm cả hai hơi giật mình.– Cháu chào cô. – Jun hơi cúi đầu rồi cười nhẹ nhàng, bàn tay to luồn vào bàn tay trắng như sữa mà lạnh ngắt của Park Mi kéo nó đi nhẹ nhàng.– Cháu đến ăn tối chứ ? Hôm nay nhiều món ngon hơn hôm trước nhiều_ cô Shin Hye vui vẻ ra mặt.– Vâng ạ. Nếu cô không phiền..

Jun cười lộ cả hàm răng trắng đều, đôi mắt vốn lạnh giá hơi se lại thành hai đường chỉ, rõ là đôi mắt cười.Nó ngẩn ra nhìn Jun. Lần đầu thấy Jun cười như vậy. Đúng là đáng yêu thật. Park Mi nhanh chóng quay đi chỗ khác giấu vẻ bối rối của chính mình.Bữa tối khá ngon lành. Ai cũng đói nên thức ăn trên bàn cũng hết sạch.Nó vừa cầm tô đi dọn thì ĐỪNG..Thứ âm thanh như muốn xé nát màng nhĩ đột ngột vang lên ngoài đường, nó giật mình đến nỗi làm rớt cái tô sứ xuống sàn.. Cái tô nhanh chóng vỡ ra chục mảnh, tiếng sắc lạnh đáng sợ. Cô Hye và Jun cũng ngỡ ngàng.– Cái gì thế?? – Nó hỏi. Tiếng động lớn như vậy không thể nào là chuyện gì đó bình thường được.– Để cháu ra xem. – Jun đứng dậy. Bước nhanh về phía cửa. Cậu không mở cửa ra luôn mà dừng lại quan sát ngoài trời qua lớp của kính trong suốt.Thứ gì đó đã xảy ra.Một đám cháy khổng lồ. Ở căn nhà ngay đối diện nhà Park Mi!Jun trở mắt nhìn căn nhà nhỏ chìm trong đồng lửa đỏ đáng sợ. Đôi mắt cậu tối sầm– Cái gì thế? – Tiếng Park Mi cất lên từ đằng sau, nó đang chạy tới. Rướn người nhìn qua cửa kính, và cũng lại tròn tròn mắt khi thấy cái cảnh tượng mà Jun đã thấy.

Cánh cửa mở nhanh ra. Jun và Park Mi chạy hòng hộc đến đứng trước căn nhà lửa. Người dân xung quanh hết hoảng, lấy nước dập lửa nhưng cũng không thể nào làm giảm đi đám lửa địa ngục đấy.– Ở đây, anh đi gọi cứu hỏa và tìm cảnh sát! – Jun la lớn và chạy nhanh đi.Park Mi trở người đứng nhìn sừng sững căn nhà trước mắt. Sức nóng của ngọn lửa khổng lồ khiến cơ thể nó nóng rất nhưng nó chẳng quan tâm..

Nó hất lên người mình xô nước lạnh. Sau đó chạy vào...Park Mi chạy vào...

– Cô kia, cô làm gì thế ??! – Người dân hoảng hốt khi thấy cô gái trẻ la lùeng chạy vào ngay cánh cửa chính giữa căn nhà.Park Mi xông vào cánh cửa bụi bặm. Bên trong càng nhiều lửa hơn nữa. Một màu đỏ rực kinh hoàng. Nó bất giác thấy sợ và lạc lõng, nhưng nó cảm nhận sự sống ở đây, nó không thể bỏ mặc.Tiếng khóc của trẻ con vang lên từ bên trong. Park Mi chạy như bay vào, cố gắng hết sức để không đụng chạm gì vào lửa hay bất cứ thứ gì bất lửa. Nóng đến nỗi nó cảm thấy như nó sắp bị thiêu cháy đến nơi.Bên trong căn phòng là một cái nôi nhỏ đang rung rinh. Park Mi chạy đến, bàng hoàng bế đứa bé sơ sinh vài tháng tuổi trên tay. Cả người cô bé nóng buốt, khuôn mặt nhăn nhó khóc thét.. Nó làm Park Mi muốn bật khóc theo.Park Mi ôm đứa bé thật chặt và tìm đường để thoát ra. Nhưng ngọn lửa đang bùng cháy quá nhanh. Như muốn ăn tươi nuốt sống mọi thứ trong căn nhà. Huỷ diệt cả những sự sống bất hạnh. Đường đi ra ngoài quá khó khăn, những mảnh gỗ đầy lửa cứ rơi dần xuống như muốn đập vào người Park Mi cùng đứa bé. Nó tránh được cái này cũng khó tránh khỏi cái kia.– Park Mi!!!! – Giọng đàn ông.

Nó biết đó là ai. Là Jun của nó. Cậu đang đứng ngoài. Và như chuẩn bị xông vào đến nơi.

– Em..đây..! – Nó khó khăn hét lên nhưng cổ họng nóng rất, khàn đi. Nó chạy nhanh hơn. Nó đã thấy cánh cửa chính mờ nhạt..

Park Mi xông ra, hai chân nó cuống cuống, quíu vào nhau. Rồi nó ngã xuống.Park Mi giương mắt nhìn ra phía cánh cửa, nó thấy Jun đang chạy vào..Park Mi nhắm mắt một hồi. Bỗng nó thấy cơ thể rã rời của nó được bế bổng lên. Nhưng nó cũng chẳng còn hơi sức đâu mà mở mắt nhìn đó là ai nữa. Vì chỉ cần dựa vào lồng ngực này, nó biết sẵn đây chính là người nó đang cần rồi. Jun.

– A, đây là hai vợ chồng trẻ sao ? Để con ở nhà một mình thế này mà được à.Thoát khỏi căn nhà cũng là lúc đội cứu hỏa đến cùng với những vòi nước dài dập lửa. Hàng xóm xung quanh chạy lại chỗ Jun và Park Mi, luôn miệng hỏi và nhằm tưởng đây là một gia đình.

– Đây không phải con tôi. – Jun nói, hai tay vẫn ôm chặt lấy Park Mi.

– Không phải con cậu? Còn cô gái này thì sao? – Người hàng xóm hỏi.– Là người yêu tôi.– Một cô gái không quen biết ai trong căn nhà này, thế mà không do dự xông vào cứu mạng đứa trẻ.. Cô gái này tốt quá . – Mấy người hàng xóm lắc đầu, cuộc sống bây giờ hiếm ai có thể làm được như thế.Park Mi choáng váng mở mắt dậy. Tay vẫn ôm đứa trẻ nhỏ. Đứa trẻ may mắn còn sống sót và không có thương tích gì. Nhìn khuôn mặt non nớt đang ỏà khóc của đứa nhóc, Park Mi khẽ mỉm cười. Nó đưa đứa trẻ cho mấy người khác chăm sóc .

– Đưa đứa trẻ đến bệnh viện kiểm tra để chắc chắn nó không bị gì. – Park Mi nói với người hàng xóm– Tất nhiên rồi cô gái trẻ. Cô quả là một người lương thiện. Không hiểu cha mẹ đứa trẻ này tại sao có thể để con mình ở nhà một mình, không ai trông chừng như thế. – Cô hàng xóm đáp, lắc đầu khổ sở và bỏ đi cùng đứa bé.

Đám cháy đã được dập tắt. Trả lại cảnh hoang tàn của căn nhà toàn tro đen. Park Mi thẫn thờ nhìn, ho nhẹ vì đám khói khiến mũi nó nhức nhối.

– Anh cứ tưởng sẽ mất em.Jun vòng tay ôm chặt nó từ phía sau lưng, đầu cậu dựa vào vai nó.– Có anh thì em sẽ không bao giờ nguy hiểm được. – Park Mi cười nhẹ nhàng.– Nhưng có một điều.. Vụ cháy này, anh không nghĩ tự nhiên mà có được.– Ý anh, là sao. – Park Mi nhíu mày.

-.....

Đằng xa, sau cây cột điện lớn, bóng một người mặc áo đen, đeo kính râm RayBan đứng khoanh tay nhìn sự việc. Ông ta hừ lạnh, bỏ chiếc bật lửa vào trong túi, xoay người di chuyển thăm lặng về chiếc xe hơi. Chiếc xe được khởi động, phóng đi trong chốc lát..

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Siêu Cấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.